Manuscrito 4.º perg.º con 123 hojas foliadas, fal
ta la primera algo corroido de tinta, completo –

R –

Pro hemium

Methaphisicam tandem metam Phisicæ stoij nostri cursus cui debene laborantes attingimus, sapit ipse nihil ad metas et rerum de quibus disserit in metha. l. difficultate impsiemur l. gravitate observamur. hanc scientiam Aris in 14 lib diuisit cuius textus nihil nobis, quia precium opperæ. licet habeant maximus Aberroes. Alexan. dt. et aliosque veteres et recentiores Phis sons. com mentatores. ex iis tamen quæ Aris in hoc opere tradidit, eaque aliqui indiuersis uero curriculi ppalti q disputauimus l. quæ disputare negent ni attingeremus, quæque nusquam tradita quæ dignant disputationis subeant iudicium pro variis disp more nostro peruariis disp. expendimus. appelat hæc scia coiter metha. hoc e trans. l. post nalis id ē quæ comparat post Phisicas. 2º dr sapientia l. 1ª me c 2º quia disputat derebus altissimis. 3º dr phia prima l. 4 qua meta. tex 5 et tex 4 dr 1 Phia id ē pricipua pars phiæ unde 6 metæ. tex 2 et alibi omniumque scientiaes nouissima dominatrix et princeps nuncupatur et quia theologia nalis qua tractat de deo prout nobis oculis ē precium de huius usu scientiæ nia aliquæ ss difficultates expediendæ.

q.la. 1 quid sit obiectum methaphisicæ

1ª senta Abicen initio metæ ens cui ens reali et rois dicit ēē obiectum methæ. quod sons. in sua censet probabile.

2ª docet solumniē eius obiectum ens reale sub ipsa cons. hiter sapere euidens. 3ª solum deum facit methæ obiectum ita Alsara apud Abice citatus. 4ª docet substantiam separatam ut comprehendit deum et angelos. tribuit alueru i Phisi commetus ultimo. 5 ens reale ut comprehendit solum deum pdicamenta finita quas ss late referunt et refelunt Suarez d. 1 met. s. 1 et T. 4 met. c. 1 q. 1ª et alij

ă ~

in flandria i metaph. q. i. et sorz 4 metaph. ci q. i. et alii.

Sit ii obiectum adequatum metaph. e ens reale abstrahens ab omni ma sensibili et intelligibili hoc e ens denudatum ab omni rali (?) tate t. pro ut praescindit ab omni ma habente omnia sensibilia aequivocitates prout subest variis propositionibus quas circa consi derant Amatheos. ita Avis 4 metaph. initio et saepe alibi alii Alber. Alexan. d. t. Aureolus utraq. scotus, Sonci. et alii quos referant et sequuntur Sorz. et Suarez. qui omnes ex antecedentibus et subsequentibus intelligendi sunt nam explicatis in ista ca licet plures eorum solum afferant ens reale in quantum ens reale esse obiectum metaph. probatur i ratione quia ens sub illam consideratione e obiectum habens proprietates proprias saltem ratione distinctas diversas quas de illo demonstrant per aliquam scientiam et nulla alia dicitur nisi metaph. quae e scientia universalissima sicut illud obiectum universale et in nulla alia obiecto per quod ab aliis scientiis distinguitur et ita constat quod omnia quae pertractantur in metaph. continentur sub illo obiecto a nobis explicato et ad illud congrue reducuntur.

pr. 2 ratione refellendo alias sententias nam i ratio e quod si dat ratio communis enti reali et rationis ex logica et si daretur ens rationis per se sensibile ab aliqua scientia non si sit per se et simpliciter ens quadmodum entis acquirendam de scientia quae disputat de enti reali solum per accidens pertinebit ut supra Avis 3 metaph. dixit. ii. 2a ratio e Avis in eodem loco qui a consideratione metaph. exclusit ens per accidens quod intelligendum e de ente per accidens sive e Phisico sive e sibi-bilis id. de quo non potest fieri scientia per se et necessaria ut dicta in logica. quare licet sit Phisice ens per accidens si tamen de illo similes praedicationes potest fieri pertinebit per se ad obiectum metaph. ut bene Sorz. 2 metaph. pr. qu. 3. 3a reliquas sententias quae aut solum deum aut solum sensibilia aut solum ens spiritum faciunt obiectum metaph. e quod

in ea q̄ sacyt tanq̄ de obiecto propriae sui bilis de deo, spiritibus tantum finito.

Ex hac 2° infert 1° deum et angelos ac substantias separatas item rones com̄ entis realis solum euidentis et similes pertine re proprie ad hanc sciam q̄a omnia illa abstracta sunt a me sensibili et intelligibili. 2° infert 2a Egi. i meta. q. 2 et Arist mir. lib 13 de conuersione singulariter sec 6 et 7 metam negare de alijs entibus in particulari ut de aia de caelo, de quantitate, etc. hinc q̄a con fundi rel illius obiectum cum obiectis aliarum sciarum hinc est q̄a illa n̄ abstracta a ma q̄d ut dis i me. c 2 et lib 4 dex 2 et lib 6 c 1° docet metam ē sciam perfectissimam que respondeat ab omni q̄d ibi les particulari. solum intelligit q̄d agit de illis entibus solis qualem includunt ab in sa qui dite rationem entis de qua metha. unde q̄d accedente in eo ide mens sit methes. potest aliquando entis in particulari accom modari. 3° infert deum ē obiectum primi pale in ea qualibet nrae.

obi. 1° ens deus etc. n̄ hent ueras passiones quae de illis demonstrent q̄ n̄ potest ē obiectum alicuius sciae. Resp dis tinguendo ens n̄ hent ueras passiones realiter distinctas [redacted] cedo. n̄ hent passiones ... solum ratione dis tincta et ratione n̄ dis tincta n̄ in telligens ... quae de illis demonstrent nego. et hoc sufficit ut sint obiectum sciae.

obi. 2 plura predicamenta pertinent ad metham quae sunt a ma abstracta ut quantitas qualitas etc. q̄ male assignatur illius obiectum. Resp predicamenta sic pro particulari spectare in reali n̄ pertinere ad metham. sed generaliter et in obliquo quaten ad illam expectat diuidere ens q̄d n̄ potest prestare nisi attingendo saltem in obliquo membra diuidentia. uel predi camenta de quibus specialiter disputant alie sciae ut Phisica de

quaste

dequente &c.a quoniam Alis q metz [illegible] p[er] suis [illegible] praedicamentis his [illegible] ut melius divisio entis in notes [illegible].

Q.a 2.a an meta. sit scia. ubi de eius affectionibus

Ca. 1.a ut meta scia [illegible] dd. [illegible] qa [illegible] [illegible] de suo obiecto ut demonstrat quod sit verum, bonum, de [illegible] quod [illegible] sit cum omnia &c.a [illegible] ut [illegible] ut sit meta opinionibus admixta. differt [illegible] ab aliis scis. particularibus qa licet agat de obiecto reali [illegible] specialis cum obiectis aliarum [illegible] ut [illegible] [illegible] diversa propria a quibus [illegible] diversa. [illegible] [illegible] [illegible]. restat agere de affectionibus huius scie an sit unus [illegible] habitus an practicus speculativus, an sub [illegible] [illegible] an sit omnium novissima [illegible] magis [illegible] &c.a

principia

Ca. 2.a habitus meta. [illegible] unus [illegible] in [illegible] [illegible] unus unitate generica [illegible] aggregationis. 1.a pars quod non sit unus [illegible] infima [illegible] qa inclinat ad diversas veritates [illegible] [illegible] dantes inter se & [illegible] diversa praedicata [illegible] quod sit unus unitate generica [illegible] aggregationis [illegible] qa habitus illarum veri [illegible] conveniunt in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sensibili & intelligibili [illegible] generice conveniunt [illegible] [illegible] ideo faciunt unum per aggregationem.

Ca. 3.a ut meta haec scia speculativa & nullo modo practica [illegible] qa [illegible] obiectum non operabile [illegible] speculativo [illegible] ordinat intrinsece ad aliquid efficiendum.

Ca. 4.a ut meta proprie non scia subalternans [illegible] [illegible] [illegible] 1.a metz. [illegible] 6 & [illegible] 4.o meta. [illegible] [illegible] 3 [illegible] qa ut aliae scie illi subalternarentur proprie obiectum illius deberet solum accidentali [illegible] differre

ab aliis aliarumque ipsa dicta in loga. absolutionem metaphysicae

essentia licet claudit in obiectis aliarum scientiarum tum in ipso

principiorum possunt dici aliae scientiae metaphysicae subalternatae quatenus

tamen plurimis huius principii principiis utuntur ad suas conclusiones probandas.

Ut. 5a cum metaphysica est inter omnes scientias naturales nobilissima

excepta theologia quae petit principiis supernaturalibus, ita dicitur metaphysica

domina & dominans quia tum ubi quod primo tractat de Deo & angelis a qui

bus obiecta omnia aliarum scientiarum dignitate superant cumque statuit aliis

illius principiis ab aliis scientiis supponitur.

Ut. 6a cum metaphysica appetibilior hominis appetitu innato appetibilia

ut apparet ... difficilis obscurioris traditionem ... obiecti

dignitatem consideranti ... quia ... hominis sicut ...

... & appetitum innatum ad alias cognitiones ... ad hanc

omnium ... felicissimam ... 2a ... principiorum ... tradit quare quod

Aristoteles metaphysicae dixit ... omnis homo naturaliter scire desiderat loquitur

enim de appetitu elicito hominis respectu scientiarum indicantis hominem felici

... metaphysicae sicut dignitas attendatur.

Quaestio 3 de causis metaphysicae

Cum metaphysica habitus naturalis metaphysicae ... quidem eius efficiens

... a quibus metaphysica ... habitus producit, sive loquamur de causa

efficienti id est de inventione, tunc eius auctor fuit Deus qui eam indidit*

Adamo cum aliis scientiis quae sicut et aliae deinde temporum oblivio

... Platonis divino ingenio denuo restituta ... Aristotelis postea

aucta in meliorem ordinem digesta fuit.

Quod vero attinet ad causam finalem huius scientiae in metaphysica finis est perficere

intellectum & facere sapientem deinde vero ordinatur ad alias scientias illustrandas

vel quatenus habet principia universalissima quibus plures veritates

aliarum scientiarum firmantur & illas negantes convincuntur ... 2a ... doc

trina metaphysicae ... ostendit ... aliarum scientiarum ...

*infudit intus

Sapi...

spiritualia corporea &c. quod voluit dicere b metaph. loco conveniunt

metaphysica ... existentis ... aliorum ... vide sua

de metaph. sect. 7.

Denique ... metaph. ... esse quae ... necessario

... speculativa quae contemplatur entia abs

... intelligibili abstracta, quae ...

... quae ... explicant ...

... esse de ... &c. ... sufficiat ... brevitatem ...

prolixorum ... disputationibus ... ulterius ...

Disp. 1 de ente reali & de eius passionibus in com.

... reali de quo in logica ... de ente reali

... diximus ... analogam explicaremus ... entia

... & ... in logica ...

... aliqua de ente ... physice & metaph. ... quae hic

... explicanda.

Q. 1a de essentia entis realis ... de possibili & actuali

Antequam explicemus essentiam entis realis, ...

aliud esse ens possibile, aliud ... actuale ... existit

... quod existit ... possumus con-

... diversas ... existentiam & essentiam ...

A. 1. de ente reali possibili seu in potentia

Magna est inter ... controversia an ... reale possibile ...

... sit aliquid reale in potentia possibile ... negatio aut

... repugnantia ad existendum ... de ... loquendi ...

... eius dirimetur.

1 ... possibilis ... in ... aliqua

necessitate ... quae ... ens possibile ... ex principiis

ı̄ dei. pr qᵃ ante quam deus crearet cælum et terram cælum et terra erant entia possibilia, et nullam habebant realitatem, quæ dicitur ... minor pr qᵃ si ali quam haberent illa fuisset ab æterno sicut cælum et terra ab æterno fuerunt possibiles; et talis realitas n'esset āle ... dependenter adeo ... creata fuit ab æterno et n' in temp... ... fidem. Confirmatur qᵃ in tempore ... creata fuit exist.ᵃ cæli v.g. ... illius essa ... quod dicitur ... ... ad 2. ... ... ipsa quiditas et causari ... qᵃ ante quam ... ... nihil ... aliter si sola exista ... in temp... n' crearet, et adduceret de ... ... ante quam res ... dum ... possibili nullam veram entitatem habet.

Obi. ... dicunt æternæ semper et ubique ... inge... les et incorruptibiles ... propositiones essales ... æternæ veritatis ... ante quam res existat ... veram entitatem. Confi. qᵃ de hoīe ante quam existat vere ... é aial. ... ens reale non ... essale ... veram entitatem reales ... altera ... dum ... possibilis ... veram entitatem reales ...

Ad argumentum ... essas ... ab æterno ... impossibiles ... divina, dicunt ab æterno semper et ubique ... connexionis ... quæ n' essalia ... alicui subiecto ab æterno ... semper et ubique absque ulla varietate; de tali subiecto poss ... l. qᵃ connexio ... dicatur | quam cum forte ... diximus 2 phisicorum ... ... negationem diversitatis inter illa ... dicata et subia. | fuit ab æterno invariabiles ... homo é aial, et similes ... quæ dicunt ... valent his conditionalis si homo existat erit aial quod semper verum é absque ... aliquid reale in ... quod dicat ens reale.

Ad Confi. ... eodem mō ... de hoīe possibili quod é aial et quod é ens reale, id. quod si existat erit ens reale ... cum rōe huma

nitis

humanitatis het connexiones non animalitatis et entitatis quod est fuit verum ab aeterno et tunc in propositione homo est ens sumit verbum est substantive et tamen est verum de praesenti quod homo possibilis est animal vel ens reale. id quod existat cum animalitate sic enim sumit verbum est, adiective pro hoc quod est existere. ÷

C° 2ª conclusio ens reale possibile potest existere et produci in rerum natura cum vera entitate independente ab operatione intellectus haec conclusio est evidens. in ~~homine~~ hoc enim distinguit ens reale possibile a chimericis et fictis quare ex parte potentiae divinae et ex parte ipsius entis possibilis debet dari negatio repugnantiae vel non repugnantia ad hoc ut producatur.

C° 3ª conclusio ens reale quod postea producit et actualiter dat in rerum natura idmet ante quam produceret erat possibile. ita docent in 1 d 3 p 2 q 2. Scho. 2 d 16 q 1 Palacij 2 dicta c 3 ubi Tole. quod qui in hoc sensu explicant Aris. 9 metha. tex 1 et lib 12 tex 26 dicentes actum et potentiam esse in eodem genere. id est id quod prius fuit in potentia postea est in actu sicut id quod non est futurum postea erit etc. quare mundus iste cum entitas et existentia non dat prius quam crearet erat in potentia cum eadem entitate et existentia quia verum erat dicere quod non repugnabat talis existentia et essentia. vel ex parte divinae potentiae vel ex parte terminorum predicatorum, praeterea quod est apud philosophos frequenter usurpatum quod possibile posito in esse nullum sequitur inconveniens. id enim est inconveniens quod actualiter fiat et existat illud met quod dicitur possibile. neque contra hoc vere poterit aliquis dere dubitare ÷

Est tamen dispositio an ens ut possibile formaliter vel possibilitas in suo formalissimo conceptu dicat amplius quam negationes aut non repugnantiam ad existendum. ÷

C° 4ª conclusio possibilitas in suo formalissimo conceptu non solum dicit non repugnantiam de per se et in recto dicit ipsam entitatem rei non repugnantem in rerum natura ita suarez to 2 metha.

d. q. dei d. ... d. 3. et colligit ex Ferrariensi supra, quod citat sic 2 contra ... cc ptr. qa qui intelligit solam non repug-
nantiam ad existendum, l. ea potens producere sive produc-
tivam nondum intelligit possibilitatem entis, ut hominis v.g. qa non dum
dat sufficientem ro. ob quam hominem existere non repugnet
quoad intelligat ho. cuius praedicata intrinseca habent connexiones
per rationem possibilitatis debet ingredi ipsa entitas quae non repug-
nat aut explicat ex in ipso. Si futuritio hominis et ipsa
entitas hominis prout taliter ab extrinseco est ..., ita possibilitas
hominis et ipsa entitas hominis prout non repugnans.

Confir. qa ens reale prout reale distinguit ab ente
rationis possibili, immo possibilitatis, sed possibilitas non includit
solum non repugnantiam pr. cum qa est in ente rationis dat non
repugnantia. ergo praeter illam ens reale debet dicere enti-
tatem realem qua distinguat ab ente rationis possibili. dices possi-
bilitatem entis realis includere entitatem in obliquo, et ita
in hoc obliquo distingui a possibilitate entis rationis. Sed contra, et confir.
qa radix et ro. formalis ob quam dat in ente reali non repugnan-
tia est ipsa entitas, sed non in obliquo directe spectat ad possibi-
litatem entis realis.

obi. 1. dt. ipse q. 9. a. 2 in prae. ait ens in potentia nihil esse
nisi potentiam dei. Rx dt solum intendere qd entia possibilia
cum taliter nullam entitatem habent extra potentiam et cum a potentia
producenda sunt. qd etiam intendit Suarez 1 me. 9 4 ad 3 et 6 neque fu-
erunt auctores antiquiores qui prae possibilitatem in illa sola negatione ... habeat.

obi. 2. possibilitas creaturae est sola non repugnantia supposita
in omnipotentia divina, ergo non dicit formaliter entitatem realem. ans
pr. qa possibilitas creaturae fuit ab aeterno, sed ab aeterno
non fuit alia entitas realis, sed solum non repugnantia supposita

dicā omni rep̄ga ẽ &c. . Ex possibilitate creatūe non est solam

non repugnantiam . ad probationes vero dico ab aeterno ipso

tum fuisse non repugnantiam Dei + unitatem reales possibilem

& eundem ab aeterno non fuit ens reale non repugnans dis

tinguendum a me non fuit existens actu immo nego concedo

non fuit possibile .i. ut loquit[ur] Scotus non fuit obiective impo

dentia dei & sic nego. sicut ab aeterno fuerunt obiective in mẽ

Dei omnes creaturae. ÷

quaere si loquamur de + ente possibili in concreto illud

eius reale qd habet non repugnantiam ad existendum & tamen

non existit . si vero loquamur de possibilitate creaturae in abstracto

est illa entitas realis non repugnans nec existens actualiter ÷

Artt. 2. de ente reali existente seu in actu ÷

Sectio 1ª proponit sententias .

quo ens ponit[ur] ex tra causas dicitur . quod dicitur realitas exis

tere quia creaturae producta . similis esse quam existere & ens hoc

non productum & in intra causas dicitur existens unde existere sim

peculiare & qd importat in suo conceptu solum dicit esse actualiter

esse immo non independenter ab operatione intus & sic explicant

ad impra referendi existentiam rei . esse vero quae propria hanc exis

tentiam existit a entitas realis principium & radix proprieta

tum & operationum realium dubium est ẽ an & quo modo existentia dis tin

guat[ur] ab esse . ÷

1ª sententia docuit existentiam realiter distingui ab esse ita

Boar. Abice, Alga, apud non sum 4 meta. q 9 c 3

ipsum ibi q 12 Coppe Hispa. i d. ẽ q i Caie. deinde c 9

q 11 ferrar. 2 q gen. c 92 Soba de Mercurij cenedentibus Albea

Egi, & alij apud Suarez & Tomistae docent id est creatum in dae

de maiori . qui i p q 3 a 4 ubi Banez Zume. & alij &

4°

entitatem

de + ente .

V

4º metha 1a 2 ideis ex p[r]e[dictis] p[ro]dicere.

2ª senta ait inter existen[tiam] et essen[tiam] non intercedere distinctio-
nem rei a re, sed distinctionem modi quae refert Ferrari quodlib.
2 q 9 et 10, Schot[us] d 6 q 1, Soly 2 Phisicor[um] q 2, eandem
distinctionem sub nomine ex natura rei tenet Fons[eca] 4 me[ta] c 2 q 4
sec 4 Nobiliter Conimb. 1 Phi. c 9 q 6 a 2.

ultima sentª solum distinctionem rationis agnoscit inter
essen[tiam] et existen[tiam] quam sequitur Alen[sis] 7 mete tex 22 et plures
citi a Coppe cit. Durand 1 d 8 p 1 q 2 Ga[briel] 3 d 6 cum
nominalibus ibi Ant. andre 4 me q 3 ubi resp. d q [illegible]
dis 31 meta sec 6 ex Aris et Abe iddocent [illegible] 1º Phisi
q 19 Ferrar 6 Phis. c 19 [illegible] loco cit. dt. Valen ibi
d 1 q 3 puncto 4º et Rub. 1 Phisi q 3 nu 6 [illegible] maior pars
praesentium recentiorum loquunt de distinctione rationis ratiocinatae
Duran. ii Henri. Gand. et nomi[nales] [illegible] distinctionem [illegible]
[illegible] existen[tiam] et essen[tiam] rationis ratiocinatis admittere.

Sec 2ª existentia nullo modo realiter differt ab essentia

1ª existentia non distinguitur ab essentia distinctione reali s. modi-
dali s. ex natura rei quae sit ante opus intellectus ita dd 3 sentit 2ª 1ª
et 2ª. Evidet ex presa mens Aris 4º meta tex 3 et lib 1 tex
14 et lib 10 tex 8 quatenus ait esse nihil addere supra ens. pr.
rone quia supposito quod [illegible] sine necessitate concedendae entitates aut modi
distincti essentiae physicae existentis, [illegible] absque ullo modo entitatem
[illegible] intellectu distinctam intelligitur existens, ergo existentia non distinguitur
ante opus intellectus ab essentia [illegible] abstracto omni modo aut entitate
essentia physica illa manet ens in potentia [illegible] manifestat [illegible]
vera [illegible] praeterea [illegible] in productum [illegible] productum et
extra suas causas, nihil enim [illegible] extra eum quod
non sit creatum [illegible] sequitur [illegible] immediate actiones

qua pendat. adeo quod absque ullo modo distincto realiter essentia
~~praedicati~~ creati existit cum per quam existentia solum dat esse quod sit extra
extra causas suas & praeter actiones quod ita tamen hoc habet
essentia absque ullo modo distincto. atque ideo existat quod in per se huic quo
erit existentia realiter distincta.

Confirmatur 1° quia si existentia creata non differret ab essentia posset Deus
manere essentiam quae tamen essentia absque ullo modo distincto esset actu &c.
antecedens probatur quia nulla esset implicatio in eo quod denudaret essentiam omni existen
tia. Dices non posse essentiam ita denudari existentia nisi alteram loco
illius substitueret sicut contigit in humanitate Christi quae pro illa existen
tia creata existit modo per existentiam possibile per se cum exaltationem.

Contra 1° quia tamen sit ratio quia sine ratione sit id quod ad ... existendo
erat humanitas Christi esset existens actu nec esset per creatam
existentiam videlicet ex suppositione ... quia daemon illam
intuitive cognoscebat & cognoscit quod cognoscebat illam per
existentiam nisi existentia increata quae illi erat ignotum quod creata.

2° quia illa humanitas non ... actiones ...
lem quod ... existit existentia creata actionem in omnes
formis. ... realiter ad existendum quod cum ... ad increatam
habet ad creatam quod humanitas Christi illam habet. absque alio
modo ex natura rei distincto.

Obiicies 1° dicitur locis ... ubi planum fecit essentias creatas realiter
distingui ab existentia. Respondent ... ad ...
... ubi ... licet sint ...
dicit nomine existentiae intelligere subsistentiam quam nos etiam dicimus
dicitur ... distingui realiter ab essentia. alij tamen illum solum
concedere existentiam creatam distinctionem formalem ab essentia quam distinc
tionem ... qua ... se per existit esse aliud ab essentia
quas solutiones licet ... congruas ... ut ...
nes de dicta mente ...

respondent

Obi. 2° essa sehet ut poa & rei juens existia vero ut actus
& receptus quod distinguuntur realiter. Confi. quia si creatura esset purum ẽẽ l.
sua existia. esset actus omnino purus utpote carens compositione ex illo
actu & poa. R. existias & essas aparte rei n. sehere sicut poa & actus,
sed p considerationes intas inteliguntur ut poa & actus aliqui dist.e reali
A Conn. R. quod licet essa sit entitative & realiter purum ẽẽ n. tn a õe
lis purissimus sicut deus quia admisus componit ex substa & accib.
Obi. 3 essa poẽ produci sine existia quod &c. ans pr. quia humas xpi.
di. creata fuit sine sua existia & m° a sine illa cũ sola existruer
bi aliter in xpo praeter ẽẽ divinũ daret ẽs ẽẽ humanũ 2 uni
tatem illius sunt libras in simbolo Athanasij. R. humanitas
xpi di. retinere suas existias negi de poa absoluta dei poẽ dari
sine illa ad modũ quo i phisi. mox diximus ppria existia existere
unitas vero xpi. salvatur quia het unicã subsistias qua subsistit
ut una psona indualis nis de quo theologi 3 p.

Sec. 3. existia roẽ roata differt ab essa?

Cũ 2a cẽ existia & essa differunt interse roẽ roata sicut duo conceptus
n se includentes licet sit valde gravile oppositiõ ita dd 3 sent &
ex p se tolets msli suor vales. Rub. soto & scotistas & ca tribuit
Perezio ocan durans & aliis. prant aliqui l° quod sin distinguerent
hoc m° existia ab essa creatae existia esset de essa creaturae sed hoc ẽ
falsũ quia soli deo ẽ essalis existia. ptereqd exodi 3 n 14 dedeo
dr ppmissime ego sum qui sum. quẽ misit me quod deberent saltes
distingui roẽ roata.

Sed sane deus ẽ suas existias l. hoc ẽẽ de essa dei & n de essa
creaturae ex duobus mis poẽ inteligi l° qd in conceptu dei his l. esse
diue includat existia diua & hic sensus n pr eficaciter ex
illo loco sed negi ex dta n ut prat salazar l. 2° to. l.tt 2 d 3
sec 3 & aliis ex inde o existia roẽ roata differt ab essa. 2° poẽ

in

posse intelligi quod existentia dei sit de sua essentia .i. sitate et non acceptam ab alio, et hunc sensum intelligit ex illo loco et intendit addit et bene salazar citatus. et suarez d 31 mathaei sec 6 n 14 et alij et iuxta hunc sensum et si in rerum natura existeret nullo modo distinguerent ab essentia adue extra rerum non haberet essentialiter id necessario et ob esse acceptum ab alio contingenter .i. ut potuerit esse et non esse.

quare melius sic [illegible] quia in petro existente possem intellectu considerare essentiam non cognita existentia neque implicite et ergo illa distinguitur ratione ratiocinata ans [illegible] quando considero praedicata essentialia petri ut quod sit animal rationale etc. nullo modo attingo eius existentiam sicut .n. rationem universalem hominis possum ab eius singularitate abstrahere ita et naturam ab existentia. praeterea de illa essentia sic abstracta possum praedicare quod accepta ad ut existat vel non existat et ut sic non dum intelligitur an sit vel non sit existens ergo essentia intelligitur sine existentia. quod si postea considerem actualiter quatalis essentia est in rerum natura intendam quendam modum in quo convenit petrus cum aliis rebus existentibus non tamen, non tamen intelligam essentiam quae est radix proprietatum etc. ergo essentia et existentia ratione ratiocinata differunt ut duae formalitates non se includentes.

Rogabis quod fundamentum datur ad formandam illam distinctionem [illegible] fundamentum dari a parte rei ex eo quod videamus realiter distinguitur quae a parte rei se habent ut actus et potentia et quia actus et potentia non videntur posse in eadem formalitate coalescere, quia ergo consideramus essentiam hominis v.g. vel uti potentiam ad existendum et existentiam vel uti actum inde colligimus illa distingui ut duas formalitates non se includentes. dixi in [illegible] satis probabile esse oppositum quia plures ex [illegible] hanc distinctionem negant inter essentiam et existentiam ut dixi sec [illegible] et alij non ex [illegible] adstruunt distinctionem a nobis assignatam haec tamen concedenda est et propter maiorem doctorum auctoritatem et quia quando intelligimus ac formaliter

esse intelligimus quendam similimodum realem qui non includit essentiam, et illam complet et actuat. 9

Sec. 4 solvit argumenta contra praecedentem.

Obiicies praecisa quavis formalitate essentiae non intelligitur nec actio nec actuatio, ergo non intelligit existens ab existentia formaliter distincta; ante probatur quia essentia ut sic praecisa a quavis non est producta et producta non est in potentia ad mutationem et tunc ... ad quod ... praecindat a quavis formalitate ab essentia haec non intelligit huius actionis actio ... ad formalitates praecisas ... et ... existens unde essentia erat actionem et producta non est praecisa ... existens ... ad aliud quod ... praecisione actu ... quod essentia praecisa ab existentia non intelligit actu existens licet ... sit existens existentia seu identificata.

Dices essentia praecisa non existens ... distinguit ab ente possibili quod dum non possibile nihil est. ... distinguendo ... ipsa ... entitatem ... ad existendum ... realiter existentem concedo ... negationes existentiae actualis ... nego, quare illa essentia praecisa in hoc distinguit ab ente possibili quod essentialiter non includit negationes actualis existentiae ... licet ... illa ... ens ... possibile ... essentiae ... dicit negationem existentiae.

... eodem non potest respondere si essentia realiter distingueretur ab existentia quod essentia ab ... distincta non esset existens formaliter licet ... existeret et sic nihil valeret ... probatio.

Obiicies quod si existentia realiter distingueretur ab essentia ... sola essentia ... actionem ut contingeret in humana natura Christi D.

Dila

... si ea apposite rei haberet & non haberet existentiam identificatam ...
haberet enim cum apparitione. Sed causa dat actualiter produc
tam & per ipsum illo non distincte, ut esse rei distincta ab existentia
nunquam intelligit apparitionem actuatam seu productam ab existentia.

Obi. 2 si existentia distincta ab essentia realiter distinguitur ab
essentia, eadem haberet aliquam convenientiam essentialem, per quam distin
gueretur ab essentia, quia rei convenientiae essentialis distinguitur
et ab alia existentia. Rursus haec existentia haberet peculiarem essentiam
& consequenter existentiam aliam diversam & sic in infinitum.

R. negando consequentiam, praeter rationes generales quia ratio formalis non
indiget alia distinctiva ad apprehendendum effectum formalem, qui
necessario ex consequenti habet, ut ex. gr. ubi ex eo quod subiectum
fit in loco necessario & se ipsa habet se ipsum ... videtur
ad hoc non eget ubi distincto. Similiter existentia ex eo quod faciat

essentiam [margin]

rem existentem ... necessario & se ipsa existit videtur
hoc non eget existentia distincta.

Dices in essentia existentia datur ... ut ...
apprehendendum ab existentia sicut in aliis essentiis ... existentia quod
... ultima ... intelligit ... et actu existat
vel non existat & sic ea habet vel ubi ... actuanda ... actuabit quod
producat ... in existentia distinguit existentiam ab essentia ... quia essentia
existit non ... necessario existit alias ... sicut deus necessario
existens ... aliquid ... existentiae ab essentia.

R. ... ut in ipsa existentia distinguens
essentiam ab existentia non esse existentiam licet necessario ... non
quantumvis sit se ipsa existat unde intelligit vel ut ... ulte
rius actuanda per aliquid distinctum ... quae postea
... intelligit non produci ... necessaria
ut producatur vel se ipsa existat aliquid esse intelligens in
differentes ad existendum vel non existendum ... distinctas
quae ... formales existendi ... habent ... principii

taliun proprie tatum unde patet ad ipsi existenti nexio et contingentem existere quod producat licet nexio habeat talem essentiam quod sit non fratis existendi ipsa existens quod dat.

Sec. q. aliae difficultates circa existentiam

Qa. 1a cuius praedicamenti sit existentia an accidens

Cc. 1a ex existentia aliqui meta: ex parte essentiae praedicamentis extra essentiam ut colligit ex dictis, tamen reducendum tamen existit ad praedicamentum quod habet ut praedicatum deum tamen esse reali. — accidens.

Cc. 2a existentia et sic ut accidens Physicus, et abstrahit a talibus tantum accidenti quod quod convenit existentiis substantiae quae possit certa physicam accidentaliter fecit cum talis his.

Cc. 3a existentia substantiae a Physica talis talis existentiam accidentis accidentalis Physice quod quod identificat cum essentia quod sic essentia accidens Physicum est existentia et sic substantia existentia et erit substantia.

Cc. 4a existentia pertinet reductive ad praedicamentum esse et facit unum per se cum illa ita dd. cum tamen primo ex 3 sententia et plures alii quod notum praedicamentum identificat cum essentia, non est relatio immixta sensu et idem realitas cum fundamento ipsa. Unde pertinet ad eius praedicamentum, neque cum illo facit unum per se quod quod existentia habet ultimum metaphysicum ultimo complexus quorum nunquam essent ut sit in re non et principium compositum etc. si facit unum per se cum essentia et spectat ad eius praedicamentum praeterea enim unio substantialis cum possit ex spectat ad praedicamentum substantiae et facit unum per se cum illa dixi in re reductive quod qui se habet ut pars et complementum ultimum inserit in sua linea praedicamentali illius. — ti

Qa. 2a de causis et effectibus existentiae

quod attinet ad causas existentiae eadem causa esse in cumque ratione

identificat existentiam ad modus conti taliter rei et hi ad solas sealites licet add coiter asserat actiones maxi ad existas quatenus quod practio rerum praedicit manet existentias taliter in rerum natura quod sileoque mur de essa et existia ut praecisis existia intelligit ut in rerum metaph. ultiis et ultimo essentias essem et substantia quae sunt subsistentia realiter fluit a sis de unde essa simpliciter per se est existia et proprie dicta essentia intelligit primas operationum et tamen existia et quod sehabet per modum actus complet singula per subsistentia essa.

+ perfectiori

quod pertinet ad effectus existentis illarum sit identificata cum essa Phisica influit ad omnes suos effectus licet esse ab idibus et praecipue et existia specialissime solum contat primi principii quo et complementum substantiale cum ulterum conditio.

q. 4a. Tam in uno ente detur multiplex existentia

ex hucusque colligit in quolibet ente realiter distincta ab altero et actualiter producto in rerum natura dari existentiam distinctam ab una entitate praecindimus plures sealites cum singulas praecindendo sint singulae existentiae eadem non distincte. notandum tamen in aliis cum sealites interse et subordinatas essentialiter ut superiori et inferiori et sic habent fundamentum unum et relationes subordinatas essentialiter ut qui ponunt in linea substantiae et ponunt in Petro corpus, sensibile, animal, vivens etc. et hae omnes non habent diversas per totales existentias sibi peculiariter correspondentes. pro quod existentias solas existunt operatione rei singulari his et diversas numerice illas idea habens diversa numeri eandem una et unica existentia qua omnes illas sealites individuo existunt operatione rei.

sic si sermo sit de sealitatibus interse non subordinatis ut se habent relationes et fundamentum illa indigent duabus existentiis sealiter distinctis. pro quod neutra existentiis constituit et alia et itaque quaelibet habet

diversa

driam numeri cum reali et distinctam (quae est suam existentiam quae distinguantur et immediate adhuc rem singulares et propter eandem rationem quae esse distinguntur ipsae existentiae quae se habent ultimae earum compleme[n]ta ipsae distinguunt

q[uaesti]o 4a quomodo distinguatur existentia et subsistentia de hoc dicemus infra d[isputatio]ne 6 q[uaestio]ne 2.

A. 3a quae sit definitio et ratio entis esse et existentiae

[illegible] quam huius difficultatis ad quam [illegible] primo explicandum est ens in ratione esse et existentiam non posse explicari proprie definitione ad hanc enim necessarius erat praedicatum superius et ulterius quae non est per quod tanquam per genus ens definiretur. Hic enim praedicatur non datur quae tamen aliqualiter declarari quasi descriptive, id est in ordine ad suas rationes, id est generalis et conceptus magis claros respective nam neque enim repugnat ut eadem ratio entis per unum et eundem conceptum cognoscatur confuse et per alium explicite quod sine causa negat Scotus in 1 d 3 q 2 quam bene refellit Fonseca 4 meta. de transcen. ex Avicenna dicit non licet ens propter huius conceptus magnam simplicitatem non possit dari una cognitio magis distincta quam alia id quod ex parte ex parte obiecti ostenditur multa praedicata praecisa bene tamen potest dari circa eandem realitatem entis una cognitio clarior alia sicut cognitio angeli docente clariorem quam cognitio hominis.

2o praemittendum est cum Fonseca 4 meta. c 2 q 7 [illegible] sec 2 et Suarez d 2 metaph. sec 4 n 3 ex D. Thoma col. 1bi a 3 quod haec vox ens duobus modis posse accipi, 1o pro participio [illegible] [illegible] 1o ut dicitur participialiter et sic significat id quod existens actu in rerum natura. 2o sumitur pro nomine seu nominaliter et sic significat rem sive essentiam realem quae habet existentiam significative et hoc de re an nomine possit negari licet Soto c quante praedi q 1 et Caie docente c 4 paulo ante q 6 ut aliquid novum dixisset videantur has acceptiones

nominaliter & participialiter reiciam.

3a pronotandum q. ens nisi signi[ficat] praeter rationem entis possibili & existenti q. ens possibile includit in sua essentia privationem existentiae aptae & habentis reali nisi quae abstrahi ratio entis cois significet [illegible] rationem entis realis abstrahit ab essentia quae existit & ab existentia quae existit [illegible] ab his nisi [illegible] trahi una ratio quae [illegible] dicat in esse tamen neque existentiam sed tantum id reale cumque conveniunt quod ni bene negat [illegible] cui nunc est essentia enim realis & existentia ut distinguunt ab ente quimerico & rois habent aliquid quod appellatur reale quod ipse intelligi quum intelligatur talis ratio ut existens per existentiam distinctam ut per seipsam sed abstrahens ab utroque. hec sic ratio sic participialiter explicari. et id cui nisi repugnat existentia ante omnes operationes intellectus quod convenit esse reali cum existit & ipsi est existentiae formaliter sumptae. aliq[ui] hec explicatio tradita operatur explicat rationem entis realis neque alia congruentior assignavit.

dices. si ens nisi significat eas quae existant vel ens significati ut existens per existentiam distinctam & hoc ens est ens nominaliter sumptum id quod significat essentiam per quae existentia quae numquam abstrahit unam rationem cois ab essentia & existentia. R. quod sic abstrahens ab existentia & essentia nisi sit existentiam dedicatae neque est essentiam existentem per existentiam distinctam sed abstrahit & accipit [illegible] quod datur in essentia & existentia quod distinguit ab ente rois: supposito enim quod aliquid distinguatur ab ente ficto statim dicitur ens vel illud existit se ipso ut existentia l. per realitatem distinctam sicut essentia: ut sic abstrahatur una [illegible] sicut Joannis & Petri [illegible] numerica ratio cois entis. talis ratio neque erit numerica neque erit abstracta sicut ratio hominis & magis superior: & ita ratio entis abstracta ab existentia & essentia est magis cois & universalis quam essentia existens

existā distincta a qua abs trahit creatura q3 appellatur ens nominaliter sumptum. —

Huiq; q3 ex ip̄i colligit ens realis trahit ab essa et existentia: quae ex officio sic potest officiari esse et existere essa in ens reali quae iam et existēns oppositionis realiter distinctum. q3 habet ut ppri-

cipius oppositionem. existentia uero quae solet est appellari id ē ens q3 de ipso potest existere realiter tanq actualitas esse. quidem

copta explicat modum illum metaphicum quo ultimo actuat essen-

illam constituendo ex naturis. propterea q3 est dicitur actus q3 per illum

transit in et immediate ens q3 erat in potentia ad essendum actuali

extra causas. 1. n intra causas ut hoc est ex officio dicitur

atq hoc colligit ex d t d ppa q q a 4 ad 3 alensis schola

et aliis quos refert et sequitur Fons. 4 me c 2 q 4 se 4 sua d 31

metaph. sec 3 Moli 1 p q 3 a 4 d 2 et alii. —

Supposis tamen aliqua dubia circa rationem entis. 1 ē an sit de quidditate cuiusque rei et realitatis ad q3 diximus in Logica quaecumque ratio et realiter ab ente transcendit; 2m an ens habet aliquid sibi contradictorium circa q3 communis sententia ex Antris Auero et aliis apud Fonsec 4 metaph. q 7. affirmat enti opponi contradictoria n ens per q3 n ens aliquo

quo opponit enti n contrarie privative aut relative sed contradictorie constituit q3 hoc ss contradictoria opposita ē ens et oppositio ē ens solumque q3

negat entitates d ppa q3 dicitur.

3m an ens habeat aliqua principia per quae demonstretur

a priori. Sed ens communissime sumptum nullum habere q3 nisi datur

illius principia. 4m an ens et sic habeat causas. Sed ens abstrahitur

ab omni enti repetere causam efficientem finalem aut materiam q3

illi repugnant de quibus tali enti constituens finalem et exemplarem

potest habere saltem cum quo deus potest a fine et exemplari de trahi

sive sumatur ens ut abstractus habet cas cas quas ens aquod i habet

5 dubitatur quod sit primum omnium principium quod ex ente conficit ad demonstrationes. Dicendum quod licet ostensive ens

passiones + sit passionis de quibus demonstratur tamen inde modo sed ratione ad duram sed adim possibile quod in omnibus sciis et in metha maxime primum ultimum universalissimum omnium principium est hoc impossibile esse idem simul esse et non esse. ita Aristoteles 4 metha atque ubi Aureolus et ex positiones Scotus et sons ad fines 4i metha. quod nam quoniam aliquis hoc principium negaret nullum aliud daret per quod convinceret imo a nemine potest directe negari ex

directe vi illius argumenti quare quoniam Aristoteles ibi cum dicit dicit quod ab aliqui bus debilis ingenii negatum ... quod illud directe et sic negatum sit indirecte, quatenus concedunt ab illos propositiones ex quibus oppositum talis principii inferebatur. hinc tamen nec illud principium negent reprediunt ad ens ut videant ex qua potest illius det satatia quin aliquo audeant negare illud principium impossibile est idem simul esse et non esse.

Q 2a de passionibus in communi entis realis.

A. 1a an sint aliquae passiones entis

Passiones aliae sunt Physicae quae sunt Phisicae permanent et producuntur ab essentia ut potentia visus res putaris aliae sunt metha quae realiter et proprie non fluunt ab essentia neque ab ea realiter distinguuntur sed per proprietatem intelligunt essentiam illarum conse qui et ab ea l. ubi emanatione et sic admirabilem passio in se.

CC Hoc posito. sit conclusio ens ut est reduplicative nullas habet passiones Phisicas et reales habet tamen aliquas methaphysicas. ita dd communiter vide sons 4 metha 12 q sui et sui d 3 metha sui 1a 1 parte quod ens ut ens nullas habeat Phisicas passiones defendit adt

q ide

dt. q. nd ēē vite ai Sonei solo lei. Valiis quod suaeitur ēēsel-
hz ēē d. 3 quest. alibi. prs. qz eng ut eng intelligit complexum Di-
legionz cum sua esse et propter talibus uerite. Sz &ca absque nulla er-
hib tesoppadita. q &ca. pr 2 qz repugnat ut aliqua sit posio
Phisica et realis Vnicalcudat eng o ratio entis n distinguit realiter abea
posione q illa n. Phisica posio. q ens n het Phisicas posiones.
Duas hae pass. het limitationes 1° quoad ens ut ens &c. quoad
particulare ut talem qui hae Phisicas posiones ut ho. cq lum &ca
2° negaui in posiones Phisicas intep clas omnes posiones quae sint
entia realia realiter produxita ab ente. Hongationes. l. de
nominationes ex huiusce negatiuedistincte ab ente essent
illius posiones. dicis id q is hic ut posio alterius debetur ens
reale ab altero reali realiter diuerso. q posiones entis idezde-
bent hic. Q. adeus ideo lum requiri ad prop. talis Phisi-
cas n u° ad mathas. unde pro fundare equalitatem. sine
qualitatem de ab. his cdaquanta ea posionez quia his cum
famez ab ea n distinguat realiter qz habet ut posio mathe
2a pass qd ens het proprietates mathas pri aulaitud
qui sualitati. nisi deuenta ntalet fuis mota. q debet hec posio
nes quae ab illa diuersae sunt. z qz uniles, uniles, taliqualis
r entis affectiones sunt quoad qd requirit ut dicant posiones mathe
non sol tamen non distinguant ab ente ad intelligendo illud consequi
comm pro postio realiter quae posiones Phisicas n sunt esse. pre
terea placet ingi loquendi sua Vtgentiz quiddicunt has posiones
pro predicabu tributa. queris in appelant eaque deo conueniut.

A 2° quot sint pasiones entis & quem ordinem seruent inter se & cum radice

Communiter ferunt indistione illam barbara uerbam sex
trans. end intia. fz. res, ens, uerum, bonum, aliquid, unum, om-
nes enim conueniunt qd res n° aliqud diuersum ab ente fictum
enimidqd ait Aureol. in prae fta. c dere qd res sit q. res
fictam n animillez sigt. Sz solum analogice ut ens atq
id

ut eorum & convenientiae licet res humanae sibi ex pro ista exposita esse

exposita. hinc enim res ipsa habebit ut passio entis [illegible] ut

radix illius res habet esse communicata per eadem aliquid ... eius

passiones inquirimus quot sint. —

Sed pro talia 4 mere recensentur. scilicet unum, bonum, aliquid

unum, verum sicut id quod adaequat ... in hoc vero. bonum id quod ...

...

... aliquid sumit. ...

... ad aliquid ... distinctio rerum ab alio ... sic explicatur a

... q. i. de veritate ... consistunt ... prout apparet ... dictum

... nihil ... distinguit ... quod docet ... 4°

... 2 ... aliquid non est passio rerum entis. —

Haec omnia ... entis manifestissime illa enim

conveniunt omni enti ... cum illo ... dicuntur

... aliquid ... consequens rerum entis quod ... aliquo

quo non distinguuntur ... diversas ... distinctas

quoad illos distinguunt ... singulis ... hinc est

... passiones ... 4 ... ab hoc nullus

abit ... aliquid dicit ... rem

unitatis ... intendit quod consequentur ad rem ...

... aliquid sit unum ... aliquid ... distinctum ab quocumque alio

de passione ... aliquid ... passiones ... difficultas

de distinctione ... quae ... fundamentum denique quod ... attribu

... respondendo ad obiectiones.

Obi. ... aliquid ... passiones ... consequentes ...

... similiter ... habet ut affectio entis denique ... distincta

... finitum ... infinitum ... substantia ... accidens ... essentia ...

... passiones. ... Resp. ... non ... esse passiones ...

... ut ... entis ... convenit ... aliquid ...

... passiones ... distincta

... illa ... passiones ...

membra dividentia entis ... distincta ... in illa divi

ni e portio entis & ipsa ra entis. adeo solum numerari
tanq. portio res entis que comitantur ens abs realissime sum
ptum & talis sit: sunt aliqd cognitione dignum qd rihet rna
entitatis particularis in qua s alq hoc riquarit illis que
afferunt ab Arguto.

Rogabis i que ex dictis affectionibus sit perfectior. R[esp] enti
tatiae omnes ei eidem perfectioris cum omnes sit id cum eodem
entia ut tamen concipiunt distincte perfectiores sunt positive
quam negative & inter positivas ex alsitate aliquas q[uia] conduct
intunqui e perfectior. inter negativas u unum perfectiorem
quam aliqd q[uia] e l. alt radix illius

Rogabis u an affectiones entis sint illae perfectiores
respondet sm explicitum qd dicunt e in perfectiores ente q[uia]
intelligunt l. aliqd conquari. vel imanans ab ente.

Rogabis 3 quem ordinem teneant illae portiones respectu
entis & quo ordine illi conveniant. R[esp] q[uod] sm nostrum modum intel
ligendi (realiter enim nulla dat prioritas.) unitas prius convenit
enti q[uia] e absoluta & rires pertinet absoluta enim ex sui genere
perfectiones respectibus pro terea A xis 4 me c 1 d t i ppllar
ad 4 talis unum dicunt maxime conventionem cum ente. deinde
aliqd prius intelligit quam verum & bonum. q[uia] licet sit aliquo
m[od]o respectibus respicit tamen aliqd ut sit alius sic aliud quodcunq a
quo distinguitur. denique verum intelligit prius quam bonum. q[uia]
intellectum quo adequatur verum e prior per in operando quam
voluntas ut videre licet.

A. 3 an hae affectiones sint aliquid reale. l. rois

hac de re vide sess. 4 me c 2 q 5 Sec 2 afferunt
varias sententias in hanc difficultatem nos u s a i doctrinam Scholas
nullam portiones entis addere s ens aliqd realiter distinctum m[od]o
dum e i in genere li nullum attributum entis addere s ens
tantum rois ut placuit aliquibus Tomistis. pro q[uia] ens antecom
nem operationem intellectus dr verum aliqd verum & bonum & nulla
ex his affectionibus realiter dicit ens rois ea pro q[uia] hoc ri

rer

+ respectibus

resultat nisi post operationem intellectus. Ad 2um qui dicunt attributa entis addere supra ens aliquid rationis si loquuntur de ente rationis formaliter, id est de ente rationis fundamentaliter, et de negatione quae per se sin[illegible] est ens rationis, si loquuntur de denominatione extrinseca, vel relatione quae entis rationis nomine, vel respectibus rationis solent ab aliquibus appellari.

2a attributa entis, scilicet addunt supra ens solam negationes ut unitas et aliquid, vel aliquid extrinsecum connotatum ut verum, et in ordine ad connotata distinguunt [illegible] positiones ab ente, de quo late dicemus sequentibus, ubi [illegible] ens possibilibus quae dicunt multi [illegible] includant clauduntque in ente.

D. 2a de uno seu unitate

Questio. 1a quid et quotuplex sit unitas.

A. 1o quid unitas addat supra ens

1a sententia docet unum addere supra ens quandam quidditatem positivam ex natura rei distinctam ab ente, ita Avic. 3 metaph. c. 2 et alii, cum quibus videtur sequi Scotus 4 metaph. q. 2 et 2 d. 3 q. 2, Antonius Andreas 4 metaph. q. 3, Bonetus in sua metaph. c. 13 et alii.

2a docet unum addere supra ens aliquid positivum ratione tamen distinctum, ita D. Th. 1 p. q. 11 a. 1, Alensis 1 p. q. 13 memb. 1 et 2, Soto in logica c. de proprio q. 2 ad 2, et [illegible] 4 metaph. [illegible], ubi ait unum ab ente ratione distingui. 3a sententia communis docet unum addere supra ens aliquid negativum, nihil quod positivum reale aut ratione distinctum, quod infra refertur.

1a conclusio: unum nihil positivum realiter distinctum addit supra ens contra 1am sententiam et habet probatur. Ad 2um et referendos est. Probatur 1o quia alias quod [illegible] sine necessitate multiplicanda entitates. Probatur 2o quia praecisio vel ablato illo superaddito, ens manet indivisum in plura quod unum. Ergo hoc non addit quid positivum supra ens. Probatur 3o quia in deo unitas nihil positivum potest addere realiter distinctum; ergo neque in aliis in quibus quoad hoc eadem est ratio. Confirmatur 2o quia ipsa unitas

si distinguerent realiter esset unum ex seipso ex eo solum quod ~~haberet~~ indivisionem in plura haberet aliquid daret quo cognoscitur finitum. Si haberet unitatem realiter distinctam quod aliae entitates ex eo solum quod sint indivisa habent unitatem ... 3 ratio generalis quia positio negatio entis non ostenditur indistinguitur realiter ab ente.

Ulterius 2a conclusio unum non addit super ens aliquid positivum realiter distinctum seu ultimum formaliter non inclusum in ente. ita dd. citandi a 3 cum eiusdem ... dd. ... qui ... explicant ut possit ipsa dicendo a a 2 pro ratione quia absque ulla formalitate distincta ex eo quod res entis concipiatur ut habens negationem divisionis in plura intelligitur unum. quod 2a ... secundum quod si daretur talis formalitas distincta quae esset unitas illa esset unum absque formalitate alia distincta ex eo solum quod haberet negationem divisionis in plura quia aliae entitates habent etiam unitatem ex eo solum quod habeant hanc negationem non ... entitatem. confirmatur 2o quod illud positivum quod superaddit illa formalitas super ens v.g. supradictum vel est entitas ... iam habet inde ... non debet tribui ab alia formalitate distincta vel est fundans negationem divisionis et hoc est propter ... talem ... et ... iste ... qua formalissime indivisa in plures quod unum non addit super ens formalitatem distinctam.

Ulterius 3a conclusio unum solum addit super ens negationem divisionis in plura ita dd. 1a p. q. 11 a. 1 ubi late ... cum Valen. et Fonseca ... colligitur ex Aris. 4 met. tex. 11 et lib. 10 c. 1 ubi explicat unitatem per indivisionem et 4 met. c. 2 docet pruniddem nihil addi positivum super ens ... omnes 3 ... et Fonsec. q. 4 ... q. 5 et 6 ... q. 5 ... 4 et scholastici 1 d. 2 q. ... Gabriel et Grego. q. 1 vide ... d. 4 met. sec. ... pro ratione quod ex eo praecise quod intelligatur ens v.g. deus cum tali entitate inquantum negationem divisionis in plura intelligitur formaliter unum quod unitas solum addit super ens negationem atque haec negatio divisionis in plura quia ... divisionis in plura ... unitas ut ... indivisa in ... ... negatio divisionis et sequentem ...

Ad obi. divisio formalissime consistit in negatione, nam intelligitur
intelligimus aliquid esse divisum ab alio in quantum apprehendimus
unum non esse aliud ut bene dt. 1 p q 11 a 2 ad 4 et q 7 de pot a 7
Soncin. 10 met. q 4 et alii, si negatio divisionis est negatio negationis
est affirmatio et aliquid positivum non enim quaevis negationem affirmat
Ex divisione duobus modis accipi 1° pro entibus realibus quae
sunt per se divisa et plura, 2° pro negatione identitatis realis
quae est in quolibet ex illa multitudine in hac 2a acceptio
ne unitas non est negatio divisionis sicut neque est negatio negationis
in 1a vero acceptione unitas est negatio divisionis, id est negatio plurium
entium saltem quae est in ente quod unum appellatur et haec est negatio
positivi et non negationis.
Dicimus non opponi multitudini ut docet dt. 1 p q 30
a 3 ad 3 et opusc. 42 c 12 quem sequitur Sonc. 4 met. c 2 q 9 sed 9 quod unitas
non est negatio plurium entium seu multitudinis, ars pro 1° quia multitudo
ut multitudo est prior quam unitas, ergo unitas non potest esse in prima
negatione multitudinis, aliter enim in prius staret et negatio nec unitatis
2° quia multitudo componitur ex unitatibus et negationibus, ergo unitas non potest
esse negatio harum negationum. 3° quia unitas est prior multitudine, unum sit
oppositum et oppositis, ergo non potest opponi multitudini. 4° quia quando hic dantur plu
res homines datur in quolibet humanitas et, sermo de nullo potest dici quod sit
unus homo tantum, et multi dantur enim hic multi homines, ergo unitas non est ne
gatio multitudinis.
Consequenter 4 met. lect. 3 et 10 met. lect. 1 nu 2 et 3 ubi affirmat
entitas metaphysica et dt. unitatem opponi multitudini non simpliciter sed
secundum rationem per accidens neque sic quod quaevis ex multitudine habet nega
tionem aut divisionem aut entitatis alterius et 4° opponitur tamen multitu
dini et pluralitati entitatis fundamentaliter suppositae pluris entitatibus
pluribus ex quo patet ad 1m et 2am probationes ad 3 est unitatem esse prin
cipium numeri et partem illius quia tantum non est talis numerus adae
quate sed et per oppositionem numero et multitudini adaequate sumptae

ad 4 dr unus significare aliquo id qd soli convenit & sic ubi dantur plures hoc reddat unu nec in hac acceptione sumit unitas transcendentalis. 2º unus sumit pro negatione pluralitatis in una entitate & hoc cum ibs trans cendentalis stat in quovis ex illa multitudine.

Rogabit an haec negatio quae superaddit enti hentitivo unitas sit privatio dr in rigore n est privationem. namen qd illam habet n e aptum ad hendam divisionem & pluralitem quae negat quare licet aqua stans 4 partib. partitinea dividi n tamen qui fieri plures aque. eiusdem magnitudinis quam habebat

A 2ª an dicta negatio divisionis sit solum de essa unitatis.

1ª sentª docet ster negationem divisionis & pluralitatis pertinere ad essam unis alteram negationem identitatis cum alio. ita Gabri. Cap. & Fonseca cit. a 1º cª 3 probat dt 1º q 11 a 2 ad 4 ubi divissionem abalio dicit praesuppni ab unitate 2ª sentª id negat & solam negationem in explicatam docet esse de essa unitatis ita Soic & Fonseca cit. a 1º cª 3 & apud hunc alij vindicant a D. 1º pe q 6 a 3 ad 1. quatenus ait unus n in portare rem perfectionis ss solam indivisionem. 3ª senta distinctionem ab alio excludit a ron cepto unitatis & ad illius essam pertinere ait in recto i essam identitatem partibus rei in quam fundat negatio divisionis ita Cypre 1º d 24 q 1º Fonsec 4º meta. q 20 & 23 Landu q 4 Iob q 7. Flandr. q 3 a 4. & fua d 4 meta sec 2 n 7 & n 3 can dicitur communior senteª.

Cl 1ª cl ad essam unitatis n pertinet negatio alte ri identitatis seu alietas s distinctio ss negatio divisionis s pluralitatis in sua entitate. ita dd 2 sentª & sua ei ib pr qd licet res unus n sit distinctum ab alio non e ipso qd habet negationem pluralitatis n e plures ss distinguit a pluribus hoc tamen e aliqd posterius consecutum ad unum nec requisitum ad formalissimam ronem unius. & pr. qd e distinctum e aliquo nº relatibus nari. commoniam tum existentem a quo distinctio ss e unus

e

ei aliquid omnino ad Solutum quod intelligit specialissime alius quod ullo reo. Sed unum specialissimae non includit in suo conceptu negationem alterius specialissimae neque ab alio differentiae exemplo alio ne illum possit ut bene Sensi 4 me nunc ibi. Et hoc et haec dicto: et alterae propositionis quae dicit aliquid.

Cc Quoad essentiam unius l. unitatis non superit illa negatio divisionis sed ut tertius essentiam unitatis ingreditur immediate ipsa entitas positiva prout fundans et conotans talem negationem ita add. 3 sententia quae aut est Aris 4 metaph. atque ubi late probat unum et idem re differre ratione cum ente quod de sola negatione non posse verificari probatur quod metaph. tex 2 in unitate dicit fundari relationes idem. impositio prout est indivisus et 10 metaph. 29 docet quod unitatem opponi contradictorie multitudine quod late explicat Vera. in qq. d. 1 a 8 c 2 ubi unitatem docet importare aliquid positivum idem colligit ex d. t. dis. 19 q 4 a 1 ad 2 ipsa singit / essentia creati singulari indivisa intrinsece unitas eius. Et in q 11 a 1 ad 2 asserit deum non addit aliquam rem super ens sed significat entitatem entis prout est indivisum. Et a 3 ad 2 docet unum quod unde ens convenit importare aliquid.

Probatur 1 quia in hac sententia melius salvatur quo modo differt essentialiter unum per aliquid positivum et tamen quod unitas quae est propositio entis realis non conveniat entibus rationis. quod si unitas pro formali solum diceret negationem pluralitatis tamen realem quam rationis eodem modo essent unum per negationem pluralitatis eadem enim negatio pluralitatis datur in utroque. Probatur 2 quia diverso modo ens denominat ut album unum album i. quod simile unus n. denominat quod sibi intrinsecum album vero per aliquam formam accidentem Et illud intrinsecum non est illa formalis positiva differentia absente forma ipsa entitas positiva sed haec pertinet ad essentiam unitatis. Probatur 3 quia rationes quae propositiones includunt ens et claudunt in illo sed est unitas

ex

3.° expeditis in sext. i quae sit deff.° unius e enim unum ipsum ens prout indivisum in se et prout hens negare plura ab his in se. ens. n. ut sic se hab. ut radix oppositionum videmus prout sub applicatione hab. t. vero ut negationes pluralitatis intelligit ut oppositio ad quas ens & essentia entis unitas in abstracto sic potest explicari. e entitas prout hens negationem pluralitatis s. prout indivisa in se.

Et sic definiunt unitatem valen. i quod i q. primo et sub (de quando q. ultima. in sext. 2.° unum sm id quod importat in recto convertitur cum ente. includere ipsum tali ipso includi. & solummodo distingui per res diversa ratione ... prout unum connotat negationes quam n. connotat ens prout e radix unitatis. illa u negatio ante opp. intr. ab ipso ente dis tinguit quasi negative. ut quod haec unitas appellat trans cende talis quod transcendit omnia praedicamenta unitas u praedica mentalis e illa quae dat ... in toto praedicamento quantitatis.

obi i u d t cit ... pro ... sententia dx d t ibi solum explicare ... totum unitatis n. u totum eius essentiam. obi 2.° unitas e affectio entis ergo n. includit ipsum ratione entis nam idem n. potest e affectio sui ipsius dx negando conseq. nam adversarii et verum et boni talem passiones entis ens includere docent ergo n. pugnat cum ratione attributi metaph. quod includat id cuius d. relatio n. tamen ideo praedicamentum affectio sui ipsius ... quod sm unam rationem explicatam intelligat ut quid consequens cum ex parte entis diversam explicatam.

obi i. consideranda importaret n. solum negationem ... ipsius totam entis sequeretur duo i.° quod haec praedicatio ens e unum esset negatoria ide pro enim erit dicere ens e ens indivisum ...

Ad unum n[on] e[st] ens per accidens q[uia] entitas quam in p[ro]prietat
in recto n[on] e[st] ens per accidens, q[uo]d q[ui]d sit de negatione indivisio
cum nis quoad hoc n[on] h[abe]t r[ati]o[nem] & hoc in ex relatione ... to
ta n[on] intelligit resultare unu[m] per accidens. Ad illam
e[st] naturalis predicatio q[uia] predicatio explicat p[rae]m entitas
in ordine ad negationes indivisionis.

A. 3 quotuplex sit unitas ubique sit propria entis.

1 ex dicis in notitia 6 aliud e[st] unum per se aliud unum
per accidens de quo in [lo]g[ic]a. 2 aliud e[st] unum simpliciter
aliud s[ecundu]m q[ui]d unum simpliciter d[icitu]r illud q[uo]d in se h[abe]t indivisio
nes, unum u[ero] s[ecundu]m q[ui]d d[icitu]r q[uo]d licet in se n[on] h[ab]eat indivisionem
p[er] dicere unum comparatione tamen alterius q[uo]d in multo plures
divisione solet dici unum l[ibe]r magis unum.

3 & p[rae]cipue p[ro]p[ter] unitas alia e[st] r[ati]o[n]alis alia f[orm]alis p[ro]p[ri]e p[ro]
3 membro adiunt unitatem universalem de qua nos in [lo]g[ic]a & c[ir]ca illas
nihil addendum occurrit, illud d[icitu]r unum reali d[icitu]r q[uo]d e[st] indi
visum in plures entitates reales & numericas ut Petrus & indi
vidua de quibus q. 2.

Unitas f[orm]alis e[st] entitas prout indivisa in plures essentias
f[orm]ales de qua nos in [lo]g[ic]a & hec unitas ... aparterei ut
bene Caie. c[on]cedente q 6 & quoad 3 schola ... Sonci
Zaba & alij quos sequitur ... 6 me. ... docet d[icitu]r opus
d[e] en[te] generis ... & per q[uia] licet aparterei n[on] d[icitu]r esse aut ...
ut p[rae]cipite & ut his nominibus in porta ... in p[ro]pria tamen a
parterei d[atu]r ... q[uo]d solum h[abe]t ... & ...
tamen indivisa in plures ... in plures entitates ...
diversos n[on] ... ut equalia, & c[ete]ra. ... hec negationis indivi
sionis f[orm]alissime fundari in entitate habente similitudines

sim

fundamentum talem communitatis in praedicatis essentialibus et negatio-
nem identitatis, dissimilitudinis fundamentum talis. Et sequi-
tur differt a numerica, quia numerica dicit negationem divisio-
nis in plures entitates materialiter distinctas, formalis vero dicit negatio-
nem divisionis in plures essentias, seu negationem disconvenientiae
communitatis in praedicatis essentialibus, unde haec unitas differt a numerica
et ratione perfectionis in qua fundatur, et ratione multitudinis et diversitatis cuius ne-
gationem dicit.

Unitas tamen formalis non distinguitur realiter a numerica, tum solum sicut
ratione + fundamenti positivi in quibus fundatur, per hoc quod eadem prorsus entitas immedia-
te et entitas indistincta ante operationem intellectus, ut diximus in logica, quae dicitur et dicit
duas negationes vel convenientiam ab illa entitate quae est una formaliter
et numerice, sed duae ante operationem intellectus distinctae realiter ante operationem intellectus, ergo talis
non haberet plures praedicationes numericas hominis neque plures rationes specificas, quia sicut
praedicationes numericae hominis differunt ante operationem intellectus a suis specificis equi-
s. leonis et ita negationes illarum ante operationem intellectus distinguentur,
neque dari potest locum tertium et addo istis eundem vel communitatem formalem non distin-
gui a numerica ante operationem intellectus, solum loquendo de entitate quaternus
unitas importat in recto. Denique indistinctis individuis dantur
unitates formales realiter distinctae, per hoc quod in singulis datur una realiter
distincta, ergo in Ioanne datur distincta realiter natura humana
ab ea quae datur in Petro, aliter sicut in patre et filio datur eadem
natura divina, ita in Ioanne et Petro daretur eadem individua natura hu-
mana, quod est absurdum. +

Haec cum unitatem formalem praesumit, seu adere, seu explicare
ultra eamque locuto logica dictum. Solum posset quis dubitare
utrum denominandum sumatur unitas, seu distinctio specifica et formalis rerum,
quod in generali non potest definiri et variare singularum generum
rationibus occasionibus in logica. Et Philosophia definitionem unitatis forma-
lis dividit in specificam, genericam et analogam. Specifica
et entitas prout indivisa in plures species, generica vero prout

ut in

indiuisso in plures genericas analogas quod diuisum indi
uisa in plures analogas quae sunt .9. alii ens.

Rogabis 1° quaenam ex his unitatibus sit proprietas
entis an formalis vel realis. R/ quod unitas prout abs tra
hit a numerica et formali ita fere d 4 metaph. sec 9 nu 14
pr quia haec unitas conuenit omnibus enti[bus] formaliter omnes prae
formaliter et realiter est enim proprietas entis conuertibilis ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ cum ipso. pr 2° quia unitas numerica
non est proprietas entis cum illo conuertibilis non enim reperit in en
te in communi. deinde unitas formalis licet conueniat enti in communi
est inclusa in ultima differentia indiuidui non tamen est proprietas entis
sola [illegible] differentia numerica ut talis explicite non conuenit
omnes formaliter, et est quia excluderet a ratione proprietatis entis
unitas numerica quae licet non sit conuertibilis cum ente realiter
tamen consequitur illud essentialiter dicendum quod unitas ut abs
trahit a formali et numerica est proprietas conuertibilis cum ente
realiter tamen consequitur illud essentialiter dicendum quod unitas ut abs
trahit a formali et numerica est proprietas conuertibilis cum ente.

Rogabis 2° an unum sit proprietas adaequata entis. ratio
enim quod non quia ens diuidit 2° Aris. 1 metaph. c. 1 in unum
et multa ergo unum non adaequat cum ente propter illud diuisum
et multa. R/ affirmatiue pro [illegible] ad 2 [illegible] interpretatio
nem fere d 4 metaph. sec 4 unum adaequari et conuerti
cum ente neque obstat diuisio in unum et multa nam multa
non sumuntur pro ente proprie sed pro ente per accidens pro illud
quod habent diuersas formas habent etiam suas unitates

q. 2a de unitate numerica et indiuiduali.

unitas numerica dat indiuiduis et ideo hic agendum
erit de indiuiduis et principiis unitatis et distinctionis ipsorum.

A. 1. quid sit indiuiduum et per quid in ratione talis constituatur

In loga e da lpe cgmq d individuo — inter hic nali
sensum q̃ā prout s3 sumit inoī inead subicibilitem
l pzedicabilitem sumit ez i° intentionaliter prōindividuo
sumi d q̃ hēt opposta rei ibi e3 d(ifini)tione illud ēē unū colec
hio p(ro)p(ri)e talem nuq̃ inaliō ē eadem pzz d eff° des ex(is)
ptrā Individuum u° essaliter ē idem q̃ singulare. Et id q̃ d n
poē com municari sm eam roē quam hēt q̃ ... q̃
in inferioribq q ue q inea rōe plura sint. Et hęc explicatio colligit
ex Aris 9 Metz. tex. 14. afue d q me sec i° nu 2 exqua dhet
individuum quod communicabilitem oppositurus soli nar
na p(er)tinetq̃: nipoē cōicari pluribq in inferioribq quę sint pla
ra & participent nam p(er)tni sicut rō hominis cōicabilis ē
pluribq hominibq . dubio res q̃ numind ividum heat
pretter nam specificam nam homi q(uo)lib. q q dixit indi
viduum solum addere nī specificę negationem divisibilitis
& communicationis inplura

Cū 2ª ē individuum preter nam specificam includit aliquid
positivum & reale prz q d dhet in roē talis & fundat
negationem divisionis in plura in hac ē com dt i° pg 4 o
a 2 & i° 2 gen 14 2 ari 7. Consentit Schotez d q quat 7°
me q 16 & alii plures quos sequit. sorz q me e 6 q 7 sec 2
& hea d q me sec 2 pz qª cert ē in omnius sent q din
dividuum indivisum ē & indivisa in plura que sint sibi hat ipsus
met hoc nipoē here p(er) solam negationem fundatam
s° nam specificam q̃ neccaē ē alia rō positiva mi pz qª nē
specificę sm se n repugnat communicabilitas q̃ n poē fun
dare negationem communicabilitis quam hēt individuum
p(er) quam tollat nē specificę indxię & communicabi
litas q̃ debet dari alia ro positiva in qua fundet° talis negatio —

56.

Obi. 1º quod si daret aliquid possibilibus quod indiuiduum sibi haeret in ratione talis illud esset solum in ipsa praesuponeret naturam iam singulares ut constat aplicans illa propositioni rei teneret ratione. Secundo enim ex Aris. 1 Phis. quod naturam praesupponit singulares quia iam illud possibilibus quod ponitur in indiuiduo non sibi heret sed praesupponit rem singularem. Confirmatur 1º quod dispensatione Platonis conuenit illi positionem quam sit causa quod praesupponit iam plalones singulares ut dat in illo re obquam habet positio talem differentiam numericam. Confirmatur 2 quod si daret illud possibilibus in positione proprie diceret quod diuersa ab aliis quod differentiam non sibi proprie conuenit cum populo plus quam cum Bucefalo.

Resp. praem. differentias metas qualis numerica non praesuponere res singulares applicatione rei secundum physicam. De qua Aris. loco cito. sibi haeret quod illas differentia realis non praesupponit aial sed hominem et aial dicat ad res hois ex quo constat ad 1am Conf. Plato enim includit suam differentiam numericam et ante illam non sibi heret in ratione talis neque praesit consequens talis differentia numerica quod sibi tenet Plato ut differentiam numericam includens quid mirum si illam dicat te constat ad 2 Con. Resp. possumus sed ratione conuenire in singularitate ut in ratione analoga responsionem dicta loco cito logica cum quo constat ut illud ria numerica sit res 1 diuerso quod in ea non dat conuenientia uno loco. —

Obi. 2 indiuiduum in ratione talis sibi heret per numericam numericam. Deinde sibi heret per solam negationem quod est indiuiduum. Resp. Omissa maiori negando minorem quare sicut unius diuisionis in ratione non negationem ita ratio indiuiduum dicit possibilem differentiam prout dicit incommunicabilis negationem et diuisionis. —

Hoc supposito dubium e[st] an illud positivum per
quod individuum aliquod constituitur in ratione talis, et distinguatur ab alia specie,
ipsa [illegible] realiter [illegible] ante operationem intellectus
[illegible] omnium [illegible] scholae [illegible] et scholasticis de quibus videatur ad [illegible]
[illegible] [illegible] citis.

Sit 2a conclusio: illud positivum quod constituit individuum in ratione
talis et ab aliis distinguit non differt a natura specifica ante operationem
[illegible] [illegible] solum ratione ratiocinata, sicut differentia specifica differt
a ratione generica ita [illegible] omnes citati contra [illegible] et alios [illegible]
in Pho. 4o [illegible] de [illegible] quod non distinguatur realiter ante
operationem intellectus: quia differentia numerica ante operationem intellectus distinguitur
ab specifica [illegible] specifica eodem modo esset distincta a singulari
[illegible] ergo illa natura specifica [illegible] separata [illegible]
[illegible] universalis et communicabilis, singularis et non com-
municabilis [illegible] medium? si dicas universale
[illegible] quod libenter concedit Scotus [illegible]
in [illegible] [illegible]. [illegible] si dicas esse singularem
communicabilem [illegible] illam esse singularis: ergo differentia nu-
merica realiter distincta [illegible] adita.

Dices substantia constitui in ratione talis individui per accidens
[illegible] realiter distincta quod videtur docere Boetius cap. de differentia
tertia et cap. de specie [illegible] [illegible] publicis [illegible] et
aliis apud [illegible] c. 2 [illegible] 9. 15 [illegible] aliter si differentia nu-
merica Petri substantialis [illegible] per illas [illegible] substantialiter
et [illegible] differret quod est falsum. [illegible] 1a conclusio quod substantia
his primis seu individuis [illegible] substantia quod [illegible]
substantia distinguant [illegible] universalibus: 2o et 1o post [illegible] 31
[illegible] substantia praedicamus [illegible] ad individua [illegible] nomen
[illegible] [illegible] ipsis individuari
[illegible] et q. 10 [illegible] Scotus et alii. [illegible] 1a [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] illis [illegible] Physica [illegible]

subst. tam per se quam per aliquid singularis ut illa recipiat. Dicitur 3° quam

quia si per aliquid conveniret in ratione talis per aliquod accidens tamen

tunc ad hoc deveniretur ad singularem que per se ipsam sit per se

liquidam realitatem intrinsecam sive dicas infinitum in infinitum

dicas quod per se talem aliquam differentiam superadditam realitatis

intrinseca quae idem constituit dici de substantia assignet differentia.

quare differentia numerica substantiae est propria ad incommunicabilis substantiae

possibilis in illa ad talem sicut differentia physica et differentia accidentis ad accidens

etc. Quod vero sit dicendum numericam appellant auctores: scilicet metaphysica et

essentiam, quia appellat absolute essentiam. Et quando hinc infertur

quod differentia numerica erit essentia, quia distinguendum non est essentia specifica

quae solet absolute appellari essentia nego, de essentiali idem intra individui

duo, neque inconveniens quod in hoc sensu possit essentialitatem inferat a Paulo.

2° pars est quod differentia numerica realiter distinguatur ratione ab

specifica per quod se habet ad illam sicut differentia specifica ad genus. Differentia

specifica ratione realiter differt, quae est numerica differentia ab ipsa.

Maior per quam sicut genus de se indifferens ad talem vel talem speciem

determinatur ad talem vel talem differentiam specificam ut sit principium talium vel talium

proprietatum ita ratio specifica est indifferens ad tale vel tale individuum

et determinatur ad tale vel tale differentia numerica ut sit principium talium vel

talium operationum, quia sicut differentia specifica ratione realiter differt a genere

ita numerica differt ab specifica.

ex quo patet id quod ultimo loco dicimus scilicet hoc possibile esse per

quod constituitur individuum, esse scilicet differentiam metaphysicam ultimo determinantem

individuum quare non est metaphysica in ignorare. Neque enim solum dat

illa differentia complendo individuum ut quoddam constituendum illud

in ratione principii determinationis talium operationum, quod prestat tamquam differentia et sicut

modus. Confirmatur quia plus praestat ad esse talis differentia numerica

quam ipse modus, quia est principium intrinsecum aliquam singularitatem

tamen aliquam existentiam. Ad existentiam se habet ut modus, sed differentia numerica plus

erit quam modus scilicet differentia ultima illius constitutiva et hoc solet appellari

sin

singularitas . differentia malis et abstractio haec certis . s. Haecceitas . di-
fferentia qua talitas contrahit ut possit mons dari propter nomen differentias
realitas . hic ho. hic leo.

A. 2º de principio individuationis omnium rerum

Sec. 1ª certitudines dubia circa autores.

3 sensus potest haberi propositionis sensus difficultatis s. per quod contrahant et distinguantur individua dantur per ordinem intrinsecum et extra[?] praeter id superiori per ordinem positionem identificatam cum natura speci- fica neque in hoc sensu venit propositionis sensus difficultas.

Primo potest ulterius dubitari quae sit ratio vel causa extrinseca ob quam individua habent talem ordinem numericam et non alios cum hinc videtur aliqua causa vel ratio ex parte agentis s. subiecti s. aliorum circumstantiarum.

3º potest dubitari quod possit esse individuum s. multiplicem ex hinc seu unde dignoscamus hoc individuum esse diversum et habere diversas differentias numericam ab alio et in his duobus sensibus ex terminis convenit dictis.

2º ut certum praemittendum omnino quod ut aliqua sit causa s. ratio distinctionum ex hinc seu differentia numerica debet esse talis conditionis ut tali differentia numerica sola sit varietas et sit aliis communis realis aliis communis sit incommunicabilis ratio propter quam haec differentia talis sit et non alia cum ex illius realitate possit esse alia atque hoc propositionis sentiendum ut vis rationis per se notae esse experiendum.

His positis sententia celebris communis inter thomistas defendit differentias numericam desumi ex materia ut unam ex materia signata quantitate vel habente aptitudinem ad talem quantitatem in Caprae 2 d. 3 q. 1 solo. 4 d. 43 q. 1 a. 3 Caie de ente et essentia c. 2 q. 5 et 1 p. q. 29 a. 1 Ferra- ra 2 contra gentes c. 11 et alii plures et idem tenuit Abice Smec 2 Metho- landa q. me qq et aliis aliqui horum et suas recensiones propositionis sententia nomine materiae signatae intelligunt materiam prout affectam s. aptam ad talem quantitatem si nude sen per se cum talibus dimensionibus et aliis entibus sensibilibus in talibus circumstantiis loci temporis etc. collectio enim horum omnium inquiunt facit ut individuum.

hers. talem mam & ri aliorum & suis talibus circumstantiis naro debet habere talem dicam & ri aliam qui aliquid ex his defuerit debet habere aliam diversam dicam numericam atque hic est magis probabilis explicandi modum signatam & e contra infernam sententiarum de hujus sententia. alios modos explicandi minus probabiles refert & refellit ... asserendi probae sententiae ... & dat de quorum merito impedit ...

2ª sententia huic opposita defendit individuationem talis, i. tales dicam ri habere rationem quam vis signale ... sibi & dicis singuli pro suam hec sitam. i. dicam numericam intrinsecam absque necessitate recurrendi ad materiam signatam ita sicho 2 d 3 q 1 & 5 ubi Gil bea & alii, item omnes bosolis ibi d 12 q 4 a 3. Arimbila ... q 9 a 7. Aureo apud Capre 2 d 3 q 2 ubi duram. tole ... q 17 ... 2 & 3 ... q 1ª ... Paresi 6 ... hic ... ... d ... 6 Moli 1 p q 50 a 4 ... 1 Bari ibi d 21 ... & idem ... Comit ... Phi ... q 5 a 2.

Ha ... sententiae celebriores aliae numque ... lineum ... probabiles ... abillos ... i illaque ... sine auctoritate ... rationes individuari ... quod ... falsam ... exitu ... tali ... solum ... ultima ... tempore ... accommodat ... quibus ... ut d 1 q 1 d ... illa ... individui ... individuali ... 2º ... 2 d 3 q 1ª a 2 q 3 ... individuari ... tali unione ad materiam ... unio sit ... illam ... supponere ... quam ... debet ... singulares ... radix ... singularis ... omisis iis talis sententiis minoris ... ad illas duas primas iam expositas ... [illegible] conversionem.

Sec. 2ª solvit difficultatem

Prior quam ... solutionem ... maxime ... damni interioris numericos & malos quosdam inaequales in perfectione mali minore quam specifica ... quam numerica qualis est illa quam in ... [illegible]

spiritualibus et forte in aliis speciebus materialibus reperit: item eaque dat in pluribus accidentibus l. ratione maioris intensionis l. ratione maioris perfectionis malis ut in actibus intra remissis et perfectionibus et idem ... neque aliedant individua omnino homogenea et equalia in perfectione mali ut duo calores ut 8 duo gradus ... quantitas aque ... possibilibus plures aie hunc equales in perfectione mali cum aia ... atque hanc equalem cum minus sententia admittit est in lectio ... neque apparet ratio ob quam debeat negari igit difficultas est i. an in ... malis qui dat in ali quibus individuis eiusdem speciei causet et dictat ab aliquo extrinseco ut v.g. an quod nunc producat calorem ut 8 et ... generatio equi et alia omnino perfecta pro ... ratione alicuius extrinseci ... posita equalitate mali inter duo individua quod hoc producat et non illud ... ab aliquo extrinseco ... ut v.g. an ex innumeris speciebus possibilibus malis ... equalibus cum sua bucefali quod produ... ... nunc ... accidentibus ... loco ...

Cc. 2a cc individua inequalia intra eandem speciem habent illam inequalitatem l. alia signata l. ab alio extrinseco ... pendet ... ita ... neque ... autores ... ab ... pro auctoritate ... inequalitatem ... intra eandem speciem in ... accidentibus admittunt ... intrinsecus ... colligunt ... a ca l. conditione ab aliquo extrinseco ... quod illa individua habent talem l. talem perfectiones inequalem ... causas ... habent aliquam ... cum posita assignari alia ... inequalitas ... aliquid extrin

ex intrinseca. p[ro] ma[teria] signata. i. quid simile. Conf[irmatur]. q[ui]a illa inequalitas assimilat specifice sicut dat ro[ratio] & ca[usa] extrinseca inconveniente ob quam res sit talis speciei & non alterius ita debet dari ut sit talis perfectionis inequalis & non maioris vel minoris.—

Pr[obatur] 2 discurrendo per varia individua huius generis in a[nim]a Xpi D. & a[nim]a Iude ideo habent tales perfectiones male inequales q[ui]a a[nim]a Xpi D. q[uan]do a[nim]a producta fuit in ma[teria] melius disposita ~~quam alteram~~ qd clarius attendit in aialibus corporeis inequalibus. 2° ideo calor est unius tantum potest produci in tali occasione & non calor ut 8 q[ui]a agens produxit tum solum calidum ut unus 3° voluntas pro offerendum bonitatis diversa malicie actus tam naliter inequales cum diversa obiecta mala & inter pro offendi ~~[illegible]~~ veritatem ostendit actibus practicis & ipsius lactibus. & tamen inequalibus hos actus desumit ex obiectis extrinsecis 4° actiones i. motus velocis [illegible] [illegible] vel [illegible] cum demus quam inequalitatem habent tales motus ex inequali concursu agentis influentis & &c.—

Cc[ontra] 2° cum individuis quae [illegible] qd debet talis d[ifferen]tia numerica & [illegible] equalis per cognosci tanquam ex signo ex ma[teria] signata [illegible] [illegible] i. loco diversis [illegible] admittit & p[ro]p[ter]ea q[ui]a ex eo quod in diversis temporibus res videamus existere i. in diversis locis i. a diversis agentibus de novo produci [illegible] tales res diversas [illegible] numero hic & &c. Con[firmatur] q[ui]a [illegible] Porphyrius [illegible] definivit individuum cuius collectio proprietatum non [illegible] quam in alio eadem reperit quia quoties illa omnia diversa [illegible] individuis dat in illis evidentibus i. diversitas.—

Cc[ontra] 3° cum ma[teria] quam est signata quibus eis accidentibus & eius [illegible] cum ex extrinseca propter quam res habet

solemdriam numericam absque ordine ad alias conditiones extrinsecas realis vel alias similem et equales, ita de aliente vel i.a l. an vel i.a q.a Aris v. dt. est impraestatum ... quod sicien sex intelligunt ... illi individuam ... numericas ... ordine ad alias conditiones extrinsecas reales, quia neque ... signalata neque aliud extrinsecum ... individualitatis rei ... quod ex eo quod intelligamus. nam hominis existentes intelligimus illum individuam ... cognosci natura incommunicabilis et existens ... extrinseci ... .

Dias sicut numquam ... intelligit ... nisi in ordine ad aliquid extrinsecum non ... in ordine ad potentias, ... in ordine ad actus ... in ordine ad obiecta ... ita etiam ... numericae ... in ordine ad aliquid extrinsecum aliter ... cognosceretur ... aliquid extrinsecum a quo ... quod sit talis ... talis ... quid ... sit ... alias ... animas ... ab aliquo extrinseco ... individuis ... equalia ... disparitas ... equalitas, ... assignare aliquam ... extrinsecam sicut ... assignavimus inequalitatis individuos ... individuam sint equalia nulla ... extrinseca indigent ... adeo clare cognoscuntur ... quod ... in ordine ad quem singulariter cognoscatur.

... quia nulla res ... equalis alteri individuam numerice quae ... habeat ... evidentibus ... nulla ... individualitate ... probandum ... contraria quae afferunt. ... enim ... Ioanis ... individuatur ex ... talis quod ... talis est non talis ... indifferens ... solum ad ... quam habet ... ad omnes alias ... respicit ... indifferenter ... distinctam ... Ioanis ... talis quod respicit tales ... tales ... patet quod ... Ioanis eosdem ... respiciunt

sq quelibet. ex his materiis non talis inordinea ad illas
spes eminordine ad easdem det aliquis nec nuedissimite
ans u gt qz omnino corpora sollem in pulvisculos comi
natio posse alires, heminis et aialis. sq in
quasuis mas pettinadum quae uis spe fuit l alterius aialis
imo et spe aliorum elementorum et mixtorum sine devite
radio dispones l vallerest.

... qz si spes unica materia respicit spes n diversas ab
iis quas respicit alia materia dant eius heterogeneitas
et maximam inequalitas maxima inter ipsas pis imo desti
tutiones putant sufficere ad distinctiones specificas unius
a ab alia qd respiciat spes n diversas ab iis quas specialiter
respicit alia. Pro ... maxima malis in fit soltem
quae spes unica ... homo ... ab omnibus admissa
sit ... quae uis materia habet indiferentia ad omnes spes sive
sub adomnes spes individuas quae habent nes specificas
eum indi... sicolos, si materia ... talis qz respicit
tales spes ... et alia respiciendo tales spes
n sint tales ... numero distinctae.

Praeterea materia individuat inordine ad quas tes
deque late fac dq materia fec3, et pz i qz materia et quantitas
sin quam libet ... omni no homogenea ... partes
... exit indifferens ad unam quam et alias. Si ergo
individuatio fiat ex unica quantitatis, ... exit dubi
tatio ... habeat quantitas ... et dicas quod
materia admittis ineadem ... causalitatem. qz ... pre
intelligit ut ea efficiens et malis respectu quam his sq pre
intelligit existens et singularis ante quam ... ob illam
individuat, qz ... qz qui unq intelligit aliquid ut
subiectum et efficiens respectu alterius intelligit ut existens
et consequenter ut singularis. at qz ex his est patet ...

non indiuiduari ex aliis accidentibus sensibilibus quod patet
existere in una ex ordine ad suam substantiam. — ex dictis de ma[illegible]

Denique materia non individuat ab agente naturaliter pro
ductivum [illegible] [illegible] quae respicit ab hac talia
quantitas materia [illegible] principium huius [illegible] respicere [illegible]
de non individuat quatenus agens praecise. Praeterea
non individuat a tempore l. loco in quo creatur [illegible] quia
haec valde extrinseca sunt [illegible] in diversis
temporibus l. locis nulla diversitas datur ex qua deus in materia
debeat ullam diversitatem [illegible] inducere. Con. quia sequere
ret ex opposita sententia quod deus haec [illegible] [illegible]
quod miraculo extra talem locum l. tempus produceret quod [illegible]
[illegible] falsum. Con. 2a quia in eo instanti & loco in quo deus
creavit materiam primam potuit [illegible] omnes creaturas alias [illegible]
tas nec solum distinctas [illegible] quod haec sit talis distincta ab aliis
non habet a tali tempore & loco [illegible] nec ab illo individuali. —

[illegible] [illegible] substantiales quam accidentales non individuant [illegible]
l. aliquo alio extrinseco quod colligit ex pluribus rationibus [illegible]
nam sicut materia omnes indifferenter respiciunt quaslibet formas
nec distinctas ita quaelibet forma indifferenter respicit quam
libet materiam nec distinctam. Si enim aliquam non respiceret
nec ab ea naturaliter respiceret neque [illegible] posset naturaliter talem
formam recipere [illegible] sicut propter hoc [illegible] quod non individuat
[illegible] inordinate formas neque [illegible] formas [illegible] in ordine ad
materias. Praeterea forma non individuat in ordine ad hanc quam
tenet quia in ordine [illegible] substantiali [illegible]
[illegible] quam [illegible] ante quam [illegible] debet [illegible] intelligi singularis
quia [illegible] non [illegible] sicut haec forma [illegible] recipi [illegible] quantitas materia
ita [illegible] quamquam [illegible]
[illegible] sic [illegible] intelligendum.
illa enim [illegible] variari [illegible] numero [illegible]
substantiali cum sua [illegible] numerica. —

Denique

Denique spa subs talis ut quae indiui duari inordine ad agens tempus .l. locum nec de loco & tempore praedictis de agente quia non hic ignis nec .v.g. videtur quod pendeat ab hoc agente nec unde Cabalio diuerso conservabat. Deinde a quolibet igne possit produci cum quilibet habeat naturam speciei sicut ignis ... suam se per se extendere ad quamlibet nec ignes producendum sicut sit inaequalis perfectionis ubi in aliquo abiquo obstat) ab igne producto specificative possit produci et ille ignis a quo producitur si aliunde idem reproduceret ex quo semel fuerit productum, sed neque individuum & inordine ad agens, sed neque individuum & inordine ad materiam quomuis signatam.

Sequitur 1.º quod si individuaretur inordine ad agens tempus .l. locum haberetur ablatione talis temporis .l. loci impossibile esset Deo naturaliter absque miraculo producere aliquod individuum ex innumeris quae pro tali tempore & loco possent produci. Sequitur 2.º quod quodlibet agens posset indifferenter producere quodlibet individuum suae speciei aliter si solum posset producere determinata individua cum haec sint infinita possibilia ut possent a suis causis in diversis temporibus produci deberent singulorum esse 2 ab aeterno determinate nec sunt sufficiens ordinari quod ut ridiculum; sed neque causa neque tempora ex intrinseco sibi debentur individua.

Ex dictis infertur nullum individuum individuari a materia signata .l. ab aliquo ex intrinseco. quodcumque enim individuum dati .l. causae .l. forma accidentalis .l. substantialis de quibus haec cum quod de rebus u simplicibus ut de Angelis etiam propter sordalitatem possent vagari argumento quibus alia individua ostenderemus neque ab accidentibus neque ab agente tempore & loco individuari. Dices 1.º individuentur sibi aliquid ex intrinseco ut ubi quo ego sum cum dubio soleo locum actio qua ego scribo talis agens unioque unit haec ma

hec enim cum haec sua debesubitur quod saltem modi individui

distinguit ab aliquo extrinseco. Dx. 1. posse eamna remanere deinequali

se mali modorum et haec ab extrinseco desumit exempli gratia ubicundum essentia et his

essentia plus interesse differunt quando contrahentia ab eis distinguuntur subiectumque

individuationis et inequalitas qui habemus explorare extrinsecus et quia proportiona

liter ad coeteris missis sive seclusis omnis inequalitas et loquimur etiam

distinguit ab aliquo quod hoc contrahere ut distinguit numerum ab aliis quae ibidem

posset esse haec si deus voluisset (sicuti dicit possibile unum tantum ubi

quo hic et nunc posita esse contrahere nulla enim fundamenta

diversa propter ad illum tantum contrahit) totum individuationem numerica

distinctione tamen nihil aliquo tali loca in possint indifferenter in eadem

aliis tamen et sic individuet a loco: similiter loca huius actionis

terminandi potentiae et nunc alios innumeros distinctiones indifferenter

haec quod haec individuant ab extrinseco. —

dices 2º licet individuum non individuetur ab una tantum circumstan

tia extrinseca ut ex argumentis missis ad summum colligitur si tamen

ostendit quod differentia numerica inde sumatur a collectione illarum om

nium extrinsecarum sicut subiecti, quando, agentis, loci, et ... quae constituunt

differentiam specificam licet natura humana habeat indifferentiam quod constituit species

ab alia si tamen collectio integra a nulla alia specie habet eo constituit

ad tribuendam unam individuam differentiam specificam, ut ... sic

secta omnia secundum extrinseca distribuerunt secundum cognitionem distinctam

quod similitudinis sint ... circumstantiae collectione ... potuerunt dare

individuatione quod talis sit. Sit totum individuationis numerice cum quod nulla aliud

individuum habeat eandem collectionem circumstantiarum. —

Rx. hoc quod l. differentia numerica in ordine ad illos om

nes ... constituunt ex aggregato plurium ordinum ... in

tantum iuxta plura alia ... et hoc ... quod multitudo ... ipse

... individualiter ab unica ordine ... individui ...

possibiles ... plures actus et obiecta ... quod ... singularium

ordinum ut exempli gratia ... esset idem numero cum eo

quin ... in alio individuo ... et hoc si, ...

possibilis ... quod eadem numero ... in ... ...

q͞ᵒ in alio individuo n͞ identificat. hic ordo cum ordinibus ad eos quos respicit, hoc individuum, q͞ neque in hoc posset identificari. denique q͞ᵒ sit talis ordo ipsi factus individuum tale cum dicit in aliis individuis alius q͞ ille talis [illegible]

Si dicas illum ordinem numerice convenire cum aliis qui dicunt in aliis individuis in hoc q͞ respiciunt tale agens, differunt tamen in hoc q͞ unicuique identificatur [illegible] tali collectione ordinum respicientium alios diversos [illegible] et diversis locis tempore [illegible] q͞ id q͞ [illegible] et diversum q͞ habet ille ordo ad agens quidam indifferentia numerica ex eo q͞ identificatur cum tali collectione ordinum [illegible] [illegible] ex [illegible] quibus convenire facit tale individuum cum aliis [illegible] cum convenientia talibus ordinibus respicit alios [illegible] qui faciunt collectiones [illegible] huius individui [illegible] ex illis ordinibus divisive sumptis [illegible] q͞ respicit talia [illegible] ad agens v.g. n͞ differunt [illegible] ex aliquo [illegible] neque individuatio [illegible]

Denique si proferre hec omnia dices dari [illegible] numericam in diversis [illegible] in diversi [illegible] collectio [illegible] agentis locis [illegible] quem in alio est eadem neque ab alio individuo respicit q͞ᵒ est q͞ sicut probabimus quilibet ex illis [illegible] eiusdem talis individuo q͞ ad suum [illegible] respicit talia [illegible] neque locum neque tempus, unde omnes simul sumpti advenirent eidem accidentales, [illegible] duo individua [illegible] illis ex [illegible] convenientia [illegible] solum in tempore et loco et si [illegible] propter idem [illegible] temporibus et locis [illegible] locus et tempus [illegible] probabimus est omnino accidentalis [illegible] [illegible] collectio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] accidentaliter [illegible] illius, et [illegible] [illegible] omnes omnes [illegible] et q͞ [illegible] maxima inequalitas [illegible] individua [illegible] solum [illegible] unde colligitur distinctio et unitas numerica [illegible] et radix et si quis

dicerat dis stingui in mero quaerum qui nalh exiderf abqui
nalh in spheris, risus erit indivisibilis dictae stomis, n̄u ca. 1. ra-
dix e corū quam diversis locis sitem propter et indiviuum
dimensionalis et individualis, ergo iis tanta luce legis identitatis con-
cirunas sortiaxf. cum possibilis infinitis individuis et vero legum
et impossibilis in eodem nique carent, dixit numerico postea exalis
compositis vel simplex alias legit ne. v.g. duo individua non possit simul esse
diuina in eodem loco propterea quod sunt impenetrabiles, neque ullum indi-
viduum in pluribus locis propterea limitatio. nec magnū quoniam loco
adaequant, quod si deus nollet tendendo ad has leges ne velit ita producere
hic unum 4.or quantes distinctae quidem forent numerice, cum
tamen haberent eandem solutionem, et circumscriptio

Sec. 5. Soluit argumenta

Nobis. Aris qui decreto licet quod probat non esse plures nu-
mundos, p̄ non possibilis aliam 2.° in 3. metaph. tex. 12 ait quod esset omnis
materia quaerunt mea circa. 3.° in 7. metaph. tex. 23 ait quod locabilis
falicex ergo forma sit indelicare ne. & hasibus 4.° in 12 met. tex.
49 ait quod quae sunt plura numero habent plures materias. unde infert quod
intelligentiae non differunt quia carent materia sed ex individuationis non
dicere ad materiam etc. Respondet Scho 2 d. 3 q. 6. Aris nomine
materia intelligere dictam materiam quam dicit individuationis subiecti.
Respondet fons 3. metaph. c. 6 q. 4 ar. 4 quod Aris loquitur de individuis
compositis ex materia & forma & quod dicit ante id partialiter, nisi
hic in rebus talis compositio per talem materiam. Respondet Pereri lib.
Phic c. 12 & fons d. 4 metaph. sec. 3 n. 34 quod Aris loquitur de principio
ipso individuationis incognoscendo ea enim intelligimus distingui
quae sunt in diversis materiis.

Atque hae solutiones supponunt, et melius potest mens Aris sed
ad 1.m Aris ibi supponere quod in hoc mundo dat omnis materia possibilis
producta adeo exhausita neque vero hoc solo ante. infert non esse
possibilem alium mundum quia non superest materia possibilis quae

naria foret ad corpore alterius mundi. Ad 2 Arg illa que est idem subiecto appellari ab Aris idea nec i[n]spiravit generi modum quo illa omni[bus] p[er]tinent, ita ut sic intendit Aris q[uod] de probabili individuali. Ad 3. D[ic] i[stu]d: Aris respo[n]s[um] n[ost]ru[m] nobis refer[tur] h[ab]et se ponit a Platonis ex q[uo] p[rae]dicatum habent diversas easdem q[ue] q[ue]dam qualis et rationalis n[on] possit dari in pluribus. Ad 4 D[ic] Aris facere homines ius eorum multiplicatio individuorum intendit a[n]i[m]a ad conservationem sp[eci]ei q[uod] individua sunt corruptibilia. Intelligentie carent m[ateri]a et corruptibilitate sp[eci]ei appe[tu]nt n[on] multiplicant ut enim hoc esset maxime diversarum ex ea[rum] possibiles ab eo p[ro]ficiscere ex m[ateri]a.

Obi 2 d[ici]t sepe innumeris in locis, ubi repetitis individuas singularia i[d est] ex m[ateri]a i[d est] ex m[ateri]a signata. D[ic] i[d] ex sp[eci]e g[e]n[er]e ob q[uo]d 4 sect 4 et sua d[ic]i m[ateri]e sec 3 n[on] 33 d[ici]t agendo ex p[ro]p[ri]e d[ic]to individuationis substantialis f[ormis] se sensibiles de qui[bu]s a[gi]t q[uod] individua ex q[uo] ad distinguit [⁺de individuis] partes et in ea p[ar]tia existendi in alio seu in subiecto p[ro]p[ri]a ma[teri]a[m] t[ame]n q[uae] est subiectum et p[ro]pterea ipsam ad corpore et q[uo]d de p[ro]p[ri]a a[ni]m[a] et docet subst[anti]a separata a viden[tia]s individuari ad subiectum individuari. ad distinguit p[ro]pter p[ro]p[ri]a[m] iam presenciam q[ua]m i p q 3 a 2 ad 3 et a 3 docet ex m[ateri]a individuari compositionem q[uam] illa in nullo existit in subiecto d[e]t[ermina]li q[uo]d p[ro]p[ri]e se individuat possit q[uo]d p[ro]p[ri]e se subsistit idem docet in 4 sent[entiarum] et apud eius & 3 p q 77 ar. D[ic] ad alia loca ubi i[n] p q 9o a 4 et alibi ubi docet angelos n[on] plurificari numero q[uia] carent m[ateri]a solum intendit id q[uo]d Aris eius i[n] m[et]ap[hysicis].

Obi 3 frequenter libet formas sp[eci]fica[s] distinctiones esse tam a d[ic]t[is] m[ateri]a[m] s[ed] et talis sunt d[ic]t[is] m[ateri]a[m] for[mas] q[uia] sollicit spacii specifice possit p[ro]p[ri]a i[n] individuas a[n]i[m]a m[ateri]e in separabili et a[n]i[m]a v[er]o est. R[espondeo] omissis ante negando c[ausa]m dispositionis q[uae] ad rem sp[eci]fica[m] p[er]geodit p[ro]p[ri]a perfectiones inequales debuit dari respectus ad diversos h[ab]e[n]tes n[on] ad rem numericam equalem q[uo]d

illa coa nulla sit patet q3 si valet pa visiva secundum

nat. specificam respicit colorem ut sic, ita potentia respicit

solam talem colorem. ad 2m dx esse formam que in separabiliter

venit in me. si diceret ordinem dat talem ad talem materiam sese prohiberet

enim cum pluribus aliis equalibus indistinctis uniri.

Alia argumenta q3 specialiter sequuntur difficultates in se

quentibus sectionibus dissolvemus etc.

Sec. 4a. solvit argumentum tum ex eo q. non possit forma mutare subiectum.

Sic 4o via dicit det talem ordinem ad hanc formam ita ut

semel cum illa non possit aliam recipere. probatur si posset simul

neque successive aliam mas informare. probatur 1a patet vi illius

vulgatum axiomatis q. forma tam substantiales quam accidentales

corporee non possunt naturaliter transire de subiecto in subiectum, ita ut materia

ex hac forma et forma ex hac materia individuetur. Dx materiam non

posse simul recipere plures formas l. defectu capacitatis

l. defectu finis naturalis. de quo in Physicorum. materia q. materia individui

duet aptis: unde successive plures formas non distinctas posse re

cipere. forma uo si spiritualis sit posse transire de subiecto in sub

iectum ut aia rationalis que deperdit unionem quam habet cum

partibus huius materie informat materiam ... alium et hi ...

Q. attinet ad formas corporeas dum eis illorum si absolu

te sint naturaliter non posse omisso uno subiecto in alterum collo

cari. Ad hunc intelligendum axioma, aiunt Dx quam non possit suppo

naliter informare, hinc ex hoc autem aristoteles ... ubi

dixit destructo subiecto destrui omnia que sunt in illo, et ponentes

Themiste quidefendunt quantam subiectum in illo composito

dicunt variatis formis variari quantitatem et eandem etiam dicunt

omnes dd. q. non probandum ex eo q. tales forme individuant

incoordinea subsubiectus ut bene sua dig. me. sic 6 nu 11

Vo qz nullus e modo quo possint multari ex uno subiecto in a
liud nisi per motum localem deserendo unum et transeundo
ad aliud. D. quaelibet pars sua quantumvis minima et corporalis
natis ut transeat ad aliud subiectum indiget tem pore in quo
neque sit in illo a quo neque in illo ad quem et sic neque sit unita
cum pristino subiecto neque cum altero ad quod transit. Sed facere
operationem propriae naturaliter existere sine unione et informatione ut
in Physicorum probatum. Ergo facere operationem propriae naturaliter transire
de subiecto in subiectum.

dices 1o si quantitas subiectaret in toto composito et in
materia secundum quas proprietas illius corporeas in toto composito collocat posset
fieri naturaliter quod singulae partiale subiectum tibi unum [illegible]
destrueret destrueret alteram sua immediate post particula taliter
quod in necessaria praeterita esset in eius sequentis [illegible]
[illegible] quod sua accidentalis quae erat in priori sua collocat in sequente
nunquam enim erit sine subiecto nam in necessaria sua inhaerentia cum
principio esset in eius inhaerentia cum sequenti. Ergo etc.

Ad quod attinet ad proprietates illas sicut naturaliter [illegible]
[illegible] corrupta nisi sua accidentalis [illegible] naturaliter [illegible]
transire ad talem [illegible] accidentalis [illegible] ad illas subiectum [illegible]
et sic destrueret [illegible] de subiecto in altero [illegible]
accidentibus quae [illegible] probabilem [illegible] in toto composito subiec
tum. Ad quod in ea opinione supposita hac de individuatione di
[illegible] quem tenemus [illegible] sive si [illegible] proprietas [illegible]
rigorose [illegible] sicut eadem materia [illegible] successive [illegible]
ri in quo nullam inuenio repugnantiam quare [illegible]
in Physicorum de subiecto quantitatis in pugnari [illegible] ad homi
nem ex eorum principiis. [illegible] sententiam [illegible]

ius salis, singulas quidem novit dispositiones requisitas
ad omnes, non posset deus huius dispositionibus huius [illegible] illa adu
ere dispositiones ad alteram solo nudis [illegible] aquae [illegible] alte
rius aiz subiectum [illegible] dat [illegible] quo naliter posit [illegible]
[illegible] tero subiectum. Ex quo si aia producendo esset equalis
[illegible] preexistente [illegible] illius dispositiones, exposita aias
preexistentem [illegible] omnino similes cum [illegible] quas [illegible] et
sicut dabit [illegible] qui intendit [illegible] quod si aie inequales aeque
[illegible] non posset [illegible] alteri [illegible] aias inequa
les perfectionis. [illegible]
[illegible] simi [illegible] non [illegible] subiectum [illegible]
salis tali [illegible] accidentali illam non indigebit [illegible] ad
illud [illegible] quod connaturaliter in illo subiecto debit [illegible] cor
[illegible] qui [illegible] per se corporeas non [illegible] naliter
[illegible] subiectum [illegible] applicatur subiectum [illegible] si
[illegible] dispositionem [illegible] Bene salo
[illegible] illius [illegible] in eo [illegible]
applicatum [illegible] sale naliter subiectum [illegible] et [illegible]
in positione [illegible] dispositionem et [illegible] salis [illegible]
[illegible] salis [illegible] primum
[illegible] alia aia omnino similis [illegible]
priores [illegible] sustentare [illegible]
[illegible] generat ignis [illegible] producunt [illegible] priores
[illegible] panis [illegible] numero aeque [illegible]
liter quam [illegible] ignis ab eama sustentaret sicut anima panis prius
sustentabat [illegible] dispositis prioribus [illegible] naliter [illegible] eadem
[illegible] subiectis [illegible] potuit producere.

Ex [illegible] illa applicatione [illegible] priora [illegible]
salis [illegible] accidentalem subiectum [illegible] quod [illegible]
loco prioris illud [illegible] et [illegible] exempli

applicata natura operabitur, et cum ea Deus influat, concurret
ad talem formam dependenter a subiecto. Ratio quia id praesta-
bit, erit entitative naturalis sicut ea quae [illegible] habebat de-
pendenter a priori subiecto; unde si species sacramentales
generaret ignis, ut recte putavit [illegible] d. t. 3 p. q. 77 a. 5 et Addamus
in tali casu quantitas ignis esset eadem cum ea quae prius fuit
in pane, et post consecrationem mansit separata, et naturali-
ter absque speciali miraculo sustentabit formam ignis, formam
ignis [illegible] eadem cum [illegible] [illegible]. [illegible]
sententia probabiliter [illegible] quam sequitur d. t. et Cajetanus cum eo ibi
[illegible] naturaliter potest idem accidens pluribus subiectis successive
[illegible] transferat impedimentum [illegible] miraculo [illegible].
Contra hanc doctrinam est contra aliquos qui tenent praeter corporea
non posse naturaliter transire de subiecto in subiectum; et [illegible]
[illegible] transire applicato [illegible] locales [illegible]
[illegible] solvitur [illegible] doctrina [illegible] in qualibet miraculo pro-
[illegible] non admittimus potentiam eandem formam [illegible] subiectis
successive pendere. [illegible] patet Doctores dicunt [illegible] subiecto
[illegible] formas illius intelligendum est quod aliud subiectum [illegible]
[illegible] tota haec nostra doctrina videtur [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] sicut [illegible] dimanando aliquam pa-
ssionem quae [illegible] forma [illegible] [illegible]
[illegible] naturam [illegible] alicuius impedimenti ex [illegible]
impedimentis [illegible] agentium a quibus potest [illegible]
[illegible] subiecto [illegible] impedimento potest naturaliter eadem forma
amissa ab alio in [illegible] particula terrae [illegible]
[illegible] [illegible] est [illegible] naturalis [illegible] potest
[illegible] [illegible] [illegible] naturaliter eadem forma
applicari [illegible] subiectis [illegible].

Ex his omnibus dictis patet [illegible] naturaliter posse formam [illegible]

[illegible]

de subiectatis subiectum aliquod ex dictis s. aliis. 2°
patet quia repugnantia realis est pro subsistentibus ... subiecti
successiva reprovenit ex eo quod individuum in ordine ad
subiectum ex quo patet ad 4 argumentum.

Sec. 9a Solvit argumentum tertium ex eo quod accidentia solo numero distincta reponsint esse in eodem subiecto

obi. quod duo accidentia solo numero distincta repugnat esse in eodem subiecto
individua ... in ordine ad illud quando quidem accidentia distincta numero
... distinctum ... ut respondeo ... premitto
dicendum 1° aliud esse agere de accidentibus completis, aliud vero de
incompletis. 2° aliud esse an possint esse simul, aliud vero an
possint successive. 3° aliud esse agere de potentia ordinaria, aliud
de absoluta. 4° aliud esse de accidentibus omnino similibus genere
... quae ad idem omnino numero deserviunt, aliud vero de accidentibus
... inequalis perfectionis ... numero ...

Ω° 1a accidentia incompleta numero distincta posse ...
... simul in eodem subiecto ... calor ut 8
... numero distinguntur ... ordinatur
ad unum numero calorem integrum componendum.

Ω° 2a ... successive posse esse naturaliter in eodem subiecto plura
accidentia completa numero distincta ... quod ... calidum
omisso illo calore ... frigidus ... calefieri
... calorem numero distinctum ... ille ...
... numero distinctus ... quod ... defectu
... naturaliter iterum produci.

Ω° 3a ... de potentia absoluta posse in subiecto ...
... accidentia eiusdem speciei aequalia et completa ... Greg.
1° d. 17 q. 9 ... q. 7 ... lib. 4 q. 1 ...
... unica ... et alii ...

qz in hoc nulla apparet implicatio nam subiecto homini
opstare [illegible] inter se n. repugnant neq. numero subiecto
alie duae albedines ut est cum eadem [illegible].

4° cū et naliter possit dari in eodem subiecto duo [illegible] spe
ciei [illegible] si sint inaequalis [illegible] nisi malis dari
aliqd subiectum numero deseruiant [illegible] inferentia qua dis[tinguit]
realiter relationes a [illegible] cadem albedo respecti
[illegible] duas albedines realiter distinctas
ut etz docet Arist. [illegible] q. est deinde in aere medio [illegible]
[illegible] simul plures species eiusdem [illegible] quibus [illegible]
[illegible] inherentes [illegible] a sensibus [illegible]
multiplices species intentionales nudis [illegible]
[illegible] solum [illegible] qd etz docet [illegible]
[illegible] q. 9 a 4 [illegible] de [illegible] q. est a 4 t
[illegible] eadem [illegible] solum nudis [illegible] possit simul in
eadem [illegible] denique soni [illegible] possit esse
simul in eodem aere et [illegible] unius soni
[illegible] ab aliis sonis. ita [illegible].

Hanc cū defendunt [illegible] 9 ma. [illegible] 38
[illegible] q. [illegible] est a nu. 14 [illegible] in hoc nulla [illegible] re
pugnantia [illegible] indicata [illegible] 1. ex aliis 6. [illegible]
[illegible] cum forma [illegible] in exemplis adductis [illegible]
[illegible] naturali [illegible] in subiecto [illegible]
nisi sint. [illegible] aliqd [illegible] ad qd [illegible]
n. sufficit [illegible] si n. sint omnino similia [illegible] na
liter in eodem subiecto reperiri [illegible] cū q.ª

5ª cū [illegible] sint omnino similia [illegible] nu
mero ordinate [illegible] naliter esse simul in eodem subiecto
n. sint [illegible] communiter [illegible] ad [illegible]
tandem qui 9 me q. 36 de [illegible] solum id [illegible]
Hanc cū [illegible] quidicunt [illegible]

simul ut Aris. 7 phe. tex 17 & 16 lib 12 Sophr, Herb.
Paulus Cai & Sonci si impossibilit in 3ccedian venire heren
lenient in his. fras & Fea nihilē, 4 Halii. dissensio. unde
probabiliter repugnantia accidentia in eodem subiecto non stet
ex dictis, non pro venire ex eo q individuent in ordine ad subiectum.

& repugnantia dum q provenit ex defectu finis natis
ad hoc ut talia accia idem omnino subiectum informent. cum
enim p unum accidens v.g. p unam albedinem habeat subiectum
quid q perfectionis potest a talia albedine omnino simili nulla
datur finis nalis ad hoc ut in subiecto det alia albedo q cum
non adveniret amoretur p similem. natura talia accia non patiuntur
esse simul. Accedit q agentia nalia l. equivoca l. univoca
non possunt producere accidens omnino simile cum illo q in
subiecto prae existit cum non semper intendant pfecer operationes
assimilare possunt sibi l. formaliter l. virtualiter
quae inveniunt iam assimilatas cessat finis & ideo quaestio
eorum operatio praesertim sol l. ignis qui inveniunt productum
calorem et humorem q ipsi possunt nihil ulterius producunt. cum
non possint huic operari agentia nalia defectu virtutis intrinsecae
tc ad tales cuius huic & nul l. q deus praeter ius tales
non ordinatas negat concursum ullum incenti cuiuscumque pro
venire. licet id p venire solum ex denegatione concursus
nalis, facilius & realibus sit ius talibus dicendo.

Denique subiectum nale non potest talia similia accia simul
recipere naliter, nisi intrinseca ad id virtutes sibi habeat
tq q agentia nalia ius talegis non possunt eam introducere
q si deus ut agens praeter nalem & dominus absolutus vivens
de legibus non velit ob aliquem finem ea accia in idem subiec
tum introducere subiectum ea recipiet ut ea realis potentia
quoniam ius dicta alibi esse fras subs tales & huic doctrine
veto a sabat sua vix cum tamen negat q pertinet ad subi

ad subiectum sensus quae c. 109. 10. q. unica sect. 3. ipsa
sententia cuius tamen doctrina [illegible] placet quatenus docet
ipsum esse subiectum media alteratione praestare in superficie
secundarias ad sensum ad quem ipsa principaliter illum
praestare.

Pro aliquo perspectivi vel saltem [illegible] in speculativa, docent quod si
duo corpora luminosa efficiunt aeri produnt in eo lumen notabiliter
maius et simul totum indistincte, probant quia extincto scilicet uno
uno luminoso perseverat ad lumen ab altero productum. 2o quia
si inter luminosa aequidistantia sit columna efficit duas
umbras propter duo scilicet lumina producta. 3o si in cubiculum
dent duae lucernae in oppositis partibus cubiculi et tabulam per fora-
men parietis iacent duas luces scilicet radios per duas lineas in stra-
(?)uctas versus diversas partes et tales luces in ipso foramine simul
conveniunt et in eodem subiecto.

Ad 1um. extincta una lucerna si maneat altera aequalis
†distinctas. in ipso se conservavit praedictam† actionem luminis unicum quod antea
ab utraque conservabat. ad 2um dico quod in casu cum columna habet duas
umbras quia luminosa distincta se coadiuvant ad lumen intensum
producendum in medio quem posset produci a quolibet seorsim, verum
quia columna mediatis impedit ne lumen unius lucernae versus
alteram partem illi oppositam et alteram versus alteram
sit ut post columnam ex utraque parte distincta minua lux quae ex si
gitos luminis apparet umbra in comparatione maioris lu-
minis in medio ab utraque lucerna producti. ad 3um est probabiliter
hoc quod duae lucernae usque ad foramen unicum lumen produ-
cunt quia illuc usque stat ambae efficaciter deinceps vero dividunt
duo radii scilicet per diversas luminis versus diversas partes quorum
quilibet exinde pendet distincte lucernae altera adiutrice
mediante.

Ex dictis infertur duo. Primo in individuo vidueri (?) aureo in ordine

ad subiectum pro pertradicto 5.a licet aliae plura

similia in eodem subiecto repugnent. 2.o colligit quod valet

Ar. 7 Metaph. tex. 19 dum ait quaecumque diversa in eodem subiecto

~~sunt diversitatem significat, loquitur de diversitate late sumpta~~

quae comprehendit omnes diversitates, quae est maior quam numerica

illa enim necessario interveniret ut possint realiter in eodem subie

cto reperiri.

Sec. 6. Solvit argumentum quod res semel producta et destructa non possit reproduci.

obi. 6. res semel producta et destructa per successionem temporis non potest iterum produci saltem realiter quia sicut requiritur individuatio in ordine ad tale tempus per necessarium modo consistit aliarum repugnantia assignari. [illegible] quod repugnantia quae in hoc quod res semel producta et destructa reproducatur non provenit ex individuatione in ordine ad tale tempus sed ex alio capite infra explicando.

Quaestionem tamen huius argumenti an et quomodo res semel producta possint iterum produci. 1.o Platonici alii dicunt individua quae iam exstiterunt in mundo cito destructa sunt certa eorum et suorum lege realiter post aliqua saecula reditura. 2.o e contra alii Philosophi praedicta talia Epicurei et Stoici ex art. 17 n. 18 et Sadducaei [illegible] n. 2 et alii maxime post contradictiones et alii dicunt impossibilem esse omnem repugnantiam [illegible] et reproductionem rei semel productae in quo fere ferunt et [illegible] [illegible] c. 11 [illegible] q. [illegible] 13.

3.o [illegible] 4.d 43 q. 3 a. 1 [illegible] ibidem [illegible] dicunt quod destructa [illegible] in subiecto si iterum idem agens applicetur ad eandem materiam reproducet in ea idem numero effectum quem prius. 4.o Durandus 4.d 43 q. 3 Joannes de [illegible] lib. 2 [illegible] et alii dicunt quod licet possint non realiter [illegible] realiter reproduci res semel destructa si in [illegible] sit aliquid ex principiis earum quod dicunt propter [illegible] animam [illegible] manet post mortem [illegible]. alia tamen quae nihil ex principiis remaneat neque

praeternaliter posse redire. g. henri qd li. 7 q. 16 durand. ..... coppe ibi q. ferra q. 3. gen. c. 3. et alii dicunt in posse ..... quod actio super priorem formaliter destructa reproducatur.

CC. **quaestio 1. quod naliter cum hoc posit contingere**

Sit cum naliter repugnat quod res semel destructa quae jam fuit iterum producat ita istis de generatione dist. 7. ubi Averroes et C. de ferrariis et g. Phi. dist. 27. et inter praesentes his locis d. t. 4. o. 3. gen. c. 3. 1. et scholastici fere omnes cum magis. 4. d. 43. 3. et durand. 7. 3. p. q. 83. a. 1. et alibi vide toletum sua et Com. et realis. ubi sunt quia numquam videmus idem individuum quod perit iterum redire ..... quod nobilium apud Et nicos, et apud PP. mortuorum resurrectio comparetur miraculis tanquam opus valde difficile et naliter impossibile ut habentur suetur et comin. citi. et dicit dionisius Greg. magnus, damasc., Cris. et atque alii PP. et dd qui de reproductione aliorum individuorum idem asserunt dicerent. Com. quia sequeret quod ignis milies applicatus idem aque milies eundem imprimeret calorem et quod tot quaesitus derono aeres illa minaret idem numero lucones produceret quae videtur inexadibilis id naliter repugnant.

Iste ad. difficultissime in assignandam rationem propterea quam repugnet, ex ea enim colligit an sal. ...... de potentia absoluta posit fieri talis reproductio. 1. dd. qui individuationem rerum ...... signalem desumunt dicunt id repugnare quia talia individua quae perierunt individuantur in ordine ad illud tempus quod praeteriit quod non est facta repeti itaque naliter produci ..... hoc non manet explicatio ...... salvari ....

2. durand. Henri et toledo et alii expositi dicunt repugnare quod res semel destructa naliter iterum producat quia ipsa ad illud naturalis agens quod produxit intravit produci cadere ..... hoc non ..... impossibilis i. quod ipse impossibilis omnis conditiones redire ad ut ..... posset idem effectum reproduci naliter ..... alia naturae actione .... sicut in resurrectione nos ipsi concedunt reproductiones ut v. ignis haberet ..... habet

uni

impossibilia

univocam tam hae actiones specificatae seminari specie numerica
alias actiones sicut de facto si 2a lucerna applicaretur eidem
lumido per 1am lucernam si 1a hinc abscenderet 2a conseruaret
eandem lucem invocata per actiones solo numero distinctas et sic per
alternationem cum 1a lucerna amoberet i. admitteret per
eundem effectum actiones solo numero distinctas conseruaret per
per sit effectus reproduci sive per 1am saltem per alias actiones nu. i.
specie distinctas.

2a illa ratio ducendi quia de ipsa actione adhuc manet difficultas eadem etiam repugnet ut eadem per quem desinit esse iterum
redeat ab eodem agente circa eundem numero imo ipse recurrari ad
semper ex intrinsecis hoc enim solum dat esse huic et eundem minores
actioni quae praeterea per multum tempus solet durare absque interruptione et ad libitum agentis sed non probauit esse repugnantiam rationem
temporis sed illa ratio durandi est insufficiens.

3a alij per se fortiter respondere ideo eam repugnantiam re
pugnare ratione causarum secundarum quae pro suis viribus talis
non possint causare effectum qui semel productus et extinctus est
sed haec ratio est insufficiens quia ut bene arguit suo dicere secundum quemque
ea producat effectus remanet immutata in se et cum ea actione virtute
quam antea habebat sed adhuc manet immutata in se ad talem effectum producendum. Confirmatur auctoritate Aris. 3 met. tex. 11 et lib. 12 tex. 11 alibique
iisdem agens applicatur eidem subiecto idem effectum producere
praeterea 8 Phi. tex. 93 et 2 de generatione tex. 96 ait quod idem semper dum
idem semper est aptum facere idem sed iisdem agens applicatur eidem subiecto
quantum est ex se etiam potest eundem effectum quem antea produceret
Confirmatur quia quam diversas et effectus est specialis difficultas ad hoc
ut iterum producatur sed sicut in ea fuit ostensa productio eius ita
ad reproductionem si omnia sint paria scilicet applicatio agentis et subiecti
omnis per quod est ex eo quod destructus sit effectus talem habet quod insitam rationem

q̃ si iuxta hunc productio ita ut post eam quam destruat posse sit produci quantum est ex aliis natura ea. Conv. 3° qz si modo deus imprimeret saxo quas amisit ut eundem calorem eandem figuram eque eandem proprietatibus miraculo facere stellas, eandem omnino [illegible] resumptione necessario [illegible] causalitate solas [illegible] illas [illegible] principaliter quantum est ex se haberet virtutem est post quam destructa est. Eadem enim ut ad creationem [illegible] convenire [illegible] ut ea principalis [illegible] ut dicit d. 791) q̃ est ea finalis destructo effectu retinebit virtutem quae possit eundem effectum causare ut ea principalis quantum est ex parte [illegible] lutis.

efficiens +

4° alii dicunt idem repugnare ex parte agentis. Deus ex parte effectus [illegible] semel destructo realiter repugnat existere [illegible] reproductio [illegible] infinitiens [illegible] repugnat existere absolute saltem. Nam tali effectu [illegible] repugnat illi existere sicut dicas q̃ illi repugnat existere [illegible] sal [illegible] est pro [illegible] qz effectus durat realiter [illegible] non repugnat illi durare et existere [illegible] in 2° anno non repugnavit illi existere in 3° anno denique repugnat qz ex parte effectus nulla fuit repugnantia ut 1° produceret [illegible] quando destructionem [illegible] repugnantiam pro [illegible] qz ille effectus [illegible] semel destructus [illegible] principium [illegible] nam [illegible]

saltem +

quare existimo [illegible] realiter repugnare reproductionem individui semel destructi qz licet dent eadem [illegible] sufficientes [illegible] deus [illegible] veri denegat [illegible] causis [illegible] ad illum effectum iterum producendum [illegible] efficiente [illegible] idem [illegible] effectum resultare qz ex hoc solum [illegible] repugnat effectus reproduci [illegible] qz non assignat alia sufficiens ut patet ex impugnatione superiori

qd ũ de facto deus concedet saltem concursum [illegible]
dicemus ex una parte effectus reproducibiles non [illegible] maxi-
me expediens esse ad ordinem [illegible] naturalium [illegible] causarum [illegible]
[illegible] multiplicasset individua quam si eadem iterum produceret
[illegible] reproductionibus maxima confusio pareret in universo et deniq.
melius ostendit omnipotentiam creatoris et mundi varietas individuorum
multiplicatione et diversitate quam si unus et idem semper reproduceret.
Praeterea has [illegible] res et fines decrevit deus ut non reproduceret
individua semel destructa et ista leges [illegible] [illegible] substantialis suum
concursum ad talem effectum iterum producendum atque hoc decretum nobis
innotescit [illegible] videmus ita contingere licet in [illegible] naturalibus
[illegible] perseverant et ex eo quod conveniens sit ad bonum [illegible] sicut ex eodem
principio colligimus deum concedere concursum [illegible] daemonibus
et angelis ut [illegible] commoveant et [illegible] atque hic
dicendi modus facilis est et nullam involvit repugnantiam neque pendit
in actionibus et effectibus colligitur [illegible] ex [illegible]
[illegible] cum aliis [illegible] quia asserunt destructionem
individui provenire ex sola destructione dei.
Neque contra hoc est insolubile argumentum [illegible] qd non solvat [illegible]
[illegible] qd ũ attinet ad Aristotelis [illegible] quaestionem [illegible]
idem [illegible] semper [illegible] naturaliter intelligi
[illegible] agentis naturalis nisi pro [illegible] leges [illegible]
adeo concursum [illegible] atque haec [illegible]
effectus iam productus [illegible] ita [illegible]
adequata actione et quae [illegible] possunt assimilatum et quae
repugnat duas actiones [illegible] [illegible] sic [illegible]
in duplici loco debeat [illegible]

Quaestio 2a. An res permanens semel destructa possit praeter-
naturaliter reproduci.

A sit [illegible] ex difficultate in reproductione non implicat
[illegible] absoluta dei qd idem numero effectus permanens quicumque sit

re produceret. 2° hereticos negasse resurrectionem ho
minum. 3° chatolici at duas Valis negant esse possibilem
aliquorum effectuum reproductionem. 1 defendit aut DD. d. to
q. lib. 4 at q Vasq. c. 2 & 4 [illegible] ubi [illegible]
4a. 43 q. 1. Bridez q. q. henri. Palud. Aegid. Aegidii Cappar.
Valios quos refert. [illegible] et sequit. de Generatione q. 13 ubi [illegible]
ultimum [illegible] c. 11 q. 2 a. 2 et [illegible] p. to. 2 d. 44 [illegible]

Prima et 1a quicumque unt possibilem esse resurrectionem. hoium
[illegible] inverari refert. Atque et Conb. [illegible] quidem probat
ex principiis fidei. Com [illegible] Aug. 22 [illegible] c. 20 et sermone de
[illegible] dixit qui sidem [illegible] nos ex [illegible] cum nihil [illegible]
ita possit reproducere si aliquo [illegible] & d. Grego. Hom. 26 in
evangelio: Longe [illegible] minus est deo reparare qd fuit quam creare
qd non fuit. quo ad omnes reproductiones [illegible] het. Com 2a au
[illegible] q. 77 a. 9 [illegible] asserit [illegible] sa
[illegible] eandem [illegible] destructam [illegible] reproducere.

Dico 2° [illegible] in hac nullam esse implicationem [illegible]
neque ex parte effectus producendi neque ex parte causae producentis ut sta
[illegible] solutione argumentorum. dixi [illegible] quantum est ex difficultate re
producentis [illegible] sit [illegible] effectus. [illegible] repug
[illegible] at si sit peccatum.

obi. 1° Aris 2° de Generatione [illegible] et Com. [illegible] docet
[illegible] reproducere non semel destructum [illegible] q. 77 a. 9 docet
[illegible] eandem numero partem [illegible] destructam [illegible] et q.
44 q. 1 a. 1 q. 2 ad 1 ait resp. [illegible] in resurrectione [illegible]
[illegible] in [illegible] qd [illegible] [illegible]
[illegible] nec [illegible] imposibile. [illegible] Aris [illegible]
loquitur [illegible] ordinaria [illegible] in loco [illegible]
principalis locis oppositum docuerit.

obi. 2° si reproduceret res destructa illa existeret 2° [illegible]
[illegible] existeret [illegible] si eadem reproduceret [illegible]
qd fuit [illegible] ut bene [illegible] Phis [illegible] &

virtutis 6 ethi. c. 2 ... id qd non dependit nisi pe in reproductiones
Con 2. qa si deus ageret ex necessitate naturae absq libertate nihil posset reproducere ... si ageret libere cum ex con[trari]o habeat maiorem ...

Ad rem reproductam habere 2am existentiam id est 2am entitatem ~~...~~ actualem nego id est eandem entitatem actualem 2o productam concedo: ad 1um cum ex. implicationes esse qd idqd fuit ... non posse non fuerit ... id qd nunc non ... semper posse ... sit. ad 2am Con. ... qd si deus ageret ex necessitate naturae in his reproduceret ... careret perfectione libertatis quam nunc habet ... quam ille nobis ... sicut et tunc nihil posset destruere ... omnia conservaret.

obi. 7o si posset reproduci idem effectus vel esset per eandem actionem qua 1o productus est vel per diversam, non per diversam nam idem effectus semper petit eandem actionem: non per eandem qa illa prior productio fuit naturalis haec vero reproductio est supernaturalis miraculosa ideo ut late probat Suar. D. 10. 2. d. 44. sec. 6 et 7. Per omnes ... reproductiones semper intra ... miraculo ... naturalis ... temporantur. 2o qa illa actio produceret naturaliter et hoc ... ... supernaturaliter ... debet produci per aliam actionem ... autem actiones produci per aliam actionem.

Hoc argumentum longit difficultatem omnium maximam in hac materia quam tamen ex primis ... hic et alibi ... dissolvit. Ergo imprimis qd possit reproduci effectus per actiones supernaturales entitative ... reproductiones ... naturalis sicut sit valde difficilis ... imposibilis ut notavi 3o Phi. sicut ... producere ... naturalis et supernaturalis. Pro ... difficile observare qd reproduci posse effectus naturales per actiones entitative naturales easdem Phisice scilicet numero cum 1a productione et qd ea quae de facto reproducta [illegible] accipiunt esse per has actiones per qu[as] illas actiones sufficiunt ut effectus ... destructi iterum habeat esse. sicut enim actio 1 productiva sufficiens fuit ut res ... existens haberet esse ita ... aliis similis sufficiet ut iterum accipiat esse qa ... destructionis ... in utroque ...

eque reduxit res de non esse ad esse. Et ita quantum est ex parte operis fa-
ciendi equalis est difficultas, ut expresse asserunt Aureolus et Gregorio
in loco adducto.

Deinde ex alia parte singulari fundamento adducitur et rationis non
multiplicandi entitates s. miracula supernaturalia sine necessitate quod dicitur [illegible]
77 a quo dixit quomodo que miraculose fiunt a deo sunt concedenda
potius illa que sunt magis necessaria conformia naturae et nec que sunt magis preterna-
turalia. denique magis conforme rationi et ordini rerum quod
Lazarus suscitatus et alii multi qui miraculose surrexerunt dicuntur
conservati conservari actione entitative supernaturali, itemque
per equivalens substantia eorum partium carnis, ossium, aliarum naturalium,
[illegible] naturalibus reformatis .. denique est ridiculum dicere quod nec
quotidie a deo reproduxit subsequenter qui corpus quod sit reformata
mentaliter quodque quod sub vanis suis internum ignis etc. conservet
actione entitative supernaturali quod in multis similibus casibus respiciet
eadem non s. similis actio numquam talis res productum fuit.

Concludo quod licet possit deus absolute actione entitati-
va supernaturali res defunctas reproducere, id tamen non est re-
neque communiter presenti tempore actione eadem quam s. non tales res de
functas reproducet unde actio quae reproducit omnium hominum
unio sub sua 3 p to 2 d 44 sec 4 fine ex scholo maria-
norum. exitus idem sensi reproposit et eadem non quae fuit
productio docet sic 6 videtur quod de talis reproductionibus
crediderunt si productio et reproductio sint ab eadem agen-
te dicat quod non reproduxit effectum addidicat non reproductio sed
reproductio quo nomine explicat et continet quod eadem simul
fuerit productio. Deinde quia actio supernaturalis quam conveniat deo opera-
rante preter leges naturae secundum quas postulabat quod talis actio iterum uni
redirat. deus non ut dominus absolutus non dispensat in eis legibus
mundis per institutionem naturali [illegible] Phisica in actione exculatorum actio-
ner iterum mandanda ob aliquem bonum finem sicut in mo-
ralibus rex dispensare in lege quam fecit solum excepto ob
aliquem bonum finem non operat in iustitiam.

Quod si actio productiva dependeat simul a deo et natura

creatura ut à cā particulari principali sicut quū rierat
ĩ ista actio effluxit adeo ut āia ... ad oriun
numerica & a creatura ut à cā principali d... ad illas
terum actionis, i.ta in reproductione, cū quispiam perdidit virtu-
tem ad operandum non invenit nobam difficultatem ex parte actio-
nis & effectus sibi sufficienter aplicati sicut patet ex eo quod deus ut
dominus absolutus obaliquem finem det concursus quem denegat
sm leges nae concurreret ad reproductiones sicut ad productiones
quare sicut potuit hodie reproducere ut cā principalis ignem quod heri
produxit in aere sideus post leges nae dd. illi concursu tendere
gatum iuxta eas leges deinde licet cītra repetit aplicari ite-
rum cē eodem modo quo in 1ª generatione hois & equi si homo & equo pra-
sunt cēs effectus & sub lunares iterum eodem modo & eandem mam
aplicare dum modo deus si negat concursus quem dedit in 1ª ge-
neratione potuit reproduci idem ho & equus per eandem nu-
actiones
Huic doctrinae valde fabent . . . Scholasticorum & alii citi
dicunt quod si aplicetur agens idem eidem subiecto producit idem effectum
quantum est ex parte agentis & dt quod 44 q. a. ... ubi ait
quod ingenerare non reproducit idem nu quod videt eadem ma & rā unde
infert quod si daretur peregrinatio nalia nisi staret quoniam idem nu
produceret eadem doctrina fere expressit ... & dd. ... dum
dicunt reproductiones ēē eandem nu actiones cum 1ª productio-
ne & ... 10 ... quare repugnat
effectum reproduci ex natura dei volun tatem & ... virtu-
tis causarum quod sicut ibi deus ut effectum reproducat ... rationales
nisi obstabit. — Praeterea ... de Generatione ... 3 §
... docuit quod ... absolute ... ignem
ad producendum ignem a .. 1º productum cum quo ...
... produceret quod sicut hunc ignis concurrit ut cā

parim.

principalis itaq. in reproductione deniq. ponitur in pro-
docente qd sidera miraculose produxisset Bucephalum in his-
pania antequam naturales illum produxissent imperia apud
unde — Alexan. possent per naturales naturaliter illum qd venit apud
Alexandrum.

Ex his patet ad dictionem 3am qd pluribus nisi solvat
privilibus reproductionis, sive productio fiat per actiones enti-
tative a solo deo l. adeo simul et creatura elevata tanq.
instrumento. 2o si reproductio sit entitatis naturalis eadem
l. qq. cum productione et sic frequenter et contra contingit
et talis actio procedit ab eisdem causis lege l. numeris aequis
i procesit Ad 1am primam in oppositionem dico resurrectionem esse
opus miraculosum et dici supernale quia involuit plures effectus
miraculosos vel supernales ut introductionem dispositionum in
instanti statum gloriae etc. ratione quorum dr supernalis quemadmodum
licet actio sit naturalis entitative videor innigorandicandae su-
pernalis quia ad id requireret entitas supernalis qualis entitas
actionis quae produxit gratiam naturalis dr miraculosa vel preter-
naturalis quia provenit a deo solum l. simul cum creatura praeter
leges usi licet sit entitatis naturalis sicut sanitas quae subito restitu-
ta est remisso calore febris in instanti. item si angelus commo-
veret totum mundum l. integram partem motus caeli vel terrae
moveret aeras relinquendo vacuum talis operationes forent mira-
culosae ex eo quod praeter leges re deus det ad illas generales
concursus quem deneget de lege ordinaria essent tamen
entitatis naturalis ut contra omnes fatentur quare male dicunt
qui negarunt intelligere miraculum absque admissione entitatis
l. actionis supernalis.

Ad 2am probationem dico actionem reproductivam quoad
suam entitatem ridiculum supernales ... prout intel-
ligi circumstantiis fuit adeo operante praeter leges re
ad illud u qd attingit an fiat per aliam actionem satis ...

ex dictis illam fluxuram adeo con.ᵐ quo i.ᵒ asserit quare solliciti qd aliquire sertio ex[pedi]ant illam actionem fieri mirauelose p aliam actionem: cum enim alsqs tali actioe supradita possit su sicienter intelligi reproductio mira cul[os]a sine fundamento. asserit. respondeo difficilis qd actio nalis fiat p aliam actionem temporales qdcunque possi ut dicitur d q. q. a. i.ᵒ

q[uaesti]o 3.ᵃ an ens successiuum semel destructum p [ac]eternaliter possit reproduci.

... sit i.ᵃ ens successiue liter successiuum quid de pp.ᵃ absoluta dei ... successione iterum reproduci ... quidem diximus de ente p manente in Bobolis 4.ᵈᵃ 43 q.ⁱ ... apud Coppa ... maiores d 44 ... tota 2 de ... ultima parte 3 ... Comib ... 11 ... 2.ᵃ ... obi. 2 ... in ... hoc ... iterum fluat ... quo sol ... fecit ... ut patebit ex solutioe argumentorum.

obi. i. sicut se hat ... ad spatium imaginarium ita se hat ens successiuum ad tempus imaginarium sed ... extra solem locum imaginarium ... ens successiuum extra solem tempus imaginarium qd ... praesenti ... praesentialiter ... neque modo ...

... dicta ... maiorem sicut se hat ubi ad spatium ... se hat ens successiuum ... in hoc ... ordinem spatiales ... ubi dicit ordinem ... ad spatium ... temporis ... dicit ... ordinem ad tempus imaginarium ... in ... dependet ... reproduci. ... qd praesentialiter ut sole reduplicet tempus imaginarium qd

intelligitur praefluxisse et sic ripam vel totam remeare
sicut neque tempus illud imaginari cum quod praeterire fixum
intelligitur. at vero ipse motus temporis fixi adhuc qui praeteriit et
nec tempus recurrere.

Obiicies 2.º entis successivi essentialiter componitur
ex partibus prioribus et posterioribus quae nequeunt simul
in uno instanti existere neque destructae potuerit iterum
produci. Contra 1.º quia posset Deus quod motus quem hesterno anno
egit posset concludi intra unum quadrantem saltem divisibilem
in partibus [illegible] actiones unius quadrantis sicut illae partes
motus simul intra se coexistunt contra rationem entis successivi.
Contra 2.º quia sequeretur quod dies hodierna fieret crastina simo
cum caelestis diei motus iterum flueret.

Ad negando consequentiam quia 1.º involvit implicationes
contra rationem successivi. Ad 2.um ad 1.am contra ad nego motum
unius anni fluere posse cum maiore velocitate in uno
quadrante quia aliud vero motus actionis successivae
materialiter distincti ut alibi dicta per contra concludi
intra quadrantem divisibilem in plures partes, unus quadrans
tamen quae partes simul fluerent sicut currunt plures
equi simul in eodem stadio quae simultas est contra rationem entis
successivi. Ad alias simul... quia partes distinctae eiusdem motus
in uno instanti ut in praesenti tempore quasi compli-
catae simul derent. Ad 2 concedo quod si dies hodierna re-
produceretur pro imaginarium hodiernum quia in eadem die
fixas et sic reproducta dari crastina neque deprehendam absolute sicut
formaliter [illegible] motus fixi [illegible] qui hodie fluxit ille
etiam posset fluere crastina simpliciter eadem causa-
lis et dependentia absoluta praeter concursum quem
lege ordinaria denegavit.

Sect. 7.ª solvit ultimum argumentum ex eo quod ri dest causa determinans differentiam numericam

Obi[icitur] 7.º si in individuis [illegible] aliquid extrinsecum nullo esset maior ratio quare hic et nunc causa produceret tale individuum et non aliud illi aequale et sic causa maneret indeterminata et absque [illegible] in universis neque posset neque deberet [illegible] ad unum ulterius [illegible] quod nam individuum producendum sit. Id enim alienum a bona Philosophia cuius officium est causas rerum investigare et [illegible] ad causas [illegible] determinandi signa extrinseca aliqua ex quibus individuum sit quod sit talis.

Pro resolutione huius argumenti dicendum quod quamvis omnimoda aequalitas sit inter individua, neque determinat naturalis [illegible] unum ipsius quod nam individuum hic et nunc debet produci [illegible] extrinsecis libera [illegible] in aliis ut eudemium c. 5 et 2 Phi. tex. 79 et alibi ubi causas [illegible] individuum determinat [illegible] idem [illegible] dist. [illegible] q. 63 a. [illegible] et q. 109 [illegible] et [illegible] q. 109 a. [illegible] de [illegible] q. [illegible] a. 4 et [illegible] tertius latem quam [illegible] accipit [illegible] inseparabilia [illegible] determinationes ditta [illegible] ratio [illegible] ad [illegible] specificationem effectuum illa enim probavit [illegible] a. [illegible] ut in speciali de voluntate. [illegible] 2706 [illegible] et [illegible] ad 3 et de [illegible] q. 3 a. [illegible] ad 13 [illegible] quod determinat a deo ad differentiam numeri eorum effectuum.

Ex [illegible] indicat [illegible] 1 p. q. 23 a. 5 ubi ait quod ex divina voluntate et [illegible] provenit quod talis [illegible] sit sub tali [illegible] et quod sit tale individuum, idem docent Greg. [illegible] d. 17 q. 4 a. 2 ad 7 et [illegible] libris in 2 d. 34 et 36 et [illegible] probabilis [illegible] toto [illegible] Phi. q. 3 [illegible] q. [illegible] c. 299 [illegible] 2 [illegible] 6 [illegible] Phi. c. 7 q. 19 a. [illegible] 2 [illegible] 17 et 22 [illegible] 2 nu. 31 et alibi [illegible] consideratio nam 3 [illegible] d. 44 [illegible] 6 id disputat Philosophicus [illegible] idem [illegible] 2 Phisi [illegible] 4 q. 8 nu. 9 [illegible] sententiores.

[illegible] ex [illegible] ad [illegible] effectum [illegible] specialis [illegible] nullitas [illegible] naturalis quod possit determinare ad hoc ultimum [illegible] producat tale individuum et non aliud [illegible] debet [illegible] quod non [illegible] alia causa [illegible] quod sit talis [illegible] probavit ex eo quod sit talis

fra

nego quod sit talis, licet producit ex libertate ut probatum est 2°

deinde tale agens videtur talem effectum sicut enim produxit hunc potuerat producere alium non distinctum denique loquitur [illegible] non destruit quod in hoc casu tempore posset indifferenter plures producere individua ergo nulla ratio creata dat a qua effectus insigne laudetur ergo deus tenetur destruere.

Pr. 2° quod non est alienum a bona philosophia recurrere ad deum qui in rigore in causis naturalibus ineffectivis quibusdam non videntur causas praeter possibiles [illegible] ut late ostendi 2° Physicorum [illegible] quod ex [illegible] ad perfectissimam providentiam dei [illegible] quod insigne laude dictatur multiplicando dicendo numericas. pr. 3 in [illegible] [illegible] libris [illegible] ergo quod solus deus cognoscit distincte et clare dicendo singulares unicuique [illegible] actuum [illegible] illos [illegible] [illegible] liberae destruere [illegible] liberae nisi [illegible] eligere inter [illegible] ignotos. quare hinc argumentum non initio factum destructiones individuorum [illegible] ex [illegible] a deo multiplicando neque hoc est alienum a bona philosophia [illegible] destructionem [illegible] ad ministrationem.

Obi[ici]tur causa universalis [illegible] [illegible] sequuntur [illegible] ad effectus ergo deus cum sit causa universalis [illegible] ad individuationes destruere. [illegible] 1° quod [illegible] fieret medio concursu effectivo qui [illegible] ad dicendo numericas [illegible] [illegible] ad numericas [illegible] [illegible]. [illegible] 2° quod sequeretur quod deus destruxerit ad dicendo numericas [illegible] in illis [illegible] et falsissimum quod talis [illegible] [illegible] mala. [illegible] [illegible] talem inimica [illegible] [illegible] [illegible] illud [illegible] [illegible] et [illegible]. [illegible] 3 quod [illegible] [illegible] aequalia [illegible] numerica [illegible] [illegible] ad maiorem illam [illegible] [illegible] [illegible] numerica.

[illegible] [illegible] huius argumenti [illegible] duobus modis [illegible] deus [illegible] numericas [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] proximum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tales [illegible]. quod [illegible] in [illegible] [illegible] talem actiones [illegible]

Hinc haec modus explicandi admittit quod deus detestetur et absolute vellit 37
salvationem numeri cuius et hoc approbatur a Fons. et Comb. citatis 2°
homines alii ut Suarez d. 2 nu. 3 ... nu 14 et 59 Vinopp. libi de
concursu Dei c. 12 nu 11 ... dicunt Deum non detestari absolute salvationem
numeri cuius ... hos detestatur quasi conditionaliter
... circumstantiis elegit quare ... odium Dei
... illi homini concursum ad actualem ... per quem actus pro
... salis nu. et si vellet dilligendum Deum ... illi statim concursus
... quo salem nu. dilectiones et non aliam eliceret atque hoc
... conditionaliter ... ut in talibus circumstantiis positus
... et non aliud ... ad opprimendos
... producat ... qualemcumque ... sali
concursum et non alium ...
... hic ... in quoque effectus
procedat sali et non alius ... in ...
in tamen melius magis ingeniose ... sub illum
... effectus liberos dixit ... 2 ...
... 2° ... dicit detestari absolute ad salem effectum negaret
... a Deo ... deus ... detestari salem detestationem con-
cursus si ... vellit quare ... detestationem ... 2 ...
... intelligit ... detestationes ... 2 ...
conditiones quae ... intelligit effectus ... ad ... de
... ...
Ad argumentum ... modum dicendi detestationem ...
... quod si ... ad ... effectus
... numericos. Ad ... quod licet ...
... numericos ...
... deus ... sola
... numerica ... intentionalis ... ad ...
... ad 2um ...
... in ... quod deus ... numericos ...
odii Dei. Supposito quod voluntas ... ad odio hendum Deum:

talis enim gratia numerica cum eximalla ricaris lantia habitualis hoc
quia deo in possibili non ratio odij dei venit in ratione formali quia verum est
talis actus nullam malitiam includit et sic ad eam talis potest esse
deus auctor neque obstat quod iungatur cum illa gratia specifica
mala hoc enim non sufficit ut deo imputetur sicut plures etiam
dicunt quod deus sit cum peccati in quantum humane ens quia ut sic non includit
malitiam licet sit valde coniuncta ratione actus cum ratione malitiae ad 3
Concedo ex inequalitatem peccatorum non dari a deo sicut neque aliorum individuorum
sed eam designari anima signata de qua supra 2 cap.
In 2a parte est posse conclusio concursus dei qui nobis magis amisit
familiaris ad ex ad argumentum deus est causa universalis manens cum
industria et applicatione divina tamen autem ratio gratiarum numericas
Ad 1m Concedo ex non imputari deo neque gratias speciales neque nume-
ricas peccati quia numquam decernit absolute ut talis individuum
producatur sed solum conditionate quod si causa secunda velit operari talem
libere concursum et non aliud potest habebit ex quo talis resultabit in-
dividuus cum decretis positiis tribuatur eadem quod deo
Item ad 2m Concedo ex peccata non imputari deo neque
gratias numericas neque ab illa causa aut decreta. deus enim decre-
verit decretum quod talis non peccatus praestaret sed conditionate absolute
sed concursus humani si voluntas operari quod tamen ego nolles
propter legem ubi talem concursum decretis de absoluto et non aliter
et sic talis resultabit actus peccati de operatione pote absolute foret
quia ideo talis quia deus decrevit non est possibile illo de-
creto si voluntas nolit non elicerit talis actus.
absolute tamen potest operari ad ideo tale peccatum
tum potentia humana quia voluntas sed de
ut tamen unde non deo de voluntate creare
sed ut causa decernit imputari
factura

D. 3a

D. 3.ª de pasione entis quae d[icitu]r aliquid ubi de distinctione Rea[li]

Diximus d. 1.ª q. 2 aliquid prout sist. aliud quid esse pasionem entis ita d[icitu]r deuenit a q. 1 a[rticul]o. Sonei q. 4 me q. 4 ubi sons c. 2 q. 9 lec. 9 ens enimdz unum prout het negationem divisionis in se, ut u[er]o het negationes alterius s[eu] divisionem aud is tinctionem ab altero d[icitu]r aliquid ut s[ic] dicat ens aliquid requirit relationem praedicamentalis quae distinctiones sequit[ur] Do q[uo]d realis relatio distinctionis illa enim caret & carebat deus ante quam quidquam crearet & erat aliquid quae sereea requirit ut heat negationes entis realis ens enim ut sic e[st] aliquid & tamen si het negationes entis realis nullus e[st] n[ec] ex tiaerese supest s[ed] q[uo]d sit divisus & distinctus a quolibet alio ut ab ente rationis s[eu] a puro nihilo. cu[m] hanc s[ed] positionem entis d[icitu]r is putandum e[st] in praesenti de distinctione rea[li] in genere rati deque aliqua alterius, in logica quae cum forma d[icitu]r cum his que hic ut in proprio loco dicer[e]mus.

ijs

q. 1.ª de distinctione in communi.

A. 1.º quid & quotuplex sit distinctio.

Distinctione ens q[uo]d est aliud s[eu] prout hens negationes alterius s[eu] prout divisum ab alio. distinctio u[er]o in abstracto e[st] entitas cum negatione identitatis cum alio s[eu] entitas cum divisione ab alio. e[st] distinctio si relatio distinctionis Do fundamentum illius. id e[st] entitas rei prout dicit negationes. alterius ubi ut patet in qua stat negatio eo lang. relatio & entitas rei distincta lang. radix & fund. distinctionis sicut eius fund. unitatis quamvis communiter heat solum negationis rei identitatis unius cu[m] altero.

Haec distinctio dividit in realem & rationis. cuius distinctionis explicatio varie traditur add. & sons g. me c. 6 g. 6 diversis modis. com explicat Do q[uo]d mihi si e[st] animus multus maneredo nominibus. quid dare sentiend[um] sit breviter expediam.

Si haec divisio sic proprie explicari ut per ly realis et
rationis denotentur extrema quae iungunt distinctionem, et illa dicatur
distinctio realis quae est inter entia realia, et rationis quae
datur vel entia rationis vel inter extremas formalitates quae solent appe-
llari rationis formales. Et haec acceptio est valde impropria ut bene Fons-
eca et Suarez d. 7 metaph. sect. 1 contra quem sicut dant varii grados entium
quorum quaelibet per fictionem participant entitates, quare alii
ita possent fingi distinctiones reales diversas quae magis vel mi-
nus participant distinctiones reales in hoc sensu quatenus sua
extrema participant entitates.

2° magis proprie accipit distinctio realis pro ea quae datur
ante operationem intellectus et distinctio rationis pro ea quae solum datur post opera-
tionem intellectus. Haec acceptio communis est et magis conformior et probatur a D. Th. 1 p.
q. 39 a. 1 ubi dicit in ad 2 q. 2 et Suarez cum aliis. Quod autem haec accep-
tio sit rationi conformior probatur quia sicut ens reale dicimus
id cui non repugnat existere positive ante operationem intellectus et ens rationis id
quod est post operationem intellectus. Itaque loquimur de distinctionibus illa dicatur
realis quae est ante operationem intellectus et illa rationis quae post opera-
tionem intellectus.

Obi. 1o. ante operationem intellectus negatio rei n. est idem quod
caecitas etc. et tamen non distinguitur realiter a negationibus ut patet quia
ad existentiam realem ut detur distinctio realis debent attendi extrema
et distinguitur quod est ante operationem etc. Confirmatur quia caecitas Petri fingatur a domo
dimensionibus et aliis particularibus caecitatibus. Ista duo entia rationis erunt distincta ante
operationem intellectus distinguuntur tamen non distinguuntur realiter ergo etc.

Respondetur concedendo quod 1us sic negatio et ... rationis non alte-
rum ante operationem intellectus distinguantur, tamen quod non distinguitur realiter
distinguendum: non distinguuntur realiter id est ante operationem intellectus nego
non distinguuntur realiter tamquam entia positiva vel distinctione quae sit vera
positio entitatis nego. Licet non plus distinguantur negationes et entia rationis
distinctione quae sit positio sequentis negatio vel entia rationis vicissim
non ita distinguuntur per distinctiones quae sit vera positio entis realis.

Ad illam enim requirit fundamentum ex partibus distinctis pro parte rei; vocavit suam. Talis est distinctio fundata in negationibus, si in entibus appellat negativa.

Distinctio realis in varias res subdividit: alia est distinctio inter rem et rem absolutas, ut inter Petrum et Paulum; alia inter res et modos, ut inter subiectum et ubi, rursus et utraque distinctio, alia quae est inter extrema quorum neutrum includit, ut inter ens completum adaequatis; alia inter extrema quorum unum includit alterum, ut ... [illegible]

Sic Scotus distinguit essentiam a modis et porro ubicationem a re. Ubi de his distinctionibus q. 2. addunt aliqui aliam divisionem distinctionis realis in actuales et virtuales. Per virtuales intelligant distinctionem partium rerum, quae appellatur ab aliquibus potentialis, ita quod distincte actualiter, ... sicut est sol (?) Philosophorum; nam illae potentiae actualiter distinctae ... quaedam per distinctiones virtuales intelligunt eam quae propter suas operationes, ut sit ... distinctio distincta actu ... ut fiat distinctio. Distinctio rationis, alia est rationis ratiocinatae, alia ratiocinantis, de quibus q. 3.

A 2ª an inter distinctionem rationis et realem detur alia media

Sec. iª proponit sententiam

Scotus in 1. d. q. 3. et d. 2. q. 1ª et d. 8. q. 4. et in 2. d. 3. q. 1ª et alibi docet quod distinctiones reales et rationis dari aliam mediam, quam ipse appellat distinctionem ex natura rei, vel virtualem, vel formalem, quam ipse dicit reperiri ante operationem intellectus inter naturas universales et particulares, inter attributa divina etc. Quid autem Scotus nomine huius distinctionis intelligat varie interpretantur eius discipuli. Itaque dicunt aliqui nomine distinctionis mediae Scotum intelligere distinctiones formales, vel virtuales, id est fundamentaliter quod datur in rebus ut in illis fiat distinctio rationis, quod fundamentum neque est distinctio realis neque rationis, sed medium et fundamentum illius. Sed si hoc modo explicet Scoti sententiam vera est, ut dicemus q. 3. Sed explicatio non est ad illius mentem, putavit enim illam distinctionem esse actualem et ideo eam inter reliquas distinctiones numeravit. fundamentales.

2º alij nomine distinctionis mediae putant illum intellexisse distinctionem rationis ratiocinatae quae media est inter realem et rationis ratiocinantis haec sententia sic explicata 3 … Deinde mentem Scoti qui supposuerit distinctionem mediam dari ante opus intellectus aliud distinctio rationis ratae dabit post illius distinctionem …

opiniones

3º Valentia … d 2 q 13 puncto 1 ait Scotum per distinctionem mediam intellexisse eam quae datur inter extrema … separabilia intelligere haec enim distinguunt ante opus intellectus. Vide de reali de Petro et Paulo qui possunt esse mutuo separati … haec explicatio non est ad mentem Scoti. qui personas divinas absolute dicit distingui realiter inter se cum tamen una persona sit inseparabilis ab alia neque neque illa explicatio est rationabilis nam ex eo quod non detur separatio … non diminuit aliquid de distinctione reali ut dicetur infra. stabilis … distinctionem mediam Scotus intellexisse aliam actualem quae datur ante opus intellectus et neque sit realis neque rationis …

2º alij doctores explicantes et declarantes Scotum inter distinctionem realem et rationis statuunt aliam mediam quam appellant modalem quae scilicet datur inter modum et rem inter ubi et … infra … q … 16 et … libro … 696 … qui hanc distinctionem appellavit ex natura rei et … formalem et essentialem et … comprehendit …

3ª sententia docet praeter duas reales et rationis nullam dari mediam … 1 d … q … ubi … q 3 … q … 393 … q … 7 … 436 … q 4 … a 2 … q 3 de universalibus … de proprio … 3 … alij

Sec. 2ª exigit de 3 media inter Scoti

L … 1ª praeter distinctionem realem et rationis non datur alia media formalis seu essentialis seu ex natura rei quae invenit ab Scoto. ita dicunt 3 sententiae … Molina … Vasquez … q 13 a 4 et q 2 … a 2 et alibi. qui tenentur Scoto … … … fidei … sententiarum consentit. probatur … … qui 4 metaphysicae textu 4 … libro … textu 11 … … eadem …

Diversas formas quin dentur aliquod medium [illegible] ab illis
[illegible] diversa realiter ab utroque illo medio et eadem aut
diversa [illegible] ab utroque illo medio per rationem [illegible] quae [illegible]
[illegible] operationem intellectus [illegible] distinct[illegible]
[illegible] distinctionem realem [illegible] dicendum quod [illegible] distinctio [illegible] ante operationem
[illegible] possunt distingui per operationem intellectus [illegible] rationis [illegible]
[illegible] medium [illegible]

Dicendum 1° quod bene potest fieri quod aliquid distinctum [illegible] ante
operationem [illegible] distinctione [illegible] realiter ut animal
et rationale [illegible] illa distinguuntur realiter [illegible]
[illegible] ante operationem intellectus [illegible] ab illa [illegible]
[illegible] ens rationis [illegible] illo medio dividit ens in reale
et rationis [illegible] ante operationem intellectus [illegible] appellatur reale
[illegible] post operationem intellectus appellatur ens rationis [illegible] similiter [illegible] distinctio
[illegible] independenter ab operatione intellectus dicitur realis [illegible] hoc
[illegible] ne [illegible]
[illegible] rationis [illegible]

Dicendum 2° illam distinctionem quae [illegible] intercedit [illegible] ante
operationem intellectus [illegible] reales quae intercedit inter duas formalitates et [illegible] realitates — intercedit
illas enim [illegible] realitate [illegible] 2a [illegible] quod [illegible] sint
duas formalitates [illegible] quae [illegible] ex illis [illegible] reale [illegible]
dicendum quod [illegible] ens reale, sicut [illegible] ens rationis.
[illegible] utraque illa formalitas [illegible] ens reale [illegible] realitas [illegible]
[illegible] entitatem et realitatem [illegible]
humanitatem [illegible] illae duae formalitates [illegible] diversae [illegible] entitatem
realem [illegible] distinctione reali [illegible] media [illegible]
[illegible] quod [illegible] distinguitur [illegible] realiter [illegible]
[illegible] distinguuntur [illegible]

[illegible] incommodis [illegible] admittere
[illegible] distinguitur [illegible] media formalitas [illegible] realiter [illegible] ut animal
et rationale, [illegible] sequeretur [illegible] ante operationem intellectus animal
esset reale: animal enim [illegible] in homine [illegible] ante operationem intellectus [illegible] esset

reale

14 [illegible] [illegible] nullam dixerit [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] que
est [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] una [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in omnibus [illegible] [illegible] [illegible] de divina simplicitate
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Obiic. [illegible] [illegible] realiter [illegible] distingui
[illegible] distinctionem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] distingui [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] concedere distinctiones [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] intendit [illegible] [illegible] [illegible]

Obi. 2. [illegible] realitatem [illegible] [illegible]
distinguit [illegible] [illegible] distinguit [illegible] media
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
realiter [illegible] [illegible] distinguere [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ad hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible]
realiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] realiter [illegible] realiter
distincte [illegible] [illegible] [illegible] realiter [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] distinctionem [illegible]
[illegible] distinguit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ut ad [illegible] [illegible] [illegible] divina
[illegible] [illegible]

Sec. 3. dist. modalis nec media inter realem et rationis

2ª ã dist.º modalis r[ati]o media inter dist[incti]onem [illegible] realem et r[ati]onis differat ex p[ri]ma distinctione [illegible] realis [illegible]

3ª p[ro]p[ositi]o ad r[ati]o[n]e[m] cum q[uod] distinctio realis vere distinctio realis [illegible] + modalis

[illegible] media inter realis et r[ati]onis [illegible] 3 p q 2 a 2 [illegible]

vlis [illegible] sententiam quemadmodum docet absolute realitas distingui [illegible]

Eodem m[od]o loqui [illegible] 1º d 5 q 3 a d [illegible] ibi d 4

q 2 a 1º [illegible] 3 p q 4 a 2 [illegible] solent [illegible] quinimmo [illegible]

[illegible] dicunt realitatis distingui [illegible] relatio [illegible]

[illegible] 2 r[ati]o[n]e q[uod] sicut illud absolute [illegible]

[illegible] habet independenter ab operatione intellectus [illegible] distinctione [illegible]

[illegible] independenter ab operatione intellectus [illegible] modalis distinctio realis.

Dices 1º q[uod] si [illegible] nomen entis realis [illegible] latitudinem [illegible]

[illegible] quidquid est independens ab operatione intellectus [illegible]

[illegible] comprehendat [illegible] absolutas [illegible] modos [illegible]

latitudines entitatis [illegible] varii gradus magis vel minus [illegible]

distinctio realis [illegible] ut comprehendit quamlibet [illegible]

[illegible] intellectus [illegible] quam sub distinctione reali

in hac amplitudine dantur plures gradus distinctionis realis maioris vel

minoris [illegible] numero [illegible] 1º [illegible]

distinctio realis [illegible] in indivisibili [illegible] latitudinis [illegible]

[illegible] distinguuntur

distinctione reali neque in hoc [illegible] aliud [illegible] magis vel minus.

Contra 2ª confir. q[uod] aliud [illegible] distinctione realis

aliud [illegible] divisibile + [illegible] diversitate in [illegible] + dissimilitudo

[illegible] latitudine habent magis et minus [illegible]

[illegible] magis diversi [illegible] quam [illegible]

[illegible] in hoc [illegible] distingui realiter nulla [illegible] latitudo [illegible]

magis vel minus distinguant [illegible] dissimilitudo [illegible]

[illegible] ad distinctiones [illegible] modus

dissimilitudine [illegible] ordine quamtum [illegible] ab alia [illegible]

extremes inedaz sent^a magis distin[gui]t aliquid ab alia al
titudine quam amodo. Sm. 3 q^a si sernab iustadisimili
tudines & diversitates entis dadant diversi qus distinctio
nes si unadistinc^e h. media & aspurima iustadivers itemq
gradus deveront concedi.

Dices 2° q ad maiores l minores distinctiones vide
tur attendi maior l minor sepa[ra]bilitas extremorum l maior
aut minor dissimilitudo sed maior aut mi[nor] dependentia unius ab
alio vel e contra unius nq potest existere sine alio quos sunt maiores
dependentias heterogeneis habent maiores identitates & minores
distinctiones q[uo]d explicat in ubi nq. potest separari manente fun
damento fundamentum tamen [?] nq p[ot]e[st] separari manente
fundati ideo minus b. distinguunt realiter quam hom. & Joannes quorum
uterque potest separari manente altero & talis minor distinctio erit me
dia inter realem & rationis —

Dices 3° e 4^a Con. q dependentia illa l conexio duorum
extremorum vel e contra unius ex posse separari manente alio
si e indicium minoris distinctionis non tamen dicunt distinguit a filio
distinctione reali maxima solum maior quam sit modalis
in opposita sent^a extremas dat maior conexio inter P. & filium
cum neq possit nullatenus teneri posse dari se separari ab inv. deinde duo
correlativa ut pater & filius distinguunt realiter & tamen neutrum potest
manere altero periculo. denique deus realiter distinguitur
a creatura distinctione reali maxima & tamen licet deus sine
creatura creatura non potest manere sine eo q connexio & depen
dentia inter extrema non arguit minorem distinctionem inter
modos & res q distinctio modalis pertinet ad reales & nima
dia inter illas & rationis —

Dices illud quod potest separari manente altero realiter ab illo
distinguit q illud quod non potest separari manente altero ut subiectum ma

manifestum non distinguet realiter ab illo, 2.° d. minoris. modali media inter realem et rationis, et negando cognoscitur separari ab ipsis ex terminis, et ideo non distinctionis realis negatio separabilitas non est signum identitatis sine reciproca separabilitas non est signum adequatum indivisionis ... ita ... separabilitas non est signum adequatum distinctionis nec realitatis aut distinctionis rationis distinctionis realis.

q. 2.ª de dist.e reali

A.r quibus signis dignoscatur distinctio realis

1.m signum omnium nobilissimum realitatis et distinctionis realis, inter extrema est quod posito uno tollatur vel ponitur altera, manente, vel producto altero non producto, et itaque sicut unum separat altero manente vel producatur altera non producta, illa distinguuntur realiter, ita expresse Arist. in topicis loco 12 et 19 ubi Alexander, item d.A. [illegible] c. 6 mag. sent. d. 6 scholast. dicere v. d. 6 q.ª [illegible] et relatione contra aliquos quos afferunt et [illegible] d. ... 5. 2. et relationes contra ... quod est bonum signum ... impossibile ... idem simul esse et non esse ... et idem quod perit manere aliquo non distinguere realiter ab illa idem formaliter et vicissim ... non ... sine distinguere ... idem ... et non esse similiter ... quod manet ... et quod perit non ... idem ... spiritus ... quod nunc ... producere ... altero non producto ... quod producit ... simul ... producta ... dices ... quod licet post separationem distinguuntur ante separationem erant idem ... separationem fecit quod illa entitas quae erat una ... sit duplex. ... quia indivisibile ... nunquam ... distinctionem ... quod idem ... unam tantum realitatem ... distinctionem ... duas realitates ... quod ... non possit ... distingui.

2.ª est ... illa ... realitas quae resultant ... separabiles ... erant ... producuntur ... resultant ex separatione

... erant ... de novo producunt ... resultant ex separatione

tione ejusdem rei sicut fundamenta erant quam antea da-
bantur distincta. Confirmatur 3° quia fundamentum uni-
tatis est multitudo omnis videlicet per adequatam separationem a
dictis numeris est unum et pluribus quia stante separatione
omnes una earum dicitur numerica unica semper permanebit
et si postea [illegible] duo prius in duos [illegible]

Ad 2° solutum illud signum in falsa suppositione procedit
non consultis extrinsecis et quoad connexionibus libera sicut in
sententia quae relationes non distinguit realiter a fundamento
procedit quidem relationes non extrinseci et quoad connexi-
bilitem non per exercitio nisi [illegible] connexionis relationis
Utrumque in hac sententia relatio non differt realiter a fundamento
[illegible] 4ª Cum quo quoniam unum [illegible] caret et non extrinseci et
relationem cum id quod procedit eidem cum eo quod manet alio
quoniam idem simul erit et non erit

quare qui harum solutiones respiciunt ex sententia ideo
distinctae relationes cum fundamento nescio an faciliter
sententiam in talis erunt in eadem non asserit quod non extrinseci
et relationes cum procedat in eo intrinsecus fundamentalis solus
[illegible] quod procedit extrinsecus connotatus quod per [illegible] de illo secun-
dum relationis in [illegible] ideo procedente non de separatione relatio
quae jam remanet connexio cum plures relationes qui [illegible]
cum posteriorem formaliter intrinsecam in fundamento tamen
relatio in re non [illegible] in eadem existente non suit [illegible]

dictus distinctus signum distinctionis realis.

Aliqui recentiores [illegible] asserentes [illegible] 1 p. q. 28 a 2
[illegible] videntur approbare hoc signum. Nobis uno persona
[illegible] realiter distinguit relationem [illegible] correlativum ab
alio [illegible] relationem [illegible] [illegible] nam nulla persona potest
separari manente altera [illegible] realiter [illegible] quam illud
non bonum signum distinctionis realis. [illegible] Conceso [illegible]

[illegible] signum [illegible] Signata

[illegible]

[illegible] liber dei [illegible]

[illegible] colligit [illegible]

[illegible]

9 3a. [illegible] alium librum dei [illegible]

[illegible] voluntatis divinae [illegible]

[illegible] quoad [illegible] distinguit [illegible]

[illegible]

[illegible] liber [illegible]

[illegible] liber [illegible]

[illegible]

[illegible] aliis quidem [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] signum [illegible]

[illegible] ex [illegible]

[illegible] indistinctionis modalis [illegible] Respondetur

[illegible] illud [illegible] indistinctionis [illegible]

[illegible] illud signum [illegible]

[illegible]

[illegible] modalitas [illegible]

tas non indistinctionis modalis

2m signum distinctionis realis inter aliqua est cum unum se habet ut producens, et aliud ut productum, ita Scotus contra [illegible]
[illegible] [illegible] quia implicat quod aliquid producat se ipsum [illegible]
[illegible] [illegible] confirmatur signum quia nunquam ut saltem in creaturis
[illegible] [illegible] in causalitate [illegible] ut comparatione potest aliquid
debeat se producere iam existens, et sic [illegible] se produceret ex suppo-
sitione, et impossibile [illegible] quia [illegible] existens, neque est possibile
se ipsum producere [illegible] terminus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] distinctione [illegible] existens [illegible]
[illegible] [illegible] se ipsum producere [illegible]
[illegible] [illegible] in productione [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] existentes ut se ipsum [illegible]
[illegible] producat proprietas [illegible] [illegible] dicunt
hoc signum [illegible] [illegible] de lege ordinaria [illegible]
[illegible] productione [illegible] [illegible] distinctionis realis [illegible]
[illegible] [illegible] se habent ut producens et alterum ut productum
quin realiter distinguantur. [illegible] in hac [illegible]
[illegible] distinctione realiter [illegible] [illegible]
[illegible] se habet ut producens et alterum ut productum.
3m signum distinctionis realis [illegible] ex eo quod realiter
distinguuntur [illegible] se habent ut [illegible] reales [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] distinguuntur realiter [illegible]
[illegible] [illegible] loquendo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] realiter distingui a suo effectu [illegible]
[illegible] ex dictis [illegible] 2 [illegible]

Asserio q. qd [illegible] [illegible] post considerationem

quarum nisi [illegible] causant [illegible] [illegible] distinctas

[illegible] nimerosit. nomas[illegible] Dnomas esse distinctas

[illegible] de [illegible] distinguit [illegible] identificari essa enim rei

[illegible] ratio [illegible] nec respectu illius [illegible] distin-

gui [illegible] identificari [illegible] essa [illegible] reale

[illegible] hoc [illegible] [illegible] essa [illegible] specifice [illegible]

[illegible] cum [illegible] respectu comparati eorum [illegible]

[illegible] essa [illegible] [illegible] [illegible] comparati

[illegible] [illegible] alij [illegible]

[illegible] [illegible] distinguendo [illegible]

[illegible] in propria [illegible] [illegible]

Post tamen considerationem [illegible] respectu [illegible]

illam recipiendo [illegible] respectu [illegible] illius [illegible]

[illegible] sic respectu [illegible] proprij realitas [illegible]

[illegible] [illegible] signum [illegible]

4m signum distinctionis realis [illegible] [illegible]

qd [illegible] possit predicari ante operationem [illegible]

[illegible] qd [illegible] [illegible] [illegible] 6

[illegible] q. 2 a. 2 c. 4 [illegible] [illegible] evidens

in possibile idem [illegible] [illegible] ante operationem

aliquid [illegible] illud [illegible] [illegible] dicatur

[illegible] 7 met q. 19 ante operationem [illegible] [illegible]

[illegible] qd [illegible] [illegible] [illegible] tamen

realiter distinguit [illegible] qd [illegible] predicata [illegible]

de illa entitate [illegible] [illegible] nulla facta [illegible]

tunc [illegible] predicatur [illegible] de illa

[illegible] qd [illegible] distinctio [illegible]

illa predicata [illegible] [illegible] prout

[illegible] sic [illegible] ante operationem qd [illegible] hoc

signum [illegible]

... signum distinctionis realis in creaturis.

Quintum producat diversa actione ob eaque producit alterum itaque 4 me. lex. 3 verbo ... 12 de sublatis ... 7 ... ns. 1ª p. quibus dant duæ actiones realiter distinctæ saltem realiter dant duo termini producti et 2º quod dat unica tantum actio una de qua absolute possit dari duo termini producti ut alibi docuimus quare falsum id quod docet Soncinas cum aliquibus thomistis quod eadem actio ... gradatim ... haberet adæquate ... eius ... partiones nam licet productio ... haberet ... et consequenter generatio et ... distincta. Denique signum distinctionis realis ... temporibus locis ... gradibus ... quod eidem subiecto ... illa ... tempus ... reale ... distinctas ... signum distinctionis realis ... quod ... inseparabile ... ad distinctionem ...

Ar. 2ª quotuplex sit distinctio realis. Scilicet dividit in distinctiones modales et rei à re

Dividitur distinctio realis in distinctiones rei à re alia absoluta ... distinguit ... et distinctiones rei a modo quæ et distinctio modalis ... distinguit ... substantia ... quæ media inter reales et rationis ut dictum est ... dubium ... an addi distinctiones ... ad distinctionem rationis pertineat nam autores ... q. 1 a. 2 sec. ... appellant ... distinctiones reales ... quibus adde ... 3. 2. q. 1. n. 47. alii ... modales distinctiones ... distinctiones rationis ... relationes ... distinguitur ... relatio a fundamento ... Dicitur ... indubitanter ... alii distinctio realiter ... dum ... realiter distinguuntur ... ita d. 5 ... Philosophi ... unione ... d. 3 ... positione ... in locis ... modi ... [illegible]

realiter distinguitur a subiecto. ratio est quia licet modi licet non possint manere per se existentes sine subiecto, at possunt perire ipso manente ut ubi, figura ubi, et cetera pereunt manentibus subiectis illud quod potest non a subiecto manere ex parte rei distinguitur a subiecto ante operationem intellectus, quae distinctio ex parte rei diximus quia a ea sunt distinctiones quae dantur ante operationem intellectus et sunt reales. ✝ unio

Obiicies 1° si modus distingueretur realiter a subiecto iam esset modus vera entitas absoluta quod est falsum. Respondeo negando sequelam nam sicut negationes licet entitates non sint ante operationem intellectus distinguuntur, ita a maiori iure modi quilibet non sint entitates absolutae, sed tamen modi realiter distinguuntur a subiectis.

Obiicies 2° si modus realiter distingueretur a subiecto non solus unio sed aliter posset perire manente subiecto nam sicut subiectum sine illo modo maneret et sic posset manere subiectum in mediis non alterius ubi et in loco et extensione quibus figura et aliis absque ulla actione quae omnia efficiant contradictiones. Respondeo negando sequelam nam enim ex distinctione reali sequitur separabilitas, ut in 1° ostendi quia communiter ponunt rationes ponendo in tendentia realiter distincta spiritualis connexio propter quam neutrum possit perire altero manente.

Quod attinet ad difficultates quae tangit in ante quia alibi iis sedebit occasio examinandi dummodo saltem ea probabilia quae subiectum posset habere carere omni modo essentialiter distincta ab ipso absoluta per auctoritatem quia qui defendunt relationem non realiter distingui a fundamento docent quod a posito tamen per duos supponendo conversionem ad relationem ita ut duae albedines solum maneant fundamentaliter similes, item qui defendunt substantias tam realiter a fundamentalia dicunt quod si illa denudaretur non a nulla alia in eius loco substituta non maneret negative nata, praeterea qui contendunt materiam unitatis docent hanc etiam debere cum substantiam denique extrema unita sine ulla unione posse conservari et sic de aliis quantitas ob potest servari sine ullo ubi aut figura speciali et positiva.

Pro 2°

Pr 2° q[uia] nullus subiectum dependet a suo eamodis nisi ad sum mu[tationem] tanquam a conditione ut dictum e[st] 2° Phisicorum q[uod] sine illis potest conservari. Conf[irmatur] q[uia] deus licere per duas actiones conservat sol[...] ea ut solis [...] modus quas subiectum [...] iustadicta 3 Phisicorum q[uod] ad libitum poterit deus pendere actiones qua conservat modus et iussit ire in [...] alterum interim retes [...] actione conservativa subiecti. p[ro]b[atur] 3° q[uia] nulla implicatio assignari [...] quam deus non possit suspendere dependentias quam subiectum habet ab illis modis ad sui retinere subiectum inter[...] [...] illis destructis [...] duo modorum gra[tia] ex[empli] incipiendas et actiones [...] quas creatura ess[...] libera sit dependens [...] libera et a[...] here actiones aliquas qua conservat. 2° indivisibilia [...] divina [...] possit perire [...] sicut non potest perire omnis unio manente compositio [...] singulis a singulis unionibus [...] dependeant. Ergo composit[io] et [...] ut [...] includit aliquas uniones.

Dices [...] inintelligibile quod subiectum sit in loco et extensum [...] absque figura et ubi et[c]. [...] quod si deus [...] ubi illud subiectum non [...] [...] figuratum [...] taliter [...] fundamentum taliter .id. habebit fundatum [...] quod figuram et ubi ad [...].

expertem.

Sec. 2 de distinctione includentis ab incluso

Tandistinctio inter res absolutas quam distinctio modalis dividit. indistinctio res extremorum quorum unum alterum non includit et sic distinguuntur Petrus et Ioannes. et indistinctiones extremorum quorum unum includens et alterum inclusum et sic Petrus distinguitur a sua anima. sicut includens a re absoluta inclusa et a sua unione sicut includens a suo modo inclu[so] distinguitur [...] hae distinctiones certamen [...] reales non ante [...] sit [...] Petrus et [...] quod [...] perire Petrus manens [...] illis [...] anima quod distingui[tur] realiter ab illis. [...] 2° [...] composit[...]. Petrus v.g. est adaequate idem cum qualibet [...] et [...] et [...] partibus

esent idem in teza. nonque Nides unitertio etc. conse
quentia falsus q illud ex quo sequitur. atque hanc rationem probabit Aris
1 Phi. tex 17 ubi commentator [illegible] cum quibus 1 Phi. dixi
compositum distingui a suis partibus divisive.

Superest difficultas an distinctio includentis ab incluso qua Petrus
v.g. distinguitur a sua materia sit eadem cum ea qua Petrus distin
guitur ab eadem materia. si enim ita est distinctio includentis ab incluso
non erit diversa ab ea quae datur inter extrema quae non se includunt
cum quo veri sententiis inter res tiones quae par [illegible] alio
gunt et sequendas [illegible] conciliari.

Dico 1º distinctio includentis ab incluso duo dicit in suo conceptu
distinctionem inadaequatam a qualibet parte divisive et simul identi
tatem inadaequatam cum qualibet parte divisive ita communiter
recentiores. 1ª pars quod dicat distinctiones patet et quia idem omnes pro
ferunt et quia talis distinctio reperitur inter compositum et singulas
partes. 2ª pars quod etiam dicat identitatem inadaequatam probatur
et nomen distinctio includentis ab incluso praeter quam si compositum
Petrus v.g. cum sua materia aliquid compatibile habet respectu illius quod nihil
praeter [illegible] cum eadem materia. hoc non est aliud nisi identitas inadae
quata cum materia quam habet partibus cum illa et nihil praeter distinc
tio includentis ab incluso dicit simul cum distinctione inadaequa
ta etiam evidenter inadaequatam.

Confirmatur: quia quando aliquod compositum distinctum a sua materia sicut includens
ab incluso non solum intelligitur compositum distingui ab illa sed etiam excedit
includere illam tamquam partem essentialem intelligitur simul cum illa idem
includens et sic distinctio includentis ab incluso [illegible]
specificari inadaequate quia distinctio includentis ab incluso importat
distinctiones inadaequatas et quia identitates inadaequatas cum
qualibet parte.

Dices si compositum includens habet inadaequatam distinc
tiones et etiam inadaequatam identitatem cum partibus quare potius
dicitur distingui a partibus quam identificari; quare appellatur distinctio et non
identitas. Ad identitatem requiri identitates adaequatas
absque ulla distinctione. Addendum denominationem distinctionis sufficere
quamlibet distinctionem licet inadaequata sit. quod includit ex quo
conceptu.

2ª ce

2ª ċ adistinctione l. negatione identitatis & r[e]la[tion]e 1ª distin

ctis quae quaerendae solum in unaquaque compositi partes respectu alterius de

nominabit totum compositum distinctus inadequate ab

identitate l. a negatione diversitatis quae quaerendae solum in quali

bet parte compositi respectu sui ipsius denominat totum composi

tum idem inadequate cum qualibet sui parte neque in diversis

quidem denominet distinctus & identificatus r[ati]o[n]e diversorum

sicut totus Petrus v.g. denominat quiescens a quiete unius pedis

& e motori a motu alterius. Sed unaquaeque in una parte compositi

sufficit ad d[ictam] denominationem toti composito.

Quod ut tamen compositum solum habeat negationem identitatis di

versitatis inter partes patet quia in composito non datur alia negatio con

stitutiva distinctionis l. identitatis nisi illa quae datur in qualibet parte compo

siti. cum n. compositum nihil includat ultra ipsas partes et

r[ati]o[n]e materiae v.g. non potest distingui ab eadem materia, sit ut solum distinguatur

r[ati]o[n]e r[ati]o[n]e formae & unionis & quod Phisice solum datur in forma materia & unio

ne negatio identitatis quae constituit distinctionem & denominat composi

tum distinctum a materia cum compositum identificetur inadequa

te cum materia solum r[ati]o[n]e ipsius materiae (nam r[ati]o[n]e formae ab ea distinguitur)

sit quod verae & Phisice solum in materia datur negatio distinctionis & i

dentitatis respectu ejusdem.

Dices totum compositum denominatur distinctum a negatio

ne diversitatis & distinctione quam habet una pars respectu al

terius, seu distinctio includens aliam ab illa non implicat aliquid pa

rte vera enim non potest distinctio unius partis ab alia. Sed totus

sequentur in ipsa distinctionis quam habet totum

distincta & non differt ab illius distinctione. Dicitur 2ª ċ hoc

nomen distinctio includentis aliud ab illo aliquid amplius significat.

Identitatem inadequatam & ideo licet totum ipsa distinctione et sic

formaliter distinguatur per illam distinctio nis partium tamen ipsa dis

tincti taliter quod ultimo includentis ab illo aliquid amplius habet quod non

habet distinctio unius partis ab alia sed identificatur inadequate

cum ea quae adeo inadequate distinguit.

Q. 3. de distinctione rationis.

A. 1.º an sit & quid sit distinctio rois

Nomi nedistinctionis rois uenit in praesen si neque dat inter

actio rois qua possit aliquando dicendo aere realit simitus prodistine

bineque videt arte oppinit Hopolt illig operationes namuz

intz apelit xa abcuhaiby distinctio que stabinte de dist.º

rois alt irtz faciat distinctio nes rois requirit unez ex duoby

ussif qd ad nos calyp ad eas cognitiones est tamen ad eque facit dis

tinctio nes quedam cognoscat p unam cogni tiones equi

lentem pluribus quae cognoscant ystema ut distinctio ibi

nihi sine realitate realitate bietssit sim plex attingit tantum dat

retis similis anali.

Certum est dari distine tiones rois ita dd ex nostri in venis

materiis Phis & theologicis vide mihi 1.º f. 2 27 a zuli

Ignac Romanez Tamet vater contralis idem suppuit a Igni

Florentia 1 z 8 in dividit relationes divinas sua coalessadis

singuli pro rea qd plurad ant aliquo nã distincta est realiter

ts distine ta rea ansppi p.ª iudicaz. ubi in mensile, relationes

divine absolo, aial aroali, & alia plura aliquo modis singuat

nam illa dis singut quis idez de quibz uerificant simul duo

contradictoria, sz cent rēe nanin psticilli idem simul cantrice

de his simul uerificant ut de intalici qd namat. & devuluste

dicer qp amat & sit dealis, sq nis idez sq distinguit.

qui' nois singuit reali ter quae namindes simile

attributa relate est essentia nã distin guntur in te realiter

v. Scho qui in teneilla admisit distine tiones ex natura presferae

militavidit item aial in hac praedicamentorum realiter nãs singuit

a roali est diversatis sq dant aliqua distincta & nã realiter

nã dat aliadis tinctio media p quam dis sciant sq solus distingue

ps rea.

Obi. iris qui cognoscit aiale sine raoli nã cognoscit illud ces

distinctio est cognoscit illud ut in intellectu Dicit ante quam cognoscit iris nu

llum habet distinctiones sq neque post operationes. Cong qd distinctio

illa quam dicimus rois – l. e. in intrinseca inialy. dici. nis. dicos rein

intrinsecas, tum etiam erat in rebus antequam intellectus. Unde
distinctionis sed dicas esse extrinsecas quibus illam videt singulis
uera res. ... Respondeo quod quando intellectus facit distinctiones rationis non
fingit aliquid in ipsis rebus ut dominus in loco facit, sed distinctio
rationis quatenus primus actus nihil cognoscit idem per
fectionem intrinsecam quae in obiecto absolutum aliquid in quo con
uenit, vel differt ab aliis non iudicando identitatem quam reale nec separan
do unum sine alio cognoscendo, et hac ratione intelligit facta
distinctio rationis: Ad quod quod distinctio rationis non aliquid intrinse
cum et absolute rebus distinctis sicut neque uniuersalitas uniuersalibus,
sed operatio intellectus qua distinguit unum ab alio, et illis extrinseca
et negatio alterius quae supposita illa cognitione praecisiua resul
tat in uno extrinseca denominatio quae non erat ante operationem intellectus
et illa praecisa resultat sicut ratione generis et speciei resultat in rebus
uniuersalibus ad praedicationem suppositam abstractione.

A. 2a diuidit distinctio rationis in rationatae & rationantis

Sec. 1a explicat diuisionem hanc

Celebris est diuisio distinctionis rationis in distinctionem rationis ratiocinatae
et rationis ratiocinantis quam diuisionem sic explicant docti recentiores: distinctio
rationis ratiocinatae est illa quae praescindunt in aliquo obiecto duae
vel plures realitates non inclusae inter se et sic distinguunt aut ...
quod probant ex nominis etymologia nam dicitur distinctio rationis
ratiocinatae quia reperitur in ipsa in ipso obiecto ante operationem intellectus quo
praecisionem praestat realitates. Sed in ... distinctio est rationis
ratiocinantis idem intellectus cognoscens applicantis quorum nullus con
uenit realitas non sit in eodem intrinseca constituta non in alterius.
Haec sententia et explicatio semper uisa est verissima. Vide illas?
Ubi dixi actiones et passiones distingui ratione ratiocinatae iustificare
facere dictam in uariis locis ubi quod in nomine distinctionis rationis
ratiocinantis et ratiocinatae quae solum penes ... distinguuntur.

Pro communi sententia Philosophorum et Theologorum ... docet magister
... Cum magis ... 1a p. q. 13 a. 4 et ... [illegible]

ubi

7 ubi Card. Moli. vox Vali & cum Aris 7 met. l. 6 ubi fors
q. 6 sec. 3 & Suar. d. 7 met. sec. 1 ᵃ Valis nomine distinctionis rois ro
atq. intelligunt eam quae fit ab intra cum fundamento in re
non distinctio sit inter formalitates se includentes non tantum formalites se
mutuo includentes. distinctiones u. rois raastis eam quae
nullum fundamentum supponit a parte rei sed provenit ex mera
operatione intellectus ratiocinantis ut cum dicimus Petrus est Petrus. rōe
roante distinguitur Petrus a seipso prout est praedicatum. ∴
quare licet ego sentiam cum illis quorum sententiis nomi
ne distinctionis rois roantae intelligi eam quae datur inter formalites
saltem mutuo non se includentes consultius tamen censui loqui
cum multis modernis ut cum veniamus in nomine cum illis cum
quibus fuerat in multis disputationibus resistentes in des quaestione de
nomine ad dem de re procedamus ideoque dicimus nomine
distinctionis rois roatae intelligimus eam quae datur cum fundamento
in re non sit inter formalites se includentes s. non includentes
& quae haec quod dixi pones cono tata dentur distinguitur & rōe roaste
[illegible] id. absque illa distinctione formalitatis non includentium capere ac
dicamus distinctione rois roatae distinguitur tantum retinentes sed de re
dicamus distinctione rois roatae distinctas ex multis tes. ∴
sed nomen ibi usur patur pro rationis dictis in multis tes.
Hoc supposita de distinctione rois roastis nihil addendum su
perest quam habito hoc nomine solum venit illa distinctio quam peni
tus intellectus rem & seipsam sub diversa comparatione prae
dicati aut subiecti superioris aut inferioris provenientem ex mera
operatione intellectus fingentis plures rationes rois ejusdem rei ad se
ipsam atque hanc distinctionem vocamus fol. 117 c 3 nu. 9 (forte in male)
vo nomine distinctionis absolute dignat ∴
Sub distinctione rois roantis duo gradus distinctionis veniunt
de quibus a 3 & 4. i dr dist. fo formalis quae datur inter formalites solites
mutuo non se includentes. 2ᵃ dr pones in plicitum & explicitum

Sub

sub quibus variis adhuc sunt quaest. de quibus infra —

Hae distinctiones conveniunt in hoc quod debere fundam.tum oportet in ipsa eminentia propter quas perfectiones praebet fundamentum vel ultimo praecindamus diversas formalitates. vel ut ordinem implicite cognitas potius magis explicite cognoscere, et in hoc distinguuntur a distinctione rationis ratiocinantis quae nullum huiusmodi fundamentum supponit. Restat examinare quod nam debeat esse hoc fundamentum —

Sect. 2. quod fundamentum requirat ad distinctionem rationis realem

Potest esse sermo de fundamento remoto a quo excitatur intellectus ad distinctionem faciendam, vel de fundamento proprio a quo immediate provenit distinctio rationis. 1.° dt 1. p. q 13 a 4 et de pot. q 7 a 6. durand. 1 d 2 q 2 n 9 capreol. 1 d 8 q 4 a 1 caiet. docent .... q 12 et 1 p q 13 a 4 Moli. 1 p q 28 a 2 d 3 vaz. 161 d 117 tolet. docent saepe intellectum moveri ad distinguenda aliqua ex eo quod alia perfectiones similes (nam et eadem quae in uno identificantur in alio distingui) reperiant alibi realiter distinctas explicant exemplo ex eo quod video in equo animalitatem sine rationalitate cognosco praedicata animalis quae sunt in homine ex quo in homine animal distinguo a rationali —

2.m fundamentum remotum esse diversitatem terminorum qui respiciuntur ab eadem entitate cum non ad plures terminos respiciendos maior et diversa requiratur perfectio sit quod ex diversis talibus terminis diversimode cognoscamus eundem respectus in ordine ad illos. et consequenter quod intellectus potest facere distinctionem rationis. hoc fundamentum approbant plures qui agentes de relationibus ipsos distinguunt in ordine ad diversos terminos. —

Positis his fundamentis et quasi motivis extrinsecis et remotis dant aliud motivum et magis immediatum et 2.m rationem quare detur distinctio rationis in aliqua re. 1.° illius perfectio et quasi fecunditas quae continet omnes illas perfectiones quae sunt in pluribus sparsae. vel est in ordine ad plures terminos. si non haec perfectio non daret intellectui

magis

neq; at dari potest distinctio rois ro alez & ideo in communi
ssima roe entis vix ppi ulla huius indistinctio fieri. 2°
requirit imperfectio intus ob quam non adequat una simplici cogni
tione clara totas perfectiones obiecti. Si enim posset ita divinus
l. angelicus intus cognoscere rem indistincte totas ut ei in se inex
istunt omnes suas vires. hoc utrumque fundamentum indicat
adt. Caie. fors. & aliis ubi qui postea secundum dictiones rei inqua
sit distinctio dicunt illam que reddistinctiones formales l. vi
rtuales idest perfectiones affor ut in eo faciat distinctum intus.

Ult. Nec tamen difficultas an hec omnia fundamenta semper
necessaria sint ad hoc ut fiat distinctio rois roalez. 1ª cum plurali
tas partium non est necessaria ut intus faciat distinctiones rois roale
ita Capre. 1. d. 8 q. 4 cum fines ubi procedit adt. prior quod plura
distinguant roe quod est frabilis ablata nullus partis realitatis
tes quam in his absque multitudine partium potest fieri distinctio rois. Com
l. quia ipsi distinguimus roe existenti ab essentia quam illas inordine ad
aliquas partes consideremus. Con 2° quod essentia divina roe roata
differt ap... & tamen nulla consideratur diversitas partium ÷

Ult. 2ª cum ut intus faciat distinctiones rois roalez non est opus ut eas
l. similes perfectiones inveniat dispar & cum reali distinctione
in aliis obiectis. Colligitur ex dt. 1. d. 2 q. 1 a 3. & 1 p q. 13 a 4 ubi Caie
item ex Henrici quodli. 9 q. 1 Scoto 1. d. 8. q. 4 prius quod supra recordamur
Deum esse aeternum qui in cognoscamus alia attributa & conse
quenter faciendo distinctiones ab illis & absque eo quod recordemur
alicuius distinctionis realis quae in aliis reperiatur Confirmatur pr
2° quod ubi 1° audimus hanc voces animal rationale incognitiones
praedicatas animalis nulla facta mentione realis. l. alterius rei
ante obiecti realiter distincti Confirmatur ÷

Pro 3ª a priori quod supposita limitatione intus eo ipso quod aliqua
entitas habeat pluralitates & eminentias perfectionis intelligit

bili

sufficiens fundamentum hoc est intellectus inadequate per plures cog
nitiones totam illam perfectionem cognoscat quam absque eo quod
prius cognoscat distinctiones reales aliquorum entium potest
intellectus facere distinctiones rationis ratiocinatae. applicantur huius
tenent doctores ... (ubi ipse affert
... Capreolum et alios.) qui asserunt ad faciendam distinctionem
rationis ratiocinatae necessarium esse cognoscere in aliis aliquas distinc
tiones reales quarum fundamenta ad formas ... quod semper ... conti
git nos manuducendo ad faciendam distinctiones rationis ratiocinatae
ex aliqua distinctione reali. non tamen quod semper ... necessarium id contingat.

3ᵃ ... est fecunditas entitatis in qua faciendae distinctio
intellectus in perfectione qui illam perfectionem omnino necessaria est facit
distinctio rationis ratiocinatae ita ... omnes ... positis his probatur 1ᵒ
quia repugnat huic cognitiones intellectus absque medio ... et ...
immediato ... immediatas cognitionis distinguentis
eius perfectionem omnique non posse per unam cognitionem in perfectionem
simplicem exhaurire quam sine hac perfectione non posse intellectus facere
distinctiones rationis ratiocinatae. Cum quia in homine ... entitas ...
eius in perfectiones quantumvis videt intellectus non potuerit proinde
repetens conceptum quam etc. probatur 2ᵒ quod distinctio ad intellectus quia si ca
rerent in perfectione quam habet potest una simplicissimo
intuitu clare accipere omnes perfectiones hominis ... vel
... rei ... non facere distinctiones rationis quia ad hoc necessaria est
illius in perfectio.

Hinc infertur 1ᵒ deum non facere distinctiones rationis quia
cognoscit omnia vel ... illam decrevit alia cognitio quam sive
ipse ... distincte non potuerit divina cognitione distinguere cum
quo stat vel indirecte et quasi mediate de facto cognoscat ... cog
nitiones hominis distinguentes animal a rationale. 2ᵒ infertur ange
lum et hominem beatum non posse facere distinctiones rationis circa obie

ctum

obiecta inferiora quae quiditative cognoscit: unde talis eius cognitio pugnat cum claritate sic quam de illis obiectis illos
here superiorem possumus ceterum obia superiora et eadem
saltem per cognitiones diversas a beatifica facere distinctio
nes rationis in quo nulla est repugnantia. 3° infert nullus
sensus internos aut externos posse efficere distinctiones
rationis quia sensus obiecta nostra limitatio nes ferunt materialiter ad obia
ut supra per tertium dequo lib. de aia ~

A. 3.^a de distinctione rationis rationatae inter formalitates saltem mutuo non se includentes. ~

Inter omnes DD ut indubitatum habet aliquando intellectus ita
facere distinctionem rationis rationatae ut resolvitur ex parte conceptus formalis
illius dantur diversitas Dei ex parte obiectorum itaut in ipsis obiectis
cognoscat intellectus formalitates sese in includentes unde talis distinctio ape
llatur formalis et maxima intererant. quod divus rationis rationatae colligit
1° ex auctoritate D.T. Henrici. duraz. canarius. et aliorum quos referunt
Vasques. Moli. 1. p. q. 28. ar. d. 3. Suar. d. 117. c. quinta
et alii asserunt attributa divina ita ratione distinguunt ut ratio
Grego et alii asserunt attributa diversa ita rationis distinguit ut ratio
tum ex parte conceptus Dei in ipso obiecto dantur plures rationes formales
distinctas rationes se in includentes. 2° colligit ex Aris. D.T. Scholas
ticis in numeris quos refert ibi securus sum in loco. quia posse
ferunt gradus in naturis individuis Dei ceterum formalitates ab illis distinctas
per ibid cum rationes formales. tandem colligit ex iis qui
docent posse per individuas universales ad iis. vide ipsos et haec supra citatos. ~

Probatur ratione quia in eadem nulla est repugnantia supposita
conditione et perfectione obiecti et limitatione nostri intellectus obiecti quod
potest concipere inadequate obiectum unica secundum perfectiones
illius cognoscendo aliis relictis. prob. 2° quia ex a natura aliquarum
formalitatum ut repugnat illas in omnes individuales formalitates coales

cere

nisi quia tanta perfectionum maior est, nisi posit in una realitate reperi-
ri ... hominis perfectior quam tot entitates equi-
posita ex realitatibus. Propterea diversitas et oppositiones pecu-
liares que inter aliquas perfectiones valde diversas reperit
ut inter substantiam et accidens, inter subiectum et modum, inter
actum et potentiam et forte inter ... et ... et inter ea quorum effectus
... subordinationem aut connexionem ob quam possint
... in indivisibili realitate pertinere, inter ea cadit distinctio realis
rationis seu includentibus.

Rogabis quod sit indicium sufficiens huius distinctionis an suf-
ficiat multitudo ... quia ... alicuius entitate. distinctio realis
distinctio realis similium perfectionum que reperiantur in aliis
entitatibus diversa et in altera identificent. ... in ... pro-
babile aliquid certum stabiliri ... in communi quod ea que sint adeo
diverse perfectionis ac ... distinguuntur quoad reali-
tatem includentes. signum quod afferunt non sufficiunt ad
colligendam ... distinctionem realem inter potentias ...
perfectionum ... et eandem ... producti ... qui dat hoc
indicium ... distinctionis realis. cum tamen ne-
... concedat in ... distinctionem realitatum seu includentium
de quo ... 4 sec. 2.

Distinctio realis sic explicata reperitur inter realitates abso-
lutas ut inter animal et rationale et assimilatur distinctioni reali
alia ... inter realitates absolutas et inter modales ut inter
fundamentum et relationem, inter ... et ... assimilatur
distinctioni rationis. deinde utraque distinctio ... inter realitates
nullo modo se includentes ut in ...
includentes et inclusas ut inter hominem et rationale et haec distinctio
proportionaliter se habet sicut realis includentis ab incluso sub
... hoc proprius. quod ... ad hoc ge-
nus distinctionis reducitur distinctio ...

respective in inferiores illos includentibus ut v.g. de entis a p.o et aliis in inferioribus non ratione entis abstrahentis praecisione vinculi dicitur in inferiores et habet se ultra includens in illis. Resp. ut v. ratione qua dicitur habent se ultra includentes rationem entis.

Obi. ut ens distinguatur a p.o v.g. tamquam inclusum ab includente debet per se includere ens et iterum ens includere aliam formalitatem rationem cuius ab ente distinguatur sicut ratio distinctionis distinguit realiter a p.o ut ab includente quia per se ultra rationem includit etiam formas rationem cuius ima realiter distinguit sed per se nullas alias formalitates includit. quamcumque enim assignet includit ens et ab eo transcendit quod per se non distinguit ab ente sicut includens ab incluso.

Resp. transcendentia est peculiaris ratio transcendentis quod formaliter distinguatur ab inferioribus tamquam ab includentibus sicut inferiora nihil importent in quo non includatur ratio transcendens, nam praeter transcendentis analogiam eadem ratio quae inhibit in dictis [illegible] quam dicitur convenit et simul differunt ab aliis quare ens et habens. sed per se formaliter distinguatur et identificatur convenit in adaequate: differt enim ens a p.o qualitate per [illegible] includit et simul identificatur formaliter inadaequate cum p.o qualitate ultima eius differentia formalissime claudit rationem entis de quo in logica.

A. 4.a de distinctione penes implicitum et explicitum

Sec. 1.a explicat faciliora et viam parat ad difficiliora

Distinctio penes magis et minus explicitum. dat in obiecto rationem cognitum formalissime implicite per unum actum et idem per alium actum magis explicite cognoscatur reducitur ad distinctiones rationis ratiocinatae quia ipsa ratio incognita et cognita praeter sui perfectiones potest magis explicite cognosci. rationis

tribus modis potest aliquid cognosci per unum actum magis explicite quam cognoscebatur per alios. 1.o si alter actus simplicissimo modo apprehendat eandem formalitatem dum per suas et universaliter quam

alter

altera et sic se habet consequenter illius de eff. hinc q obiectus

sub cognitus p unum actum distinguit a se ipso prout cogni

tum p alterum penes implicitum et explicitum aliq haec di

stinctio omnium minima ex rois ratione fundata in imp

fectione rei ex se cognoscibilis aliq haec distinctio proderit

ni cognitio explicita sit illius qui prius cognovit implicite ni

ni Angeli. ratio q distinctio obiecti penes expli et impli.

respectu cognitionis eiusdem hois solum participat ex eo q

in cognitionibus dat diversitas in modo explicandi magis et

minus idem obiectum. et haec eadem diversitas dat in cogni

tionibus diversorum suppositorum q respectu eorum poterit dari dis

tinctio penes implicitum et explicitum si una melius cognos

cat et penetret ipsum quam alter. —

obiectum. 2a maior adhuc distinctio dat penes explicitum et implici

quando p unum actum cognoscit in se eidem obiectum et p alterum

ll. plures explicite ut cum aliq cognitis speciebus p

fectionibus ex obiecti et sic distinguit ho et animal ratione et de

finitione qd libet a se differe cum praesertim p differentias

prior clarius distinctius et plures conceptus obiecti explicet

idem obiectum. 3a omnium maxima distinctio penes expli et impli

e quando p unum actum explicat obiectum in ordine ad unum terminum et

in relatione vero per alium in ordine ad alterum ut intrinsece

p ut esse producere actus practicus et interiorum prout esse

producere actus speculativus dat maior distinctio quam inter animal

rationale et hominem. Ab hos tres distinctionis potest aliquis reduci

de illis superius dubitatio an ista diversitas et distinctiones

teneat solum ex p cognitiones applicantes et an in ipsis

obiectis dat distinctio formalis ni se includentium quae

p illos diversos conceptus explicent. circa quod certe hae dis

tinctiones 1a et 2a penes magis et minus explicite solum

se tenere ex p cognitionem magis et minus explicantium

idem obiectum quia p unam cognitionem cognoscat formaliter

quae ni attinget et repraesentet per alteras. aliter si quo casu nostro hoc distinctio ... ad realem distinctionem illa diversitas deberet in aliqua formalitate ex parte obiecti virtualiter et virtualiter distincta ... ad reale et hoc ut defectu est definitus et defectu s. haberet plus quam definitus in minori et sic t. ... diminuta contra leges bonae definitionis quod quod attingit per unum conceptum implicite idem met attingit explicite per alterum conceptum ... per defectum quod amplius patebit ex dicendis statim.

Devolvit praedicatis ad distinctionis genus ... quo unum obiectum distinguit in ordine ad diversos actus et relata ut v.g. quin ... prout practicus distinguit a speculativo ... producere actum ... ita diversitas ... ex parte cognitionis et ... in ordine ad unum ... et in ordine ad alterum ... circa quod ... ast ... cognosci ... formalitas in ordine ad singula connotata ... in ordine ad illa diversitas formalitates inadaequatas vel includentes ... sint infinita connotata, infinitas, ex quibus ... integer et totalis respectus ... ad totam collectionem ... sententia docet totas illas distinctiones se tenere ex parte cognitionis extremas quibus ... explicando ... ubi ... referent.

3a sententia ... dicere qualem ait ... obiecti formalitates ... inadaequatas ... includentes ... unicam formalitatem sufficere omnes ... quolibet ... explicitas formalitates ... quae dant ... illas formalitates ... includere ... communiter ... sententias quibus ... plures ... explicantes ... distinctiones ... ut ... 3o gen c 96 ... apud ... 1 p q 12 a 7 q 1 ubi ... dub 1o ... 3 et ad ... ideas in ordine ad creaturas ... distinguunt in deo ut thomistae ... communiter ... 1a p d 1

q. 14 pre 3. Moli. ibi q. 13 a 2 & vor d 27 ci.

Sec. 2a. an dant ꝑ diuersitate rerum diuersæ formalitates se non includentes.

U

Sit cum iniis quæ significant in ordine ad collectionem plurium rerum non ꝑ cindunt diuersæ formalitates adequatæ vel inadequatæ non se includentes in ordine ad diuersa connotata. & eadem simplicissima diuina specifica [illegible] explicat in ordine ad singula connotata. explicat enim quod cognoscit [illegible] solum in ordine ad actus practicos & [illegible] solum in ordine ad unos & alios semper eadem met formalitas indiui sibiliter cognoscit licet in ordine ad diuersa connotata di uersimode explicat. similiter materia prima prout consideratur in ordine ad unas formas differt a se ipsa considerata prout in ordine ad alias non quoad formalitates intrinsecas adequatas vel inadequatas [illegible] enim est una & indiuisibilis & solum quo ad formas connotatas in ordine ad quas eadem met formalitas diuersimode explicat sic enim differt actio a passione duratio ab existentia [illegible] bilis [illegible] & hæ dis tinctiones admissi sunt quia perfectiones rei ratione quatenus fundamentaliter in perfectione rei quæ [illegible] respi cit.

Cum sic explicata colligit ex Greg. 1 d 8 q. 1 a 2 Maior ibi q. 1 aureo. q. 3 Moli d. q. 1 a 1 [illegible] ibid quatenus [illegible] dicere [illegible] solum distinguiinter se non connotata quin [illegible] [illegible] formaliter ex intrinseco [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] accommodando [illegible] in logica distinctione [illegible] & 1 Phi. diximus cum [illegible] principia [illegible] distinctione rerum ex [illegible] fuerunt examinata.

[illegible] quia non [illegible] eadem formalitas indiuisibilis in alios adequatos vel inadequatos non se includentes respiciat duos vel plures [illegible] non repugnat quod unus [illegible] indiuisibiles formalitas [illegible] plures actus [illegible] vel omni [illegible] diuina [illegible] eandem indiuisibiles formalitas posset [illegible] plures [illegible] [illegible] enim non [illegible] perfectiones quas [illegible] habere una indiuisibilis

fra

formalitas vel saltim intelligi ut le quando dicas met formalissime plures
[illegible] unius collectionis respiciat si se habent de facto inter
voluntas et plures per [illegible] ordines respectu [illegible] contra primo quia
in illis non datur illa repugnantia quare non possint respicere plures
tres per unam individuales formalitates quas suppositori multiplicande
formalitates non sint includentes ob quam sufficiente ratione et fundamento.
Contra 2º in hoc modo distinctionis modis et consequentis per unicam for-
malitates probat quod per innumeras et varias ab aliis explicat et si formi
litas quae multiplicatione formalitatis explicat plurium res esse.
Contra 3º quia ex opposito sententia sequeretur quod in infinita data est in
infinitis inaequali ordines non sint includentes in ordine ad infinitas
formas positivas et [illegible] in infinitas formalitates in ordi
ne ad infinita dicta. imo ait in qua [illegible] quia re in ordine ad infinitas
formas ad quas [illegible] infinita respectu inadequati [illegible]
[illegible] hoc [illegible] falsum [illegible]
in 1ª perfectione. [illegible] quia ille [illegible] nullas habent ordines
inter se [illegible] ad faciendas [illegible] formalitates que
confusio a 2ª bonus ordines [illegible] 3º quia ille formalitas infinite acquirerent
infinitas perfectiones simpliciter i. intensive i. extensive quae [illegible]
repugnat realiter.
[illegible] illas formalitas infinitas [illegible] conducere ad faciendas
perfectiones infinite quia omnes conferrent ad obtinendas unas
formalitas in perfectione [illegible] omnes illas habent ut perfectiones [illegible]
[illegible] sicut pars in infinita obtineri [illegible] infinitas simpliciter
in extensione quia omnes [illegible]
[illegible] 2º [illegible] quia ex fundamento quando [illegible] concedunt illas
formalitates inaequales [illegible] colligit eas esse perfectiones [illegible]
perfectionales [illegible] si sint infinite faciunt infinitas simpliciter [illegible]
[illegible] quia [illegible] concedunt infinitas respectus [illegible] ordine ad infinitas
formas positivas [illegible] tales respectus [illegible] perfectiones saltim alie similes [illegible]
sint inveniri separate in infinitis [illegible] positivi [illegible] quarum [illegible]
unius [illegible] formas respiceret [illegible] ex illis [illegible] perfectio

nes

dictatas eamque exi stimant quod quaelibet est formalitas quae in una
una perfundit similis illis nisi habet ex dictatis perfectiones dis
tinctas et infinitas, faciunt infinitas simpliciter quod dixi quod in
materialis dat unica formalitas indivisibilis quae omnes formas respiciat.
Nego 2ª consequentiam quia tota exaudens infinitas in perfectione ideo
censetur habere infinitas perfectiones quia omnes illas superat per exi
cam indivisibilis dictas superioris generis. Ergo sive asset indivisibilis di
visibilis in infinitas perfectiones dictatas et distinctas asset infi
nitae perfectionis sicut qualitas compositae infinitis gradibus
dictatae intensionis esset simpliciter infinita intensive.

Dices 2º quod licet in ordine ad singula consolata non dist
distinctae formalitates sese includentes, non tamen in comparatione quod
dant dis[tinctae] formalitates sese in bicem includentes. Nego 3ª
consequentiam quia ex eo quod sese in bicem includant, l. manet unica formalitas in
divisibilis in ordine ad omnes res et hoc et hoc in verum et in ...
hum, l. manent plures cum aliqua diversitate, itaut quaelibet
habet aliquas perfectiones quam non habet altera et aequalitas quae
non in clausa in altera, et hoc satis impugnatur in superioribus.

Dices 3º quod qualibet ex illis formalitatibus simpliciter quod
dicit non habet aliquam diversam perfectiones ab ea quam habet altera
quia se mutuo includunt atque quaelibet dicit perfectiones explicitas
diversam ab ea quam dicit altera. Nego 4ª consequentiam quia quod dicit
quod sine explicitas dicit diversas perfectiones per ly sine expli
citam, l. reduplicat actus intus explicite cognoscens sine ordine
ad solum deum et sic non dat diversa perfectio intrinseca in ...
in ordine ad unam formam praecise sed solum dat cognitio explicite
cognoscens solum perfectiones intrinsecas neque solum in ordine
ad unam formam quod in ... intus ... l. reduplicat aliqua
perfectio intrinseca neque in ordine ad unam formam quae sic in
cludit inexpressa ad alteram et hoc satis in ... in
in superioribus. Et sic terminus impositione includens quod reduplica
diversa perfectio intrinseca sine explicitum eodem modo
... per ly explicitas intelligas aliquid intrinsecum i. ex
... non, et semel totam solutionem dissipat argumenti illudis

nidi luis: Hinc nis repugnan. tion in uolvis dumdiis ee intrin
secum sm explicitis nonin perfectione intrinseca neque det
implicitum neque explicitum, de hecis denominus ex hinteren
cognitionibus implicitis et explicitis ex quo tandem infert qd
una cognitio prepise inordineaad unam frem cognitis formaliter
intrinsecam distinctione tam abia quam dicitur in ordine ad alteram
licet dd cognitis distinctione tam que explicite cognoscit talis
dicitur formalitas inordine ad diversitatem correlativam extrinsecum.
dd uero 3 sentent dicunt non et alia similia dicere diversas rones
explicitas se includentes inordine ad diversitatem operationes diversas
formaras explicantes eandem formalitatem explicatam in ordine ad diversitates
formas correlativas.

Sec. 3. solvit argumenta

obi i° sima inordineaad frem hominis precise diceret eandem
formalitatem intrinsecam quae respicit alias fres sequeretur qd cognita
pcisive inordineaad frem hominis cognosceret simillres respectum ad alias fres
& hinc cum cognosceret aliis fres noninplicat cognoscere ordinem
ad aliquam frem ni cognitio dicit cognoscunt alias fres, s ergo cognos
cit ordo ad illos sq in una ordo ad frem hominis precise distinguit ab ordine
ad alias fres saltem ut formalitas inadequata aliorum ordinem non
includens. Rx distinguo quando conseq. qd tunc cognoscerent
respectus ad alias fres implicite concedo cognosceret et expli
cite nego: et ideo ni cognoscunt aliae fres quare qui cognoscunt
non precise in ordineaad aliam frem explicite cognosceret ordinem ad
tales fres quae sunt formalitates intrinsecae cum respiciant ad alias fres
licet qa ni cognoscunt tales fres quae sunt complementum in obli
quo talis relationis nicognosceret explicite eas formalitates ut cum ordo
ad tales fres cognoscit tamen implicite qualiter cognoscit
totum intrinsecum qd tales fres respicit sicut beatus qui cog
noscit diuinam essentiam inordineaad 10 creaturas nicognoscit

in deo illas perfectiones intrinsecas quam est n. cognoscat
beatus qui solum cognosceret deum ut est productibus
unius tn creaturae.

Dices minus de perfectione intrinseca mea cognoscit
qui minus cognoscit in ordine ad unas perfectiones totum quam ille
qui cognosceret in ordine ad alias quia hic cognoscit aliquas
maiores perfectiones quam n. cognoscit alter quia in ordine
ad diversas perfectiones dant in me diversas perfectiones seu in
tendentes. Resp. distinguendo ans. minus de perfectione intrin
seca cognoscit explicite id. per actus minus explicitos concedo
implicite nego et similiter reliquae proportiones distinguendo
et cognoscit autem minus de perfectione explicite quando dei
illi cognitio magis explicita videtur n. quando ex parte obiecti aliquae
perfectiones intrinsecae alterius n. attingant sicut beatus cognos
cens ad plures creaturas n. plures proportionis intrinsecae cognos
cit quam qui cognoscit in deo perfectiones creaturae explicite
cognoscat per actus magis explicitos et perfectos.

Instabis nam ut ex parte rei pura forma equi perfectissima
n. parte rei perfectiones leonis quia ordo ad formam equi includit or
dinem ad formam leonis. Resp. distinguendo ans. ut potens reciproce
formam equi n. parte formam leonis, si tamen ut reduplicet tantum
perfectiones intrinsecas mea nego si reduplicet mas et est tamen concedo
si hinc n. in sent quod distinguat illa perfectiones in me. Quod hae
perfectiones simul cum talibus diversis quod esse ipsa cum aliis ho
[illegible] perfectionis [illegible] condicti.

Obiicies ut fiat distinctio formaliter seu in intelligendo virtualis sufficit
ut perfectio quae dat identificata in uno respiciat eadem, ut aliis si
milis divisa realiter in pluribus. Sed perfectio quae est in me et similiter
in intellectu ex parte dei divisa in pluribus nis perfectibilis quaecumque
libet respiciat unas tantum formas ex iis quas respicit in me [illegible]

q

cum inordine ad spes distinctas possit in rerum natura principium indi[vi]d[ua]li formaliter

seu in[con]cludentes - ma[ior] p[ro]batur 1° auctoritate D[octoris] in 1 p[arte] q. 13 a. 4 [ad] dd.

quos relationum ac ceterarum quarum fundamentum distinguit in

[re] eo in[di]viduum [et] conclusive. p[ro]batur 2° quia ideo principium animal a rationale

[dis]tingui formaliter seu non includentes quia animalitas tale[m] similis

respicit in eq[u]o sive parale realiter a rationali respectu ad spes

equi solum quia datur separati realiter in rerum natura p[r]o illis ac[ce]p[ti]s

[res]p[e]ctu[s] ad alias spes quas distinguit ab illis in natura via seu [indi]vidualiter

liter [co]m[m]uni [d]istincta.

Ad negando negando ma[ior] non illud fundamentum solum

assignatum ad 8 dd ad distinctionem rationis realis quam [per] eo ipso debet esse

distinctio formalis ut ea quae est inter animal & rationale dat animalia

distinctio rationis realis quam solum ponitur concluta explicita

unde patet ad 1[um] p[ro]bationem ex auctoritate. ad 2 d[ic]o ex eo indivi[duo]

solum colligi aliquales distinctiones inter animal & rationale in naturas dis[tinctas]

tinctiones formaliter n[on] in includentes. Dex eo quod animal & rationale se

habent ut genus & differentia quae [ut] haec quae sic se habent dicunt p[er]fectio-

nes diversarum lineamentarum quae [ex] ipsis in eadem formaliter cohaerere.

A hinc obiicitur est in natura fidem debita[m] talis quae distinguit

inordinatum ad plures nos possunt quae indi[vidu]a in finite formaliter inordinate

ad infinitas nosque quos respiciunt quae formaliter se habent ut gene-

ra sunt ut duas communes analogae eius sicut ex eo quod hoc equus

conveniunt in ratione animalis abstractionis ab utroque rationes generi-

cas animalis non includentes. duas & ex eo quod conveniunt non plures

his omnibus uti abstractionis rationes genericas vivens his similiter

dentes rationes genericas animalis ipsissimi[li]ter supposi[ti]vis infinite

per diversas species quarum una res est unam speciem determinatam

diversas dentes talis nos ex illis speciebus quas respicit [in] natura [et]

in varia varia & ab illa quae respicit [in] numero formas tam sing[ul]a. leonis [per] quae

abstrahi una ratio rationis genericae analogae sed necessario

speciei leonis & hoc non includit in sed nias similiter anima posi-

bili necessario duarum speciebus, leonis s[cilicet] & equi varia [in] natura

proxi alis ratⁱ alia ꝗ ro̅ receptibus frat͡ꝭ leonis et equi

que non claudat ro̅ne receptiva unius pre [illegible] differentiam in Phia

[illegible] me et sic in infinitum possit procedi formalitates se includentes

in ma̅ receptiva in infinitum — [illegible] quæ formalitates sint

sicut generica coordinatas in linea prædicamentali ſ3.

substantia corpus vivens &c. l. aliorum [illegible] pro [illegible]

[illegible] ãma receptiva pre leonis [illegible] et aria [illegible] rati

[illegible] receptivi pre leonis [illegible] que alia non claudat et ãma

receptiva pre hois [illegible] et aria aliorum et sic in singulis

ex infinitis possibilibus et varia [illegible] &c.

Antequam respondeam huic argumento [illegible] attendum est

quod si aliquid valet probat non solum quod intendit D. est quod in ma

dentur infinitæ formalitates adequatæ ut ss. substantia corpus &c.

item quod in infinitum [illegible] formalitates receptivæ

sint imo et in omnibus [illegible] in infimis [illegible] in hoc argu

potest abstrahi [illegible] ab equo et alia minor [illegible] for

mica et sic in infinitis possibilibus et in equalibus quæ omnia

sincera non adversarii est debent argumenta solvere

et si illa concedere audeant concedunt quidem doctrinam val

de difficilem et absurdam agendo saltem de deo et quæ

maximam confusionem pareret in rebus sic in. in linea in

finita generica et ratione omnes nulla esset assignabilis

quam immediate et [illegible] haberet differentia infinita me

[illegible] l. alterius [illegible] ipsi adversarii et communiter [illegible]

statuit [illegible] differentia et [illegible] 6 topicorum c. 3 loco 27 et [illegible]

met. tex. 10 quibus locis supponit dari unum genus immediatum

et proximum [illegible] differentia infima [illegible] hoc genus immediatum

[illegible] receptibus [illegible] amborum amplius [illegible] vide

[illegible] d. 19 met. sec. 11 n. 24 & 29.

quare ex dictis [illegible] d. 42 [illegible] sec. 2

[illegible] ideas de aliis dicunt [illegible] rationes genericas

immediatas [illegible] receptibus [illegible] separabilibus ut

sic

+ in infima

ut sic quaestio ppa abstrahi a varietate receptibilis sed due 24
tantum sed rationibus sed omnium fraz et licet materia
conveniat cum aliis materiis et cum aliquibus plusquam cum aliis
illa tamen convenientia maior sed minor sit ut tamen
possit abstrahi hipothesis rationes genericas licet etiam analoge
2º quia talis ratio quae fingit abstractae ut ratio receptivi
praecise sed dicunt perfectionem diversae et ne(que) ipsa
cui repugnet idem significari formalissime cum ratione recepti
vi aliorum fraz ubi talis ratio ipsi formalitas adequata
sed inadequata aliorum non includens sed ratio non includit
ratione ... 2º quia perfectionis fundatur ex cognoscenda
gis ... ut quantitas eius ...
mica perfecta ut duo non abstrahamus ab hoc ... rationes
genericas perfectas ... 2º quantitas hoc distinguat ge
nerica a ... ab hoc n. ... diffusa ... in
omnium tanta ... exceptis materia magis conveniat
et similis in receptiva ... quantus receptivae
... non poterit abstrahi ... ratio generica ... analoga
receptivi 4ºr fraz ... etc.
quare in spiritali adequatis ... ppa praecindi
ratione ab ... non includens ratione ... convenientiam his
sequitur ... convenientiam in tali ratione quae affectat
dicere ... perfectionis ... ratione ... formalitas ... *prius*
ratione ... unde ... postea ... receptiva
tionis tantum ... ppa abstrahi ... receptive
nis ut sic ... dico hoc nomen receptibilis ... ut sic ...
... positivae alias fraz erit ratio significata illius ... positivis
... admittat positivae erit ratio significata ...
... dicas abstrahi ... talis ratio ... sicut utri
... in ... aut in alia ... nomen ...
receptibilis ... ut sic erit equivocum immediate significans
... receptivi fraz ut sic est impossibilis aliam

cois

ro cois ostendicta

Instabis dicere qd una convenientia sufficit univoca ad hoc ut abstrahatur ratio generica a petitio principii. cur non una sufficit univoca? Ex quo sta debet esse convenientia ut sit abstrahibilis ratio generica? Ex responsione tandis de [illegible] nivi qua debet esse convenientia que aequat dari formalitas generica aut analogam omnino distinctas idem in generali formas [illegible] in possibilis in eadem formalitate cum res [illegible] ad alterum ex quo in [illegible] atque [illegible] opposit in ordine ad singulos [illegible] formalitas adequate [illegible] adequate [illegible]

D. 4.a de reliquis passionibus entis veritate et bonitate

q. 1.a de veritate

A. in quo consistat illius essentia

Praemittendum est 1.o dari veritatem [illegible] prioritate [illegible] affirmans [illegible] veritas [illegible] veritas [illegible] intellectus qui reperit in iudicio [illegible] deque in loco [illegible] veritas [illegible] quae reperitur in omnibus entibus [illegible] iudicio [illegible] veritas [illegible] in [illegible] praeiudicium [illegible] [illegible] hoc nomen veritas [illegible] quin [illegible] primario impositum ad significandam veritatem iudicii quae principaliter et secundario ad significandam veritatem realem quae [illegible] principaliter [illegible] attribuitur ad veritatem iudicii, de quo agimus in logica [illegible]

2.o veri [illegible] adaequatio [illegible] 1. p. q. 16 a. 1. ubi [illegible] [illegible] 4. met. [illegible] 6. q. 6 [illegible] et Suarez d. 8 met. [illegible] et [illegible] lib. de [illegible] quem [illegible] veriti

enuntiationis diximus loco citato logicae; veritati tamen
transcendentali sic debet aplicari: est adaequatio rerum
intellectus cognitione vera; quae adaequatio est conformitas
tunc datur quando per verum judicium praedicatur de aliqua re id
quod re vera est, ut verus homo dicatur ille de quo cum veritate
positio fiari quod sit ens &c. Contra hanc explicationem admi-
tendas sunt definitiones quas refert D. T. cit. 1a ex Aug. de vera
religione c. 33 veritas est summa similitudo principii quae
sine ulla dissimilitudine est. 2a ex Anselmo dialogo de veri-
tate c. 12 veritas est rectitudo sola mente perceptibilis. 3a ex
Hil. in Metaph. & Hil. 5 c. 6 est proprietas uniuscujusque rei quae stabi-
litum est ei. Hanc explicationem veri transcendentalis tuentur communiter
Theologi. Illam esse bonam ex eo quod in communi acceptione quae veras
propositiones proferimus de aliqua apparere aliquid [illegible] illum dicimus
esse verum. Ut quia apparamus verum de aliquo quod non id sufficit ut
illum dicamus verum hominem. Ut quia de Petro [illegible] non possumus
vere apparere, ideo illa non est vera; hoc est veritas transcendentalis consistit
in eo quod conformet cum judicio vero. Et quidem [illegible] habeat sicut per illud
apparet.

Obj. veritas judicii consistit in eo quod conformet cum rebus, et veritas
rei non consistit in eo quod e converso conformet cum judicio vero, fieret enim
[illegible] vitiosus circulus. Confirmatur quia veritas judicii definitur [illegible]
tales transcendentales dicitur ex conformitate cum illa, ut ex
[illegible] posteriori [illegible] diximus loco citato logicae; ideo non vera [illegible]
[illegible] ex parte rei [illegible] habet veritas hominis et veritas
transcendentalis non desumitur ex parte cognitionis.

Ex dictis loco citato logicae [illegible] ad finem. Veritas
[illegible] cujusvis rei recte explicari videtur ex conformitate cum judicio
vero veritas tamen judicii non desumitur [illegible] veritate dicti
[illegible] in ordine ad entitatem illius [illegible]
circulus. Ad Conf. [illegible] non propter veram quod dicitur esse verum [illegible]
[illegible] non est rei [illegible] si veritas [illegible] veritas
intellectus unde [illegible] opinio [illegible] vera [illegible]
ex eo quod vera. quare si quis rogat quare sit vera haec prop-

Petreitas est homo male assignavit tanquam causam quare est verus homo, sed
quia in Petro est humanitas quae habet talem entitatem, et verum
dicere Petrus est homo. Quod si roges quare in Petro sit humanitas
quare in animali ratio non poterit assignari aliam formalis et causam
non poterit assignari causam efficientem. vide Pererium plura quia si Petrus sit
a deo cum tali limitatione tunc dicetur non vero habere consistentiam
etiam tamen si roges per quid constituatur ens in vera ratione rei quandoque
quod constituit in ordine ad cognitionem veram in . . . .
Scotistae debent explicare quae molina in 1. p. q. 16 dicit
suae d. 7 m. lec. 7 a. 31 docent. Veritatem talem transcen-
dentalem sumi quandoque in ordine ad iudicium practicum, sive ipsius
per se formalem, quod Hurtado cit. disp. 4 p. 9. 16 a. 1 c. Aug. Petrus dicit
verus homo quia habet essentiam sicut dictat exemplar divinum, hoc ad
divina, vel naturalibus, artificialibus vel creatis in homine, quadrat
omnibus quibus inest veritas transcendentalis . . . deo non convenit
haec veritas cum tamen non conformetur cum iudicio practico a quo
dependeat. Videtur a nobis dandam aliam explicationem magis genera-
lis quae omni vero transcendentali conveniat quod sit conformet cum
iudicio vero practico vel speculativo cognitivo sicut praeterea
verum enim . . . et hoc ... habet suas cit. disp. 1. p. 9. 17 a. c. 2
Rogabis quomodo intelligendum sit ea conformitas rei cum
intellectu an actualiter vel solum aptitudinaliter. Respondeo Suarez cit.
d. num. 26 Conformitatem adaequatam rei cum iudicio vero in
quo veritas formalis collocatur non sumi posse actualiter sed ap-
titudinaliter actualiter res per cognitionem etiam non
actualiter conformet et commensurat. Aguirre in 2
soliloq. c. 9 dum ait veritas in rebus haeretur quod sit res talis
qualis actualiter cognoscitur solum intelligit quod non consistat
in hoc quod actualiter cognoscatur vere aut alicuius quia antequam
ille datus vel potuerit dari solum lapis cum vera entitate erit
intellectu praedicata dicit 1 p. 9. 16 a. 1 ad 2. Aquinas. Dominicus Bañez
et forte melius conformitas entitatis cum iudicio . . . possibi-
litudinali . . . ex Aquinas cit. Ansel. dicunt et dicunt

1ª p. q. 16 ar. 7 qui plenius d. ingentes et bo. dixit veritates rerum existere in eo quod sint natae et aptae reddere veram iudicium et prae eo quod sit impossibile cognitionem veram et di- vinam actu transtulit ad homines, ad eu illam intelligimus occurrerit eius perfectionem ipsitudines sine qua non possemus hoc verum intelligere.

Rogabis 2º in ordine ad quam intellectum obtineat veritas trans- cendentalis. Respondeo cum indivisibilem ordinem in praedicatis dicere indifferentem ad quemlibet intellectum creatum vel increatum vere obtinere cognitionem in ordine veri in ordine ad di- vinum constat ex modo dictis et ex dicto q. 1 de veritate a. 1º a. 6 et a. 2. quod vero est in ordine ad intellectum creatum patet ipsis eo quod intellectum creatum potest formare propositionem veram de aliqua re modo supra explicato talis res dicitur vera.

Ex dictis infertur 1º veritates explicandam esse per modum relationis transcendentalis in ordine ad intellectum, nec enim assigna- vit alius conceptus qui illi conveniat, eo quod non ratione relatio- nis praedicamentalis reperit in deo et quia non accidens. Infertur 2º in quo differat verum ab intelligibili. Solum enim distinguuntur quod intelligibile explicite connotat quancumque intellectionem etiam falsam unde explicite quod sit aliquid reale et extendit ad entia et chimeras at verum solum connotat in- tellectiones veras. quare si intelligibile et verum sumantur pro ut proprietate entis realis solum distinguuntur inter se in no- minibus et connotatis plerumque est duo nomina plerumque confundunt quidem auctores.

A. 2. quomodo veritas transcendentalis distinguatur ab ente et a bonitate

1ª sententia docet veritates esse formalites ratione reali distinctam ab ente habuit Caprea 1º d. 19 q. 3 c. 3. Soncinas 6 me. q. 7 tabu- la Ferrariensis de transcendentalia et alii. 2ª docet veritates solum dicere in suo conceptu rationem propositiones ad hoc ut cognoscatur

ita aliqui res entiores quibus habet meli 1 p q 16 d 4 fine
3ª docet veritatem addere supra ens solum de rationem essentiam secundum
abstractam perfectam versari circa illud ita Caie. 1 p q 16 ab fine
4ª docet solum addere relationem rationis et sic hoc tenent cum Caie.
in loc. 1ª p 16 art 4. ubi sibi afferat dicens Henrici et Heruei.

1ª C. verum et veri tas non formaliter sed tantum eadem ratione abstracte a boni
tate non includuntur, ita add 3 p Scotus in 1 sent. d 8 et per oppositum a d 3 me
tex. 7 ante 3 item d 1 p q 16 a 3 ad 3 ubi ait non posse intelligi veritatem
in sensu com. et prius illius rationem entis quod respexit clare quod 1 de veritate a d
6 et a 7 expresse sic pro ratione. veritas quam humus pro p. ipsa includit
eadem entitati sed aliquid sibi ita non includit rationem bonitatis veri
enim habet praedicata rationem entis et boni quoniam formalitas edicta ab
ente et bonitate.

veritas — Dices bonitas includere in se rationem entis nullam a qua se distin
guit ab alia ratione. item non includit rationem exsubstantias a qua se distinguit
a aliis ab ibi proprias. D. 1 Cor. quia ex hoc sequeret quod veritas
est aequiualentes solum metas respicientis et sequentes in se ipsis
entis et membrum diuisi illi quod est 3ª ratio proprietatis natura quae
debet dueatur cum radice neque in se ipsis aut membrum di
videatur illis. De 2 Cor. quia si veritas haeret indistincta entitas
abstracte haeret ex distincta bonitas et hae veritas haeret distincta entitas
et veritas et ratio de entitas alia bonitas. et sic in infinitum quod
neque veritas neque bonitas formaliter distinguunt abstracte ab illa
claudent et illud includent.

pr 2º C. quia ens proprie omni formalitate distincta habet praedicata
quae possent ei libere afferri quam abstracte formalitate e verum. dices quod sicut
non valet hoc argumentum est a pressa omni formalitate distincta
intelligit producta in re non quod existat quae habet praedicatum productum
non differre formaliter ab esse, ita non bene valebit ens pro ipsa om
ni formalitate percognosci etc. quia cognitio ut ratio 1ª formalitas
non distincta. D. 1ª i Cor. quia esse potest sine ullas haeret existit
intelligeret cum solo ex obiectiuo. non ut actualiter producta et ideo
re vera intelligit esse non distincta ab existentia quae dat formaliter esse actuale
at in quo modo neque videret ens quam humus pro ipsa abom ni formalitate

semper habet aliqua predicata que de illo vere enunciantur haec tamen
semper habet veritatem transcendentem quae realiter et formaliter ab ente distincta
est. dictum patet ex quibus a 3 ad 7 ex professo docet quod qui intelligit rationem
entis per se ipsam intelligit veritatem quae realiter et formaliter ab ente dis-
tincta. confirmatur quia aliter non erat proprietas entis si nullo modo
illud distingueretur. Ex quo veritas dicit duo in suo conceptu ipsam
entitatem et hanc cognoscit qui cognoscit eam 2° conformitatem in cog-
nitione vera cui conformatur eam et quia haec conformitas non cognoscitur
ab eo qui solum cognoscit eam ideo docet dictum quod qui intelligit eam
non intelligit veritatem secundum conformitatem quod ab ente distinguitur licet
veritatem intelligat secundum realitatem illius intrinsecam. Ad conf. ex ad
rationem attributi entis sufficere aliquales distinctiones per eam conformitatem
quam veritas habet.

2ª est veritas in suo conceptu non solum dicit denominationem intrin-
secam aut negationem: est contra 2 et 3 sententiam et defendit a Fonse-
ca Labe Cathe et Ferra et contra gen. et b. c. et dicit nec ultima id indirecte colli-
git ex diffinitionibus veritatis supra explicatis et ex Arist. 2 metaphy. 4 talis
qui veritatem semper explicant per aliquid positivum intrinsecum reale
et praeterea dicit intra veritatem quae a 4 docet rem denominari veritatem
sicut supra in hereste et similia habet ibi a 5 et 6 vide Suarez
disp. 8 metaph. s. 7 a 7. Probatur ratione 1ª quia haec est vera propositio de illo proprie veri-
ficari quod dicit habere aliquid intrinsecum existens in illo et si solum pri-
vationem aut denominationem extrinsecam non est veritatis, sed non habet
repugnantiam ut cognoscatur id est verax intrinseca habet iudicium verum
nisi quia habet talem entitatem intrinsecam.

Probatur 2ª quia si veritas non habet aliquid positivum intrinsecum reali
solum negationem aut denominationem extrinsecam veritas eque posset praedicari entis
realis ac negationis id est entis rationis et omnia illa vere dicerentur vera
entia. sed hoc est absurdum ergo illud ex quo sequitur. sequela probatur quia ne-
gatio et denominatio extrinseca praeliter non includunt nec pertinent entitatem
quae eque possent convenire illis que nullam habent entitatem realem.

Confirmatur quia ens rationis habet non repugnantiam ut cognoscatur vere et
denominari potest extrinseca a iudicio vero quod ultra hanc non repug-

repugnantiam nostrum denominationem extrinsecam veritatis realis de co-
includentem existentiam realem quam fingat aut ficta vel negativa.

Obi. intelligibilitas dicit in suo conceptu repugnantiam
tantum ab illo ut intelligatur denominationem extrinsecam seu connotationem
rationem intellectus cognitionis, sed hoc tantum importavit veritatis
ex parte quia intelligibile indicat quamcumque cognitionem etiam
falsam ac ad cognitionem falsam incongruam et ita dat in ente
hypothetica aptitudo. Praeterea quia ens rationis habet aptitudinem vel habet
cognitionem, sed illa aptitudo habet in ente rationis per modum
repugnantiae cum habeat veram entitatem quae opposita sit ipsius
in ente reali.

Resp. etiam intelligibile quod opposita entis realis importare
in suo conceptu consideranda nominem extrinsecam repug-
nantiam entitatem positivam quae ... cognoscatur ut vere
cognoscatur ut ... ut falso cognoscatur ut equus di-
ferat ... ab intelligibili entis rationis vel negationis. Quia haec
intelligibilitas dicit ens fictum vel negationem opposita intelligi
... ... sed ficta sed nega-
tiva sicut quod potest ad ...

Ad ... veritas ... relatio rationis ... ...
... quod ... rationis ... in re ... independenter
ab operatione intellectus ... in realis independenter ab opera-
tione intellectus ... relatio rationis. ... quod ... operatione
rationis fingens aliquid in lapide illa intelligeret verus lapis ...

Ad ... ... quod ... realitas in ipsis realis
daret veritas in eis ... daret falsitas ... ...
... ex hoc principio quod oppositum ... subiectum
in realis ipsis ... falsitas ... veritas ... ens rationis
... quia numquam ... falsa in ... nisi ...
... ex ... falsitas in intellectu. v.g.
aurum ... falsum et fundamentum ... falsa quod ... ut
intellectus faciat iudicium falsum dicendo illud esse verum aurum et

6

ti firma fundamenta. Et in hoc sensu Aug. lib. Soli. 6. c. Aris. 61

2 me tex 34 ubi ubi docent res esse falsas. Sicut cibus aperte

causat sanitatem animalis, vide veram intrinsecam sanitatem

animalis; itaque ergo res causent falsitatem in iis videntur inse

vera falsitatem intrinsecam, quam neque veritatem.

Apparet itaque duplicem falsitatem posse considerari in

verbo. 1° intrinsecam qualiter illa quae assignat ab angelo

quaeque fundat incertitudine intrinseca rerum continentia falsitatem

sicut cibi per aliquid intrinsecum cont. sanitatem. Et haec falsitas

potest definiri quod sit entitas obiecti quibus indicant inde ad iudicium

falsum, s. quoque similis apprehendit, ut bene Aug. cit. sicut

splendor auri falsi, et apparitio vita dormis sine fundamentis solidis. Sed

haec falsitas potius facit ad rem per sententiam quam non opponit veritati quam

diximus in rebus reperiri, nam non habet per modum difformitatis

cum iudicio.

Alia quidem est falsitas in rebus opposita veritati rationem ingit

est in illo a 1° ad. hent aliquas perfectiones et alias non habent similes

quas habent ss aptae ut de illis vere praedicent. Et ideo diximus veram ve

ritatem ut tragoedias tamen quod habet esse tragoediis habet veritatem quia

vere de illo potest praedicari quod est tragoedia. Sed de hoc quod homo, ut

in aliis perfectiones quas non habent possunt vera iudicia falsant. tra

goedi non habent esse fictum s. regium. Ideo sic falsitas. Et habet s. rex

et vera falsitatem quam de illo. Et ex hoc potest falso praedicari. quod exem

plum affert ibi est ex Aug. 2° Soli. c. 10. Sed res pictae in se

entitates ss aptae ut de illis vere praedicent id quod habent, et aptae ut

de illis falso praedicet id quod non habent. unde eodem modo dicunt intrinsecae

veritatem et falsitatem. falsitas n. in hac acceptione sic potest

definiri esse difformitas quam habet ens cum iudicio falso. vel

potius entitas difformis iudicio falso quam intrinsece quod

est aequus.

Cc 4a esse veritas distinguit a bente (et sequentia Boni Le.) falsitas

penes

per varias connotationes. itaque sua d. 3 me 3 q. a. 2 2 q. ubi expli-
mat indistinctive ab haec cum dd. fere omnes in citatis expli-
cant, assero quod in suo conceptu nihil continet sive cognos-
cat ideas metaphysicas in ordine ad iudicium verum intelligit ut
verum et ut haec veritas transcendentalis quae solum distin-
guitur ab ente ratione ratiocinata per diversas connotationes diverso
modo explicatas. cum sic explicata colligitur ex dictis quod suppositioni
addit realitates aut falsitates in ens neque consistit solum in ima-
ginatione aut denominatione extrinseca aut in entitate rei
supponit quod veritas sit ipsamet entitas rei in ordine ad cognoscendas
per cognitiones veras. ex hac cum iterum colligitur quod in praedicat
per haec nomina intelligibile, sensibile, visibile etc. importat
tantum entitas rei importat ordinem in tum sensus visibilibus etc.

obi. obiicies nullum ordinem transcendentalem dicunt ad
potentias quod neque verum neque intelligibile vel sensibile addit vel
sentes ens prorsus si dicerent ordines transcendentales potest
dicere praedicamentales in Aristotelis 5 metaphysicae c. 15 ubi ait quod mensura
quae obiectum nonnisi relatione multum ad cognitionem quae in
sensibile, quod nos pronunciamus cum Averroe dicit et alii in loga
quod aliud est obiectum in mensurabilibus et male et hoc indi-
cit relationem transcendentales vel praedicamentales ad potentias
vel cognoscibilitas tales ab iis denominat extrinsecam huius
obiecti quod dicat cognitiones negavit Averroes et nos relationes
reales multasque alia obiecta dicta veram per obiecti tenent
verum intelligibile etc. et hae relationes transcendentales
et praedicamentales possunt per se esse entia realia quod est
valde conforme Aristoteli et dd. quod docent ubi tamen in hoc sensu
in radice cum etiam cognitionis, at ordinem nimis tenta relationes
reales fundat ad casus quod non attingimus 2 Phi.

Hoc obiicies unde provenit quod facile solat interdum difficile
veritas inveniatur et ex Aristotelis 2 metaphysicae c. 1 difficile explicita

[catchword:] ...

iam rei intus unde dicitur appetitus maximam sui perfectio- 62
nem omnia penetrat, et facit fm ea ad hoc maxima perfe-
ctio l. ips. perfectio dicitur cognoscendi rac. eius ratio perfectio
nalem rmo intui. ut Angeli propter perfectiones maxima
et negationes ac ma 1ª perfecti perfectiones inter quas quod mediu
tenent aia sensibilia melius ab illo cognoscunt vide D.T.
2 me lec 1ª et sorg ibi c 191 & ... 3 et alijs qui videntur.

q. 2ª de bonitate transcendentali

A. 1º in quo consistat eius essa

Supponit ut certum dari in rebus bonitatem transcendentalem patet
ex sa Gene 1º ubi creata omnia dicuntur valde bona. idem
docent omnes cum Aris. 1 ethi. c 1 v. D. T. 1 p q 5 difficultas
in explicanda essa bonitatis ad quod pnotandum est in quouis ente reali
4or certa reperiri. 1 pdicata essentialia illius eoq. ui eius constitutus
in sua essa et pfectus mo hec pfectio sit saltem ditas positiva rei
mo de formali dicat negationes defectus. 2º eoa huius pfectio-
nis & integritatis in pdicatis essentialibus quaelibet res dignaut
amabilis & appetibilis appetitu reali creato l. increato. 3º quali-
bet ens ptera hec habet in se aliquam peculiarem convenientiam bonus
res particulari quo ... sicut calor convenit igni
frigus aque &c. 4º in hac convenientia peculiari fundat appeti-
bilitas peculiaris alicui ... convenientis appetibilitas inquam
l. p appetitu animalis l. innatus id est propensiones et inclinationes naturales.

Hoc supposito sit 1º cc illa pfectio quam habet res ex eo quod integre
habeat sua pdicata essentialia uere & appellat bonitas transcendentis. 1 pars
quod uere sit & appellatur bonitas probatur auctoritate D.T. 1 p q 5 a 1 ad 1
& q. 5 ... ubi reponit bonum esse idem quod pfectum. colligitur ex Aristo li 5
... boni c 3. 4 & 5. ubi ... docet ex eo aliquem rem ...
esse bonam quod caret aliqua pfectione sibi debita. & ex Dionisio 4 de
diuinis nominibus dum ait bonum esse ex integra causa &c. idem
docet

Scot. colib 3 q 2 a 2 ... 1 p q 3 d vniua inihio, quae ps
iusta rem acceptionem idque perfectionem nullam habeat defectum infra
esse de bonum, sed aliquid desit de ma... per bonum idem quod perfectum:
2a pars est quod bonum in hac acceptione sit positio entis defendit
.... m° aibi. ... qui ut aliquaedicat positio Inextrinsecis conveniente su
p... quod in omni ente reperiatur et aliquem abillo distinguat ...
sit bonum in hac acceptione repugnantis quod ... nulla positionem
reale assignauit quod sit bonum in hoc sensu, quod cum per ... habet
... entitatem integram ... defectu. Cum
haec uero perfecti aliquo modo distinguit ab ente, ... dicit nega
tionem defectus quam non explicat ens, quod bonum in hoc sensu positio
Inextrinsecis conveniente. atque haec bonitas ... Agus de trini
c 3 & dt r d 27 q 1 a 2 ad 2 & 12 q 26 a 4 & alibi appellat
boni ... quam dixit Agus lib de na boni apud dt 1 p q 9 a 3
consurgere ex m° spe & ordine:
Obi plures creaturae ... ut peccata: ... nullam habent per
fectionem ut ... docent dt ... Marsi ... capreolus
& alij apud sua ... aliter in ... perfectio quae ... in diuino
filio, ... entia mathematica neque perfecta neque bona ex Arist me
tex 4 ... sicut ... nec aliis ... perfecta aut
bona quod bonum in hoc sensu ... ente
Ex quibus quod ... entitates reales existentem ... in rebus ... habere
... perfectiones & bonitates colligitur ex S. Gene 1° uidit ... cuncta
... erant ualde bona. ... bona ...
... 4 omnis creatura dei bona ...
... docent ... 1° c 7 & 8 ...
q 3 ... Agus ... dt 1a p q 4 & 49 ...
Aris ... c 6 quare peccatum licet sit malum morale ... reale
... bonum Phisicum perfectum in sua entitate reali:
Quod attinet ad relationes ... ut ... Aris ...
ubi dt ... quos ...
... 7 nu 19 & theolo. 1 p q 28 & q 42 ...
... perfectio relatiua quae ... sit

fbaliter in filio non supposito quod attinet ad eminentiae in esse
diae aliqq coi compendit in filio f filiationem relativis quoz
nihil [illegible] [illegible] inequalis sing filiationem qd attinet ad
entia materna. d t i p 99 a 3 ad 4 respondet explicando illis
qd talia entia sunt bona et perfecta non tamen sunt d amata
malitia f ut perfectissime [illegible] bona et sm hoc recte illis dixit quam
sia ad ... bona nisi demum divina & exposite dovit
dioni qd de divinis & dt 3° gen c 20 quod sicut habet verum
entitatem distinctam a se itaet distinctam bonitatem
U 2a ē appetibilitas quam habet res perfectiva perfectivas
p quam appellari bonitas licet radie proprie aliqua ratio perfecti ut
perfectio convenientis eminente i pars quod illa appetibilitas appelatur
bonitas colligit ex illis i ethic i ubi ait bonum est quod omnia
appetunt & d t i p q 5 a 1 ratio boni [illegible] in hoc consistit quod
aliquid sit appetibile ita 3 ad 3 docet quod bonum solum addit
s ens rationem appetibilitatis & a 4 ad 1 & q 16 a 1 & 3 & 1° gen
c 4 2a pars quod proprie indicat rationem bonitatis quod aliquid illam
consequens [illegible] ut bona dt i ethi c i & [illegible] p q 5 a 1
[illegible] 2 d 2 q 3 ad alia & 52 [illegible] [illegible] d 10 me [illegible] n 17
moli & verz cui dalij proq quo inquirimus proprie aliquid sit
appetibile damus tamen quod [illegible] quod est bonum non tamen dicimus
e 3a ideo aliquid est bonum quod est appetibile sed bonitas aliquo
[illegible] distinguit ab appetibilitate 3 pars quod appetibile sit conve
niens cum ente per quod [illegible] perfectivum bonitatem & in illa
fundatur sicut bonitas in convenientia itaet appetibilitas ÷
U 3a ē convenientia quam habet ens respectu potentiae rei convenientis
est & appellat bonitas & [illegible] cum illo convenientis
1a pars quod sit & appellatur bonitas colligit ex [illegible] definite
c 3 & d t 2 d 2 p q 1 a 2 [illegible] a i fine qui asserunt
res esse bonas aliis quatenus sunt bonae aliis convenientes idem docet
[illegible] [illegible] q 1 a 1 Durus 2 d 34 Suarez [illegible] alij.
& quod quae aliis convenientia vere dicunt bona respective
est calor respectu ignis frigiditas respectu aquae & e sg haec conve
nientia est appellat bonitas. ÷

2ª probatur esse quia bonitas transcendentalis est convenientia quam unumquodque ens habet respectu alterius sit passio convertibilis cum ente defendit contra d. 10 m. sec. 3 n. 6 Valentia ad dictum supra et aliis ibi citatis, probatur quia nullum ens est quod non sit alteri conveniens ergo bonitas transcendentalis convenientia convertitur cum ente. antecedens probatur discurrendo per omnia rerum genera nam deus ab opposito summum bonum est conveniens omni creaturae ex eo quod dixit Augustinus de trinitate 3 divina est bonum omnis boni, res et sunt inter se reliquorum entium angeli superiores illuminant inferiores, et in ipsis gubernant caelestes corpora, haec influunt in sublunaria sublunaria vero quaedam ad alia dicunt aliquam convenientiam, scilicet longe conditiones requisitae ad aliquid efficiendum ergo in omnibus entibus datur aliqualis convenientia respectu alterius ergo datur bonitas de qua agimus.

Cū 4ª est appetibilitas quae sequitur ad hanc bonitatem et convenientiam potest appellari bonitas secundaria ideo proprie quae competit ex huiusmodi bonitatem transcendentalem est etiam passio convertibilis cum ente sicut bonitas in qua fundatur. Rogabis bonitas ex illam bonitatem quae formaliter dicit res perfecta reliquae ex eo quod res habeant tales perfectiones habet quod sit alteri conveniens et appetibilis.

A 2º quomodo haec bonitas distinguatur ab ente et inter se

in hac difficultate tot sunt sententiae quot circa bonitatem. Herbeus Vazquez et alii citati dicunt illam esse formalitatem absolutam distinctam ab ente. duas tamen relativas formaliter scilicet est ab d. [illegible] q. 1 et 2 a. 1º et bonitatem solum addere relationem rationis.

Cū 1ª est bonitas non distinguitur ab ente sicut formalitas distincta ita Suarez et Fonseca d. 10 [illegible] et ipse ex dictis ad veritatem q. 1 a. 2 quia implicat intelligere rem absque perfectione [illegible] perfectio et bonitas non potest esse realitas ab ente. antecedens probatur quia veritatis et entitatis quantumvis praecisi nullum praedicatum datur extra eis quae requirunt ad suam

esse

essam quia perfectio et bona quia bonitas non est realiter distincta ab illa sed distincta quare siquidem dicant bonitatem distinguere ab entitate realiter non loquuntur de distinctione bonitatis realitatis nisi in credentibus

2a contra bonitas non est relatio rationis inventa ideo ut probatur tex. primus colligitur ex Aristotele 6 metaphysicae tex. 3 ubi ait, bonum esse in rebus et verum in intellectu et idem docet S. Thomas 1 p. q. 22 ubi ait quod inquantum sumus boni sumus; et D. Thomas q. 4 a. 1 et locis citatis 1o contra in dicit bonitatem esse perfectionem rei in perfectione rei et independens a ratione quia est bonitas. Confirmatur quia anteque erant intellectus singularis relatio et rationis videt Deus cunctaque fecerat esse bona quare dicit et iidem graves qui dicunt boni esse consistere in denominatione extrinseca, id est relatione rationis solum intendunt quod sicut solum addit connotatum extrinsecum quae connotatio solet dici relatio rationis.

3a contra bonum et bonitas dicit entitatem realem cum aliquo connotato unde solum a bonitate distinguit ratione realiter per respectum diversum connotatum explicitum in sua disputatione metaphysicae 1 n. 12 ex durand. 1 p. quod dicat entitatem realem prout ex dictis contra bonitatem q. 1 a. 2 aliter apparet esse convenientiam i. entibus rationis praeterea D. Thomas q. 21 de veritate a. 2 dixit bonum fundari in ente et a Aristotele ethi. et dixit et bonum dividi in chategorias etc.

2a pars quod ulterius addat aliquid connotatum patet quia aliter non esset proprie attributio entis simul extrinsecum. id est in ratione addat in ente connotata. unde secundum bonitas ut se habet ut perfectio connotans negatio nem defectus in tali entitate suis appetibilitas alterius connotat explicite appetitus. bonitas quoque convenientia res perfecte alterius connotat confuse alterum cuius convenientia appetitus vel fundatum in hac convenientia connotat magis explicite appetitum alterius cui convenientia hoc totum patet ex dictis a. 1 et quia nullum aliud motivum quod possit probare ratio significari denique 3 pars ex hac stabit patet quod distinguit oppositio prout perfectio et bonum quia ens applicat eandem entitatem in ordine ad esse perfectum bonum vero applicat eandem entitatem ad huiusmodi negationem defectus alicuius perfectionis et sic per connotatio realitas in aliis ex quo tandem dicitur bonum distinguit a ratione solum per respectus connotatos diversos. ——

Rogabis an sint quattuor bonitates diversae perfectio et convenientia entis et utriusque appetibilitas hoc non est 3 coensentes, de quibus fuerunt bonitates ut unum tantum passiones entis. Respondetur perfectionem convenientias utriusque appetibilitates aliquorum sunt connotata et distinguit quia in omnes fundant ut essentialiter praesupponunt perfectionem et omnes ordinarie ad commodum appetitum ideo omnes sub uno nomine bonitatis comprehenduntur et ...
q.

quanta positio consentit.

Rogabis 2° an bonum et finis conveniant. Resp. quod si nomine finis intelligatur id quod aliquo modo movet appetitum, sic idem omnino est bonum et finis, ut bene dicit 1599 a 4. Si vero finis sumatur id quod non ordinatur ad alterum tanquam medium, sic non omne bonum est finis quia medium est bonum et amatur in ordine ad alterum.

Rogabis 2° an sint idem bonum et pulchrum. Resp. quod si pulchrum sumatur proprie pro eo quod habet proportionem partium suavitatem coloris unde pulchrum non convenit cum bono quia solum reperitur in rebus sensibilibus. Si vero sumatur late pro eodem quod perfectum sic bonum cum illo coincidit.

A 3 quotuplex sit bonum

Inter divisiones boni celebris et scitu digna est ea quam tradit 2 Ethicorum c. 3 et libro 8 c. 2 et D. T. 1 p. q. 5 a. 6 et 1. 2ae q. 34 a. 3 dividunt bonum in bonum honestum, utile et delectabile, in qua divisione venit tanquam divisum bonum prout conveniens alteri perfectum non totale. Bonum honestum est quod absque relatione ad delectationem vel utilitatem ad aliud consequendum per se est conveniens et decens, et propter hoc tantum appetitur. Delectabile est quod amatur quia ex illo provenit aliqua delectatio. Denique utile est quod per se non est expetibile sed in ordine ad aliud bonum consequendum. Haec divisio est vera, sufficiens et adaequata, quia omne bonum conveniens non totale vel est appetibile propter ordinem ad consequendum aliud bonum, hoc est bonum utile, vel non, et tunc vel causat delectationem et sic erit delectabile, vel non causat et sic erit honestum, ex quo etiam patet dictam divisionem esse distinctam inter se saltem si praecise consideretur quodlibet sub propria ratione. Possunt enim contingere ut illae bonitates in eodem coniungantur unde idem cibus ut potest prodesse saluti potest amari simul et ob propriam delectationem et quia conducit ad sanitatem.

Dixi quod haec bona perfectum videntur in ordine ad nos, non quia non in ordine ad alios nos vocamus proprie dicuntur. Dari bona honesta et delectabilia vel utilia cum absolute respectu finaliter prout utilia, honesta, etc. minus tamen proprie et quasi materialiter bonum quod conducit ad aliquid ut fabricatio ad procreandos filios dicitur bonum utile respectu hirundinis. Et id quod affert delectationem vel quia fruitur dicitur delectabile ut in rebus respectu brutorum ... respectu lapidis. Denique id quod est conveniens bruto simul vel cuiuslibet ...

et passionatum quod dici bonum honestum ut Calor respectu ignis etc.
quamvis hoc bonum soleat appellari bonum rei ut quod Cicero
lib. 3 et 4 de finibus vide fusa latius d. 10 me sec. 2.

Obi. contra hanc divi. bonum utile sic membrum condistinctum
abolitum etc. ari quia quod nullam bonitatem intrinsecam sibi peculiarem
habet sed solum amatur propter bonitatem finis ut dixi in p. q. a b ...
... stat. 2 docuit. tum illustratur d. 10 me sec. 2 n. 22. Resp.
etiam bonum utile habere aliquid intrinsecum [illegible] utilibi
attingimus ... quatenus utilitas [illegible] habet ipsa intrinsecam
convenientiam [illegible] bonitatem quia convenientia
haec bonitas idem est. neque dicitur ... qui solum vult bonum utile
sic esse proprie ... solum appetibile in ordine ad ulteriorem finem
sed propter formam [illegible] bonitatem intrinsecam quae sibi inest.

A. 4. quae sit malitia opponatur bonitati transcendentali.

Cum supponit ut certum [illegible] aliquam malitiam dubium est in
quo illa consistat. dicendum 1. quod si malitia sumatur prout opponitur bonitati
quae quidem est perfectio et convenientia rei in se talis malitia essentialiter consistit
in negatione seu privatione perfectionis exempli gratia, bonitas oculorum
consistit in eo quod possint videre, si illis desit facultas videndi reddentur mali
ratione privationis. probatur quia malum est malitia directe opponitur bonitati
quae est convenientia rei in se, de illa convenientia bonitas consistit in perfectione
talis rei, ergo malitia illi opposita consistit in negatione talis
perfectionis. Confirmatur quia si rationis tenent in aliquo positivo sicut talia positiva
habent entitatem et esse perfectum in suo genere talis et consequenter bonitatem
... malitia illi opposita. consistit ... in numeris ... d. 11 me sec. 1.

Dicendum 2. quod si sumatur malum et malitia ut opponitur bonitati et convenientiae
quam habet res respectu alterius sic fundatur forma in aliquo positivo
licet possit explicari per modum negationis seu privationis ita ... ut
... calor ... pariter et explicatur calor est malum aquae tunc quod forma
intrinsecam entitatem excludit ab aqua frigiditatem illi debitam licet quod
habet secum negationem frigiditatis et similiter in aliis quare cum
bonitas ... convenientia quae datur in omnibus entibus ... bonitas
respectu omnium aliarum entitatum ... ut eadem res sit bona

respectiuus ut calor respectu ignis et mala respectu alterius ut calor respectu aque et in hoc sensu dixit Aquinas in q. disp. c. 14 quod bonitas et malitia licet sint contraria possunt in eadem entitate reperiri quamuis in eadem illo bonitas et malitia contraria non sint eundem respectiue iuxta supra ut. n. contraria essent oportet ut darent respectiuis dem nihil repugnat autem quod eadem omnino res simul sit bona et mala respectiuis dictum

D. Q.a de uarijs diuisionibus entis in se

§. 1.a diuisio entis in necessarium et contingens

necessarium est illud quod non potest non esse contingens uero quod potest non esse postea [illegible] agere de necessario et contingente in ordine ad se de necessario et contingente in ordine ad [illegible] necessarium in se aliud est simpliciter tale quod nullo modo potest non esse aliud est necessarium [illegible] solum in ordine ad aliquam agentem non potest non esse licet possit in ordine ad aliud

A. I in quibus res contingentia et necessitas reperiatur

a. 1.o est deus non est ex natura respectu [illegible] ad extra solus operationes ad intra [illegible] quaecumque creata sunt a deo libere facta et itaut potuerint non fuisse et non potuisset [illegible] deo [illegible] quo in [illegible] [illegible] deus respectu [illegible] non habet ut ex natura, ans est de fide supposito quod deus habeat libertatem nihil est quod illum cogat ad necessario producendas creaturas hec n. coactio maxime ipsum deum [illegible] notandum tamen quod respectu [illegible] effectuum non dicendus deus absolute contingens quod id non [illegible] effectus [illegible] ille in se [illegible] solitus quod non productio [illegible] ad intra ut productio spiritus s. et generatio filij sit [illegible] non est libera quod non potuit non esse alius filius et spiritus sanctus [illegible] non esse [illegible] libera nam quod liberum est aliquo modo potest non esse cum spiritus s. processio a patre a Concilijs et theologis uoluntaria et a [illegible] libera solum intendit quod non coacta et [illegible] inclinationes naturae [illegible]

a. 2.o est inter [illegible] creatas quaedam necessarie in ordine ad aliquem [illegible] ut quod calor ignis [illegible] ubi [illegible] et passo, si non impediatur necessario agere [illegible] deus [illegible] denegare [illegible] ut denegauit igni Babilonico

Dices posse pro ii angelis et hoibus qui quamvis libero arbitrio
haberent indifferentes ad operandum vel non operandum libere se
haberent itaut possibilent se ad utrumque dico tamen quod libero arbitrio
uterentur quamvis non uterentur ut un a... haberent ... necessarie

Ad 3m dico solus deus est simpliciter necessarius in essendo pro quo
solus deus est omnino independens ab alio creatura vero
dependens saltem a deo qui vult libere conservare eas suppositis
... non subsistentibus ... creature
nisi necessarie in essendo ... solus deus est.

4o dico plures creaturae possunt esse necessariae saltem quod in essendo in ordine
ad aliquam agentiam naturalem ut angeli et caeli in corruptibiles in ordine
ad agentia corruptibilia ... creaturae dicuntur necessariae saltem quod
quamvis absolute possent non esse libere suspenderet ... quia illas
conservat ... sit et actiones possibiles dei ... dico
quod negative ... actione non fiunt libere talis actio fiunt
... ordinatione ... voluntate dei libere volentis tales effectus
et eadem voluntate volente saltem negative proveniret ... et
... divinae a tali opere ... in ... talia sunt
incorruptibilia.

Rogabis quid sit necessitas et contingentia in rebus ... quod essentia
ut ... liberas ... dependent ... effectus contingentes
et ... effectus liberi ... contingens
... negatio ... in essendo ... neque
... in operando dicatur vero necessitas in essendo et operando

Ar. ex qua radice proveniat rebus necessitas et contingentia

... de necessitate et contingentia quae datur in propositionibus ratione
connexionis praedicati cum subiecto quae ad ... praedicati et subiecti
... de necessitate et contingentia effectuum quia necessario
vel libere producuntur ... quod ea est radix contingentiae et nece-
ssitatis causae ... sufficienter applicata
... necessario producit effectus ut ignis ... tali
vero libere se determinans ad actus ... potest ... si velit
... libere ... ad effectus liberos et contingentes ... duae

dux ea deus sit et voluntas libera creata dubium est

quae ex illis sit principalior radix talis contingentiae effectus.

Rº Sit cum deus est principalis radix contingentiae effectus licet volun-

tas creata sit magis immediata radix illius. Prima pars probatur quia deus

concurrit immediate ad omnes effectus contingentes et si voluisset

potuisset illos impedire sive alium actum dare vel voluntatem

in illam necessitate modo aut alio omnino. ergo quod huic sive illi modo contin-

gentes producantur effectus principalis est deus. Probatur secunda pars

quia voluntas creata sit magis immediata radix talis contingentiae

quia deus concurrit ut causa universalis dependenter ab eo quod vo-

luntas creata velit determinare libere ad talem effectum ergo quod

sit ultima determinatio talis effectus contingentia immediate tribuenda est

voluntati creatae licet deus sit magis principalis radix talis contingentiae

et magis applicata.

Q. 3. an si deus ageret ex necessitate natura aliqua causa libere effectum necessario produceret vel libere.

Ex dictis et dicendis de hoc theologo constat divinam agentiam liberam

esse. Ponunt tamen hanc quaestionem ex impossibili ex suppositione quod

deus ageret ex necessitate sicut ignis et aqua quod forte putavit

Aristoteles. Antonius cum creata possent libere operari nonnulla

asserunt quinque hypothesi. Scoto quaestio 1 dist. 1 et dist. 4

q. 4 et dist. 3 ad 1 et dist. 39 quem sequuntur et 2 d. 1 q. 3 et eiusdem

discipuli quod codub. 1 q. 4 dub. 4 docent quod si deus age-

ret ex necessitate nulla creata posset libere operari oppositum

sentiunt Gabr. 1 d. 38 quaestio unica art. 1 Palavicinus ibidem

Caie. 1 p. q. 14 a. 13 ad 2 et q. 19 a. 8 ferra. 1 cont. gen. cap. 67 post

q. Valiq.

Rº Probatur cum si deus esset causa necessaria et naturalis nulla causa creata esset

libera et sequeretur nulla operaretur libere. itaque ad 19

ratio 3 n. 5 Venit certum quia quod libertas est perfectio simpliciter

plicitior absque ulla imperfectione deviata ne intellectuali ergo

si [illegible]

[illegible]

si hec potest dari in creatura a fortiori deberet dari 67
in deo in quo re perit quidquid dicit imperfectionem simpliciter.
obstat ulla imperfectione l. si in eo non datur neque dabitur in crea-
tura, aut quod libertas nullos dicat imperfectiones praelat. atheo
1a p. q 19 d. um agunt de divina voluntate neque contra hanc ete
existimo propter rationem illius ex dd citis utrique enim supponunt sequere
in ea requiri quod det libertas in creatura et inde quidquid sit an
hoc sit non possibile.

II In qua hipothesi sit 2° conclusio si in ea sequitur deus efficaciter na-
turam creaturae esset libera hec non posset libere operari ita scho
et scotistae illius propterea quia ut ea libere operaretur libere non sufficit quod
ex se sit libera et operetur cum dictis indifferens de se quod si ab ea
libertas non impediatur adeo naturaliter impediatur ut recte probat sed dt
1a 2ae q 6 a 4 et scho 4 d 49 q 6 et alios 2 d 15 teneri operari
naturaliter libere. si deus agat ex necessitate neque agat secundum totum quod
possit hec enim est propria conditio agentis naturalis quod necessitaret
voluntatem. con. pr quia deus natura piura posset concursus
ad efficaces ut illam omnino rapiat et necessitet ad effectum
[illegible] deus hinc convenerit in quantum possit sed [illegible]
concursum praeparet vide supra n 7. —

Dices licet deus agat ea natura in ratione agentis creati
[illegible] modificari potest illius concursus ut non sit hanc efficacem ad in[illegible]
a tali agente creato [illegible] libertatem [illegible] sed secundum
modabitur modus operandi liberus illius. con ex d t 1a p
q 14 a 13 ad 1 ubi docet quod scientia dei sit necessaria et causa rerum
nihilominus non tollit ab illis contingentiam quod secundum modum ope-
randi causarum secundarum. et si non potest fieri illam modificationem neque
deus potest facere convenientes alterum [illegible] non supposito quod ageret
ex necessitate naturae deberet operari secundum totum quod posset neque sic dare
quod scientia dei ei causa necessaria in producendo creaturas et solum potest necessaria in
[illegible] cum quo stat quod libere deus illa velit ad operandum. —

Roga

Rogabis quid si fingamus quod tunc quod tunc deus etiam peteret fieri decursum neque sibi uteretur ratione regni aut magis efficacem quam non praestat voluntati ad operandum

CC Sit 3a a in ea hypothesi posset ea libera creata libera distinguendo operari sicut non ita praevidit a nis mo 2a pg 4 a 13 d 11 Ratio quia tunc deus praeberet concursum aeque efficacem ac ille quem non praestat, dillumque quem non praestat non reperit aut necessitat voluntatem neque ille quem deus tunc praestaret. Confirmatur quia non ideo operamur libere quia libere operatur deus, sed quia deus non impedit usum libertatis suo concursu indifferenti et uibili. Sed tunc deus praeberet concursum indifferentiae sicut non licet rario quod tunc posset libera operari voluntas creata.

Dices cum solo deus caeteris concurrit causae qualiter illas movet illasque per media hac motione reperit esse celiores ad operandum. Ergo si ea immobili rario ea immobilit rario summa necessitate operaretur. Sed deus non concurreret cum media praemotione quae impediat usum libertatis illius unde si in casu posito deus concurreret sicut non non impediret usum libertatis media praemotione.

q. 2a de alijs divisionibus entis.

A 1o dividitur ens in unum per se et per accidens.

Ens aliud est unum per se aliud per accidens quae divisio similis illi quae dividit ens in unum et multa. Sed divisio unius in unum ... vocata non includentia non inerit per accidens includit ens per se illud enim est multitudo entium quae sunt unitates per se dixim. Sed Phi. ens unum per se illud est quod importat unam rem quae non aggregatur ex rebus pluribus pro dicamentorum aut eiusdem praedicamenti quae non sunt sibi ordinatae ad componendum unum ens est ut unum per accidens

dex

p. accidens e illud quod aggregatur ex pluribus diversorum
praedicamentorum .i. ex rebus eiusdem praedicamenti quae dicuntur
invicem non ordinatae ad componendum unam essentiam, haec descriptio
[illegible] quod ex nullo alio capite melius constituit quam
si ostendamus illam convenire omnibus quae in communi acceptione
censentur facere unum per se .i. per accidens.

[illegible] dicitur esse unum per se quod postea fuerunt in plus diversis
non includit plures res non ordinatas ad unam compositionem
neque enim in illo dantur ulla actio [illegible] angeli aliquas
admittunt compositiones mixtas ex genere et differentia eiusdem
praedicamenti quibus complet una res angelica [illegible] an
gelus e unum per se. [illegible] hoc talia compositio physica est unum
per se quia licet componatur physice mathematice [illegible] et substantialiter ex
[illegible] partes [illegible] ordinantur [illegible] ad faciendum unum principium
[illegible] complectum operationum. [illegible] integra aqua, ubi integrum
[illegible] quantitas, calor [illegible], forma substantialis aquae et similia diversorum [illegible]
unum per se quia componitur ex partibus homogeneis ut aqua et quantitas
[illegible] heterogeneis ut forma aquae, calor [illegible] quae per se ordinantur ad com-
[illegible] unum integrum individuum medio unione continuatio
[illegible] eiusdem praedicamenti
[illegible] intensionis [illegible] omnes [illegible] eiusdem praedicamenti.

[illegible] quae absolute important in sua [illegible] unam rem in [illegible]
[illegible] unus [illegible] in [illegible] situ unus
per se [illegible] [illegible] in obliquo [illegible] est unum per se licet
[illegible] principium [illegible] diversis praedicamentis.
[illegible] est unum per se quia licet componatur ex [illegible] diversorum praedica-
mentorum quia [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] eminentiam gerens vicem subsistentiae in [illegible] sicut
[illegible] componebat unum suppositum per se cum humanitate [illegible]
positam dicimus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] et homines [illegible].

Praeterea explicatio entis per se et accidens quadrat omnibusque talia censent; non enim cumulus lapidum v.g. licet faciat unum per accidens Physice quia illa entia inter se non ordinantur ad unum ens complendum: dixi ut unum Physice non moraliter plu- ribus hominibus fit unus exercitus quippe cum obiectum per se tale minus sic praeterea ex subiecto et accidente semper fit unum per accidens quia illae res diversorum praedicamentorum unumquodque accidens quamvis unitur subiecto ordinatur ad illud complendum sicut subsistentia tamen unio subiecti talis sed semper manet extra completam rationem subiecti praeterea patet quod una qualitas alteri inhaeret ut habitus et species intelligibili non faciunt unum per se quia habitus et species non ordinantur ad complendam rationem intellectus sed illam completam supponunt et simili ratione aliis relationibus quae in praedicamento distincta non important diversas formalitates sed distinctas solum per diversa connotata ut actio et passio sicut ubi et quod illa faciunt unum per se quidem enim magis unum per se quam id quod unam tantum formalitatem indivisibilem importat —

A. 2.° aliae divisiones entis. —

1.° dividit ens in substantiam et accidens divisione analogi in analogata de qua in logica et quae sequuntur tradidit d. 6 metaphysicae 2.° dividit in 10 praedicamenta de qua divisione etiam in logica 3.° dividit ens in illud quod habet entitatem absolutam et illud quod habet entitatem modalem et appellatur modus de quo dicimus d. 7. 4.° dividit ens in spirituale et corporeum de quo d. 8. denique dividit in increatum et creatum, infinitum et finitum de quo d. 9.a

D. 6. de divisione entis in substantiam et accidens ubi de subsistentia.

q. 1.a de essentia substantiae et accidentis. —

A. 1. quid sit accidens. —

in logica c. 2 p[rae]dicamentorum ex Aris[totelis] doctrina accidens esse id quod

est in subiecto non ut pars illius et sine eo non posse absolutè existere

accidens esse ens in alio. Sed quaedam accia solum metaphis. quae

solum distinguuntur a subiecto per opposeitionem quibus non applicanda

distinctio definitionis absolute sed cum hoc addito et illud quod intelligitur

esse in alio etc. agimus ergo solum de accidentibus Phisicis quae rea-

liter a subiecto distinguuntur ex quibus quaedam sunt modi ut ubi et in

divisibilia quantitatis quaedam entitates absolutae de omnibus quaeri

mus an sit de essentia eorum taliter in haerere subiecto ut actuali

ter illud patiant de sua essentia accidentis vel solum aptitudinaliter

1^a sent^a docet quod de essentia accidentis sit actualiter inhaerere su-

biecto propterea nititur 7 me dis i refert Aris 7 met c 2 et 1°

Phisicorum tex 39. 2^a docet non esse de essentia accidentis neque actualem

neque aptitudinalem inhaerentiam ita Scho 4 d 12 q 1 et lib

me q 1 ubi [illegible] et Fonsecas q 1 et alii plures. 3^a docet de essentia

accidentis esse aptitudinalem inhaerentiam non actualem ita D. T. 3 p

q 77 a 1° ad 2 et 4° d 12 q 1 a 1 q la 1^a ad 2 Herb. q li 4 q 9

et 1 d^e 24 q 11 a 3 ad 1 7 5 et 6 cum Caietano c 7 q 17 in Aba

7 me q 1 et Doctoribus —

Ce 1^a ce accidentia quae sunt modi essentialiter petunt actualiter

modificare et afficere subiectum. haec est? in negato ad 3 sent et

stabit d 7 ubi de modis in commentario excipiemus.

Ce 2^a ci accidentia absoluta talia quae non sunt modi non petunt essentialiter in

haerere subiecto actualiter ita D. 3 sent. 1 ad 3 7 me ex 2 nu 7

et probatur ad aliquod accidens ut quantitas non petit hoc est experientia negari

non ex eo habet quod in eucharistia post consecrationem nulla substan

manet sed sola accia ergo saltem aliquid ex his manet absque

actuali inhaerentia. Sed hinc retinet sua essentiam ergo ad hanc

non pertinet actualis inhaerentia absque ex hoc discursu proba

bilius infert idem dicendum esse de reliquis accidentibus absolutis

his ex eo non quod talia sint non habent cum subiecto connexiones adeo

Aricitur achet modo̧ & idea poss sine subiecto reperiri aliter ni distinguerent duo modis ÷

Cu. 3ª cu. de essa accidentis ē aptitudinalis inhaerentia cum subiecto & haec tantum aptitudo & ordo ad subiectum explicat in 1ª dic. his def.° accidentis ita scs. secundo 1 & 3 sentent. explica. & cu. asserō quod essa accidentis nō ē actualiter inhaerere sed petere inhaerere subiecto sicut de essa quantitas nō ē actu nō ē penetratiom sed petere nō ē penetratam pr cu quā videmus omnia accia nipp nāliter stitui extra subiectum sed sem. illi uniri & ab illo dependere cū absolute petunt sibi inhaerere ita pr quā si id nō peteret absq corp iniuria & absq ulla difficultate posset stitui extra subiectum sed pro posse cū indigent subiectis & petunt illis inhaerere nō actualiter ut explicato. cu 2 cū aptitudinaliter confirmat quā ex hoc indicio colligimus quantitas petere nō penetrari unumatque quā videmus illam naliter nō possē penetrari. ÷

Obi. 1 aptitudo illa accidentis ē relatio cū sine illa potest intelligi tota essa accidentis cū nō ē de essa illius aptitudinalis inhaerentia. R. quod illa aptitudo ad inhaerendum subiecto ē ordo & relatio transcendentalis ad subiectum sine qua nequit intelligi essa accidentis sicut etc cognosci. Et aliqui intelligunt cognoscit accia qui minus plicite talis ordo incipiat. ÷

Obi. 2 si nō esset de essa accidentis actualis sed solum aptitudinalis inhaerentia posset naliter sine inhaerentia reperiri sed hoc ē falsum cū &c.ª sequela pr nam quod est nō possē naliter stitui sine eo quod ē de eius essa. R. negando sequelam & ad probationem negando non licet actualis inhaerentia non sit de essa accidentis absolute tamen illam petit unde quamvis illa privat illi fit iniuria. quā auferent quod naliter & absolute ab ipso petit quam iniuriam in faciendo nō sit humana potestas sed agentium naliter sed solius dei & ideo simile in mā de eius essa ē forma & tamen naliter nequit

cessineitta qz etiam petit essa litera.

obi. 3 accidens accidens indiget esse litera ad sui conservationem inherentia ad subiectum (g tenz illa indigabit (g sepetesit a subiecto supperari. contra quia qz n̄e excogitabile quo non posset hr inherentia suppleri a deo. Qz aia (distinct) a deo ex natura subiectum quatenus ingenerat efficientis supplet in fluxus actuales subiecti p actionem creantibus qua accidens indiguit ex parte subiecti d produit – sic conservat inde pendentes ab illo sicut aia rationalis lea sicut inde pendentes anima qualenus praestet adi illam ma iorem conatum quam alias, sed per quem suppleat causalitatem secundariam ma lt. aialis sibi hat ab illa independentea ac per hanc actionem quia in modo positivo potesit ibi q) accidens per se sit.

Ocasione huius argumenti solet disputari an in eo aseque possit accidens separatum a subiecto accipiat a deo ultra actionem alium modum positivum quo sit per se independenter a subiecto sicut substantia sit p se subsistens per subsistentiam. at qz hunc modum con cedunt accidenti Caie. (r 3 p q 77 a 1 sua ibi d 56 ser 2 ver. 1 p d 173 c 4 fere expd 3 p q 77 a 1 a q ubi ait accidente compositum esse ex esse et qz a id ex entitate et modo per se sive te et suplente defectum inherentie sicut humanitas x̄ẏ a locosubsis te creata accepit personalitatem divinam.

Sed hic ille modus vere fictus et impossibilis accidenti ut sit per se b. ita reicit ab scho 4 d 12 q 1 post solutionem ad 1 et q 6 ad et a sicut ibi q 2 scto d 10 q 2 a 2 et multi recentiores pr qz a ille modus ipse esse accidentalis nam q d quod accidentale est per dicit ordinem ad subiectum et ab illo dependet. ergo ipse esse r o subsistendi per se et ex natura subiectum. (erg qz ille modus sibi habet per modum in fluxus ac nihil accidentale q d sit in fluxus ppiciq excogitari ut sustentet accidens et illud existat ex natura subiectum.

Praeterea ille modus ipse esse subsistentis, i qz nihil accidentale ipse modificari ab aliquo subsistenti et ab illo complexi et qz nihil substantiale potest pendere a subiecto accidenti. et qz a ipse fovere unum per se substantiam cum accidente 2 qz a in spiritus creatis nihil subs tale (g neqz ille modus quo accidens per se existeret 3 qz talis modus substantia

lis

substantialis est substantia et nihil enim exigit quod possit esse sine implicat quod a subsistentia habet et complet existens quod est unioni habet per quam subsistentia est propriissimus modus subsistendi propter ipse esse in accidentibus contra quia per quam in omnes substantia ipse in se recipit ab illo quia uniones in hereditate quod est propriissimus non accidentis pertinens ad illius cum probemus hic substantia subsistens hic praecisa substantia propter illum ipse accidens substantia ipse ... quoniam accidens videt ordinem essentialem ad talem modum et ad substantiam hic hoc quod necesse per absoluta potentia illum exigere propter propria alibi a nobis statuta.

Neque illum modum docuit sit in loco ubi solum intendit quod aut in se penderet ipse substantia per uniones usque positive per aliquem modum subsistendi et quasi negative quantum ex divini decreto nihil in illo et inde pendentia a subsistentia. Ab ... non est opus ut loco in hereditate succedat alius positivus modus subsistendi accidentis prout in humanitate Christi loco subsistentia creatae succedit divina quia humanitas ut per se substantia est capax subsistentiae dei per se positive quod non habet accidens per se quod est ipsum assumi aut trahi ad illa propter ... ut late probat ... 35 d 15 et ... 1616 3º ultimo.

Ut solvamus ... ratio neque harum denique accidentis superius explicare in quo consistat in hereditate quae substantia unit dicendum est quod in hereditate est modus accidentalis realiter distinctus ab extremis quia se habet ut vinculum accidentis cum subiecto ad faciendum unum per accidens. 1º dicimus quod cum sit de genere unionum essentialiter unidat et modificat unum substantiam ex terminis. 2º dicimus accidentalis quia se tenet ex parte accidentis et quasi totaliter complementum illius. 3º dicimus realiter distinctus scilicet ut modus ab extremis unitis quod docent Suarez disp. 1ª d 30 q 2 n 14 et Suarez d 16 ... 37 sect 2 n 3 et ... faciunt indicia quibus in Physicis ostendimus uniones substantiales realiter distingui ab extremis nam in hereditate perit manente subiecto ut manente aqua perit calor et illius in hereditate et similiter manente quantitate in eucharistia perit illius inhaerentia et quod libet accidens absolute loquendo potest manere ... sua in hereditate.

4.º dr ut vinculum &c. ut ultimum unionis nec dependen-
tiam a causa libera quia accidens dependeat a subiecto supp-
ponit ante talem causalitatem et potest dari sine illa ut si
deus retentaret herentiam quantitatis eamque poneret conser-
varet quantitatem conversam in corpus ut cum conservat in eucha-
ristia species l. ut conservat animam hominis extra quam unit me-
5.º dr ad faciendum unam p. accidens in quo differt ab unio
a ratione subsistentiae quae est complementum entis per se.
Notandum hic nos deffinisse inherentiam rationem acti-
onem in herentiae nec praescindi nobis qua accidentis affor-
negat quamlibet in herentiam accidentis absolute et rea-
liter distincti a subiecto nam modus ipso unit subiecto de-
quod quia accidens non distinguitur realiter per se in
herentiam intelligit a nobis quasi in herens subiecto.

A. 2. de essentia subst.

in logica dictum est substantiam substantiam in 1.ª et 2.ª dicimus
ens per se existens et in alio ut 1.ª subiectum in quo subsic-
tant accidentia l. immediate l. mediate unde licet deus perfectia
sim plicitatem et immutabilitatem nulla in se recipiat accidentia
reliquae tamen substantiae habent aliqua accidentia realiter distincta
licet de ipsa absoluta sine illis possint conservari hoc patet
illud inferiorem ut nos nam substantiae omnes creatae habent
quae accidentales ubi &c. dubium est an ad hoc accidentia recipien-
dum substantia indigeat potentia accidentali essentiali et distincta
sa sicut materia 1.ª media qua ipsa recipit plura accidentia.
C.ª sit ut substantia recipiat aliquod accidens nec oportet in
habeat ullam potentiam accidentalem dem contra quaesitus
dicimus Phisi. et probatur quia si ad recipiendum unum accidens
indigeat substantia alio accidente ad recipiendum hoc indigeret alio
et ad hoc alio et sic in infinitum quod si in aliquo sistamus quod in materia
recipiat accidens absolutum dicamus in ceteris substantiis quod nec indigent ipsa

accidentali ad acta recipienda. Confirmatur adit in proportione nata juxta aptitudinem ad subsistendum actu, ex quo nomen accepit.

Oppositum tenet Gabriel 12 met. q. 3 Fonse. 1 q. 26 Caiet. p. 977 ad Fabr. Arist. 12 metaph. t. 2 ubi ait proprietatem diversa principia accidentalia et inter principia mixta subiectorum quia accidens indigebit diverso subiecto ab eo quod habet substantia quia subiecto accidentali. Confirmatur 1 quia ex Aristotelis 2 actus et potentia sunt in eodem genere physicae et sic ipsa sit accidens potentia receptiva erit accidens. Confirmatur 2 quia potentia ad formas substantiales est substantialis quia ad accidentales debet esse accidentalis.

Ad argumentum Aristoteles solum velle quod subiecta diversorum generum sunt diversa ac diversimode denominata, namque subiectum aquale quantitas quantum etc. licet subiectum cui immediate inhaerent idem sit scilicet eadem quantitas relinquit tamen actu diversa quae ab omnibus conceduntur quia si sensus Aristotelis in rigore acciperetur sequeretur effectus diversorum praedicamentorum ab eadem causa provenire quae est contra. Ad 1 Confirmatur. dixi ... locutio Philosophorum cum sola talis nomine actus intelligi ab Aristotele rem quae ex his tales nomine ut apud intelligi eandem quae est in potentia quae pertinet ad idem genus ... Ad 2 Confirmatur. Ad formas substantiales concedi potentias substantiales quae ex iis fit potentia faciendum unum per se quod non accidit formas accidentales et ideo potest in substantia immediate haerere.

q. 2 de subsistentia

Subsistentia complementum substantiae, ideo de illa in praesenti tractasim tamen quia gravis est et perutilis disputatio.

A 1 an sit et quid sit subsistentia

Sect. 1 Concordia et discordia auctorum

I antequam dissidentes sententias proponamus et exponamus
de nomine ipso subsistentiae quid sit. Itaque quod ipsorum ab aliis
quae frequenter in hac materia usurpantur nomine subsistentia antea
apud latinos pater a nescitaturus in ecclesia latina acceptus est
vox nominis graeci hipostasis latine exprimeretur. hipostasis
similiter licet apud graecos significet quod quid sub alio stat vel quod est
, in ecclesia saepe olim accipiebatur pro substantia quae apud graecos
est ousia ut audite quod vox i pro bendi ex concilio
sardicensi et pluribus aliis graecis et latinis praecedente tamen
tempore Hosio episcopo Cordubensi teste Nicephoro. 10
historia cap 14 coepit agnosci esse diversitas inter usiam sive
substantiam et inter hipostasim quam postea secuti sunt omnes
fere tum latini et graeci et concilia Calcedonense, Alexan., Ephesinum,
et 5 et 6 Constantinopolitanus ut refert Baronius 161 circa nomina
hipostasis intelligit personam suppositum vel rem subsistentem
nomine vero usia intelligit substantiam vel essentiam quia usus nominum
apud latinos receptus indicatur Augustinus de trinitate cap 4 lib 6 c 4
et colligitur ex concilio lateranensi in confessione fidei. licet Ioannes
theologus latinus in concilio florentino sess. 19 nomine substantiae
dicat accipi aliquando pro subsistentia vel supposito Deinde intelligendum
est iam tamen secundum antiquorum patrum rationem in nomine inter se distin
guuntur substantia et subsistentia.

Quo inter haec nomina substantia, subsistentia, hipostasis
suppositum et persona hoc datur discrimen quod substantia significat essentiam
vel naturam rei nisi illi addatur quod sit substantia vel incommunicabilis
sic non significat iam per se subsistens. deinde subsistentia significat
modum peculiarem quo substantia completur et terminatur per quem
accedit principium quod operationum. nono in praesenti explicando idem
significat hipostasis suppositum et persona solum addit persona mo
dum nempe rationalis solam subsistentiam rationalis dicitur personalitas
unde persona definitur a Boetio de duabus naturis lib., rationalis

naturae indi

individua subsistentia seu subsistendi ut infra melius adit per
creaturas personas quam suppositis incommunicabilem sistit nos subsistentes
subsistentes omnino incommunicabiles praesertim quod loquitur
de subsistentibus absolutis incommunicabilibus ideo appellavit pro
nos incompletam ab omnibus reliquis subsistentia suis
subsistentibus nimirum nos seculos incommunicabiles
sistit denique haec nomina post horum absoluta itaut solum
sistit illum modum subsistendi per se seu ratione ita ut
sistit nos et ipsos quod est subsistentia.

2° sicut hoc nomen nondum in Ecclesia usurpatum
acceptum est per mysteria fidei adque ex quorundam nomina
ita ad effectum illius modi quod talia nomina explicat
ex eiusdem mysteriis maxime dependent subsistentiae modus et his
et Christi eius fuit introductum praeterea duo mysteria ex quibus
maxime id redit subsistentia per relationem ad quod
solum dicimus nos assumpsit naturam humanam sine subsistentia
seu personalitate illa sententia ut loquitur in nos con
inde credibilitate adhuc 3pq 4 ar 1 impedita ne pa
tuitur in ea ut loquitur cum dicit ibi de communiter
patrem quam in Christo dicit esse duas naturas et personam unam duntaxat
nos itaque conciliis Ephesino Calcedonensi et Constantinopolitano et SS Doctorum
ut dogma fidei theologi cum dicit in 3 q 2 a 3 ubi suarez
d 7 sec 3 et Vasquez d 15 et alii

3° mysterium quod in Deo una esse et natura dicimus nihilominus
tres hypostases seu personas seu supposita seu subsistentias subsistentia
relativae reales et positive et realiter inter se distinctae
quod hanc dogma fidei ex conciliis Ephesino canone 4 Calcedonensi
Constantinopolitano et SS doctoribus ut 1 phi° d 11 sec 4 et 1 p lib 3
de trinitate quod dixi quo suppositum dicuntur ab ha....
1 v 2° vexatio an praeter 3 subsistentias dicendi ideo subsis
tentia absoluta qua se subsistat esse absolutum quae nisi sit

7 qua ipsi sit communi cancilis presidenti tales iudicii
viris et bonis negat Alen: bonav. magni Henrici Nicon
et alijs quos referunt et sequitur voz in p to 2 d 12 b
c 3 hoc. in doctrin Gabri Almai et plures alij quos re
fert et sequitur hic 9 p h i d 11 fi 3 docent illam subsis
tentiam concedendo cum esse absolutam et ipsa divina absolu
ta habeat esse completum in ratione subsistentiae et extra glorificatur provi
vitiae.

His positis dubium est in quo consistat illa modo quo ipse
latet subsistentia in libro 2 d 1 q 1 & d b q 4 et alibi dicit subsis
tentiam solum addere naturae subsistentiae individuam duas negatio
nes unam dependentiae ab alio, tamquam a sustentante, alteram
negationem aptitudinalis dependentiae quamcumque potest pende
re a sustentante illam. Secundo Gabr. 3 d 1 q 1 a 1 Mai
rez q 11 disputa ci partem licet 161 q 1 idem tenet Iano
minalis ibidem et durant in 3 d 34 Henricus q 1 c 494
ricardus in 3 d 3 a 1 q 1 Gabri d 1 q 2 a 3 dub 2 Ocam quolib
4 q 11 alij dicunt subsistentiam esse aliquid positivum de ratione
litatis tinctam a natura subsistentiae ut colligi ex ctaiis 7 me c 11
ubi ait idem esse quod in nemo sine qua . Kin 1 me c 1 pro
positi hic, videtur tangunt aliam in fula naturae dicam quod actione sic //
singulares idest supposita ista ipse loquimur

3° aliquid dicunt subsistentiam consistere in aliquo positivo
realiter distincto a natura quidem explicant alij ita quidem
quidam dicunt subsistentiam esse ipsam aictam individuationis et colligunt
ex d t i p q 3 a 3 . 2° quidam recentiores dicunt subsistentiam
esse actionem realem qua solum quam subsistentia in subsistentes inde
pendentia a subiecto sicut illa quae actio in creatura efficitur
3° alij dicunt subsistentiam esse ipsam existentiam realiter
ab illa distinctam 4° Capreolus 9° d q q 3 a 3 ad 1 2°
2am et et Gabr 7 me q 17 dicunt subsistentiam dicere existentiam
in suo conceptu nullam intelligendo absolute considerando

q. Caie 3 p. q. 4 a 2 ferrar. 4 p. 9 gen. c. 43 placent

Dari subsistentiam realiter distinctam a natura per intellectum

terminis tam constituentem subiectum conplere ad existendum, aliasque

denominationes recipiendas et suscipiendas propter sequentem naturam

quamque perinde sequitur forma, quae ... sed ultima ad

ultimam ... At quas has sententias late proponunt et explicant

... recitandi.

Sect. 2a Subsistentia consistit in aliquo positivo realiter distincto a natura

1o ... Subsistentia consistit in aliqua negatione, non in aliquo

reali positivo, itaque omnes praeter Scotistas et Nominales.

Vide Scot. ... 3 d. 1 q. 1 ... et ... 3 p.

... 2 ... praecipue ex principiis fidei subsistentiam ... sub

... formaliter ... in aliquo positivo et reali ... in

... quoque ... subsistentia ...

... et ... positivo

... principio ...

... humanitatis ... formaliter ... explicando

illius defectum ... infinitus ... formaliter ... formaliter

humanitatis, quae deest in aliquo positivo. ...

... intelligibile ... negationes ... positivo aliquid

positivis ... subsistenti ... formaliter ... non

... admirabile ... adiunt ... Ergo ... con

... dixit ... divinum ... humanitatem ... subsistentia

... praedicabile ... negativa

... humanitas ... aliter ... realiter

completa ... humanitas ... negotio

... aliquid de intrinseco complet ... negatio

... realis ... illa humanitas

... increata ... praecisso ... complet ...

conciliat ... 2o symbolum ... non posset fuerunt

verum

unionē personae cum subsidium non extendi ad negationes sufficientes ipse
his ipsa fieri unionē per se —

Ex quo ū in qua ponendo negationes illas, in quibus subsistentia
non solum consistit nec constituit, non posset negatio illa pendere
tanquam a subsistentia, nisi faceret non subsistentiae
non rogo quare ea pendeat ab ultra. l. enim idē
quo in ipsa natura debet aliquid positivum, non enim idem pugnet
cum hoc positivum erit subsistentia, faciens incommunica-
bilem subsistentiam quae permansit in natura humana. Ex quo si
dicas negationes tale negationes actualis dependentiae naturae
a negationes aptitudinis ad dependendum, contra illas non
faciunt illi ratione naturae dependentiae illae negationes
nisi quia antecedunt ante nisi solum mira valde, ut in incar-
natione, Filii, natura negationes, nec repugnat dependentiae
abolitur omnes temporum etc. Ultima rogabo quare illae ne-
gationes sint ita particulares ante, hic positivum sit sufficientes
pendere nisi consignet tanquam ratio tota illius dependentiae ab
quid positivum quod sit subsistentia.

Obiicies contra Scoto illas negationes sufficiunt ad constituendum
suppositum ex dictis. Nam cum ita et ad explicandum misterium incar-
nationis in quo sanctus Thomas 3° parte, q. 6 et 7 ... a Scoto sufficit
a verbo divino quid quod ad veritatem humanae necessarium
erat quod si subsistentia habeat positivum aliquid hominis assum-
ptum non esset, et sic in illo humanitas fuisset in perfecta sub-
sistentia violata contra ... Contra quod illud positivum humana-
nec est natura nec unio nec accidens. Ex his sufficienter intelli-
gi subsistentiam per negationes neque solas illas sufficere ad sol-
vendum misterium incarnationis in quo integra natura huma-
na fuit assumpta quod sanctus ... docent et ... rationes
fuit assumpta personalitas cuique assumpta licet humanitas fuit
Physice privata tota imperfecta, id contra hanc perfectionem nolui
ut haberet constituta in instanti violatio quo illud subsistens

supplebit per subsistentiam divinam maiorem. Verumque praeter mas[?] ... et uniones dari aliud modum subsistentiae soleat quidem subsistentia de quo infra

Cc. 2ª est hoc positis tribus in quo consistit subsistentia realiter distinguitur ut modus a re omnis creatae in addit[?] ... praeter auctores
1. et 2. sententiae defendit Suarez tract. de ... cit. et vers. 16
... dt ... et ... 1ª pars probatur contra ... distinguatur subsistentia a natura per quod quando unam dot sine alia distinguitur realiter ab illo sicut potest haec subsistentia et non ... ergo humanitas Christi ... sine subsistentia et ideo in Christo ... solum unica persona ut constat ex fide et humanitas Christi realiter distinguitur a subsistentia et reliquae humanitates quae eiusdem speciei cum illa et sunt fide ... reliquae et subsistentia ... quas ... cum ... ergo ... distinctio realis subsistentiae ab humanitate ... ex limitatione humanitatis eo ipso quod creata sit ... subsistentiae sicut ... subsistentiam realiter distinctam ... 2ª quod ut bene probat
Suarez ... tom. 1 d. 34 sec. 2 et d. 34 ... 53 ... et ...
origine ... et ... 30 c. 2 ... Verbum
potuit ... divinum unire sibi hypostatice quamcumque naturam
... angelis Colligit ad Hebr. 2
nusquam angelos apprehendit quasi diceret cum potuerit ...
noluit angelicam subsistentiam assumere ad unionem hypostaticam
... unionem sibi esse ... docet communis sententia
Graecorum et Latinorum PP. teste Ribera ... reliquae ...
... distinguitur a suis subsistentiis. Con. quod quae ... creata realiter componit ex natura et subsistentia ut dicitur d. 79
2ª a 2 —

2ª pars est ... distinguatur subsistentia a natura ut modus ... docet ... Suarez d. 34 in sec. 9 n. 33 ... quod ... subsistentiam manere sine natura cui inest quia est modus illius. Con. quod modus consistit ille qui ex intrinseca ... natura cui inest actualiter ... at ... intelligi subsistentia ... intelligitur ut actualiter ... complens ... subs[?]

subs(istentia)ler. Cor 2 q. non distinguitur realiter sine necessitate p(ro) omnia quae urgent ut concedamus subsistentiam sufficienter solvuntur ex eorum (res)pon(si)s q. illa admittunt ut mox dicitur.

Obi(icies) si na(tura) distingueretur realiter a subs(istentia) posset sine illa conservari q. sol(ute) dici et negari a foris Sua(rez) c. 3 q. 6 Sec. 4 et Vasq(uez) d. 34 in sec. b. ... ubi afferat dt. Ex ex dictis s(olutio) neg(atur) sicut sine aliis modis ita posse sine omni subsistentia conservari q. in specialiter docet Caie(tanus) 3 p q 4 a 2 in quo casu maneret na(tura) p(er) se nata negative et fundamentaliter p(er) se quamvis denudata omni realitate. Sicut

Obi(icies) 2° si subs(istentia) realiter differret ab ea tanquam modus ab illa dependeret ut a subiecto tot causali (contra) non posset na(tura) per se subsistere, cum sit quod intelligibile q. id quod p(er) se non stat permittit subiecto, constituat illud p(er) se subsistens. Ex q. illa non licet propter suam dependentiam entitatem, similiter subsistentia q. subiecto. Bene tamen, quia in alio genere dicatur illi esse per se idem esse realitas et ...alter ... ab alieno suppositio.

Obi(icies) 3° Aris(toteles) 7 me(taphysicae) c. 6 ubi dixit q. quidditas idem supposito non distinguitur ab eo q. habet illam q. supponit in divinis ubi subsistentia non differt ab ea. Contra ex d. 1 p. q. 7 a 3 ubi videtur docere q. suppositum non differt realiter a na(tura) individua. Ex in realibus creatis diversas propter eas ... ... limitationes Aris(toteles) cum ... q. quid intelligit de ... subsistentia. S. illis dis- ... tinctio a na(tura) forte a ... ignorata fuit vide Suarez d. 34 in ... 2° Ag... Ex ibidem agere de subs(istentia) divina de aliis enim nihil definitum supplete usque ad 3 ... ubi de hac re sermo a... ... erat.

Ex dictis infertur 1° subsistentiam aliquid diversum ab existentia subs(istentia) hec n(on) ex dictis d. 1° q. 2 non distinguitur realiter a na(tura) sicut subsistentia ex qua ... sit subsistentia na(tura) ... ... subsistentia quia hec non distinguitur realiter a na(tura) specifica ut d. 2 q. ... 2° infertur ... propter solum

insuper tribuere existentiam ad essentiam subsistentiam neqz tanq cono talis
insirad sui sit modus psi tibus quem nos ponimus co
notatae tales existentias tanq idqd immediate real
- 2o in fert 3o Caie subsistentiam necqd psis quam existe
- ntiam psis intelligit infer bisto idqd prorsus identificat
quam idqd reali tendit tinguit Dexisten identificat cum na
tura subsistentia existentia intelligit psis insubsisto quam subsistam

Tertio. 4o 2 eundem et pers. infert subsistam facere 3positionem
cum na sicut modus cum subiecto ut n. dat compositio
sufficit ut ait distinctione hex nema unita tiortente cadi
nata Dsubsistentia reali tendit tinguit ana billi unit scipsa
sicut modus q cum illa facit 3positionem

Sec. 3a Statuit subsistentiam esse quid substantiale

U 3a e subsistentia nia aliqd accidentale Dsubstantiale ita
ostenditur de her d 34 me se 3 n 9 [illegible] 3 p d 3 1 pri
qz persona et personalitas nidivit formaliter aliqd accidenta
le Dsubstantiale qz subsistentia quae persona personalitatem in
cludit tanq inin feriori . aus tale pa a tole . ipq ig
abimoli tamen Caie volus teamen tali 3o laurez
tias Balos 6 elegan. c34 ubi dixit personas significare
solum qualitates, Dsignificare aliqd substantiale reale prout
fuit ip lib 1o de trini c1 ex autoribus latinis tes iure civili
ex PP. dupu ecclesiae tam qz sape apud PP subsistentia et subs
tantia procedere ad sensu ut fuit ostendimus q subsistentia reali
qd substantiale.

Pr 2o qz in humanitate Xi d. manserunt omnino acc
identia illi innata ut docent theolo. cum dt 3 p ubi sua
tom 1o d 19 sect 6 i d probat ex conciliis et PP Dimansit
subsistentia q hec accidens non erat . qr qz verbum ini nuz
supplevit per substantiam personalitatem et mediante unione
substantiali . pr 3 qz deest accidentis e in hereze stai

et ee in alio quod non potest tribuere eam ipsam subsistentiam neque
plene subsistere [illegible] distinctione [illegible] probatur quia suppositum subsis-
tens et persona sint aliquid unum per se et si penderent quod subsis-
tentia accidens eo quod si esset accidens non posset ex illa et na-
tura fieri unum per se sicut neque fit ex subiecto et accidente. —

Hinc infertur falsum esse quod subsistentia sit actio [illegible]
[illegible] independentiam ab alio tamquam [illegible]
[illegible] quia quaequae actio est de genere accidentis neque potest autem esse
aut complementum subsistentiae [illegible] subsistentia est accidens [illegible] complemen-
tum subsistentiae quod non est actio. 2º quia sequeretur quod actio quae
in creatura conservat accidens sine subiecto sit illius subsistentia
contradictio. 3º quia in rebus [illegible] accidentibus non subsistit in actione
qua dependeat a subiecto [illegible] quod [illegible] subsistentia [illegible]
[illegible] in actione perfecta [illegible] 4º quia anima [illegible] conservat eadem
[illegible] quo [illegible] si esset unibilis
[illegible] actio non habet rationem subsistentiae [illegible] manifestatur
quia non est fundamentum [illegible] illas actiones cum
anima [illegible] conservat independentem a subiecto neque sub-
sistentia quod [illegible] conduit ad animas [illegible] tamquam causa influens
[illegible]

Sectio 4ª an et quomodo subsistentia reddat naturam incommunicabilem —

Supponendum est [illegible] pluribus modis intelligi posse naturam in-
communicabilem 1º tamquam rem communis. 2º potest intelligi
incommunicabilis ut non identificabilis cum pluribus suppositis. 3º
incommunicabilis id est non unibilis cum pluribus suppositis.
2º supponendum est naturam subsistentem esse communicabilis
sicut est res communis, pro quia subsistentia per se ponit res existen-
tes [illegible] singulares et individuas [illegible] incommunicabiles
[illegible] communis [illegible] Boetius definit personam
quae est rationalis naturae individua seu in communicabilis [illegible]
[illegible] incommunicabilitas [illegible] [illegible] subsistentia [illegible]
[illegible] [illegible] singularis sit et individualis. —

3° supponendum est non subsistentiam divinam esse communicabilem pluribus suppositis per identitatem, naturam tamen creatam esse in identificabilem cum pluribus. 1ª pars ad oppositum quia natura divina communicatur spiritui + sancto, quae Patre et Verbo coidentificatur, et eadem alteri supposito quae Filius et eo tunc hoc consistit arcanum misterium trinitatis. — Dices quod natura divina ut subsistens paternitate talia subsistentia non identificatur cum filio nec cum alio divino supposito, ergo saltem in sensu formali natura divina ut subsistens non est alteri communicabilis per identitatem. R/ quod licet natura ut est sub paternitate reduplicando subsistentiam relativam repugnet alteri supposito communicari ut subsistentia absoluta quae ut sic ab omni alio reali distinguitur et est independens: natura tamen specificative quae est subsistens paternitate est communicabilis per identitatem aliis suppositis divinis quia tamen peculiari datur in ipsa divina praeter relativas subsistentias absoluta communicabilis per identitatem pluribus divinis suppositis. In hoc solum loco sumendam de natura specifica sive sumpta ut theologi integrant reliquas difficultates de subsistentia absoluta in divinis.

2ª pars quod natura creata subsistens non sit identificabilis pluribus suppositis ... quia principium limitationem implicat quod una sit et eadem pluribus suppositis sit quod est mirabile in ipsa divina et propter eius infinitatem non implicat. Ex quo a fortiori sequitur quod ipsa subsistentia creata non sit identificabilis cum aliis pluribus suppositis. Dico notandum est tamen incommunicabilitatem non perveniri formaliter a subsistentia sed ab in perfectione et limitatione naturae creatae quae eo ipso quod substitit non potest cum pluribus realiter distinctis identificari.

4° natura subsistens completa non potest communicari alteri per unionem ut subjecto informationis sicut accidens idem illi parti sive repugnat de hoc parti sive de subsistentia per

suam dicam intrinsecam et increatam subsistentiam unde
aia q.d. realiter seipsa et positive est per se id non ita aliter
ni tanq. subiecto in rationis negari potest illi inhaerere. Signa
cum perfecte subsistens non sit alteri communicabilis. s. tanq. subie
cto l. tanq. forma. hoc tamen non convenit illi ex eo precise
quod sit subsistentiam et sic non magna ratio per subsistentiam
et pro altera parte ut dicit arr. cum tamen forma me
et hoc vicissim forma communicet humanitati convenit ex eo quod
completa subsistentia sit et ideo non indigeat altera forma ut ma:
unde hoc habet humanitas q.d. est subsistentia creata danda
data sit.

Restat tandem examinare quae sit communicabilitas
tribuatur naturae subsistenti. sit 4a c. natura subsistens naliter
est communicabilis. id. non unibilis cum altero supposito
quamquam illud sit personaliter tamen unibilis est si sit
creata unibilis pluribus suppositis divinis simul amissa
tamen et retenta propria subsistentia aeneade propria absoluta
propriae uniri ulli supposito creato. 1a pars quod nulli supposito
possit uniri naliter pr. quia si alicui maxime divino crea
torum nec de propria absoluta potentia de quo infra. Tum quia
l. divo nexum est miraculum ut omnes supponunt. Et
agens de misterio incarnationis (q. 8 et 1 r. autem quare na
liter id repugnat est quia quae fuerit subsistentia debet sibi
subsistentiam sui ordinis unde cuiusque alterius ordinis erit praeter
ipsius naturae leges.

2a pars quod natura creata subsistens personaliter
sit unibilis unita supposito divino amissa propria subsistentia
creata prae misterio incarnationis ob quod id dirigit et ex
infiniti potentia divini suppositi quae propriae non solum naturae dicam
perfectionem ad se uniri quamvis naturam creaturam sustenta
rei imo plures naturas et infinitas simul ut tanquam cer
tum docent communiter theologi 3 p. q. 3 a. 7 et in
d. 1 juxta sententiam Suarez ibi d. 13 q. 3. quod vero sit etiam
unibilis pluribus suppositis divinis simul licet negent

ab Scho Alvarez talis sequit^r herrez ad t. 3 pg 3 a. 6
alensi durez Henrici talis quos referunt Theus.
Suarius sec 2 & Vaz 3 p d 39 c 2 in tu.. q^a in hoc
nulla apparet implicatio . . . sodias vero illa 3 suppositis
divinis cois assert sicut dicam q^d implicat. Con^a q^a na
creata e in capax sit hor^z sicut & pluriu^z causar^z
que sint adequate ex illam non ii sore coez divi
nisse positis p identitate^z sicut e dicam & sic nullaen
de arguit perfectio in finita. Cor. 1 ^o capacem e
nat^z p pror^z obedientia le^z inadinea d ypos^s sup. natle
unionis ad 3 divina supposita que cum ii sint eesto
solum numerum^z ii apparet implicatione q^d numer^z possi
bili^z eijdem rei multiplicet ^r p^t ternaliter.

3^a pars q^d na creata ii potest uniri alteri supe
posito ex divino per de ppra absoluta sive relatiua si ue
ppria subsistetia defendit ab Scho. durez. Palu. Marsil.
Capre. Caie. Palud. talis. & communiter Theologor^z
ut referunt Vaz 3 p d 33 c 1 ^o & Suarez to. 1. d 14 sec. 1 qui
ibimet dat ii e dubium de ipsa subsistentia personaliter con
rese uni superveniet utr. ex his eam specie palio qua
ri eius manifesta est implicatio in hoc q^d a^o sp^{alis} epos
tendi p se & minaliter sue posito sicut e implicatio
q^d inherentia alicui accidentis p subsistentias identitate
dubitas q^d de ipsa na specifica sine relatione^z propria
subsistentiam & dificile apparet unique implicatione ob
quam ii potest uniri nego cum suposito divino si ippa ppria
subsistentiam retineret.

P pri^o ex doctrina PP & Conciliorum aviste
rium in carnois non Concilia Ephesi Idest talis
qui PP sanierunt humana disputes. Cont^a nestorium qui
dicebat Beatam Virginem non ma ver dei sed hois
unio humani tisi ad p sonas divinas q^a in x^{to}. non i
p sona creata huius coe ius inconsequentiali q^d p sona diuina
ii potest uniri cum na huma retinente suas subsis[illegible]

subsistentiis: si enim possent uniri Nestorius posset respondere in Xº D. mansisse personas creatas miraculose, et ita illas solum dicat non fuisse genitas a Beata Virgine et quae sequuntur. At re vera nunquam dixit homines quod importat refutationis assertio, quod nec a parte obsoluta humanitatis [illegible] personalitas creata cum divina naturam in eadem natura, idem indicat Concil. Francfordiense epistola ad episcopos Galliae docet personas humanas non fuisse in Xº D. quia personam dicunt illas consummari, et eodem modo loquitur Ecclesia contra indecens citata in 3 p. q. 4 a 2. Cujus dicit impossibilitatem utriusque quia personalitatis in eadem natura...

Prob. 2 ex implicatione quam suo et negativo representationis ut plurimum approbant quia subsistentia propria hominis humanae, v. g. illam in divino verbo afficit ut modus et in verbo est, et talem vero divini huiusmodi illas personae, ut importat veri ficari quod est in aliquo, potius dicitur per quod casus illi in verbo verbo repugnat non autem esse per se finaliter excludit esse in alio, et si alieno supposito traheret posset verificari quod esset in alio, et veri ficaret de humanitate Xº D. quod est in verbo divino, et supposito quod sit per se per proprias subsistentias implicat quod uniatur hipostatice alienae personae, sic enim foret in alio...

Vom. et explicat aliorum haec eadem implicatio quia subsistentiae finalissime ut talis repugnat esse per propria absolutam esse aliquo modo in alio ut in supposito, si talis subsistentia sit completa divina haec propriis subsistentiis sustentaret opposito alieno et in illo esset, consequenter illius subsistentia esset in alio et in supposito alieno saltem mediate et esset in alio, et ne esset esset ex suppositione, et ne esset quia est finalissime et essentialiter ratio essendi per se.

Dices quod sicut natura humana Xpi D. quae primo est per se persona in tali ratione cum opinionibus sententia est in alio scilicet in Patre mediata unione hipost. cum illo quia duo modi subsistendi

di

subsistendi posse, licet duplicent eundem effectum formalem
unus tamen alterum videtur, itaque si non humana na-
tura per se propria personalitate posset uniri hypostatice
cum Verbo divino, duplicatis solum effectibus formalibus subsis-
tentiae, sicut potest Deus miraculose ultra suas species fa-
cere unicam quantitatem quae non quaeritur producere alias seu
iterum + duas quantitates quantitativo modo.

Ad quod humanitas sit id quod proprie non est sequitur videtur
subsistentiam intrinsece afficientem per quamcumque modus uni-
onis afficiat eam per se, data tamen etiam in alio supernaturali ultimitate
de quasi extrinseco subsistentia intrinsece ipsam humanitatem
quidem effectus formalis inhaeret duplicatus si uniret eam Patri vel Spi-
ritui Sancto, et ideo id non implicat; at ubi humanitas subsisteret
propria personalitate, propriissime talis haec esset per se ut nullo modo
esset in alio, unde cum tali modo intrinsece dicat omnimodam
incompossibilitatem supposito alteri, quod in illo esset
ultimo, implicaret nisi esset duplicatus idem effectus formalis
subsistentiae per duo diversa et repugnantia in eadem natura.

Ex quo etiam patet ad aliud exemplum de se ipsa substantialiter
quantitatis duplicatae; dicendum enim quod illa duplicatio non
implicat quia illi duo modi sunt eiusdem omnino rationis intrinsece non repug-
nantes, repugnat tamen subsistentia intrinsece per quam aliquid est per se
et illa quae in alio existit; ex eodem facto individuis non implicat
quod eadem natura divina simul habet tribus distinctis persona-
litatibus relativis, quia cum non reddunt non dant divinae naturae esse per se, neque
relativae oppositae illis propriae sunt propter suam infinitatem
unicam tres subsistentias sibi connaturaliter vindicat
quibus communicetur. Per ... denique suam ... ad finem ...
tamen unire repugnans tamen in hoc quod natura talis quae non subsis-
tit per se propria personalitate ... producat in se ... unita-
tem aliam ... aliosque ... numero ... quae successive possit
comparare successive ... habet ... quod omnes

ille

subsistentiae non repugnant interessentiae effectui formali quem tribuunt
hoc tamen non Doctor Suarez cit. miratur maxime et explodit. Doctor Aliiq. postq.
ipsorum miratur virum alioqui doctissimum admiror adeo obnoxium
ut tam frequenter tempore habitus alios sensus ad mirum exciperet
ex hoc tandem infert quod natura est dicta non in communicabilis ratione
subsistentiae et quod subsistentia saltem creata si completa sit dat
naturae hunc effectum formalem ut reddat incommunicabilem per unionem
respectu alieni suppositi.

Ut hinc per eum quod neque per se absoluta posit uniri natura substantia
lis Joannis per unionem hipostaticam cum petro vel alio supposito tertia
to manifestat non repugnat quoniam subsistentiam. e. dist. 3 p. q.
2a. a. 2. durand. Caiet. Scoto henrici et aliorum quos referunt et
sequuntur Doctor 3 p. d. 2 sec. 2 ubi Suarez tom. d. 13 sec. 4 et d. 34 meta
sec. 9 fine. implicatio non est in hoc quod si natura Joannis subsisteret per persona
litate petri sequeretur quod illa esset personalitas petri et si esset, esset ex super
fluo quia haberet alienam naturam propriaset propria petri talitea illi
esset astricta ut non posset alienam sustentare. hoc enim est pro
prium cuius cumque modi ut dicat actuales et aptitudinales connexiones
essentiales cum tali determinato subiecto itaut alteri non possit communicari
vel se ipso vel media unione distincta ut ostendetur d. 7 q. 1. et habitu
colligit 1° inductione in omnibus modis qui habent illas determinatas cone
xiones. 2° ex illorum magna limitatione et imperfectione quae ad
unam naturam astricti sunt. 3° quia non possumus intelligere subsistentiam
petri nisi solam in petro ubi petri nisi solum in petro et c. atque haec
incommunicabilitas non provenit ex ratione subsistentiae ut subsistentia sed
modo ei finito et limitato! unde subsistentia divina quia illimitata est realiter
potest alienam naturam terere.

Sec. 5. Concludit tandem quid sit subsistentia

Dico 5° cum subsistentia est modus substantialis constituens naturam in commu
nicabilem alieno supposito terminans illam et faciens proximum principium
quod suarum operationum. Dico modus substantialis per se ex dicta sec. 2 et 3°

17

2º dr. substantia per se non incommunicabilem et quod exa-
posit et completa dum perseverat in natura facit illam incommuni-
cabilem et irunivilem alieno supposito. Sicut sit in exeatu-
reddit non incommunicabilem per uniones licet in sp. idemptitatem
modo explicato sec. 4. 3º dr. ... quod complet substantiam et illam trahat
quasi imponens illi ultimam manum ut eo ipso non possit alteri ...
At quod hoc explicat ... per ... trahat ut excludat a sub-
sistentia et non omnis vera causalitas. Subsistentia non in nullo
genere verae ... ; ... ex prese 3 p. to. 1º d. 3
et hoc colligit 1º ex dictis in generali 2º Phi. de modis et ...
et ex dicendis d. 7 q. 2. 2º quod id quod est vera causa alicuius effectus
... supponit illum existentem per subsistentiam praesupponit non ...
existentem quod non est vera causa illius ~~effectus~~. ~~non supponit illum existen-~~
~~tem~~ ... quod subsistentia dicit in suo conceptu ... realitatem
re. et complere non actualem quod praesupponit in re ... aliquid reale
complendum et terminandum. Cum quod hic modus realiter dicitur ... anima
... existens quod prius intelligitur ... existens quam ... causa subsistentia. —
3º quod subsistentia ... est finis nec ...
neque ... est forma aut materia non solum divinum ... ipso illius
supplebit absentiam et tamen non ... est ... finalis ... nec
denique non ... convenire efficientiam et quod ... in eodem genere ...
nat anima et quod sequeretur quod verbum divinum supplebat subsistentiam
creatam per conveniens effectibus ad extra quin fiat communis omni-
bus tribus divinis personis ... doctrinam theologorum. Cum quod subsistentia
creata ... sit modus non ... efficientia in fluere in eam ... quae
... Colligit 4º ex eo quod sufficienter salvat ... responden-
tia quam natura habet a subsistentia per hoc solum quod haec se habeat
ut complementum terminus et conditio requisita ad illius ...
vationes sine qua ... ut sit ... natura. denique per hoc sol-
vat quod in verbo divino ... praestat munus subsistentiae nulla imperfectio
arguat. —
Ultimo ... quod subsistentia reddit non principium ... quod
operationem quod licet natura ... habeat virtutem ad operandum ...

illa tamen solum ei primi qui a quo & quando subsistentia reddit subsistens l. suppositum tunc solet ut primi principium operationum & sic hoc sensu dicunt Philosophi actiones sunt suppositorum et dixit Aris. 1 met. c. 1° singularium quod axioma desumitur a Divina doctrina principio que & quod appellatur a Graecis theologis et aliis in Concilio sex. 18 prope finem. ad 1 p.q. 39 a. 5 ad 2m & theologi in mat. de trinitate & incarnatione.

& quod non intendit quod subsistentia vere attingat effectum medio influxu quia ad illum sufficit natura quae est immediate ut natura ignis ad producendum ignem unde si natura denudetur omni subsistentia absque nobis miraculo posset operari ut bene fert d. 34 metaph. sec. 7 n. 15. Sicut operaretur ipsa similiter sola separata anima. Cor. quia in diuinis suppositum ut totum non immediate operatur ad extra sed per divina cum Trinitatis. Similiter operatio humanae Christi d. ipsa concursum cum sola humanitate aliud requirebat a supposito divino praeter naturam humanam.

Dices ex Aris. 1 met. c. 1° medicus curat non humanam in com. Respondeo Caietanus in suppositis quia actiones sunt ad supposita sed quia diverso dicunt esse procedere a suppositis. Cum quia sequeretur quod subsistentia haberet per accidens respectu effectus. Et quod Aris. ibi negat de suppositis et singularibus. Respondeo dato quod subsistentia agat a suppositis ex quia sicut natura operatur ut actiones tendunt vere ad subsistentiam illarum producendo ut actio generativa in Beata Virgine non attingit personam divinam illam producendo sed solum humanitatem licet in rigore dicatur generasse suppositum. Video dicatur extendi itaut actio dicatur procedere a supposito ut quod non operatur ut immediate fiat a subsistentia respectu actionis ei enim conditio est complementum subsistentiae requisitis ut natura effectum producat ex quo patet ad obiectionem.

An et quotuplex sit subsistentia ubi an sit simplex.

Subsistentia alia est divina alia creata alia personalis conveniens solis rationalibus alia communis etiam irrationalibus latius dicta subsistentia. Praeterea alia

spiritualis alia corporea formis tantum, sequitur subsistere quam hic substantia inquiritur doctissimus [illegible] negat comparationem quam cum illis habet [illegible] corpus cum plemasta dissimul tale solum de divisione subsistentiae in simplicem et compositam [illegible] n. 39 d. 32 [illegible] ostendit subsistentiam simplicem esse in hoc sensu quod pro compositi physici nihil habeat partiales subsistentias unam aliam partialem [illegible] unica simplex datur in toto composito licet extensa et habens partes extensionis sicut compositum [illegible] has partes [illegible] subsistentias partiales [illegible].

Sectio I.ª Subsistentia compositi physici non est simplex.

C[illegible] I.ª est compositum corporeum habet subsistentiam divisibilem eiusdem magnitudinis cum composito. explicatur aqua unius palmi subsistit subsistentia unius palmi quae sit divisibilis in tot partes extensas in quot potest aqua dividi [illegible] d. 34 me [illegible] [illegible] et [illegible] partium [illegible] subsistentia quae datur in aqua sit vel indivisibilis [illegible] tantum in unica parte aquae [illegible] nimium tantum [illegible] cum omnes partes sint homogeneae et similes non est maior ratio quare potius dicatur esse in una quam in altera [illegible] patet dicendo in 2.ª positione neque est posse in omnibus. neque [illegible] posse esse in illis plurificata tamquam in multis locis neque in illis posse esse indivisibiliter sicut res spiritualis [illegible] aqua [illegible] in qualibet eius parte id [illegible] proprium est rei spiritualis neque potest convenire alteri [illegible] [illegible] ergo in tali aqua datur subsistentia cum [illegible] partibus quot habet aqua et composita integraliter sicut [illegible]

Probatur 2.º quia qualibet pars aquae [illegible] retinet subsistentiam et [illegible] productis [illegible] partibus aquae datur partes subsistentiae [illegible] continuata [illegible] in infinitis partibus deberet infinita subsistentia discontinuata

aequirunt

q. Continuatur per unionem indivisibilibus que uniantur partes
subsistentie sicut continuative uniunt partes aque →

Con. 1 quod subsistentia est magis valde connexus cum existentia sicut
aqua adheret per existentiam compositam integre liter sicut
aqua itaque deveniet [illegible] per subsistentiam. Con. 2 quod filium divi-
num assumpsit naturam humanam aliquam continuam subsistentie
non solum assumptis partibus illius de indivisibilibus secum unitis hypos-
tatice quod in omnibus partibus meis et indivisibilibus subunitis presuppo-
nebat subsistentia [illegible] quod si inponeret nihil in illis posset supplere
divina persona sicut non haberet capacitatem ad subsistentiam creatam
non haberet ad divinam →

Dices quod libet pars aque non dicitur suppositum et aliqui habet subsis-
tentiam et partiales quod opus urgeri in indivisibilibus [illegible] quod modi imme-
diatem subsisto [illegible] subsistentia. Ad quod attinet ad
indivisibilia id defendendum et explicandum est sicut de unione com-
positi Physici id explicabit sect. 3 quod vero attinet ad partes
dico quod aqua unius palmi de [illegible] suppositum sicut de una aqua
quod si dividatur per medium dissolvit unio inter partes aque et subsis-
tentie [illegible] huius dissolutionis due aque duo supposita inte-
gra resultant nulla alia facta in partibus mutatione non sicut
eadem massa aque supposita unione dicitur pars aque, et illa dissoluta
dicitur integra aqua quod partes homogenee itaque portionali de eadem
partibus subsistentie —

ll. 2° cum in composito Physico ex materia et forma datur subs-
sistentia composita ex pluribus partibus residentibus in partibus Physicis
ita [illegible] cit. a n. 13 quod vero quod sidat unica simplex id connexas
partibus illis quasi Physicis et essentialibus, si est in sola materia sive
sola forma sive unione aut in omnibus simul, non [illegible] quod [illegible]
met indivisibilis [illegible] simul plura subsis[illegible] modificare hunc
quod non degenerare unionis cuius [illegible] copulare et modificare
plura ex extrema hinc est quod vere alicuius [illegible] unionibus [illegible]
[illegible] subsistit [illegible] non sine fundamento [illegible] dicet quod

quotlibet fra s. unio variat aut variet etiam in natura subsistentia. & 2a aia realis separata accepit eadem quam subsistit

antea: qd si subsistia modificaret omnes partes Phisicas simul [illegible] illis simul dependeret & quolibet extremo variato

variaret subsistentia. denique subsistentiae propriae non consequuntur quemcunque existentias: sicut in composito Phisico dantur plures

existentiae unitae, ita etiam & plures subsistentiae.

Dices i° eam subsistentias simul dari in unica tantum pro natura s. l. forma l. unione. Ps 2° e qa in natura solum propriè non

forma realis ab illa separata adhuc subsistit quin acquirat novam subsistentiam. si dicas etiam solam formam 3°e qa natura subsistit distincta

a quolibet forma nullam nisi subsistentia comparata qd si subsisteret subsistentia forma variaret ex cuilibet formae per variatione

Contra i° qa subsistentia non propriè [illegible] tantum id [illegible] immediate uni

[illegible] si daret in unico solum quo uniret cum altera immediate

qui neque illam faceret subsistentem. Contra 2° qa omnes partes immediate unitae sunt humanitate unicuique divinum per unionem sui

personae supplente verbo in singulis subsistentiis creatas & singulas personas

tentando qd si se faceret subsistentiam unius partis reliquae subsisterent nihil est necesse concedere unionem filii divini immediatam ad omnes partes humanitatis.

Dicit m° [illegible] subsistentiam dari in partes compositi

[illegible] tantum con[...] n. 3 p. to. i° d. 19 c. 12 . 2 in compositio Phisico

ultra partes unitas & subsistentiam dari aliquid aliud per qd partes

etiam collective sumptae distinguantur [ab] ipso composito. Ps 2a° e

Phi. satis probabiliter videri in composito Phisico aliquid aliud

praeter partes collective sumptas. si verbum divinum sibi univit

totam humanitatem univit etiam partes immediate supplendo in illis

partes subsistentiae quam habent.

Dubitabis 2° q. 2. a. 2 d. 3 2 qa in natura [illegible] partes

[illegible] hyp. & subsistentiam fiunt & subsistentia sequendo ad natura reali.

de personalitate s. persona [illegible] quod est personal. hypost. partialis

82

Q. 3. quod ent subsistentiae partiales quae unica dat tantum simplicissima. nisi ergo qua quae est suppositum hypostasis seu persona completum, et omnino in communicabile alteri. Dico quod si partiale neque est completum neque omnino in communicabile quae non dat hypostasis seu persona seu subsistentia partialis. Tamen quod ex antiquis PP. et ex Boetio et Ricar. victoria subsistentiae complementum ultimum rerum quae non reddit omnino in communicabilis, quae infra sunt una respondeat subsistentia partialis. Ceterum propter quod si infra de aretii est in communicabilis sine non in communicabilis quae tribuit partiale subsistentiam.

Antiqui PP. sed ut fatetur Bas. ibi in eo absolute egisse de subsistentia completa. Video in esse vere hos voces persona hipost. et suppos. impossibile adsignificandas res completas integris subsistentiis. Et tamen de illos partiales attribuentes subsistentiae respondentis realitatis, suppositalitatis aut hipost. debebis quae quidem in completas, quod illa nominandi tam non impossibile sig nificandas integras res subsistentes. Sicut hic homo impositione adsignificandum totum hominem quilicet vere componatur ex partibus illis tamen non applicat hoc nomen non dicimus manus homo partialis. eodem modo dicendum de compar. quod in communica bilitas respectu alterius tribuit nisi compositio non subsistens modo explicato a uno sensu et modo explicando in sequentibus.

quare si contendas illos partiales modos qui singulis partibus insunt vere dicendos subsistentias partiales nec curandum de nomine sidere admittas singulis partibus compositi substantialis Physici inesse modos partiales ex quibus completur integra subsistentia ut amplius in sequentibus probabitur. quare sicut ipse Vaz. ad mittit in aqua unius ipsius subsistentiam continuitatis et quae et independenter partes illius in partes aquae et alias imperfectiones illius ipsius unitum comparari et sicut unio qua unitur ipsa pars ex parte aquae licet sit dependens ab alio et illi communicata subsistit in

intermedium quo uniant per extensionis subst. unaliy
fra compositi licet pendeat a subsist. & illi communicatione
potuerit in se sustentare per subsistentiae quid quid sit de illis nomine

Sect. 2ª immediatae fra dant per subsistentes

II. Tertio in m.a. 1ª cuius unio compositi dat per subsistentiam ita
plures sententias & Suar. to. 2 in d. 34 sect. 4 pri. quod m.a. 1ª
subst. quia constat ad hoc ut habet subsist. compositum quod in hoc distinguunt subst.
a accidentibus quare sicut accia possunt complexi pin hoc eius
itaque participant subst. eorum debent complexi subsistentiae
Cong. quod m.a. 1ª tm consideratum unione actuali a forma quam sine
illa ut recta posse adeo conservari nunc per se ipsis sit ultimo terminationis
incommunicabilis alteri supposito substantialis sit m.a. subsistentiae
subsistentiae.

pr. 2ª Con. quod Deus immediate sibi unit m.a. an humanam nihil ipsius in
dem ipsum illam dimisit individuam mortis quae erat eius separata
prima fuit subsistentia. 2. futuro erat compositum quod tm posset
verbum divinum quid quid sibi immediate univit sustentavit tan
q. suppositum supplens vices subsistentiae creatae aliter non posset
uniri cum m.a. sicut ipse cum accidenti ex eo quod non sit capax subsi
sistentiae ut docent Suar. 3 p. to. 1º d. 14 sect. 4 alibi Vaz. d. 30 c. 2
ex Pala. Vasq. & aliis.

fra. Dices m.a. non subsistere & quod ipsa non naturaliter separari
per se separata ab aliqua m.a. & quod per se subsistenti communicari cum
per subsistentem duntaxat unitarum fra non subsistens. Resp. m.a. adeo com
municari per subst. cum ipse connaturaliter existere quod subs
tain complectitur sua dependens a fra non alibi explicato
p. m. 3ª non subsist. Sed in. solum reddit m.a. subsistentiam
ut non possit subsistere in alio supposito & ideo ut terminari
licet m.a. m.o. sit unita fra per non & licet quod eiusmodi fra coniuncti
creatis quo durant sit dependenter a fra & separata indigeat
concursu maiori semper tamen subsistit anima in se ipsa eadem m.

ɔservat neq; mā unit cum sua subsistentia ultra supposi-
talit, unde neq; unio composititalis dr. i. e. hypostatica.
Cl. 4ª ci. sa quæ g. aduenit de pōa mā (stantes sts. hypostasi)
sunt per subsistentiæ et q. eam st. subsistentes s. ubiq; quæ dt 1ª
l. q. 75 a. 2 ad 1 et 22 et q. d. ea ia a. 1. et 6 sua citis, sonq, g ma
c. 3. q. 9 sua 4 Caie. i. p. q. 7ª a. 1 ad q. et q. 90 a. 2 et sema 1ª q. gon
c. 62. pri. ex roi. b. q. facti pro mā: nam aia realis subsistit
internmi nabilis ab eis supposito et immediate fuit assumpta a verbo di-
uino in triduo mortis sine mā substantiale; q. illi dicunt subsistentia
pr 2º qz aia realis pduit adeo p creationez q p se subsistit naz
ex dt 1ª p q 9 q a 4 quæ incent ɔnaliter st res subsistentes. Con 2ª
aia realis separat a corpore et extra illud ɔservat p sua subsistq; minimalis
q hunc e subsistens aliter n. r. ipotest sine mixtio realo ma nec inde-
pendenter a subsistente.
Dices qd. qz aia separat simul etiam acquirit novum modum
positivum ad subsistendum quem modum antea n. habebat in corpore
unde dumtaxat uni tam in corpore subsistens mirat. dz tamen ex ferra
et Caie citis et dt 1ª d. 2 q. a. 2 et sua cito aiam realem dumq; incor-
pore se secundum modum subsistentiæ quem postea habet separata
pr q ā ex eo q. uniat mā g. substantiat ab illa ultra suppositio neq; unit
cum illius subsistentia imo neq; substantiat ultra subsistens cum de facto
uniat mā habeat in se et independeat q. unitae etiam p se subsistens
Con 1 q. ā ex eo qd aia realis separat a mā solum amittit unionem
cum illa nihil de nouo acquirendo id n. dicit sine fundamento
se hunc manet sola subsistens q. dumtaxat unita. Con 2º qz q
verbum divinum eadem n. sustentauit aiam x dum erat unita corpo-
re post q in triduo mortis ab illa mansit separata q aia realis
eodem m. subsistit unita. i. separata.
Cl. 5ª ci. reliquæ sa. ex præcipitarent existentiaz sunt etiam in eodem
ɔposito peculiarem modum positivum a formali se distinctum qui
poa speciali per subsistentiæ. i. pars qd sa substantiales pendent integra
ma etiam dum ab illa dependent habent peculiarem modum realiter
ab illis distinctum quo p se sint positive defendit specialiter anim?
pr qz sa ille subsistentialis st q ipsæ ut sunt positive in ro subsi-
stentiarum sicut mā et aia realis.

Dices

dices requiri quod immediate ipsae recipiant subsistentiam

substineant illam recipiant mediate quatenus sustentant ama-

subsistentiam. Probatur 1ª Consequentia quia Verbum divinum hypostatice unionem susten-

tavit immediate formam seu speciem quae ex propria [illegible] Christi

mortui formam corpoream cadaveris et [illegible] quamlibet formam

corpoream immediate sustentare ut communior fert opinio

quia in illis [illegible] ad proprios modos quo [illegible] et [illegible] sint partes

immediate ex propria personali subsistentia divina mediante [illegible]

[illegible] et suppleret quod deficit nisi quas assumit aliter [illegible]

[illegible] quo non cum ei potest uniri. Et [illegible] immediate

praestat rationem subsistentiae quia illis deerat propria subsis-

tentia distincta a subsistentia Verbi. Consequentia 2ª quia effectus formalis

subsistendi in propria [illegible] nisi [illegible] modo a [illegible]

litate immediate unita forma quae unit cum sua [illegible] subs-

sistentia illius quia in sua [illegible] peculiaris modus [illegible]

[illegible]

Ex quo fit 2ª pars quia talis modus debeat in rigore ap-

pellari pars subsistentiae quia ad rationem partis subsistentiae

sufficit quod sit magis ex propria ratione [illegible] subs-

tentans [illegible] illam in communi [illegible] alteri [illegible] suppo-

sito sustentanti. Et hoc solum dat in illo [illegible] in forma

quia nunquam pars subsistentiae nisi [illegible] illo [illegible] positio nun-

quam propria forma communicari aut uniri hypostatice ni-

si talis modus [illegible] ut exigit in [illegible]

[illegible] sua forma unita sustentat illam ut subsistentiam [illegible]

[illegible] talis forma fuit [illegible] [illegible] supposito unde

neque illi unita hypostatice quia ille [illegible] pars subsiste[ntiae]

Consequentia 1ª quia Verbum divinum [illegible] personalitate solum

supplet id quod in humanitate et sanguine [illegible]

[illegible] subsistentiae alio quam Verbum [illegible]

solum hypostatice neque solum [illegible] illam [illegible]

[illegible] immediate unita hypostatice cum forma sanguinis et

[illegible] forma cadaveris [illegible] quia in illis deerat propria

pars subsistentiae quae supplebat. Consequentia 2ª quia aliter in

composito corporeo unica solum daret subsistentia [illegible]

immo et sequenter idem est suppositum quia eadem est materia unde quando ex stupa generatur ignis et ex igne fumus vel aer quia datur eadem materia communis, fiat verum dicere quod idem suppositum ignis et aer.

dices si potest operari idem suppositum quia in illis variatur modus terminans ex parte qui complet subsistentiam immediate suppositi. Sed contra est consequens quia ex hoc infertur subsistentiam materiae esse incompletam quia indiget alio cum quo componatur ut constituat integram subsistentiam et hoc datur ex parte ... ergo idem modus terminans ex parte vel est exigentia subsistentiae et sic ... intentum vel non et tunc rogabo quid sit an accidentalis vel substantialis? non accidentalis. Sicut non potest complere subsistentiam neque suppleri a verbo divino neque etiam substantialis nam ... subsistentiam et unionem neque alius modus substantialis datur in ea quae ... per subsistentiam.

Obiicies formae corporeae communicant materiae et illi in quibus sunt et quasi in haerent et non subsistunt ... quia illa actio non solum subsistunt quia inhaerent subiecto et ... ergo hac ... formae corporeae substantialis ... quia ... in hoc distinguunt ... quae materia subsistens ... per creationem reliquae autem non ...

Formae corporeae communicant materiae ut subiecto ... conveniunt ... quia ... in se ... hoc non impedit quominus habeant propriam subsistentiam ... non solum ... subsistentiam incommunicabilem ... supposito ... non ... ut ... supposito ... unio ... quam cum illa ... hypostatica ... corporea ... dependenter ... habet eam per subsistentiam et ... uniones cum materia ... substantialis et ... cum illa parte subsistentiae quia si deus illi ... maiorem ... creationibus quam illam ... communicare

a sine unione dependeat independentia existendi a subiecto hinc per
eandem formam subsistit et per se subsistit est. Ad 2um potest dici
peculiari lex dici subsistentiam, non quia illa substantia per se habeat
partem subsistentiae et sit independens opposita dependentiae
per se sed independens a subiecto.

Sectio 3a. An in unione compositi physici detur subsistentia

Ultima est unio quae est inter materiam et formam, sub in [illegible]
tiarum modum realiter ab illa distinctum et partialibus subsis-
tentiis quae sunt in materia et forma quamquam de genere subsistentiae
licet absolute non debeat subsistentia appellari sed solum
complementum integrae subsistentiae. Explicatur: diximus in materia dari partialem subsistentiam et aliam partialem in forma
asseruimus quod etiam in unione substantiali datur suo modo aliquid
subsistentiae materiae et formae et eodem modo loquendum est de
[illegible] in ratione extensionis quae datur in substantia.

Probatur primo quia in unione compositi substantialis datur talis
modus et defendit [illegible] to. d. 17 [illegible] a [illegible] autem
primo quia quidquid est substantiale communiter per se substantia existit per se supo-
sitive et potest [illegible] non positive subsistere: sed unio compositi
est substantialis cum plenus substantias [illegible] debere aliquid de subs-
sistentia saltem complementum subsistentiae. Confirmatur quia in materia
et forma dantur partiales subsistentiae quae dantur distinctae entitates cum
distinctis existentiis quae consequenter debent habere diversas
partes subsistentiae quia hae immediate fundantur in existentiis.

Probatur 2o ex misterio incarnationis in quo non solum verbum
divinum sibi univit hipostatice materiam et animam sed et unionem
ut late probat [illegible] to. d. 17 [illegible] ex [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et
P. P. saepe asseruerint [illegible] verbum per unionem immediate
non solum partes sed totum humanitatis adcuius propositionem
[illegible] non sufficit quod assumpserit materiam et formam solas etenim
habebat in [illegible] mortis cum tamen hinc non daretur humanitas

(q ut veredicat qd verbum immediate unitum toti
humanitati oppose ut etz immediate uniat mediante unione
media unione alia hypos. hinc sic verbum divinum im
mediate hipost. unitum tali unioni illam aliquo modo desiderat
saltem tamquam complementum (q supplet verbum divinum cum
unionem nunquam subsistentiae (q unio erat capax alicuius subsis
tentiae . l. modi quem dat in humanitate x . et supplet earum
ba divina.

Si unio nai na subst.alis completa aut in (om ... solum
modo complementum illi innitens stabilem essentialiter pendens (q
nullam habet subsistentiam hic non propriam nam subsis
tentias. Com 1 quia si habet unio aliquid subsistentiae illi soli
posset verbum divinum uniri et in partibus compositi, dis[illegible]
endo destruendo illum modum [illegible] suppleando [illegible]
qd in partibus compositi [illegible] subsistentiae [illegible]
sime verbum divinum uniri ut bene [illegible] p. [illegible] d 14 [illegible]
Com 2 quia si unio compositi haberet aliquem modum [illegible]
ad subsistentiam etz unio hipost ut peteret substantialis illum
haberet l. peteret. l. (q peteret subsistentiam inexistentem et hoc
non quia repugnat dari aliquid creatum qd postulat essentialiter subsis
tere. si aliquid increatum neque etz peteret subsistentiam
creatam non l. [illegible] illa debet privata l. daret in x d.
simul cum subsistentia creata qd est satis falsum

A. Argu (x: qd cuiusque unio sit nai na totalis aut partialis
necessario sequitur non posse esse subsistentiam subsistentiis totali l. partiali quae
absolute totius [illegible] apellari non hinc sequitur quia non possit [illegible]
ri [illegible] unio [illegible] subsistentias nec [illegible] in [illegible] explicando
neque obstat qd unio illa communicet [illegible] et illis de
pendeat sicut modo qui unit dependet ab illis [illegible]
Ad 1um Com (x non posse unio nam distam a verbo divino asse

assumi neque tamen non habeat qui possit a verbo supplexi et de facto suppleat in Christo. Dices: cum illa unio per uniones partiales quibus cum partibus hypostatice unitur, quaeque unio secundum plenitudinem unionis hypostaticae et perfectionem supponere dari non unionibus partialibus me esse videtur solam unio compositi suppositi assumpti a verbo divino licet sit compossibilis cum aliis partibus s. sit assumptibilis ut quo id. ut complementum, non ut quod id ut na. quem modum loquendi cavendi sua sunt. quod si fuisset partialis unio hypostatica non tamen hanc dependentiam a partialibus unionibus non videatur necesse est possibile quod verbum divinum uniret solum unioni tri partibus.

Dices 2.º an sint istae uniones hypostaticae, ergo quod hypostasis sit haec peculiare quod detur subsistentia et hypostasis quae unit quia ex ratione formalis mediaque communicat ratio talis hypostasis unde verbum divinum media hac unione deuniri humanitati quin mala unione afficiat per illam tanquam quo id. tanquam id quo mediante datur humanitate quare sicut actio distincta ab effectum requirit non adipsam actiones quae dat esse effectui ita per actionalitatem personae divinae quia media unione datur naturae ex consequente taliter datur eandem uniones quae unio hypostatica potest tradi subsistentia in creata neque miramur quod modus creatus mediante quo se communicat formalis terminum per suppositum divinum constat ab illo dari hoc non est peculiare huius unionis perfectae et propria per naturam humanam tanquam subiectum quod modificat per alteram personam divinam non tanquam subiectum quod afficiat, ideo tanquam subsistentiam quae datur et convenit communiter theologi.

2.ª pars est quod hic datur modus participat aliqualiter rationem subsistentiae patet ex dictis et quod volumus intendimus quod sicut unio inter partes animalis est heterogeneas participat aliqua ratione

ex diversis. Et sicut inhærentiæ quibus inhærent materiæ indivi-
bilia quantitatis licet sint distinctæ ab inhærentiis partialium
quibus partes quantitatis partibus materiæ adhærent nihilominus
participant genericam et communem rationem inhærentiæ: ita similiter
unio quæ constituit subsistentiam totalem unio compositi participat aliqualiter
rationem subsistentiarum partialium quas unit.

Dices quod hic modus sit complementum partium subsis-
tentiæ quæ sunt in materia et forma per quem explicatur simul subsistentia
materiæ et formæ non totales et completæ, sed partiales sicut entitates subsis-
tentiæ in quibus fundantur quod est ... et ex eo quod in unoquoque homine talem
dat unionem suppositi tendunt plures quod illæ subsistentiæ completæ
essent et reale plura dicerent supposita cum tamen faciant unum
signum est quod partiales subsistentiæ unite sicut enim una pars subsis-
tentiæ correspondet materiæ et altera formæ ita unio quæ has duas subsis-
tentias copulant cum sit modus essentialiter ordinatus ad tertium sicut
partes debet habere aliquid subsistentiale rationem necessariam quam cum non
sit maior ratio unius quam alterius, et unionis ultimæ et formæ
tamen hoc complementum et unio non subsistentiarum et unio compositi
haec inexplicata. Hæc enim unio inter partes subsistentiæ et ultima unio
distinctionis inter partes diversæ rationis ut illa quæ est inter formam suppositi
... quæ est in oculis. Denique hæc unio non potest absolute
appellari subsistentia sicut unio subsistentiæ non absoluta subsistentia.

Illis datur hoc quoddam exemplo: quantitas inhæret materiæ ex-
tensa per unam inhærentiam totalem ejusdem extensionis quæ per ...
... sicut subsistentia totalis [illegible] subsistentia
... inhærentia totalis habet partes partibus quantitatis correspondentes
et habet etiam indivisibilia quibus partes inhærentiæ uniuntur et quibus mediis
inhærent sibi indivisibilia quantitatis quæ participant rationem communem
cum aliis, ex eo quod sint modi ... inhærentiam distinctam
ad hunc modum una subsistentia suppositi subsistit ut una subsis- subsistentia

una subsistit a totali cuius partialis partialibus subsistentiis materiae et for-
-mae insident tum inter tales partes quasi Phisicas sub-
sistentiae modificat et uniones inter partes Phisicas quasi
... talis unio substantiales rationes participat.

Rogabis an sicut forma intrinsece et vicissim materia influit in
formam ita subsistentia materiae in subsistentiam formae et vicissim huius subsistentia
subsistentia influat in subsistentiam materiae. Respondet ... 3 q. me
... inter illas subsistentias partiales dari eandem mu-
tuam dependentiam quae est inter entitates quae illas fundant
... ipsam nullam fundationem ad hoc ut unam sub-
sistentiam faciant causam mutuam alteram et alteram formam al-
teram ... sufficienter valuat ... separari ... mediatio-
n. 2 / n. arg — nis ... quae inter se habet illam connexionem et mu-
tuam dependentiam ... divini ... sine forma separaretur
separata ... non ... partes subsistentiae inter se fo-
rent divisae.

A. 3. de Causis subsistentiae

Finis subsistentiae ... complexae ... subsistentia ... causa forma-
lem nullam habet ... ut forma tribuens effectum formalem
... dicitur ... effectivae et materiali illius.

ū — Dico ... subsistentia producit diversa actione ab ea qua producit natura
patet ... diversitas ... actiones ...
natura subsistentia ... producit ... magna connexione
quam habet actio ... Phi. patet ... separata subsis-
tens producit actionem ... subsistentia debet
producere actionem ... separatione ... materia ab illa
pendens ... debet produci distincta actione.
Patet 3° quia posset deus humanitatem ... sine per-
sonalitate creatam, ... conservaret omnia per actiones
per quam ante ... subsistentia ... producit diversa
actione.

ℂ 2ª a subsistentia producit per emanationem ab eadem natura quae subsistit. ita insinuat D. T. 3. p. q. 2. a. 6. ad 2. et q. 16. a. 12. ad 2. Tenebatur 2 dicimus per ag. 93 et 94 suadetur 3° ne sibi nimis repugnantio res communiter. quia quod subsistentia sit tali inclinatio valde connaturalis naturae in generali subsistentiae et ex alia parte non videatur proportionata cum intelligatur existens verum per fictionem proportionatam et. Cum quod si verbum divinum amitteret naturam humanam quam de facto continet, natura ut illa sicut ab intrinseca convenit, ut utraque per fictionem sibi adaequatam acquireret, creatam subsistentiam.

Obi. 1° actio agentis creati ad rem subsistentem sed non emanat a natura subsistentia. Cum quod nunquam accidens quodcumque per se producere inhaerentiam per emanationem sed non est subsistentia. Resp. quod licet actio agentis ultimo intendat producere rem subsistentem tamen immediate habet solum subsistentiam. Ad producit negatur quod non sequitur. Et ideo solum intendit D. T. 1. p. q. 45. a. 4. et alibi dum ait creationem terminari ad rem subsistentem. Ad 2um dicitur licet aliquod accidens extrinsecum supponat existentiam inhaerentia, ut quantitas in eucharistia ipsa tamen illi applicat subiectum et non per se producit accidentia aliquid potest intra producere inhaerentiam tamen suum subiectum. Ad 2um negatur dispar ratio quia inhaerentia convenit naturae accidentis connaturaliter subiecto sicut ab intrinseco accidenti neque adeo supplemento subsistentiae sicut subsistentia per se subsistens et ideo haec seclusa dimanat a subiecto.

Obi. 2° subsistit sicut creatus creat sed non ab ipsa natura quae ut per se agens naturale nihil praeter creare potest. quia quod si non crearet deduceret de potentia subiecti ut in alio et supponit fuisse rem subsistentem. Tum quod saltem a natura per productionem producitur per se. Resp. subsistentia ut potest modum dependere a subiecto et in hoc sensu est in alio, et tamen propagare hoc non natura subsistit, solum cum illa propagaretur sit in alio ut in supposito sustentante. Ad 2um resp. natura nihil potest, et ut ipsa sit saltem per se propagare de se intra producere ut quaestio subsistentiam. etc. ⁺ per alios

Obi. 3° si subsistit manaret a natura humana, Christus de exigentia impedita sit a productione sua subsistentia et est in se violenta quod est falsum. Resp. natura 3a D. 7. sec. 3. Ad 2um communiter quod humanitas Christi naturaliter

Platonis tertio quia licet sit privata propria subsistentia habet tamen aliam , tamen ... omnes creaturas ... eievantes ... ad altiorem statum. —

U. 3a ratio mali substantiae cui inest ... modo colligit ex dictis nam cum subsistentia sit modus ... existentiae debet ab illo pendere sicut reliqui modi a suo subiecto ut ratio mali neque ... quod eadem ... sit principium effectibus per emanationem et simul possibilem alicuius effectus ... cum aliis rebus ... modo loquendi ... impropria cum ... propria quod subsistentia ... proprissima ... realis ...

... quod ... non possit ... effectiue in ... causa effectis ... possit extra proprium subiectum ... ... principium ... sine ... mali ... in genere efficientis ... cum ... modo. —

D. 7a de divisione entis in absolutum et modale.

Ens ... aliud absolutum ... connexione cum aliquo subiecto ut sine illo non possit salvari ... existere ut ... aliud modale ... modus ut ubi, unio, ... de his ... modis ... ubi ... subtilia videantur ... disputationem

Q. 1a quid et quotuplex sit modus

A. 1 de essentia modi

Sec. 1 in quo consentiant et dissentiant Autores

Apud veteres autores ... fuit ... de modis existentes ... salvari ... modos ... colligere ... sentiant ... modi. 1o multiplici ... 1o ... propagatione ... formas ... essentialitatem alicuius entis intrinsecae ... hoc ... communem ... ... 1. ... in ... propositione ... intrinsece ...

tui vis rei quae ostendunt rationem communem ut sit talis vel
tali modo et sic aptatio, claritas certitudo et similes perfectiones
auctores dicunt illorum modi specialiter tamen doctores graves supremo
rem quibus distinctionem rationis appellant modi ut bene advertit diversi
tertio [illegible] nostri relationem in ante praedicamentalis: 3º accipit pro
omni accidenti dari praedicamento qualitatis quod reddit subiectum quale id
tali modo in partibus etc. 4º magis communiter pro certam intra
referentiores accipit pro eo quod dat subiecto aliquem modum essendi
peculiarem quod adeo exiguam entitatis ut essentialiter dependeat
a subiecto et sine illo nequeat existere nec ideo absoluta
dei et in hac acceptione modos a nobis in praesenti usurpari.

2º sunt omnes [illegible] in rerum natura dari hos modos plura
.n. subiecta habent in se aliquos effectus probos provenientes a modis
natio dependentibus a subiectis quibus insunt qui modi nisi entitas absolutas sicut quantitas et albedo quarum essentia salvatur absque subiecto
at modi sine illo nequeunt existere ut praesentia localis nec dat
nec potest intelligi dari absque subiecto quod ei praesens. dubium est quae
sit horum modorum essentia quae praedicata illis conveniat et in quo praedicamento
se collocentur.

1ª sententia docere illos non esse entia realia ita durando in 3 q. 1
nis ubi expresse ait quod modus non est res et illi modos et sic locuntur
fons et sua citandi. 2ª sententia docet modum esse aliquid reale et addit
illud pertinere ad praedicamentum relationis colligit ex iis qui 3 p. q. 2
a. 7 dicunt unionem hypostaticam esse quandam relationem sequuntur Suarez
disputatione Scholasticarum omnes et alii apud illum [illegible] sec. 3. item Gregorius
1º d. 17 q. 2 dum ait unionem et inhaerentiam esse relationes habent
alii idem indicantes de actione passione, ubi et aliis mis
de quibus in propriis locis.

3ª sententia docet modum probabilissime non esse relationem praedicamentalem
sed aliquid reale abstractum a relatione et aliis praedicamentis
consistitque in hoc, quod per se solum non sit entitas quae possit in
rerum natura separata existere sed sit diminuta entitas per

pendere actualiter a subiecto modi sic ac talo taliter ut de poo
absoluta possit existere absque adhesione et dependentia
a tali subiecto, ita recentiores coiter cum fons sua & cor
citandis. Deinde dependentia a subiecto sit duplex primaria
& secundaria distinguere inter hos dd quod dependentia actu
alis sit de essa modi unde pendentia p influxum et tanquam pri
marium quam secundarius ut fere omnes testantur. Lican
sola dependentia primaria, ita ut possit solveri essa modi absque
eo quod secundario recipiat influxum a subiecto. Lnario pelat
illi cui unitur & ita aliqui recentiores opinantur.

Sec. 2ª mg e ens reale vagat q p omnia pdica menta

ii

1ª ii modi participant communissimam ratem entis realis
licet n debeat entitas absoluta appelari. hanc limitationem
solum intendunt dd citi p ita ut n debeat autem absolute
entias appelari qª ly entitas l ens coiter supponit pro eo quod
habet entitatem absolutam. 1ª pars tenet expresse durans citi
Arhirillo 1º de Gene q 3 cª 4 ager sp dein hices. fons qua
c6 q6 sec 2, sua d 7 ma sec d 32 sec 1 nu 13 & ruiz 1ª p tor
d 126 c 3 n 13 & innumeri alii agentes de variis modis
ut de relo, ubi, figura, actione subsis ta, &c. Cum ex conci
latransi sub Martino q a consultio e c 6 canone 6 & ex aliis
innumeris pp v. dd apud suam 7 p to i d 6 sec 2 qui asserant unio
nem hipostaticam cum quia modo e aliquid subs tale & sequens
sex reale ; idem de subsistentia docent dd citi d 6 q 2 a 1 sec 2

2ª ratio quod quid quid possit e positive ante op rationem
intelectus e ens reale sic se habet modo q &c. mi prq ante
operationem intellectus modi tribuunt subiecto denominationes positivas
& producunt in illo veras actiones ut de unione substantiali
& subsistentia causalitas vero nec sit rationis sed causandi effectus
reales q existunt ante operationes intellectus. Cum quia unio
ubi & reliqui modi n sit omnino nihil q aliquid q participant
ei pant certissimas rationes entis realis. rogabis an modus sit
ens completum l incompletum.

Ad abstrahere ab hoc unde quidam modis sunt incom
plesi ... [illegible] ... entia ... [illegible]

tractica accidentis quae essentialiter ordinatur ad alterum com-
plendum adaequate ubi actio relatio et similes quae ordinantur ad
complendum alterius participant rationem entis completi in suo ge-
nere ipsa dicitur in alio praedicamentis talibus reducentes comple-
tum et in completo.

2a conclusio modus specialissime non est praedicamentum talis relatio et
dico specialissime quia nullus est modus qui actu non habeat relationem praedicamentalem
ad subiectum haec tamen supponit essentiam modi ita ut titulum tamquam
fundamentum conclusionem tenent DD recentiores et 3a dicitur conclusio. probatur
1o quia relatio praedicamentalis talis est illa cuius totum esse est ad aliud esse modi
praeter hoc quod esse ad aliud habet aliud esse ergo specialissime non est relatio praedi-
camentalis minor probatur discurrendo per varios modos manuario, actio,
subsistentia, et alia habent munus uniendi, efficiendi, terminandi et alia. probatur 2o quia relatio
praedicamentalis solum specialiter fert a fundamento non a modo et in
sententia quae illam realiter distinguit a accidens physicum de ratione modi
non est accidens ergo et alia. minor probatur quia unio et subsistentia sunt modi substantiales
et sic non physicalia et tractica non ergo de esse modi est accidens ergo nec
esse relationem praedicamentalem.

3a conclusio modus essentialiter includit in suo conceptu relationem transcen-
dentalem ad subiectum modificandum abstrahit quae ab omnibus prae-
dicamentis. hanc sine dubio intendunt DD 2ae sententiae qui essentiam
modi cum relatione confundunt et cum tenent DD 1ae dicitur 1a pars quod essentia-
liter includat relationem transcendentalem a subiecto probatur quia modus
essentialiter pendet a subiecto modificando ergo essentialiter dicit ad illud
relationem transcendentalem. consequentia probatur quia id quod ab altero dependet
dicit ad illud aliquem respectum non praedicamentalem ut nunc probatum est
ergo transcendentalem. 2a pars quod abstrahat ab omnibus praedicamentis
sic probatur quia in omnibus reperitur ut patebit a 2.

Sect. 3a statuit modum distinctum ab ipso variari subiecto.

1a conclusio de essentia modi est quod ipso variet subiectum quod modificat tamquam
subiectum per hoc tamen non omnino explicat integram illius essen-
1a pars quod dicit de essentia cuiuslibet modi defendunt DD citati negantiumque

in ab illa sua d 40 me. se q nu 46 ubi ait lineam punctis
separari et uniri cum partibus mediis aliis unionibus. Si ipsa etibi
separabitur superiit illa omnia non est omnes propterea nu 41 docet
lineam et punctus separata posse conservari idem quod ex eadem
hypothesi docent Conimbricenses nu 139 b lec 4 et Com 6 Phic 2
q 1ª a 4º.

Prior quia unio et inhaerentia seipsis uniuntur extremis
aliter non daretur processus in infinitum s. unirentur per alias sine termino uniones
ergo reliqui modi seipsis uniuntur subiectis. Conseq. patet quia reliqui modi
habent cum subiectis tam strictam connexionem quam habet unio
cum extremis unitis unde cum haec ex conceptu suo est insuaessa
afficit esse unita cum subiecto ita et reliqui modi ergo omnes seipsis
uniuntur.

Confirmatur quia modi in suaessa propter debilissimam eius entitatem dicit
maximam connexionem cum subiecto et summam dependentiam ab illo
propterea auctores dicunt per cum subiecto identificari ergo illo seipso modo
identificauit. Confirmatur 2ª quia si modus media inhaerentia vel alia unione uni
retur cum subiecto non facile intelligeretur quomodo media unione adhaeret subie
cto neque facile defenderetur illius separabilitas a subiecto. Cur non
destructa solum unione media subiectum et modus non possent separare
ergo etc.

Prob. 2º quia non sunt multiplicandae entitates aut modi sine necessitate
aut fundamento. Atqui nulla necessitas ad ponendas plures unio
nes quibus uniantur modi nam propter maximam connexionem
quam modi habent cum subiectis illis poterant seipsis uniri per
se fere nullam indi tum unde colligimus dari seipsis uniones di
stinctas cum neque videamus dissolui compositiones inter modum et subie
ctum solum unionis destructione neque causari solum eius causa
tione sicut aliis quae iure communi vinculo copulantur ergo etc.

Obi. non est intelligibile quod proprium unionis conveniat alteri modo
ut sit inhaerentia s. informatio s. continuatio etc.
Conf. quia quilibet modus non est formalis uniendi sed s. ubicandi s. agendi etc. ergo in
diget unione superaddita. Resp. ad maiorem patet quod ad uniones convenit absolute
superaddita quia unio non est formalis agendi neque est formalis unien
di ergo etc. Ad actionem propriam modi dicendo quia modi si

modificationes que unio diversa rois ab unioni bus aliarum rerum. Ad 6um Ostensum est ipsa modi includi essentiales ordines et maximos connexiones cum subiecto et ideo a ratione formalis uniendi seipsas cum illisque tamen non formalis ratio agendi ... illo per sevarasse solent variari actiones quia variantur agentia ideo modus indiget actione superaddita.

2a pars. Probatur quod per hoc quod uniri seipsis non explicatur talis integra ista modorum stabilitas relinquemus locum opinioni non improbabili quam tenent Conimb. 1 Physic. c. 9 q. 11 a. 4 et 1 cum Marsi. Herrai Chot aliis qui metaphysica ... seipsis unient cuius opositus stabilierimus 1o Phi. inordine tamen ad ... absolutas de non implicare quod det aliquid compositum ex absolutis extremis quod unionatur solitario absque unione superaddita. 2a hoc non nullo implicatio mani festa afferretur in hoc casu talia extrema seipsis unionent ... uniri sit modi. Ergo non talis explicat essentia modi per hoc quod uniri seipsos cum subiecto.

Sec. 4a Statuit modum actualiter pendere a subiecto.

Dico Primo ... ... absolutiter dicitur in suo conceptu pendere actualiter a subiecto quod modificat ita ex prop. se. Ast de illo, suarum et rerum ... Conimb. 1 Phi q. 2 cum Arist. 1o Phi a text 27 et de sibi agentibus de solis prove his idem de relationibus quam partici pant rationem modi docet de 1o de 22 q. et 4 de 12 q. 1a et relentio res omnes antequam probatur praemittendum dependentiam non sumi in praesenti pro negatione quam non possit esse sine alio negatio non potest esse de essentia alicuius rei neque est benitin praesenti pro actione aut causalitate quae ab aliquibus appelatur dependentia haec non cum sit accidens non est de essentia illius potest. Sed agimus de intrinseca ... dicta ratione modi quae provenit quod propter suam debilitatem id est ob aliarum causam nullo modo possint esse ... sine alio quae dependentia potest appelari fundamentum talis et hanc dependentiam actualem a subiecto dicimus esse de essentia modi.

Probatur prima 1a quia non implicat ... ... antiquod habeat adeo debilem entitatem ut adeo interraciam ... et subiecto ut illi sit essentialiter affixum necessario absoluta positabus separari suppositio ... quod non sit impossibilis talis ratio entis pertinet ad

ꝑfectionem vel ei accedat solis gradus actus nec effectivi illius
in ꝑfectum sit. Et nulli alteri potest convenire adeo stricta
dependentia a subiecto nisi solis modis quia illae debent esse
mi tege pro quo materia forma et reliqua accidentia absoluta non depen
dent a subiectis ut saltem de potentia absoluta non possint similis
existere ut alibi ostendemus. Et modi id solum habent peculia
riter ut statim probabitur et cetera.

Pr 2° quia nullus mi ipsa potest intelligi nisi intelligatur actua
liter afficiens modificans et dependens a subiecto et hoc ideo
esse ars pro discurrendo per varios modos unio non potest intelligi in se
esse nisi actualiter necteret duo extrema et de uno saltem (quod
dico propter uniones hypost. cuius proprium modificare humanitatem
rationem est tamen verbum divinum potest ei in mea sententia
ab illo non solum actualiter pendere aut a subiecto
sed si uniones fingas sine extremis actualiter uniti fa
cies chimeras. Item potentialis calefactio intelligi velitur
in se connexa absque subiecto praeterea. Similiter simi
litudo absque subiecto simili et cetera. Ergo de esse modi est actualiter
pendere a subiecto modificato.

Obi. 1° quantitas se ipsa unit cum ubi figura et actione
et cetera ab illisque non dependet saltem ab aliqua usque ut de potentia absolu
ta posset dari de novo tamen ubi figura et cetera. Et tamen quantitas
non est modus sui ubi sive figurae quia non est de esse modi illa actualis de
pendentia. Con. 2° nam actio creativa qua angelus depen
det a Deo est modus et tamen non dependet a subiecto non potest pendere
de re a deo quod vicissim pendet ab ipsa actione. Con. 1° quia plu
res modi ut relatio et existentia non distinguuntur realiter a subiectis suis
nec dependent ab illis

Ad argumentum quod attinet ad ubi figuras et alios similes
modos potest sine illis dari, nihilominus conservari subiectum quod non
potest tamen modus. Ad datum ante quantitas non habet dependentiam
propriam modi quia essentialiter et formaliter non est affixio seu unio
sui cum modo quod habet ut subiectum. Ad rationem quod pertinet
git modus ad 2° Con. dicimus quod per creationem angeli
Deo ex fieri illius et se ipsa pendere ab angelo ut a subiecto

a priori ingenera efficientis quem angelus vi ingenerare cum

malitia illo posterior in quo nullam respectum necessaria ut benedicat

de potentia q. 3 a. 3 ad 3 eg idem a esse q 7 et Cont. G. Ethic 2 gia

4° fine nanque ait hic ad 3 2 me. sed 2 n. 7 creationem esse

aliquid subs. tale independens a subiecto falsum a creatio n. a actio

nis terminus adesse · subs. tale complemen. tum hic producti a co

entem quid accidentale et modale dependens a subiecto, quod non obstat

illius primariam causam quae fuit ab angelus independens a subiecto.

ad 2 ergo ex quod non procedit de mis distinctis realiter de

aliis dicendum esse quod intelligit se habere respectu subiecti proportionaliter

ut mi realiter distincti. —

Obi. 2° si mei esset realiter diceret dependentiam a subiecto

ubi potentia posset hoc nec subiectum vel aliud neque potest

de alio esse de potentia absoluta · hoc a falsum non sequeret ubi

posteriori dis... singuli... alicubi paulo dicit. n. ordinem essentialem ad tum

diversos · ergo non independet essentialiter a subiecto cui inest. —

Resp. Sit 6 Tr. quilibet modus essentialiter et actualiter respicit actualiter terra

illud nec subiectum cui inest ita hic q. p... d. 13 sed 4 docet

de omnibus modis de substantiis... parti... uniri id docet de ubi q... ad

2 ubi Caie item durand henri et plures alii qui propterea tenere

dicunt nec de potentia absoluta posse alienari nec tamen a suppo

sito creato de quo d. 6 q. 2 a. 1° idem docet hic in metaph. d. 7 sect.

neque sibi contradicit d. 42 sect. 4 nec ubi ait unus perenniter

indifferenter quaequis per lineam continuatur procedit n. infinitam

quam supposuerat d. 4. sect. q. a. n. 33 ... ... a. modis ... absolutus. —

Pr. ratio quod modi ... actualiter pendere a subiecto.

... illi esse actualiter terra tale nec subiectum. ... potest

... differt modus a quovis genere entis quod actualiter pendet a subiecto

... intrinseca ... posset illud nec subiectum

neque essentialiter et actualiter ab illo penderet ... aeque

bene ... producere ... hoc ... modis ... de illis

esse quod actualiter spectat tale nec subiectum. ergo qui modus

de facto fuit indifferens ad varia subiecta deberet de terra

aliquid

reale ad hoc et postea non est in hoc subiecto quam illo hoc
quam reale .i. ex intrinseco modo, si non immediate aspicit subiec
tum per mediam unionem quod dicebas. Si dicas illud esse intrinsecum
modo quia modus essentialiter intrinsece est dictatus ad hoc ne subiectum
quam actualiter ab illo dependet. —

Pro 2° quia omnes rationes quae probant modum actualiter
essentialiter pendere a subiecto quod aspicit probant etiam pendere ab hoc
dictato subiecto non tamen unio petit dictatum tamen extrema trialia.
Praesentia localis petit petitum dictatum et non tamen alias
de aliis. neque ex eo quod unus modus v.g. ubi dictatum petit subiec
tum numero distinctum ab eo quod petit aliud ubi sequitur quod
distinguat ab eo non essentialiter distinctis non inferat dis
tinctio specifica per soli numeralis. unde ubi diversorum hominum
non differunt specie intrinsece formaliter plus quam duo ubi eiusdem
subiecti et loci in diversis temporibus. —

Ubi non quantumvis debilis entitas sit posset conserva
ri si substituat aliud subiectum loco prioris quod in [illegible] sustentaret .i. est
deo supplente in genere efficientis id quod subiectum [illegible] huiusmodi
praestabat quia non dependebat ab hoc ne subiecto ut [illegible] possit ab
quo illo conservari. Ex negando [illegible] enim non possit amittere
unionem subiectum et aliud acquirere non illud videtur bonum uni

unionem quantum ad nihil confert ad nobis [illegible]
neque est ipse modus nec .i. nobis unio distinguatur ab ipso [illegible]
non proficit alibi .i. essentialiter [illegible]
quia antecedebat modus [illegible]
unione corporali subiecto quia neque [illegible]

Deus vero in genere efficientis non potest dependentias
modi a subiecto [illegible] essentialiter [illegible] esse unionem
et affectiones actuales ad talem subiectum deus autem non potest pars
facere effectum unionis sine unione quod aliis [illegible]
deus non potest supplere influxum primarium [illegible]
neque in modum quis [illegible] primarii
esse [illegible] modi [illegible] actualiter subiectum quam [illegible]

modo non possit habere has affectiones & affectiones actua-
lem neque poterit ex naturalibus conservari. ∴

Sect. 5.a Statuit de esse modi dependere actualiter a subiecto per influxum materialem concurrentem. ∴

Licet DD omnes approbent doctrinam huiusque traditam aliqui tamen ex nullis praesentantes afferentes Scotus assertiones alios conciliantes dicunt quod licet pertineat ad modi essentiam actualem fixionem & unionem cum subiecto & habere causalitatem primariam realem in illo dependere ut neque de potentia absoluta possit sine illo dari sicut relatio sine termino & terminus sine eadem non potest existere: nihilominus pertinere ad esse modi quod actualiter pendeat a subiecto per influxum & concursum secundarium materialem similem illi quo subiectum ipsius modi de potentia ordinaria unde inferunt quod deus posset supplendo talem influxum secundarium conservare eos modos sibi affixos subiecto inde pendentes per concursum secundarium sicut accidentalis conservat in materia. ∴

Contra 1.a cum de essentia modi non solum actualiter a subiecto fixum subiecto per causalitatem primariam pendere. Dico de per causalitatem secundariam sit nulla de potentia absoluta posse dari modus sine illo & consequenter non posse iterari ... auctoritate D. Scoti 4 d 12 q 1 ubi absolute docet dependentiam actualem a subiecto esse essentiam modi quae cum sine fundamento restringat ad dependentiam 2.am primariam quoquomodo reliquidem 1.a ut ipse probat quam esse afferri in speciali sua loco 2.me d 16 sect 2.a num 16 & 2.o d 1 2.a p 2.a d 17 q 4 n 17 fine & priorum sententiarum plurimos ex ego audivi & doctores dicunt modum actualiter pertinere fixione ex dependentiam secundariam a subiecto & ideo implicare quod per actiones creatas conservet.

Sed 2.a ratio 1.a sit quod non implicat conditionem dari cum ipsum exstetur quod sit entitatis adeo civilis ut ipse subsistat actua-

actuali seu indigeat nisi solum dependentia primaria seu unio
ne et affixione ad subiectum. De tertia causalitate secundaria quod si ipsa
sic subsisteret [illegible] [illegible] sine dubio in eo
[illegible] alteri advenire nisi solis modis, sed decet esse [illegible]
dere [illegible] subiecto per influxum eius secundarium seu per
[illegible] ex hoc dis[illegible] probat [illegible]
esse de essentia modi illam causalitatem primariam [illegible]
hoc in secundaria [illegible] causali [illegible] abesse modi
[illegible] nulla.

[illegible] nequeunt modi [illegible] possit actuales [illegible]
[illegible] et unione cum subiecto [illegible] actualiter dependen-
tiam ab illo media causalitate secundaria [illegible] ideo [illegible]
seu unio et affixio modi ad subiectum seu dependentia primaria [illegible]
[illegible] secundaria [illegible] [illegible]
sit talis dependentia [illegible] modi ad [illegible]
[illegible] unionem et affixionem ad subiectum.

Cum [illegible] haec affixio modi ad subiectum non infert de-
pendentiam ab illo [illegible] principiis unde colligeremus
[illegible] illam dependentiam secundariam [illegible] unione substantiali [illegible] ipsi [illegible] tales modi
ut [illegible] non indigent [illegible] in [illegible]
modi [illegible] actuales affixiones ad subiec-
tum [illegible] dependentia secundaria. [illegible] tales modos
[illegible] dependentias secundarias a subiecto [illegible]
ligendae [illegible] unione et affixione [illegible] illa [illegible]
separari [illegible] absoluta [illegible] esse independen-
tes causalitate secundaria [illegible] 3a.

Antequam [illegible] 3a [illegible] dependentias a subiecto dependentes [illegible] negationes quandam
[illegible] intelligimus quod [illegible] esse sine [illegible] negatio [illegible]
[illegible] in [illegible] in [illegible] indiget subiecto
et [illegible] dependentia [illegible] intrinseca [illegible] igitur [illegible]
talis indigentiae et dependentiae [illegible] unio

unio rei cum subiecto, quae habet quibus de causalitatis
dependentia primaria servit ut conditio sine qua non ut
forma causet secundarie formaliter; 2° habet causalitatem suppositio
nem qua causat a subiecto et haec solet dici causalitas secun
daria. quidquid sit de nominibus sic instruo 3 rationem
ista proportionem dependentiae primariae quam habet
forma a subiecto et inde indigentiam unionis cum illo, datur in
forma indigentia causalitatis secundariae eo modo ita de
pendet a subiecto et indiget unione cum illo ut neque de potentia
absoluta possit sine illo dari, ita adeo indigebit causa
litate secundaria ut neque de potentia absoluta possit sine
illa reperiri, mi et coa patent.

Maior probatur inductione. 1° quia anima rationalis ideo negat
causalitatem secundariam quia ad essendum non indiget unione
cum materia et sine illa potest esse absolute. 2° forma substantialis
corporea pendet a materia, non tamen indiget adeo stricta
unione cum illa ac accidens, quia ut potest substantia subsistit
per se et non inhaeret unde neque indiget influxu secundario
adeo magno propterea quod sustentari formam substantialem sine subie
cto non est adeo operosum et miraculosum ac sustentari accidens
quia addit eo magis perfectam formam substantialis ut potest existens per se
ideo dd ex eo quod possint accidentia consistere sine subiecto
tanquam ex re difficiliori probant etiam formam posse substantialem.
cuius unio substantialis non solum ordinatur ad sustentandam formam
sed etiam ad obtinendum compositum in ratione principii operationum
diversarum ab iis quas ipsa compositi divisa non haberent
ut patet in homine. —

3° accidens magis pendet a subiecto quam forma substantia
lis et indiget strictiori unione quae solum ordinatur ad

sustentationem accidentis in subiecto et ita ad obtinendum
principium operationum et sequentem influxum ergo 2a consequentia maior
probatur: accidens potest non existit sine subiecto: ergo tamen indigen-
tia talis unionis non est tanta ut saltem de potentia absoluta
non possit conservari sine illa ideo sequitur debere per ad conservatio-
nem influxu secundario quia ista indigentia unionis indi-
get tota causalitate secundaria a subiecto, quae erat ma-
ior probanda.

Maior probatur 2a quia in modis et accidentibus solum datur
unio propter dependentias quas habent a subiecto quod colli-
git ex eo quod tales uniones non ordinantur sicut subiectis aliis ad
obtinenda principia ad diversa operationes ab iis quas quod
vis obtinemus seorsim potuerat habere tum alia unio
sit conditio necessaria ad hoc ut una det suam causalitatem
sit, ut forma intentionem indiget unione cum subiecto in quem indi-
get illius influxu quia ista proportionem dependentiae ab
hoc influxu debet dari indigentia unionis, et modi adeo
indigent unione cum subiecto ut neque de potentia absoluta
possint dari sine illa quia taliter indigebunt influxu secundario
ut neque de potentia absoluta possint dari sine illo quia essentialiter
petunt pro illo actualiter pendere a subiecto ex quo loque-
dum in sexti: quod neque de potentia absoluta potest modus creari
neque aliquid converti in modum conversione independente
a subiecto sicut est conversio panis in corpus Christi Domini quia modus non
potest independenter a subiecto produci.

Dices licet modus naturaliter petat educi de potentia subiecti
deus tamen supplendo in genere efficientis eam dependentiam
potuerit illum producere actione creativa quia modus non petit
essentialiter a subiecto pendere actualiter per causalitatem

secundarias. Sed contra quia sic per potentiam divinam suppleri concursus
seu subiecti respectu aliarum formarum ultra propositum quaestionis
... licet possunt ... per potentiam subiecti ...
possit ... ...
... ad ... Atque simul ... principalis ... dicam supplere
influxus secundarium quem praestant subiectis respectu
modi manente tali modo quod modus ... petit talem
influxum secundarium ... quare ...
... ... subiecti ...
... ... subiecti quod petit
... ...
... quilibet ... ...
... subiecti ... petit ... ... pro in-
fluxu secundario ... ...
ne ... ... in fluxus
secundarius ... ...
... ... subiecti ... ...
... ... causalitate ... aria ...

... 2° ... ... suppleri causalitatem secundariam
... modi ... ... pendent ... ... atque
causalitate ... ...
... ...
... ... in homine ... ...
... ...
... ...
... ... causalitate reali
... ... modi ... ...
... ... illas
... ...
... ad argumentum ... ...
... reliquum ... ...
... causalitatis secundariae ... ... illas supplere quod ... dicit

palit

obiective actualem ordinem ad subiectum et causalitatem secunda-
riam illius, et praedicationis concretivae explicat non autem quomodi-
calitatem physicam, ut solum et pendens actualiter a subiecto secundum
aptitudinem actualitatem causalitatem quae ab illa pendeat.
Obiicies 3° ex pendentia quam habet relatio potentiae
ab absque illo influxu necnon relatio praedicamentalis neque depraedicata ab
absoluta potest dari sine termino, neque cognitio sine obiecto, et tamen neque re-
latio actu neque cognitio causat ab obiecto, et quo libet modo pendeat
a subiecto in ratione causae ab illo causari. Et si dependentia, ergo
quod pendentiae modi, itaque obiecto, videlicet, sine quo non
posit existere. 2° confirmatio quod in sententia quam ita ingerit relationem
a fundamento, relatio refert ad ipsum fundamentum, et si-
milis est de effectu etc. ut sic unitur cum fundamento et
aequalis unione cum illo, et tamen pendet ab eo sicut ab aliis, haec
absque illa causalitate secundaria, et quolibet modo aequalis unione cum
formali dicitur ut tamen ab illo pendet causalitate secundaria de toto
et quo ad modum essentialiter aspiciunt.
Ad argumentum ineo etc. ad cum quoad rationes pertinent
ad relationem, quod dicitur quod relatio dependeat realiter a fundamento illa
dicitur diverso respectu ad fundamentum, quam ipsa dependentia
ex quo causa esset fundamentum, et tamen ab illa pendet
relatio actu ad quas dependentias in genere secundum unio
et idem est praedicamentum habet relatio pariter de per se
praedicabilis nulla ab illo dependens causalitate actuali rela-
tio est praedicamentalis dicit aliquem ordinem transcendentalem
ad fundamentum, non in quo cum aliis modis et accidentibus
convenit, et ratione huius ordinis etc. pariter pendet a fundamento
in praesentia ut actu de ipsa et subiecto sustentante et informante
per causalitatem secundariam, et per hanc solutio argumenti
nondum ab adversariis ad argumentum ne per illud videatur
quod haec relatio nullam dependentiam habet a fundamento, ut aiunt
aliqui, quod est absurdissimum, immo et communi sententiae.

Sec. 6. Concluditur ex dictis de ff^er modis. Alia quaedam.

Ex dictis in sect. 1ª modum sic posse recte definiri modus est ens reale seipso esse cum alicui subiecto determinato ad illud essentialiter et actualiter dependens. 1º dicitur ens reale propter identitatem re[illegible] 2º dicitur seipso et proprie [illegible] non mediante unione distincta ut est dictum sect. 3ª. 3º dicitur determinato quia non petit determinare tale subiectum et non aliud. Hoc patet ex 4ª. 4º dicitur dependens quia petit unionem cum subiecto et consequenter fundationem illius. 5º dicitur actualiter in quo differt ab entitatibus absolutis quae possunt separari separatae quia petit [illegible] connaturaliter actu fundationem subiecti [illegible]

Infertur 1º modum neque posse [illegible] absolute loquendo [illegible] omnes subiectum neque in alieno quia actualiter petit determinatum subiectum. Docet tamen quidam recentiores quod licet non possit [illegible] in alieno subiecto habitualiter ut ab illo separatum alienum immediate afficiat seipso sicuti afficiebat proprium subiectum, ut [illegible] [illegible] aliqui eius [illegible] ubi credo [illegible] subsistentia P[etri] mediante unione distincta uniatur cum Ioanne in eodem loco ut illo penetrato ad quam unionem [illegible] sufficere [illegible] Ioannis sicut in humanitate [illegible] eadem fuit sufficiens ad unionem [illegible] ad hi postea aliqui hoc non valent [illegible] de q. 3. pune 6 sect. [illegible] Gral. maior [illegible] Almai. Palatios & alii apud Suarez docent posse ut subsistentia Petri manens in P. uniatur cum natura Ioannis ad illam terminandam sicut subsistentia verbi divini unitur cum humanitate.

Sed ex doctrina tradita [illegible] convincit quod modus nequit possit modificare seipso alienum subiectum quantumvis proprium [illegible] nisi excogitetur ad proprium sit determinatum illius esse. [illegible] reponit uniri mediante unione distincta non chimericas illas uniones quae fingunt inter extrema omnino disparata

inter

~~intrinsecae quae sunt partiales nullius [illegible]~~ aut pro-
portiones [illegible] quaecumque [illegible] ultimus divinus non potest re-
cipere saltem ad quas non dicit necessario essentiales ordines. Et 1° de ge-
neralibus agentibus de gradibus qualitatis ~~nec divinus non potest~~
~~recipere saltem ad quas non dicit necessario essentiales ordines~~
quod est per se subiectum recipere. Et 2° de agentibus de causa ma-
terialibus [illegible] dominum ex eo quod deus non posset elevare
solum [illegible] recipient saltem ad quae non dicunt essentiales ordines
tum quia deus in eodem genere debet esse causa principalis
~~realis~~ tum quoniam solum ad unionem realem influxus princi-
palis realis ex indigentia generali [illegible] at
intelligi in causa quod subiectum praestat primi principia flu-
fluxus ad unionem ad quam non dicit essentiales ordines qui dicat
ordinem ad illam etiam dicit alibi 1 modus [illegible] hunc
nam subsistentia [illegible] dicunt ordines et hunc indigens huius unionis
qualitatis dicunt ordines ad extremum unitum ad quam talis
unio dicit [illegible] essentiales ordines. Sed [illegible] alibi Joa-
nis [illegible] ad unionem + illius non dicit essentiales ordines neque capaci-
tatem [illegible] non potuit recipere [illegible] alienos quamvis pro-
piat unio intercedens quae solum deserviat ut nulla chi-
maera resultet de quo plura loco citato [illegible]
Praeterea [illegible] 1° de [illegible] c 4 q 2 [illegible]
[illegible] 3 p d 2 5 c 2 [illegible] ubi [illegible] d 13 [illegible] 4 existimant
impossibilem hanc unionem modi ad aliud subiectum quam nimis
specialis [illegible] probat [illegible] ex eo quod de [illegible] sint [illegible] ut
solum afficiant subiecta seipsis immediate vel mediante unione
(quaecumque illa sit) [illegible] illis tribuant suos effectus
formales non sicut forma substantialis aut accidentalis absoluta
quaecumque dat. (Et possibilia sint [illegible] modalia seipsis
unibilia) non potest ipsa [illegible] absolute afficere subiectum
absque media unione [illegible] non potest uniri unione sub-
stantiali neque substantia unione in [illegible] quod libet ex [illegible]

cu illo +

debeat sibi modum quod debet afficere subiectum. itaque modus potest afficere subiectum media unione quae debetur distrahi cum est illud seipso immediate modificat. sic quoque explicatur repugnans terminis teligi ubi quod locorum, habeat praesentias locales juxta s. unionem &c.

Neque ad hoc facit quod afficit de subsistentia, quae nisi creata sit nec immediante unione apposita aliena natura ut expedit 3 p. q. 3 a. 1 ad 2 Thomas doctor. Solum licet palude dalius plurium habeat vel, cum quod quaerit explicare subsistentiam creatam quae stricta ad unam tantum naturam quod non habet increata. Videapoc quam libet naturam media unione ad quam est in capacitate sinna creata cum existentiali s. propria subsistentia s. alia equivalentia et supplet illius vices quod facit divina. talia creatura alienam non ipsa uniri praestans creatio naturam quam habet ad suam naturam —

quod vero haec capacitas b inde attendendo sit ex parte subiecti et quod non possit ad libitum concedi in subiecto. s. naturae capacitas obedientialis ad quam libet uniones colligit ex ... theo. 3 p q 3 a 3 ubi sua tum ... 13 sed ... quia stat aut ... naturam creatam uniri cum divina persona ab omni subsistentia abstracta ... oppositum sint ... uniri cum illa media unione supernaturali naturae in potentia obedientiali? ... uniri personae divinae cum accidenti s. cum subsistentia aliqua creata ... peculiari ordo requirit inter extrema unienda ubi inter illa unio resultat ... in ter modos et subiecta. ... cum illis non potuerunt uniri ... bene vel ... 3 n 20 ... inde quod quaslibet uniones quae ... chimerice apparet ... deo possibiles cum extra divinam ... reddere explicant. —

Ubi... habet capacitates obedientiales et simul recipiat plures possidet et agentia quaslibet et uniones producant. similiter natura humana creata solum quod dat ... productiva

unionis hipost illam principii politicam[?] subjicit per potentiam obedientialem suae essentiae[?] sed alienam media potentia obedientiali potuit inferri[?] per causam principii politicam, quam unius modi si detur agens supernaturale unionem illius producens. Ex obiectio[?] et quia illa unitio placuit quatenus conceditur capacitatem subiecti obedientialem durare circa causam principii politicam obiecti[?] receptibilem[?] + [illegible] obedientiales quatenus subditur et dependet ab agente quod tales effectus producat ut nos docuimus de [illegible] parte pluribus [illegible] simul quare si possibile esset ut modi unirentur alieno subiecto ab illo deberent sublato et[?] unionem pendere ut causam principii politicam neque n. causalis [illegible] ut ipsa[?] humana [illegible] ad causandum aliquos effectus [illegible] displicent tamen illud quatenus dicunt inquantum [illegible] [illegible] illas potentias obedientiales ad uniones cum quolibet modo [illegible] ut dat immediate plures [illegible] simul et immediate [illegible] subsistentiis ad unionem hipost. non ad concedendam capacitatem [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] receptivas unionis [illegible] potentia recipere unde eosdem simul recipiendum ~~[illegible]~~ [illegible] appropriati [illegible] et possessione [illegible] subsistentias tales [illegible] ad subsistentias tenendas cumque [illegible] [illegible] [illegible] cum subsistentias in fini[?] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] quodcumque subsistentis [illegible] sufficiens fundamentum [illegible] concedimus capacitatem obedientialem ad unionem hipost. recipiendam. quod [illegible] aliquis [illegible] infert tandem [illegible] similem potentiam adveniendam cum quolibet negandae [illegible] ad id nullum [illegible] fundamentum [illegible] [illegible] repugnantia ut [illegible] [illegible] adverti.

[illegible] dei omnipotentia [illegible] ut [illegible] omnibus [illegible] potentia obedientialis ad recipiendum quidquid deus voluerit in illis producere sicut concedit in omnibus potentia obedientialis ad producendum in genere efficientis quidquid deo placuerit [illegible] ad concedendam potentiam receptibilem obedien-

Margin: + effectus

sed iertiales solum sufficeret conveniens effectibus dei
dependet nam in fluxus oris subiecti creati. decretaque ideo principalis
divinorum respectus quod talis potentia obedientialis posita in rebus
daretur sicut datur activa quae in genere efficientis potentia
deo elevari quod si potentia receptiva concederetur ad omnes uniones
imaginarias talis potentia deceret esse tam principalis receptionis earum
respicienti et adeo ut actio principali elevata
unde rei concedenda talis potentia in subiectis creatis nisi solum
ad veros et determinatos terminos ad quos talis potentia limitata
et finita dicat ordinem non vero ad alios neque id decet divinam
omnipotentiam ut saepe attingimus.

A. 2. quotuplex sit modus.

Inter modos quidam distinguuntur solum per apparentiam a subiecto modificato ut existentia ab essentia et relatio a fundamento de quibus nihil dicendum superest. Solum quod omnia praedicanda de modis realiter distinctis illis applicanda sunt iuxta modum eorum illos concipiendi. alii modi distinguuntur realiter ut modus are modificata iuxta dicta d. 3 q. 1 et 2 et sic se habent sic se habent actio, ubi, subsistentia etc. et cum his modis certum est quod sicut habent essentiam realiter distinctam ab essentia subiecti ita existentiam distinctam ab existentia subiecti quod colligitur evidenter talem realiter existentiam ex eo quod postquam existit subiectum per actiones creatas solebat affirmari nisi per actiones creatas introduci modos qui proinde diversam existentiam habent tales actiones habebit.

Solet tamen dubitari an modus faciat compositionem et compositionem per se cum subiecto modificato, et ratio quod facit cum omni compositionem namque partes aliquae distinctae aliquo modo unitae unum aliquo modo componant unum quod erit unum per accidens quam modus non ordinatur ad complementum essentiale subiecti sed illud supponit in sua essentia completum sicut ubi, actio, figura

& similes quasi modi sit complementum huius substantiae subiecti
faciat cum illo unum, per se ut unio & subsistentia pertinens ad compo
siti substantialis & inmutatio qua & materiam respectivis
vis continui & post hanc ratione indicat ... 32 me
tae 1 n 29 ... inhaerentiam accidentis fuerunt
per se cum accidente quod pillazunit quod est supponit a forsitan
... & aliis qui dicunt in certa accidentia loco inhaeren
tiae comparare modum possibilem essendi per se qui faciat unum per
se cum accidente. Supponunt accidens esse incompletum, complementum
... per illum modum & in inhaerentiam quae est in subiecto ...
... hoc reduit ad praedicamentum accidentis. Ratio quia accidens
dens nisi esset tribuere tantum effectum formalem nisi haberet inhaeren
tiam ... ab illo complementum materiae talis accidentis. —
Dices sequeretur quod inhaerentia fuerat complementum cum ma
neret materia non possendi ... effectum formalem recipiendi
nisi mediante inhaerentia ... haec erit complementum materiae sicut dix
erit quantitatis quod est falsum. Ex negando se quales nos in he
rentiae solent ut complementum quantitatis & accidentis quod ...
ex parte. dant quod ... indigentiam alicuius inhaerentiam
dat ad complendam materiam cum illi ... aliquid esse substan
tiale ... cum illa solum facit unum per accidens —
Magis realiter distinctas ... dividi sicut ens in substantiales
& accidentes inter substantiales & ad ... substantiales de qua d. 92. 2°
unio materiae & formae substantialis de qua 1° Phi. denique continuatio
& ... substantiae materialis de qua ... 5° Phi... 3ª ac unio
... substantialis solet ... ansit de illis esse unire duo ...
... materia ... ansit ... unio quae ... plura quam
duo & ... apparere in hoc ... implicationem nonsi
cut ... in ... in finita
lineae ... ut ... quae transeunt per unum ... finis
tam ... partes deorsum & sursum & ... ...

univerß invenitur p tale formalitas viz. i alia que ptinent ita potuit produci uniformiter et ... intra aliqua extrema tales formalitates quae sint plures quam duae.

Rogabis unde nos colligat aliquas modu esse substantiales ... ex terra de 3a materia ... illas rationes quae ptinent ad complementum substantiae in ratione talis substantiae nihil n. ae indivisibile potest ... alicuius substantiae quia ... ponunt intra ... complete ... et illi ... veniunt ... nullum n. inditium dat unde colligat illos substantiales ... ita ... sistant neque ullo modo ptineant ad complementum alicuius substantiae ... adveniunt illi iam ... complete et sic sunt alii ... figura et similes.

Modus autem sic possunt dividi in omnia praedicamenta ... iis quae ... in ... nomine ... atque ... alius n. ... in ... continuativa ... Alius ... quali ... in ... continuatione ... et ... corporeal et sit in ... unionis intussionis et ... eiusdem ... qualiter ... figura. 3º alius modus ... ad aliquid relatio ... praedicamentum talis et illius continuativa et ... sic corporea sit ... hic modus ... formalitas ... 4º alius est modus, sunt actio et passio. 5º alius est modus ubi ... ad hoc ... modus reducit ... in ... praedicamentum ... quilibet ... modi ex his ... in spirituale et corporeum et ... sicut ... praedicamenta ... dividunt.

Rogabis quaesit divisio modi in ea genera. ... analogi ... ratione ... sicut divisio entis ... in ... inferiora ... analoga.

q. 2ª de causis et effectibus modorum.

A. 1º de eorum causis

Causa formalis modi est ... aliquis effectus formalis modificando subiectum

cui inexist nullatenus indiget causali quo sit modus qui licet
aliquo ab aliis mis a facias v(el) aquo a z ... tamen modus
vel ut ipsa dans denominationem et aliquem effectum formalem subiecto
quod si modi sint indivisibilia nec poterunt in spatio vel aspecta
divisit spiritualis vel ab indivisibilibus fuerit corporea. Similiter indi
visibilia quae sit inspirant accidentaliter ab indivisibilibus aliisque acci
dentibus. eo quod imperfectionem nihil addendo convenit postea
ea quae de affectis diximus 2 Phi. causa efficiens se prae ipsum subiectum modi
ficatum unde subsidia ... continuatione et actione apparentibus ubi ...
permanet. licet aliquo ab extremis agentibus efficientia
Causa materialis modi est subiectum quod modificat aequo actualiter per
det ... quod ... solum adaequatur quod requirit ...
modus actualiter pendeat a subiecto ut a causa materiali quod intima illud
afficiat penetrando se cum illo: non licet hoc reperiatur vita immo
dissimile dat in omnibus ut in continuativis et actionis et passionis con
nexi illo ... et similiter continuatio ... licet
utrumque genus continuativi actualiter dicat ordinem essentialem ad par
ticulas taliter ut salvet longe initium unius et finis alterius aliter
non esset continuativus ... vera continuatio.
Potest dubitari an etiam vera causalitate modus vel ab efficiente vel a materiali
causa indigeat causaliter realiter a se distincta. Et quidem si modus sit causa
litas non petit causari realiter et causalitas distincta realiter
eiusdem vel diversi generis causae. actio enim ut cui ... causalitas
Anima non indiget passione distincta neque quoad formalitatem in
trinsecam de quo egimus 3 Phi ... formalitas causalitatis
sufficit ut effectus pendeat ab effectione et a causa materiali ... causa
causalis ... in quo immediate recipitur. neque potest intelligi
actio eductiva de potentia subiecti quin intelligatur depende(n)s de ea
subiecto seipsa nam aliter daretur processus in infinitum.
Atque ex hac ratione colligitur ... absoluta ... unam
actionem fieri per aliam nam talis actio de ratione petit ... con
titionem immediatam alicuius causae ... non posse procedere ab alia

neque

neque ab illa causa per actiones distinctas. Confirmatur 1° nam actio quae producit ignis ab alio igne non potest fieri a deo per alias actiones nisi creaturis cum hoc repugnet non neque est quod productionibus illis de potentia absoluta non adeam deberet convenire ab subiectis ut ea principii partis. Deo nullus subiecti potest influere cum principii pars ad causalitatem media actione ab illa distincta et de actionibus naturalibus alibi probatum est quod neque una actio potest produci mediante alia. Confirmatur 2° quia una actio naturalis non potest aliam in se recipere quod neque de potentia absoluta. Confirmatur 3° quod sicut actio dedit per se talem agens itaque per alia illa immediate fieri non sicut unio localiter petit extrema ut immediate petat illis uniri ubi talis et in locum requirat fieri per alia ubi neque de potentia absoluta ita actio taliter petat agens a quo efficiatur ut requirat alio modo ab eo nisi in modo primo sicut naturaliter effluxit.

Si tamen sit forma de aliis modis cum nisi sint causae formales conditionem illos videamus uniri causaliter significat quod possit tamen causalitas esse distinctas quarum uniones quas generat. Sed tunc actio generativa quae in modis accidentalibus ut subsistentia et aliis modis quae actio non sit educ... tiva a [illegible] de potentia subiecti et sequens sed dependens ut ab subiecto essentialiter erit potio, scilicet tales non illa jungent quod sicut actio naturaliter distinguit ab illis modis itaque potio. ÷ prohibit

Completas tandem tractationes de causis modorum restat aggredi principiis specificantibus et individuantibus illos. De specificante nihil cum omnibus praestitui et quod est singulos probabilius in propriis locis tradidimus ut de specificatione actionis. De [illegible] vero ea principii ... in individuatione modorum nihil speciale occurrit. Statuimus de eo quae —

A. 2ª de effectibus modorum ÷

Sec. 1ª an unus modus possit esse cum modis alterius

Inter modos quidam speciei diversae sunt ut duae subsistentiae, duo ubi etc. alii vero diversi generis ut subsistentia, ubi, et unio, supponit quod tanquam

cedatur qd modus n poe ee cu mutis alterius exactus pro ea entitate sua
absolute qd est facile inductione in omnibus modis ostendi
dubium tn e an unus modus possit ee subiectum et fundamentum alterius
alterius

CC

1ª e bene poe unus modus ee cu mutis modificatus ab alio
modo diversi generis ita plures dd [illegible] ii qui c. de relat.
dicunt unam relationem poe fundamentum alterius, ii n. affirmativam
conclusionem defendunt. pro 1º q. n. c. 3 li mutationem unius modi
qd possit ee subiectum alterius nunquam proficeretur imperfectionem nisi
ea qualis nisi unius tantum denominationis posset dici ab aliis mis
[illegible] recipere. pro 2º q. a de facto omnes modi referunt
aliquibus relationibus certum est et particularibus tantum peculiaribus signis
praeterea sit superficiebus quae his modificat aliter et per lineas
a punctis et sine tali inhaerentia qua puncta sunt superficiei dicunt
denique unionis talis tales per se quae faciunt lineis et punctis modifi
cant alterum unio modo quodam complete saltem tamen tamen
modus poe modificari ab alio diversae rationis.

CC

2ª e unus modus n poe modificari ab alio eiusdem
rationis nec de potentia absoluta, nec de potentia ordinaria id inter omnes
compertum e nam nunquam ubi ut ubicatur per aliud unio n unitur
extremis alio mediante nam talis alterior unio superflua e et
de illa eadem ante ipsa uniatur et si id negas procedamus in infinitum
sive ero dicas illam se ipsa uniri eadem ratione unionem indicat?
ratio a priori est quia eo ipso qd una est qualis modi det talem l. talem
modificationem ipsa ratio intelligit mancre talis, eo ipso qd
ubi faciat rem [illegible] alicui ratio manet [illegible] ad talem
locum et eo ipso qd unio [illegible] extrema intelligit [illegible] talis extremis
et ratione eius eo ipso qd [illegible] alias partes intelligit se ipso [illegible] de aliis
[illegible] modus n modificatur ab alio eiusdem rationis.

2º pars e qd neque de potentia absoluta possit fieri pro 1º quia aliquid
adderet ad aliud ubi n habet cum illo absolutam et realem connexionem

[illegible]

partis illi repugnat quod ipsa propria ratione (qua) non potest in illo produci aut uniri ex ipso non quod intrinsece nullas dicunt connexiones dissociabilia neque dependentia absoluta iuxta alibi dicta. Confirmatur quia illud ubi fieret per prius alterius subiecti essentialis quod non posset adaptari cum ubi non contradictionis modus non posse cum alieno subiecto uniri. ans patet quia non est per prius+ ubi per prius alterius ubi si non est possibile est modus quo ratio est fideliter tali ubi: at falsum est quia ubi patet ratione alterius ubi adhaereat sit per se locaris

+ possibile

Dices superficies quae his modificat alicuius per lineam a punctis vero medio cuius ad inhaerentiam conveniunt cum punctis subsistere quae non potest modificari ab altera eiusdem rationis. Contra pro quod superficies lineae et punctis ... diversae conveniunt unionis aliquam ... cum partis haec unionis dicunt diversae rationis videlicet ubi: et illas per huiusmodi unionem participare diversas rationes videlicet una non potest modificari ab alia ut articulus statim quia sunt diversae rationis ita ut una possit alterius actui ... quia sunt eiusdem ita ut una non possit alteram modificari notandum est quod illa omnia quae ratio intelligit in formali ultima ratione unius modi consistunt in eius generalis et proprie rationi ab unica formalitate modi quin sit necesse plures superaddere ... eo ipso quod ubi faciat praesentiam partem in hoc loco intelligitur esse per se in eodem neque potest unus intelligi sine alio videlicet ubi illa consistunt eiusdem rationis et proprie rationi per unionem ubi formalitates. similiter unio eo ipso quod nectit extrema ratio et consequenter intelligitur uniri locum illis videlicet ad uniendum extrema et seipsam subsistit unica formalitas unionis.

Contra ... aliae denominationes quae pro ratione magis cum aliqua forma ... illius non potest intelligi absque quod cognoscantur tales denominationes ... quod tales denominationes requisitae consistunt diversae rationis et pro tali sunt superaddi ut patet in exemplis praesertim ab Augustino. nondum per lineam intelligunt praesentem eius modificationem uniendo per superficiem absque quod cognoscantur illae intelliguntur unitae per punctum terminantem. similiter punctum reale intel-

intelligit modificare per unionem quos his illos continuando alterius in heterogeneum subiecto ut puta infundendis quos his cuba & ideo in heterogenea dicuntur certat e diversa rois et propriis sup addi aut qs hec regula generalis propria assignari ut dicat nat qui modi sint diversa rois ut se possint modificare

Ins hlis ponetur me modificat a ponendo per hunc ab altero dependet ut modi unius rois ppio ab altero modificari = Hoc ponetur per si est modus rei per me ponit. & solus respectu partium quos continuat & huius indicit unum qd n posset per absolute dari sine partibus quos continuat & tamen poni dari sine ponendis me sicut pone quos his dent in Cuba ÷

Sec. 2. de effectibus modorum inalis generalibus corp. ÷

post aliqui modi &c. sine aliquos effectus unde per unionem compositi substantialis dant dispositiones & poss alia fieri ÷

Praeterea modi nisi vere et fisici respectu subiecti qd modificant itant illi dant verum influxum fisicum secundarium pro ipsis in proportionali ut sint causales alicuius rei absolute ut dicit pt quod multo magis ut sint causales qd est effectus generici. Con ex magna in perfectione quam habet modus operatione subiecti qd modificat. y lex qd n potest in fluxu ut causa fisicalis in subiectum est modale quod est ab illo subiecto het illam maximam dependentiam quam het modus ab aliis subiectis ex quo provenit ut n possit illis vicissim dependere influxum adeo &c. fisicus causa fisicalis. ÷

pr 2. dis verendo &c. alios modos nominis substantialis hic dominus Ob q 2 a 1 sine dubio relationibus figuras & aliis idearum inferior non sibi illis pendere subsistens accensis fisicis & vari alteri illis vari ex quo causali tates & actiones efficientibus cum illis identificatae in omnibus absentibus deveat per hos hasce ampliorem cavarie fisicum effectivam supplentes eorum causalitatem qd est falsissimum. Cum quod aia realis in homine n pendet ab unione per veram causalitatem vero in res producillis unio tenet ut modus unde aia separata sine eius substantia n tenet ut re

peculiari influxu maiori quam qui erat competens ita q(uo)d si
ab unione dependeret et vera causa interpore tunc deberet
dari maior influxus superbens defectum talis causalitatis
Contra 2.o quia composita non influunt in superioribus
cum possint existere naturaliter absque illis s(ed) t(amen). Contra 3 quia nisi sine
necessitate fingenda causalitas aut fundata. Intellectus et voluntas
cum modus videri influere in sua subiecta q(uo)d etc. ÷

Atque ex hoc sufficienter ad argumentum tertium quo in Phi(losophia) pro omnes
tres compositi collective sumptos esse causas illius & praeterea dari realiter ab illo
realitatis distincti ... esse veras causas compositi
[illegible] influxum mutuum quem sibi invicem tribuunt nisi unionem
quem nullum influxum praestat in aliquo genere ce[rte] licet sa[tis] habeat ut iste
ens [illegible] seipso compositum quod sit sine illa vera causalitate sint
ratio [illegible] sine causalitate humanum unde ignorare esse composite
materia sed & forma est collective sumpte realitatis ab illo distinguit nisi
materiam forma & unio simul quod unio quae est numerat inter illas nisi
vera causa influens [illegible] de quo in Phi. ÷

dices subiectum non potest dari sine aliquo albi neque sedes sine aliquo
sedente tamen subiectum dependet ab illis et ea causis. Contra 1 quia
modi debent [illegible] respectu subiecti. Contra 2 quia totum
punctum [illegible] in [illegible] [illegible] sibi respondentis. Ex quo licet subiectum non possit esse sine aliquo albi cuius compositi
est subiectum [illegible] dependentia albi [illegible] ut ea causa
ut a conditione naturaliter requisita. Ad primi Contra [illegible] proveniet
quod in sicut accidentia possunt appellari [illegible] quod sicut [illegible]
[illegible] debent [illegible] ad [illegible] ita modi debent modificationem
modificatione [illegible] ad [illegible] denominans & [illegible]
dum [illegible] quod [illegible] sine vera causalitate. Ad 2um Contra ex
punctum [illegible] esse modum [illegible] punctum [illegible] in fluere
in [illegible] in [illegible] modus [illegible] distinctis
[illegible] [illegible] possit influere in [illegible] ÷

Nec tot agere effectivo modo in genere causae efficientis cum quod in misitur talia essent creata post actum a deo actus numeris ad producendos effectus qui implicent contradictionem deinde si modi sint actio rei efficientis ab illis pendent effectus in genere efficientis utpote causa quae habet ut quod tanquam aliquo quo mediante causa efficiens influit - 3° modi poss producere aliquem effectum per emanationem non solum substantia vero & similes in se producunt per emanationem ubi frige ratum & relates producimus [illegible] si fiat [illegible] fundato distinguuntur in quo esse actio emanatione distinguitur realiter ab alio producto sicut actio quae emanat frigiditas ab aqua distinguit a frigiditate denique aliqui modi solum ut causae partiales producunt effectus per actionem distinctam ab emanatione ut indivisibilia caloris simul cum partibus producunt calorem & similiter indivisibilia aliorum agentium quae sunt homogenea iuxta dicta d 6 q 2 ubi [illegible] indivisibilia debere convenire ad producendos effectus ut causas partiales & sic [illegible] aliquo agit cum totalem.

Negabis omnino substantialis compositi influat effective ab illis per [illegible] operatur [illegible] unio neque ad operationes compositi ullam habet efficientiam [illegible] solum se habent ut complementum [illegible] actio quae substantiae substantiali emanant [illegible] operationes [illegible] qua unio substantialis [illegible] diversae [illegible] ab extremis unitis [illegible] ad unum [illegible] ad producendos per [illegible] operationes [illegible] indivisibilia caloris influunt cum partibus ad producendum calorem [illegible] partialis [illegible] aliquo [illegible] qui homogenus [illegible] unio [illegible] substantiali neque in [illegible]

[illegible] sine fundamento sufficiente [illegible] actionibus unioni [illegible] effectus [illegible] substantialis efficiens

utraque

~~ultraria in actus ad suas operationes~~ spiritualis quam corpo-
reas licet substantiae compositi dominentur illas producere ~~rei~~
~~fit~~ ~~actuum~~ ~~commune~~ ~~spiritui~~ ~~corporis~~ ~~quod~~ ~~ut~~ substantiae ~~ex~~ ~~substantia~~ comple-
mentum substantiae tamen magis requisitum ad eius operationes quam unio ni-
hilominus earum effectiva non attingit, sed magis unio influit
effective ad operationes compositi substantialis substantialis, sicut substantia se
se habet ad illas sub conditione et complementum substantiae substantialis substantia habilita-
te requisitum, quam cum ita unio se habebit ut complementum substantiae
tale requisitum sicut conditio ad hoc ut forma substantialis
habeat potentias et operationes.

Plures difficultates cum magistris solent alii in hac parte agi-
tari ~~hic~~ quas libenter omitto tum quia illas numquam
expediunt, tum variae ad theologiam vel physicam, tum quia ver-
santur cum magistris modo digniorum disputatorum quae plerumque ne-
modo occasione data complectuntur rei praesentis, melius modo
expediant.

De corpore autem cum Philosophus initio tamen de spiritualibus alio divisionis
membro dicere debemus

Q. 1ª quid & quotuplex sit spiritus

A. 1. an; quid & quotuplex sit spiritus

in expedit questione corporis quam tradidi in 1ᵒ Phisicorum constat quid sit ens incorporeum immateriale & spirituale quod illi opponitur cum idoneus pus nat. hanc pars esse partes inordinariae locum & tam essentiales dependentias spatii eius neque alio modo poterit melius explicari dari in universo aliquid quod tam nominis spiritus particeps sit constat quod ut dicatur deus ens spirituale deus angeli ut dicatur q. 2 tam realis ut dicitur in 3 de anima ingenerabili pro ostendi dari in mundo rerum spiritus quod talis non nullus in volvit in plicationes in deo spiritus magnum perfectionem que tu posita est non implicat quod haec perfectio detur in aliqua creatura cum creatura sit unde quaeque perfectas ut docet in p q 50 a. 1 & 2 tum ut deus eam perfectionem creaturis communicavit.

Dividit spiritus in increatum & creatum & increatum deus. Creatus vero incompletus alius completus alius incompletus anima nostra & si qua alia forma spiritualis est possibilis. completus vero angelus & quicumque alius qui non ordinetur ad complementum alicuius substantiae. de anima rationali agimus tertio libro 3 de anima de angelis vero sive intelligentiis tradimus q. 2 quae sufficiant

A. 2. quanta simplicitas debeat esse spiritus

Tot modis potest excogitari in rebus simplicitas quot potest dari compositio, multiplex autem compositio alia Physica ex materia & forma alia ex subiecto & accidente alia integralis partium extensionis & intensionis alia realis ex natura & subsistentia personalitate alia denique metaphysica ex genere & differentia &c.

II 1ᵒ cuicumque spiritui repugnat compositio integralis partium extensionis inordinatione ad locum ita ut donec totus ... pro quo spiritus debeat carere omni ratione corporis quod

de

deuet carere partibus extensionis quae appellatur ex
trali cum altera haec n. proprie est corporis q[uod] deuet esse simplex
quoad hoc genus compositionis neq[ue] obstat q[uo]d in habitibus spiri
tualibus admittat extensio illa n. nihil aliud e[st] quam
agregatum habituum spiritualium circa diversa obiecta
maliter distincta qui habitus dicunt[ur] per unius habitus p[er] quos
haec repetunt esse indiuisibilis [illegible] imo de min[us] indiuisibili sicut
in eadem anima diuersi facultates ideo n[on] faciunt extensionem
quae pugnat cum ratione spiritus unde etiam potest n[on] requiri ad rationem
spiritus simplicitatem carentiam partium intensionis n[on]
quia et habitus supernales [illegible] ut spirituales sint adeo
tamen componunt[ur] ex pluribus gradibus intensionis.

2a conclusio repugnat spiritui compositio physica ex substantia
et accidenti patet n[on] [illegible] in omni spiritu creato ita
[illegible] et colligit ex de anima d. 2 initio ubi diximus quamcumq[ue]
substantiam creatam indigere semper ad operandum aliqua
facultate accidentali sibi inherente.

3a conclusio repugnat spiritui compositio ex natura et subsistentia realiter
distincta in omnibus ut dictum in omni spiritu creato et
[illegible] ita [illegible] d. 34 m. sec. 2 nu. [illegible] doctrina recentiores
colligit ex d. 35 q. 2 a. 2 et q. 1 ib. a. 4 q[uod] pertinet ad spiritum
[illegible] qui m[od]o [illegible] illos compositi realiter ex natura et subsistentia
docent et Capre. in 3 d. 4 q. 2 a. 1 ad 4 [illegible]
[illegible] quae [illegible] subsistentia spiritualis creata potest assumi a verbo
diuino et [illegible] personaliter ut docent plures [illegible] apud Suarez
[illegible] 3 p. to. 1 d. 14 sec. 2 [illegible] humanitas spiritua
lis de facto fuerit assumpta [illegible] dependita
impedita [illegible] subsistentia creata [illegible] resultaret ut di
ximus d. 6 q. 2 a. 1 sec. 4 [illegible] talis subsistentia siquidem natura
quae dat natura ad illam realiter distinguit. pr. 2 ex [illegible] sequentis.

99 v

qd ulla substa spiritualis creabilis nequeat ... haec
subsistentiae ... implicet indistingui per auctorem dt ...
ex quo haec non colligit quod substa quae petit ... compositio
... accidenti et substa petit eius compositionem ex ma et
subsista ... omnis substa creabilis petit compositionem
ex subsistentia et accidente ... ubi probabile ... ma supponit
ad tal... et sic ... probabiliter ... quod compositio
ex substa et accidente ... ex maior ... quam compositio
ex subsistentia et ma ... substa quae ... limitationem
exigit ... maiorem et ... compositione
capax erit ... minoris ... exigit
... quod ... subsistentia ... subsistentia
... angeli ... existentia
... compositio ... realiter ... dist...
... ut diximus ... q. a ...

Ü 4.a ... compositio ex ma et forma implicat in substantiis spiri-
tualibus ... posuit ... ma spiritualis ... tales
substa compositionem ... Alex. ... 2 ... et 1 ...
apud ... qui dicunt Angelos componi ex ma et forma diversa
... ... corporea et ... hoc impugnabunt q.
... Alex ... indicare ... spirituales
... illorum impossibile ... indicat dt
... 90 et ... 93 a 2 ubi impossibile esse ait ... quod substa
spiritualis habeat qualemcumque ma... ubi ... qualemcumque spiri-
tualem excludit ... Henric. ... lib. 4 q. ... fama
et ... loc... dt ... 13 ... 14 ...
... plurimum ...

+ exstapositio. ... varia solent ... implicationes 1.a quod illa ma
... spiritualis + et ... quod posset disponi ad recipiendas formas
... dispositiones corporeas et quod forma esset corporea ...
... et ... [illegible]

habi hum cui unionem dissolubilem cum fra: Ad dicendum ad
uersarij quod na spiritualis indiuisibiliter unitur cum fra q
introductione dispositionum sicut fra celestis cum sua na
2° alij dicunt quod fra per quam talis na celestis informa
retur esset perfectior nra aia ut induitur uestis et superinit
ab aduersariis et ideo esset perfectior quod cognosceret per modum illius
compositi uijs fra at nra aia habetur separata melius cog
nosceret per ad modum sue substantie simplicis recipiendo essent
perfectior. Dico quod ponunt aduersarij fras illius compositi esse
subsistentes neque pendentes in sua cum ama spirituali sicut
et est aia perfectior hominis possibilis. Sicut quod aia huius hois
perfectionis perfectior quod unitur cognoscit per modum compositi perfe
ctionis quam cognoscit nra nra aia et separata potest cognos
citur per modum substantie incomplete simplicis melioris ita
fra illius compositi spiritualis iuncta cognosceret per modum compo
siti melioris quam cognoscit nra et separata per modum melio
ris substantie incomplete simplicis. Contra 2° quod esset iuncta cog
nosceret per modum melioris entis quam sit nra aia separata
esset n. perfectius illud compositum ut pote completum et spirituale
quam aia incompleta. Contra 3° quod est incompleta illa fra   iuncta
potest cognoscere independenter ama per modum sui tamen.
Probatio quod in eadem substantia melius dicunt ex eo quod illam a
ad nihil omnino redderent necesse est in proposito. Et quod necesse est
naria ad hos tentandos fras spirituales. illa n. ut pote esse perfe
ctiores aia deberent esse per se subsistentes et independentes ab om
ni subiecto sicut nra. 2° non est naria ut in illis experimentur
uarietates generationum ex quo indicio dicitur aitur uos ibi magis
pora existimare perfectionem et in spiritualibus ubi datur in
corruptibilitas generatio et corruptibilitas conuenit
3° non naria ad multas locales recipiendum quod quippiam rerum

subiectis tamen non facultatis accidentalis distincta proxime unio
communicandi linguas agnoscenti pro movendo adhuc et quod
Ipsi doceri unde ait separata locali transmutatione aliquam ma[illegible]

Denique necessaria ut vera illius pro spirituali deberet
ad intelligendum intra non ut potentia spirituali nullas habitans
inferiores per quas ipsi deberet sicut anima mea a deo [illegible] explicis
inferiorem talis anima non possibilis cum ad nullum bonum finem
posset deservire. Aliter quod de facto non datur talis anima quod neque
est possibilis tamen non daretur in universo ut potentia distinguens propter
sicut dedicersum

2° probatur id implicare quia si talis anima daretur esset pura potentia
ad suam formam aliter non uniretur per [illegible] ut bene ba
lentia 1 p. d. 4 q. 1 [illegible] 4 ex hoc [illegible] in [illegible] quod esset spi
ritualis [illegible] si esset [illegible] ex suppositione [illegible] quia de ratione spi
ritus [illegible] est quod sit actus tamen pura potentia. [illegible]
[illegible] quod [illegible] spiritus [illegible] ex apprehensione [illegible]
qui [illegible] audit spiritum intelligit actum completum [illegible] in completum
spiritus [illegible] aliquam [illegible] operari. probatur 2° quia id pertinere ad
ad perfectionem [illegible] spiritualis neque alia perfectio in qua corpus
spiritui [illegible] nisi [illegible] quod [illegible] dicatur [illegible] actum [illegible]
ram [illegible]

[illegible] cum non repugnat spiritui [illegible] compositio [illegible] ex genere
[illegible] in spiritibus coelestis [illegible] Aurea 12 [illegible]
2 6 [illegible] 3 q. 1 talis [illegible] defendit [illegible] 1 p. q. 50
a. 2 ad 2 ubi [illegible] Nicolaus [illegible] ubi
[illegible] BB. [illegible] vide [illegible] 1 p. d. 179
[illegible] quia [illegible] spirituali [illegible] concipitur [illegible] communis
[illegible] ex [illegible] analogo [illegible] genere
[illegible] spiritus [illegible] ex genere [illegible]
[illegible] spirituali

ubi spatiis tome c 2 & 3 & docuit genus de formis
anima vero ea ipsa divisa pro unde omnia negativa genus
genus vero ... Et expediti in loco genus diei de suas formas anima
vero negatur ubi absolute ... idem 2° Ari 7 me
tex 25 & 39 & dicit 2° genus c 95 negatur licet genus vero
alio ... tam in compositione tum ... proximi
... indicanti ad facies & ... pro ... .

q. 2ª de spiritibus in particulari de Angelis

Apud Aris. socios in praedicandis fit mentio de quibusdam
substantiis quas appellat separatas animas et intelligentias eas
demum ... deos appellavit et daemones & similes sunt vero
daemones idolis ... theologi tamen eos angelos appe-
llant ... illis nomine alio proprie significante
quod est nomine est idem. eos ... ex ...

A. 1ª an sint angeli.

Saducei in antiqua lege censuerunt ... angelos ... spiritus
... actor 23 . idem putarunt aliqui Phi apud Aris
4° Phi. tex 52 & 57 & quidam haeretici nostri temporis.
U. Sit ergo secundum fidem sim Aris & ... angeli
concedendi esse in vase. 1ª pars quod sim fidem concedendi sint colligit
ex s. psal. 8 nu 6. minuisti eum paulo minus ab angelis
ubi de angelis in perfectione ... sive ... ut in ter...
... ad hebr. 2 nu 7 idem habet in aliis locis ... quod ...
in ... 1ª p. ... idem de finitione
in lateran ... sub innocentio 3° & habet firmiter ... de sum
ma trinitate ubi dicit quod deus ... ex nihilo condidit crea
turas spirituales & corporales angelicas videlicet & mundanas
ac deinde humanam ... ex spiritu & corpore constitutam.

2ª pars qd ex tribus deducendi sint Angeli status ime

c6; 7 & 8 & lib 9 tex 22 & lib 12 t.o decet cum talis locis in pro

re serendis. ∴ 3ª pars qd omnes operationes naturales deducendi sint pri°

q[uia] qd sit possibile ra[tio] evidens q[uia] n[on] implicat creaturam quae

compleᵗᵃ sit solum composita spiritualis & intellectualis [illegible] n[on] [illegible]

ilantibus exant limitatione creaturae pro[illegible] manifestatione [illegible]

divinae bonitatis & perfectio si creaturis communicent de talibus

perfectionibus enties valde diversa ab his corporeis [illegible] debent

dari inverso necessario ulla [illegible] sitin [illegible]

pr 2° convincit 2 3ª [illegible] ex quatuor [illegible] quia

in aequales ab angelis [illegible] i n[on] videm[us] celos mo[veri] n[on] [illegible]

q[uia] semper movent in eodem loco [illegible] modum [illegible] quasi

ex 3 tribus [illegible] quaeritur [illegible] provenire nisi a principiis viventes

incipiat. n[on] solum habent [illegible] ut ad sua loca naturaliter

dant qd [illegible] n[on] [illegible] in suo loco naturali moveant

[illegible] de Generatione [illegible] habent [illegible] quae ab [illegible]

moveant ut diximus i de Anima [illegible] moveat alter [illegible] sunt

viventes n[on] ab ullo corpore quod vis n[on] ad movendum [illegible]

molem cum [illegible] velocitate in proportionali [illegible]

mediate adeo [illegible] qd Aris [illegible] demonstrare i motibus

na[turalibus] deus effectus naturales mediis causis naturalibus administrat [illegible]

dant Angeli ad movendum caelos ordinate

deinde videm[us] homines ad eos nihil [illegible]

illos peregrinis linguis loqui & difficultates maximas [illegible]

ex [illegible] cum tamen illi [illegible] illas linguas & difficultates

essent [illegible] ignari [illegible] qd [illegible] talia quae [illegible] in

[illegible] i. energumenis [illegible] convici in corpore humo

ris melancholici ut [illegible] Aris 1ª 3° problema

[illegible] denique id colligit ex Oraculis idolorum [illegible] apud an

tiquos quam [illegible] saeculi Ethnicos [illegible] n[on] possunt nisi ab

angelis intellectualibus invehi. at [illegible] his duobus [illegible]

[illegible] colligitur dari bonos & malos angelos ut agnovit

[illegible]

agnovit Plato in de legib. licet aris tolerz agnove rit bonos & malos ex quo Aver colli de resurrectione illi inposuit qd angelos n agnovit. ex s. de tamen constat bonos angelos dari. tobie 12 n. 15 ego sum Raphael &c. matei 18 Angeli eorum semper vident faciem Patris &c. Malos autem dari colligit ex tobia 3 n. 8 ubi fit mentio daemonii Asmodaei. 2a petri 2o ou 24 Angelis peccantibus &c. & Iude nu. 7 angelos qui n servaverunt suum principatum &c.

A. 2. quid sit Angelus

Angelus est substantia completa creata spiritualis. 1o dr substantia in quo convenit cum corporibus. 2o creata in quo differt a deo a quo angelus prodivit p creationem & n per derivationem sicut aliqui. T. destructionem opposita conversioni cum sit aliquid subsistens 3o dr completa in quo distinguit ab oia rna quae subsistens ... Angelicum p se subsistit nulli alteri ... & fra corporis ... unitis ... motoria ... quibus mera ...

4o dr spiritualis qd convenire angelis colligit i ex ss ubi dicunt absolute spiritibus ... spiritus ... ut psal 103 matei 8 luce 6 praeterea ... n nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem & i ... spiritualia nequitiae &c. ubi daemones dr spiritus ut distinguit a carne & ... 2o ex lateranens ... ubi distinguit angelica substantia a mundana corporea idem docent Dionisius ... Basilius Crisos. epifa. & alii quos referunt ... dt i p q q o a i ubi ... & vos ... q 2 ... Aris 12 ... a 14 idem docet & expo ... has substantias separatas a ma.

pro ... qu ... qui p ... dari de facto substantias subtiles completas angelicas ... tendunt illas esse spirituales n ...

implicat subst[anti]am spiritualis nihil hens de corp[or]e
do partiu pons obtimo m[odo] dicam q[uod] substanz nobs pne
cl... nisi angelica posset habere q[uod] existeret in na corp[or]e
Cgm q[ua]s demonys penetrant cum paralelis, et in eadem
sua 6666 demonis enos facientes legiones inveniti sit
q[uod] si con poni esent se quest a haberent q[uo]s totales neq[ue]
poterent e simul cum aliis quesitibus in eadem loca ... pote
rent ad aliam loco extendi.

Obi. Plures P[atre]s apud Voles dicunt angelos esse corporeos
sicut Aer et ignis. Atin... sinodo su micena ... actione
q[uo]d docet Joanes epis. tesaloni. dogma esse eclesie q[uod] an
geli sint corporei idemq[ue] defendit Caie c. 4 Genesis
Mi Phy ... 3 de demone c 34 et plato apud Aug[ustinum] de
civite a c 14 q[uo]d terq[ue] genesis 4 dicq[ue] filii dei i. Angeli
et 70 ex femini ... genuerunt q[uo]d Z... P[atre]s interpretant
Rexp[on]d[e]o illos P[atre]s i. secum moderate doctrine ploris
xeridum in eclesia expleata i. solum intend exeq[ue] damas
2 fidei c 39 comparatione dei dicendos esse corporeos q[ui]a n[on]
ita deo simplices ac deus Joanes ille epis. quoad corpori
tatem Angelorum errauit neq[ue] a sinodo in hoc aplicati
to q[ui]a imagines angelorum pingendas docuit. Caie et alii relensio
res errois i. saltem themeritatis damnant. deniq[ue] in illo
loco Genesis p[er] filios dei inteligunt filii Seth et d Atho
q[ui] ... ad Anthea ... Lisos Aug et alios apud Voles cit.

Ex Angelorum spiritualitate infert i[o] illos carere partibus
extensionis cum potentia spiritus et partibus intensionis cum potestate solus
Santios et Vasquez contra q[ui]a spiritualitate in possibili... et tribuunt
corpoream componunt tamen ex substant accidente na et subst
de genere et dixi ... tradicta q[ui]a a.

2[o] infert angelos esse intelectuales hentes intelectu
et volunt[atem] z. nam et obseruat Copra 2[o] d[e] 39 a. 1 ci 2 d t

Sepe probat aliquid esse spirituale ex eo quod sit spirituale et in 2a intellectuale
q 14 a 1o immaterialitas ingenii alicuius rei est ratio quod sit cognoscitiva
et ex gradus immaterialitatis est gradus cognitionis. expresse
tamen Angelis concedunt intellectum et consequenter voluntatem
omnes Doctores et Philosophi qui ex eo illos appelant inteligentias et col
ligitur ex D. Thoma quae attribuit angelis opera quae requirunt intel[lectum]
et patet quia cui convenit perfectissimus gradus subsistentiae creatae debet
convenire perfectissimus gradus operandi sed angelis convenit perfecti
ssimus gradus essendi ergo et operandi sed perfectissimus gradus opera
ndi non potest assignari quam aliquando ~~esse apprehensio intellectus~~
Angelo convenit esse intellectuales

3o infert Angelos esse incorruptibiles quod docet Aristoteles
12 metaphysicae text 44 et 4 de Caelo text 36 et plures Philosophi quos refe
runt Suarez vol. in 1a parte d 4 q 1 punct 3 Suarez d 39 me
taphysicae 3 num 92 Vazquez 1a parte d 162 et alii. patet 1o quia angelis perfectiores
anima rationali ut colligit ex psal 8 et 2 patet 2 et aliis Scripturae locis sed
anima rationalis est immortalis ex natura sua ut ex fide Aristotelis et ratione proba
tur in 3o de anima ergo angeli erunt incorruptibiles. at quia ex philosophia
principio quidam erronei aliqui per viri celestes. alij minus recte
fidei censent oppositum. patet 2o quia ex Aristotele cœlis incorruptibiles
probat Aristoteles moveri ab inteligentiis ergo et inteligentiae de
bent esse incorruptibiles.

patet 3o quia illud est incorruptibile quod a nulla causa potest destrui
ab agentibus naturalibus destrui possunt angeli ergo etc. min[or] patet quia agentia
naturalia nequeunt illos destruere suspendendo concursum quo conser
vantur ille enim est potestate creationis a solo deo pendet neque mediis dis
positionibus contrariis expellendo unam formam et introducendo aliam
quia simplices sunt ergo ex natura sua sunt incorruptibiles sed sunt qui docent
illos esse immortales ex gratia non natura gratia inteligunt gratiam
creationis ut refert probat Vazquez q 3 cit. et illi se solum negant eorum

immortalitatem quam habet deus ex eo quod sit ens a se et necessarium.

Negabis si angelus sit infinitae perfectionis quia non est infinitus simpliciter in perfectione, nam licet excedat infinities perfectiones corporeas, et ideo possit appellari infinitus secundum quid, non tamen habet formaliter perfectiones et virtutes infinitas. Negabis an fuerint ab aeterno quia non esse ab aeterno ostendi supra. Habebant tamen durare in aeternum durationem quae appellatur aevum, de qua supra. Negabis an angelus sit ens necessarium quia non est ens necessarium et immutabile in sua perfectione per se contingentia naturali licet seipsum mutet, et plures alia que vide fusius a num. 93.

A. 3 de numero et diversitate Angelorum

Potest dubitari de numero qui de facto datur, sive de eo qui potest dari de potentia absoluta. Prima positio est posse plures per se angelos distinctos, imo plures perfectiones et perfectiones sine termino, ponit defendit ... 1 p. q. 50 a. 4 ... ejus familia ibi, probatur quia non implicat ut in magnitudine perfectae spiritualis complete datur diversitas in ... specificitate et virtute ad intelligendum, sive movendum localiter etc. sicut datur de facto in tanta generis viventis animalis etc. 2a probatur quod sint possibiles angeli perfectiones et perfectiones sine termino, probatur quia 3o supra ex eo infinita ... non potest produci ... ad eo perfectum ut ultra illum non possit dari alias perfectiones et perfectiones ... quod perfectio ... habet in angelis quia non potest negari possibilis ... duas per se distinctos angelorum per art. 3 et 4 et sic in infinitum idem enim fundamentum datur ut conceditur ... in infinitum.

2a conclusio licet potentia angelica possit dari plures angeli solo numero distincti ita Albertus, Bonaventura, ... Capreolus ... 1 p. q. 50 a. 4 ... ibi ... 4 q. ... 3 ... et colligit ex ... 16 ... in hoc nulla datur implicatio in distinctione, nam quod ab adversariis datur impossibile ... illis multitudinem numeri causam quia in illis datur ma

ex

ex quo efformit dist.° numerica supposit sentus solsos
a nobis in pugnalis d. 2 q. 2.

Ex 2° q. inquo licet angelo qui de facto dat reperit
ro specifica & praeterea d[ist]ia numerica solitudinis iuncta
ab specifica sicut in aliis individuis praeter rem specificam
concedit singularitas alio solitudinis iuncta negas sufficienti
fundamento opositum in angelis defendat+ quia quelibet ostendat+
forma angelica potest multiplicari in pluribus individuis. con
q. ea supposito quod talis una specifica sit compatibilis cum alia d[ist]ia
numerica non video quare non possit a pluribus aliis chi. negans suf
ficientes d[ist]iam assignavit. Con[tra] q. sola dicitur una ob suam infi
nitatem non plurificabilis in pluribus individuis una an
gelicarum forma sit privariis nisi ad diversis d[ist]iis numericis
distincti.

Rogabis quantus sit numerus angelorum qui de facto dat
Ex ripoci decreto de finiri Aris. 12 me tex 47 iuxta numerum
horum caelestium numerat 47 intelligentias. alii 55 multiplicant
ibidem Aris. 1° de caelo c. 3 & 9 & aliis locis quod fuerit d 39 me fere
in a nu 24 maiorem numerum angelorum denotat sub nomine
decorum. d. t. 1° q. 50 a. 3 docet multitudinem angelorum excede
re omnem formalem comparatione multitudinem regionalium q. l. aie
ibi & ferra 2° 3 gen c. 9 2 limitant ad multitudinem specifi
camsolutam formalium non quod attinet ad individuorum extinere
dividua quod plures sint Angeli quam pulvisculi arenae. denique
in ss. maxime multitudinis angelorum fit mentio danielis
7 nu 10 Millia millium ministrabant ei & et apocalipsis
nu 11 & Job 25 nu 3 numquid est numerus militum eius?
mati 26 n 53 exhibebit mihi modo plus quam 12 legiones
Angelorum. his consonat dicti. Grego. Ansex. Gezoni
& alij tt apud moti & alios 1 p q 50 a 3.

Rogas

Arguebis 2° an homines angelis[?] hinguant
spe[?] i. dent inter illos aliqui solum distincti Respondent d
damas[?] 2° fidei c 3 Augus. lib. 3 q. eiiji[?] & pris ad oro
dium c 11 idnotare, & eum his [illegible] merent angeli vox ip
d 1761 c 3 fine. Se dicendum de facto dari plures angelos se
distinctos ita Aris 1 2 me c. et quin equaliter perfectionis in
teligentiis attribuit & unicuique[?] t. i. ppgso aq & innumeri d
quid mobili volens talios iltos. ppq. id ex expulcrior[?] ad pulchri
tudine quasi tam perfectiones graves speciales quasi sunt de facto
de[?] in aliis gradibus entium in perfectiori by plures spe dis
tinctos dent esse in Angelico.

Anima d. facto dent plures angeli solo num. distincti in
[illegible] spe incertum e fuerunt tamen multi i. ppg a q. a
2 valend q. q. i pun 3. 2° sententia & doctis recentiores
1° q. a idrer ex perfectione ad pulchritudinem quasi alt sicut dont
sub eadem spe aic realis plures numero diverse itaq. sub spe angeli
2 q. p. societas & amicitia non dat nisi inter equales sp. eidem spe ult
angeli ii carerent tali iucunditione que ex animi cor dulcedine
tudinem parit que q. i naria eadem status beatorum habuerunt plures
eidem spe prodeunt & hoc improvavilissimum. 3° d & ttrum sentiunt.

q. sibi multiplicatio individuorum ad Aris 1 d. caiatex
34 et 35 dat propter conservationem spei sed conservando
spem angeli sufficit unum individuum cum sit incorruptibile
q. non dent plura, confirmat 1° q. propter hanc rationem non dari
plures celi eiusdem spei. Ad 2° q. excludit nullo
dari in angelis spe subquam dent plura individua.

Ex his ac [illegible] in Angelis non solum dari multiplica
tionem individuorum in ordine ad conservationem spei sed ad
societatem & [illegible] amicitiae & pulchritudinem u
si & c. de facto huius finis non multiplicant individu
duorum spe. ex quo patet ad 1m. Ad 2m. Ex facturenti

[margin note beside the line "angeli ii carerent tali iucunditione":] + iucunditate

forte verum e qd videtur spes angelica sub quavis etiam existant plura individua unde Aquinas in inchir. c 29 dixit q. deus se coniuit via angelica tendens ex quavis spe angelorum aliquos pravisse talios ni. Respondent 2 dari speciales reaz ut dent aliquae spes non multiplicate atsicut in humana republica sunt aliqui dignitate precelentes et nemini equales ita in republica angelorum dent aliqui dignitate nali precelentes et nulli equales in spesifica perfectione

A 4 de facultate 6 et operatione 6 Angelorum

Praebitur his ne ... magnum crescat via disputatio in angelis datur intellectus ... et est accidentalis et realiter ... a lineis ab angelo ... similiter cognitio accidentalis q. ... divisio ... in angelis distinguitur ... essa ... angelus ... mutari ex cognitione ... obiecti ad alterum cognoscendum licet ... cognoscat Aris. 12 me tex 29 et 30 ubi ... per varios cognitiones loquitur ... in intelligentia ... deo ut patet ex tex 41 ad has cognitiones influit angelus sicut aia simul cum intellectu ... ab ... initio creationis a deo infusis dant ... in Angelis ... aquisiti ... obscura cognoscunt ... alia neque ... maiores neque ... habitus aquirant licet possint a deo recipere habitus supernales ... objecto atque hec omnia explicanda et ... separata ... late a dt ... 96 ubi ... nobis ... 39 me ... 4

2 in hum ... committit ... ilis cognitione ordinata ad ... distinguitur ... angeli ... detrahat ... sicut humana ... liceritates ... unde Phi agnoscerunt angelos ... Platone ... libro ...

neq. obstat cognitio clara quam de his sibi habent angeli cum ea
n. stare posse ut alii qui ab illis diversis habent cognitiones et ad bonum
in hanc eorum in eis uis est vide ea hanc mox dt i p q 9 7 dubio
16. — 3º in angelis dat virtus motiva reali tradistincta
ab eorum intellectu et voluntate sicut in anima reali de qua 3º
de anima Angeli enim p hanc virtutem motivam possunt mutare loca
deserendo et acquirendo ubi spiritualia de quibus 16. Quaere
hic motum localem possit angelis convenire, per quem cum non sint
in corpore sed at spatio ubi non sint, et ad quod possint moveri ex
parte spatio. non maxime de ducere corum non sint in toto de
spatio in motu ubi figurant neque obstat quod Aris ait 12 me
thex 4 3 quod angeli motores assistere caelos quos volunt ad
n. pugnantes nihil caelo dum in pi destinati illi unde volunt
spheras corporum unde movere possit localiter ad aliorum per eius
dum corporum figurationem non in tantum quod si ad aliquid spatium fingat
idem et quaeritur ex ad inordinate cum dicant dum denegabit
1bit contraria per hanc est potius motivus mobilem alia
a locum sui in velocitate in ipsa, et aliquo in spatio spiritibus
ins. Jectioni bis scilicet spiritualiter, corporibus vel corpora saltem media
p effusione facta alterius speciei intervenit vide ea hanc mox
M adi volun vol. i p a q. 5 2 et sed 3 9 me sec 6 —

Dubitari an pater virtutes motivas dat in angelis
facultas ut producant in se vel aliquorum formaliter talis
1. accidentales ut formas ignis calorem et c. Negative ita dt
i f q 110 a 2 Aquinas 3º de trinitate c 2 Sabst omni bravari
de i c 2 pro quia angeli ita deliminata ut ad talis effectus ap
reserat et c. ans per non dispone revertere ad omnes i. n.
e i illis limitationes neque enim reparare dicamus ad has sibi
ad alios conservare et ad nullos. Com quia spiritus creati
nullum dicens ordinem ad corpus et ad his effectus in proportionatus
hinc —

pr 2º quia nulla dat necessitas aut fundamentum

ut solis virtus cedat intelligentiis non ideo sequitur quod
Angelus sit perfectior et dicat influere in corpora et causare
non influere in angelos inferiores et quia non nobis nullum in
fluxum habet in corporea. 2° sol. verum quod angeli gubernant
universum solam motiva virtute qua causas naturales applicant ad effectus
producendos denique licet non influant et celi nihilominus an-
geli dirimunt eo quod angeli nisi cum nobis in eadem positione et
distantia constituti existentes neque virtutem [?] ordinis cum effectibus
producendis bene tamen celi.

Pr. 3° quod sive in omnibus angelis assit virtus productiva ca-
loris vg. nego an illa virtus sit naturalis s. libera si libera nihil
n. per se produceret libere a causis creatis nisi solum actus voluntatis
de iure illa facultas non posset ab angelo suspendi non enim intelli-
gibile quomodo posset eam suspendere nisi localiter remo-
vendo a subiecto quia illa virtus est omnino naturalis quod angeli omnes posito
per modum unius influerent naturaliter ad producendum calorem in sub-
lunaribus et alias qualitates absque illa alternatione et vicissitudine
contra experientiam nisi dicas per eos diversas intelligentias habere virtutes
productivas diversorum effectuum et eas dispositas per celos sicut astra moveri
quod et postea cor ad motum celi varie vicissitudine quam experimur quod est
inauditum apud doctores et quia Aristoteles intelligentias s. deos [?] celos posuit
absque illa vicissitudine motuum vide sua de [?] me [?] quod
audiat industria Angeli s. demonis effectus naturales produc-
tos intelligi illos productos a causis per quod aviduras applicantis ad se [?]
varios causas quarum virtutes productivas recte calent ut posset
[?] amne prodigiis in Ethiopia si ad illum [?] non applicare. S

Disp.

D. 9.a de divisione entis in increatum & Creatum ubi de Deo

De creato ente nihil dicendum superest aliquid addendum de increato scilicet de deo optimo Maximo sicut complectilli nos tradamus Deo omnino quo opus prestet in theologia. Dut demus complementum huic tractatui nec illi titulum nobis theologiae sine re arrogemus.

q.a 1a an sit & quid sit deus

A. 1. an sit deus

Sit conclusio deum existere certum est secundum fidem & secundum doctrinam Aristotelis & Philosophorum & evidens ratione naturali nullus negat homo nisi qui insipiens ut dicitur psalmo 52 nu. 1 dixit in corde suo non audens illud ore proferre ut notavit Augustinus ibi idem est negarunt Athei apud Pararellum lib. 1.o here 77 1 pars quod sit certum secundum fidem colligitur ex Sacra Scriptura pagina unde ad hebre 11 nu 6 dicitur credere non oportet accedentem ad deum quia est etc.

2.a pars quod sit certum secundum Aristotelem & Philosophos patet quia Aristoteles 6 Metaphysica a 12 me lib 2 cap 1 ostendit probare variis demonstrationibus helis 1o de legibus epicurus apud illum plato in sin pastio. & fere omnes Philosophos ut videre apud Eugubinum lib 1 2.o & 6 de perenni Philosophia idque illis manifestatum fuisse docet paulus ad Romanos 1o n 19 quod notum est dei manifestum est in illis deus enim illis manifestavit, invisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea quae facta sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius virtus & divinitas. quem locum de cognitione Philosophorum de deo interpretantur Ambrosius Crisostomus & alii ibi ut bene Pererius ibidem.

3.a pars quod sit evidens lumine naturali adequate ut dicit 1o 2 gentes c 12 modestus censor & numerosus hic Vali opposi tum dicant errorem & per temerarium & erroni proximum & hoc audiunt Aliaco 1o d. 393 & R. moyses 6 suae thic 16 qui dicunt non posse demonstrari & meri redarguerit natum in loco citato Roma & Sapientiae 13 nu 5. A magni tudine speciei & creaturae cognoscibiliter poterit creator

hos videri ... deus dat ... cognitionem realem manifes
tam dei qd deuclant his verbis videri aspiciunt cognosci
in liter manifestavit ... idem statuunt unanimiter in
numeri ecclesie PP. quas referunt ... p. d. q. 2
... vorez, ... , ...
... a. 2 ... a. d. 2 ...

Pro 2° ex demonstrationibus quoplures afert d. t. ...
... ibi novis tamen sufficit unaque ex omnibus optima
... ex ... Phi ... in ... vage ...
... ... q. quia ... l. ... l. ...
l. dependens l. independens ab alio inter quae nidat medium.
... omnia quae dant ... dat aliqd ...
... et independens hoc ... appellat deus ...
... et dependens ... ab alio nihil ... fieri
... lumine ... l. dependet
l. independet ? si independet erit deus si ... dependet ...
... in qui ... aquo fiat ... in inf
... sistendum erit ... quo ... alia fiant ... fiat
ab alii; ... sit omnino independens et hoc ... deus appellat
quem unum ... dicet a 2
Dices ... qd in tota collectione entium ... effecta
ab invicem quae ... ab alis ... nostrum assignare
extra ... collectionem aliqd independens a quo omnia facta sint
... si hoc ... fieri ... una ... efficiens ...
... produci ... effectu ... in ... collectione qd quaedam
entia fiant ab alis ... ab illis ... hoc ... impossi
bile ... debet assignari ... quae ... facta
... collectionis omnium entium ... si ... produceret
a quo ... produci posset ... non producendo effectum qui
... causa produceret ... nullo ...

...

111 oportet causam seipsam producere quod repugnat. prob. min. a suo effectu

mi. 2° quia causa efficiens obtinens modum causandi perfectissimum praeintelligit existens ante causationem et consequenter

ante effectum quod praeintelligitur independens ab effectu quod si

causaret ab effectu in illo priori esset et non esset, esset ex suppositione non

esset quia non datur intelligitur esse sua causa quod implicat quod causet

causa a suo effectu quod omnium effectuum creatorum duceto signari

causa quae prior sit ab illis dependens positive independens et deus.

dices 2° quod procedemus in infinitum hic semper assignando causas

alicuius effectus et aliam causam illius et alterius alias ut ita in infinitum

non quin deveniamus ad aliquam primam a qua ceteri quae sint facta

quae a nemine sit facta. prob. 2a 2a conc.

an in tali subordinate essentialiter ita ut hic effectus ab

omnibus simul independeat sicut hoc lux pendet a sole et

adeo subordinatis quod videri impossibile deum 2° Phi. quid

posset an plures subordinent accidentaliter ut subordinati

ab Adamo successerunt usque ad Martinum patrem

suum Ioannis quam multi posuisse ab aeterno infinitas causas

accidentaliter subordinari deum 8 Phi. —

quid quid in quo hoc sit. ergo de tota collectione

harum rerum. s. causarum. s. omnes sunt dependentes ab alio videre

ens concedere supposito quod singulas divisive dicas ab alio de

pendere. quod ex tota collectione causandi aliquid a quo pendeat

quod est deus. si dicas hoc non esse deum quia superest tota collectio

quam causat repetit quod impugnatum est. Conc. i. si vero dicas

illud aliud non esse deum quia pendet rursus ab alia collectione

causarum quod iam non sumis totam collectionem causarum

totum aliquarum ad de omnibus nulla de posita in terra quam

an penderent. s. independerent. si denique dicas illam totam

collectionem rerum factam fuisse non a deo sed ab angelis vel aliis

quae essentia independentia ab alio et a quo prob. ex his tota

quia hunc esse contingens quod potuit non esse sed in evidentem infert

quod dependeant ab alio a quo habent esse et ore eius possent non esse

si deniq. dicas ē entia necessaria 9a ei qb ss limitata ad tan-
tam perfectionem & n. ad maiorem q. deuent habere eas aqua tantam
triplex perfectionis acceperint alias cum perfectio tantam haberent
ab illa ēa ē deus q. uere deus existit in rerum na[tur]a —

Hec demonstratio ē euidentior aliis que solent afferri
licet n. adeo ut demonstrationes mathematicae sufficit n. ad conuin-
cendum aium proterui. n. neq. euidentia mathematica neq.
claritas meridiana sufficiet ex ea n. satis colligit ueritas hec
qd deus existit licet n. supponat aliquid prius hoc cuius predicatum
conueniat subiecto & sic sit propositio per se nota sm se n. tn.
adeo facilis ut propositis ex terminis absq. ullo discursu illi statim
assentiamur non licet propter traditionem parentum & expe-
rientiam ne discursum cum habitu praeparati hoc sit ueritas nobis adeo
familiaris ut audita illa propositione deus existit statim illi assen-
tiamur si tn habitum nullum haberemus neq. id ut quem ab alio
acciperemus experiremur ut q. hec ē ueritates adeo faciles ut ad illas
assequendum n[on] esset necessarius discursus atq. id tradunt dr
1a p. q. 2 a[rticul]o ubi Caie. Moli. Vazq. Valen. Curiel Vaz & alij
licet alij negent necessarium discursum ut Albai 1 p. summa q. 7
in 2a p. & alij qui dicunt illam ēē per se notam quoad nos —

Disputant uero idem an possit aliquis in uita omnino
ignorare hanc ueritatem cuius ē iudicium theologorum ē —

A. 2. an deus sit tm unus —

Cū sit certe unius tantum ēē deus: ista c[onclusi]o ē certa sm fidem & sacram scrip-
turam unde latuit diui Scundo de diuinis nominibus & sic ea plura
loca ss. & pp. referunt Sua lib. 1 de essa dei Valen Moli Vaz
& alij 1a p. q. 11 quod docent Aris lib. de mundo Alexander 12 me-
& alibi Plato, Seneca, Julio, & alij quos referunt Eugubi-
nus lib. 3 de perenni philosophia & Alij.

Ex ratione nali 1o qb ad reclamandi distinctionem necessariam fuit

ut

utrum esset deus non sicut melius ordinatur res quo unico
tantum principi prefato si hic sit optimus et sapientissimus
itaque huius universi administratio melius stat unius principis impe-
rio non si plures essent quia unus decerneret alius impediret deberent
n. voluntates discretas et possent aliquo servire opposita non
si unus posset impedire actionem alterius hic solus esset deus cum
prejudicaret vero illi cui resistit et itaque tantum erit deus sive
si posset impedire actionem alterius et esset inferior consequenter non esset
deus si denique equales essent et se mutuo impedirent itaque nulla
resultaret operatio utriusque et esset quaedam imperfectio et consequenter
non esset deus cum nequeat exercere quod vult ergo unus tantum est deus.

2a demonstratio quia si essent plures dii non esset ratio quare
potius essent duo vel tres quam possent multiplicari infiniti
et cum sint entia necessaria iam de facto darentur infiniti quod sine
fundamento fingit principia realia. Deinde si essent plu-
res vel forent equales vel inequales si inequales quia illi qui essent
imperfectiores dii non forent sed ille solum qui esset summe perfe-
ctus. Si dicas quod forent equales contra est quia forent numero tantum vel
specie distincti si specie ergo inequales sunt quia species sicut numeri
inequales neque possunt esse numero distincti quia natura divina cum
sit ens necessarium natura sua et ratione contrahitur est singularis
et natura est una et non multiplicabilis numero.

Denique contra utrumque est quia isti dii essent producti et si pro-
ducens cum habeat naturam ipse vel non distinctorum proprie esset
causa cuius voca alterius et illa perfectionem posse producti huius
et alter esset imperfectior et consequenter creatura. Si dicas
illos deos fore improductos contra est quia cum eorum natura sit realiter
indistincta essent quod una daret in uno perfectio simpliciter quae
in alio formaliter contineret neque est eminenter cum ob
eorum positio producere neque equivalenter cum habeat eandem

naturam

nam et dei alter cum illo et sic erit in pfectis vni deus et unicus dontque e deus.

Dices defacto P et filius hent pfectiones relativas realiter distinctas quarum una nec in alio realiter. item unus habet ut producens et alius ut productus, et nec ideo dicetur quod sit productus et realiter careat pfectione alterius. Quanto maximam ee disparitatem nam in divinis in eadem na dat divina intrinsece pfectio illius una pfectio continet eminenter alios. et realiter habet quemd. ammelius equivalentem aliis in ea relativa pfectione (siue pfectio sit) at si plures dii raderent etiam dare plures ne dius et unus deus nullo modo haret pfectiones alterius pertinentem ad deitatem et sic non esset summe pfectus. Reliquas alias demonstrationes hent ex dt i p q 11 a 3 et 4 ex posi tioribus 161 et seq. d 29 metaph. sec 2 et 3 et sec 1 …

A. 3. quid sit deus

N pfectione de fide dei quidditative quidditative. n. nec possumus illum in hac vita cognoscere. Solum intendimus tradere descriptiones aliquales qua cognoscamus aliquo modo essentiam dei. D. Anselmus in prologio c 15 docet deum ee aliquid quo nihil maius excogitari possit. Nazianzenus orone 49 post medium certe (inquit) hoc ee deus qd cum dixeris non posse dici cum stimat non posse. Aestimari cum desinit ipsa de sic ecrit et alia hent apud PP. Philosophique qualiter explicant infinitam pfectionem dei. Fuit et illud celesiastes 43 anno 32 glorificantes deum quantum cunque potueritis supervalebit adhuc et.

Brebiter tamen sic posse deus describi e substantia intellectualis per se summe pfecta in omni genere entis. Dicitur substantia qa cum ee principium omnium creaturarum nequit deo conuenire. Quoniam intellectualis, attendenda ee spiritum ut et sensit Aris. 6 et 12 metaph. aliter non possit ee principium

rerum

rerum spiritualium. 2º denotat eminenter viventem imo ipsamet vitam quia principium operationis immanentis sollertissimi perfectione potentialitatis distinctionis realis et aviditatis. 3º denotat deum habere intellectum et virtutem ut ducat res omnes et eas gubernaturus alios sub intelligentiis et hominibus superaret in perfectione. 3º dicitur perfectorum ut indicet non deum esse contingens contrarium neque habere illa omnia ab alio accepta sed a seipso ideo dicitur ens, id est ens necessarium omnino independens. 4º dicitur summe perfectum in omni genere entis quia deus dicitur ille perfectionem non solum in uno genere entis sicut homo in suo genere est summe perfectus absolute itaut non possit excogitari aliud ens quod sit deo perfectius illud enim deberet esse deus et non ens imperfectum ideo Aristoteles in ethicorum capit deum habere summum bonum et lib 2 magnorum moralium cap 14 ait esse absurdum quod detur aliud melius deo hinc colligitur quoniam verum sit deum continere inter omnes perfectiones creaturarum scilicet in increatas quasdam perfectiones simpliciter nullum defectum afferens in perfectiones entis realis indignas et hae omnes formaliter dantur in deo ut esse vivere intelligere etc. aliae sunt perfectiones secundum quid quae solum respectu solummodo dicuntur perfectiones sicut habent adiunctam aliquam imperfectionem ut est discursus sensibus [illegible] etc. et hae perfectiones in perfectiones quorum habent non dantur formaliter in deo sed eminenter quatenus in deo datur perfectio maior et potentia ad illas perfectiones producendas

Denique ex dictis infertur perfectiones deorum esse infinitas deum esse simpliciter infinitum in perfectione non quod habeat infinitas perfectiones realiter aut formaliter distinctas sed quia habet unam indivisibilem et simplicem non habentem omnes perfectiones simpliciter, et potentiam producere quidquid non implicat contradictionem. Cumque sub omni entitate

n implicat contineant omnes rerum gradus omnia genera & spes esse quae illa omnia continet in se saltem eminenter esse simpliciter infinita & confirmatur quia deus est ens a se & necessario & ideo non habet a quo limitetur ut possit habere quas illos perfectionem totaliter, quia non limitatus & finitus in perfectione de quo late suarez disp. 30 metaph. & ipse libro 1 de essentia dei a c. 3 & lib. 2 c. 1 & alij theologi 1 p. q. 2

q. 2 de diuinis attributis

In deo non dantur neque passiones proprietates accidentales illis n. indiget ad operandum neque ab illis posset perfectiones acquirere quaeque n. perfectio quae posset esse formaliter in deo habet iam in eius esse ut potentia infinite perfecta accidit quod compositio ex subiecto & accidente & potentiis ad illam requisita dedeceat deo qui est ens purissimus & perfectissimus in eo tamen nostro modo intelligendi concipiuntur aliquae perfectiones quae intelligunt consequi eius esse licet realiter non distinguantur & ideo non proprietates sed attributa appellantur de his n. inquirendum in dei immensitate quod illius tractatio continet maiorem magis physicam

A 1 de immensitate dei

Sec 1 in quo consentiant & dissentiant Autores

1o convenire est quod omnes quod deus est alicubi s. n. Aristoteles 4o Physicorum initio quaecumque res eo ipso quod sit debet esse alicubi rone ob quam deum ab hac regula excipiamus causam nullam habet ex iis dictis. 2o certiores intendo diam esse alicubi per attributum spirituale ea distinctione qua potius quam alia attributa distinguimus a potentia dei & illius operatione quod appellari potest ubi s. immensitas. 3o quia licet deus ad hoc ut operetur praesens sit loco in quo operatur et intime praesens rei quam produxit & conservat tamen praesens

p[rae]sens intelligit nisi soli deus operationes ad extra ipso facto nomin[e] ... quod si aliud attributum quod habet in deo sicut a di respectu creaturae licet in deo sit aliquid sub tale ratione distinctae [dicta] rationem sicut et alia attributa distincta distinguimus cum ordine ad creaturas et ex eorum connotatione ... ratione in corporibus et in spiritibus distinguit ab operante i. applicatione virtutis ad operandum ut alibi dictum est. 4° [illegible] quod deus constituit alicubi deum esse ubi i. in ... distinctae operationes.

3° hinc infert deum per immensitatem esse ubique in omni mundo et singulis eius partibus quod 1° colligitur ex S. Scriptura Josue 2 n. 12 deus in caelo sursum et in terra deorsum; Isaie 66 n. 1 caelum sedes mea et terra scabellum pedum meorum; Hierem. 23 nu. 24 Caelum et terram ego impleo; Psal. 138 n. 8 si ascendero in caelum tu illic es si descendero in infernum adest. 2° ex interpretationes Chrysost. Hilarii Aug. et aliorum ibi; Actor. 17 nu. 27 non longe sit ab uno quoque nostrum; ex ... patrum; Gregorio Theophilo et aliis; secundo Dionisio et Athanasio, Basilio et aliis innumeri asserunt deum esse ubique quos vide in ... 1 p. lib. 2 de attributis c. 2 ... Molina et aliis cum D. Th. 1 p. q. 8.

Ex 3° ex Aris. et Philis. Aris. n. 1 de partibus ... contra Heraclitum qui dixit deum neque ab exigua domuncula abesse atque idem Philo c. 10 q. 1 a. 2 licet in lib. de mundo ad Alexandrum dixerit Aris. (siquidem est ille lib.) deum in ultima sphaera caeli quem orbem ... fortasse quia ibi magis ostendit potentiam suam ut dicunt interpretes eorundem ... docent Mercur. Trisme.,

~~praesens intelligit qui taliter per operationem immediatam extra~~
~~locum suum intrinsecum et per aliud attributum quod distinctum~~
~~specifici respectu circa terrae creatum ideo sit ubique sicut alii~~
~~videlicet infinitus extra realis tamen omnia ab illa attributa. Affirmativa quae~~
~~videlicet ita distinguimus modum a creatura et patet dist.~~
~~perfectiones immensitatis et infinitatis ubi distinguit perfectionem~~
~~applicationem terrae actualis ad operandum immediate ubi dicit quod~~
~~dicit~~

Ortegas, Ferrarelius, et alii apud Suarium lib. 2 de immensitate~~~~
cap. 6 et Cugueli lib. 4 de peregrin. Phil.

Probatur quia ex rationibus insit quia ex infinitate perfectionis petit
ut in ea sit quidquid dicit perfectionem absque ulla imperfectione imo
cum omni perfectione possibili in eo genere. Sed habere praesentiam localem
dicit perfectionem absque ulla imperfectione et habere illam in maio-
ri spatio parvuli indivisibile est maior perfectio ut patet in angelis
qui quo perfectio res est eo maiori spatio possunt esse praesentes
ergo posse habere praesentiam ubique erit maxima perfectio quae dicit
in deo in quo nihil deest et modum possibilem et vel ita necessario sit quod
habet de facto praesentiam ubique.

2ª ratio S. Thomae p. p. et ex Suarez 137 et art. 17 citatis colligit
hoc argumentum dicto ut bona deus operatur ubique et praesens
ubique et quod sit bona ex quia agens naturaliter operatur absque interventu
ne alicuius medii petit habere immediatam praesentiam cum
effectibus productis in praesenti indigentiam in operando praeter
dominium et assistentiam quem causa habet habere
sui immediatum effectum et deus qui causa conservans saltem universalis con-
currit ad omnes ubique existentes ergo omnibus ubique praesens ubique

nis rationibus utitur dicti p. q. 8 a. 1 ubi Molina disp. 2 hanc 2am
argumentationem solutionem negare docet esse parum tutum in fide et
exigida certam concl. renuntiare ad locum ipse opte explicari
de scientia et cognitione divina colliget cum illud ad Theol. docet
Loring.
4° ex his omnibus supra a me positis recte concludit esse deum
immensum quod de facto datur immensitas adeo immensum ut sit su-
ficiens ad faciendum eum praesentem novi cuique corpori quod ex
novo existeret neque in hoc ubi spirituali dicit esse aliqua
difficultas praeter illam quae datur in aliis ubi spiritualibus
quare nihil per se neque extensionem realem solum enim realis
id facit deum realiter coexistentem spatio extenso.
Unde superest difficultas valde controversa inter antiquos et
recentiores an hoc ubi divinum seu immensitas sit adeo infinita
ut praeter illum deus non solum sit in orbe sed extra orbem in in-
finito spatio imaginario. 1a sententia negat existere deum extra
orbem in tali spatio pro qua afferunt BB. 1 d. 37 p. 2 a. 2
q. 2 ubi scholasticus versiculo confirmat S. Durand 7 2 Marsilius 1 7 39
a. 2 ad 4 Capreolus d. 37 q. una a. 3 ad 4 Scholastici 3 1am cum aliis
quos sequuntur vere 1 p. d. 29 & Navarrete contra 27. 2a sententia
docet deum esse extra caelum cuius auctores infra primo referuntur.

Sec. 2a solvitur difficultas.

Ante illius solutionem praemittendum quid intelligatur nomine
spatii imaginarii n. n. intelligitur aliquid ens rationis non ante omnes
operationes intellectus datur illud spatium per terram vacuum possibile
non extrinsecum nihil possibilem datur neque ubi mundus
creatus datur antea aliquid possibilem dicimus spatium
imaginarium. Molina 1 p. q. 8 a. 1 d. 3 Conimb. Physic. 10
q. 2 a. 3 Suarez 30 metaph. sec. 7 anno 2 et plures recentio-
res

tiones diuerit spatium imaginarium qd ex trans celum et q
est ubi mus est mundus si crearet nisi fecit esse quandam regionem
que extra [illegible] et nisi repugnantiam ad hoc ut ibi sit aliquod
corpus quam nisi repugnantiam qua comprehendimus citra p modum
spatij et capacitatis extensae et aptae ad recipiendum aliud corpus
sicut loca et spatia realia ideo appellant spatium imaginarium
Ut sit cum deus extra celum in infinito spatio imagi
nario et fuit ubi mo est mundus antequam ille crearet probatur ex
3 regum 8 n 27 si n. celum et celi celorum te capere non possunt
Iob 11 nu 8 excelsior celo est et quid facies? profundior inferno et unde
cognosces? longior terra etc. et debeat virgine canit ecclesia
quem meus celi capere non poterant. Cum qua deus dr immensus
Baruch 3 n 25 magnus et non habet finem excelsus et immensus
qd definit concilium firmiter de summa trinitate. et in simbolo athana
sio tradit adamos cerno lib 1 c 3 Basilio Homilia in principio
Ioannis eucherio c. 1 de spiritualibus formis et alijs quod deus extra
celum cum posset sine esset in prima ambitu creare et
neque haberet maius ubique potest tenere angelus salutem nulli
lis a deo.

Probatur 2° ex PP Dioni. Nacian Cirilo Alexa Ieronimo et
alijs quod de infra referendos omnium tamen clarissime 11
de ciuitate c 5 Probatur 3° ex Phis et dd. non qd Plato et Phis ita sensa
rint cum alijs Phis affirmant sicut 2° de immortalitate anim
c 6 et uguli 4 de peregrini Phia c 1 et 2 ex scholasticis uidi
dicat dt qd lib 11 a 1 et docent Albisiodo. Maior Ricca Alex
Caie ferra et alij quas referunt et secut Meli. sua Concili
Cumel 1 p q 8 a 2 q una. ubi Valentinus 2 et Vasq
et Suarez q 8 a 9 dubio uno et plurimi recentiores.

Probatur 4° rationibus 1a qua incommunicabili sententia christi d. Suarez

per extra caelum pedibus tangens illius superficiem. Neque an-
tiqua est: deus intra me praesens et in mundo per extensionem
nihil dei immensitatem quod extendit ad omne id quod se extendit
creatura, et antequam ibi esset corpus Christi et antequam crea-
ret erat deus in spatio imaginario in quo est corpus Christi et
mundus. Ratio est quia esse deum alicubi non est sola denominatio ex
trinseca a loco (licet quod dat locus extrinsecus det etiam denomi
nationem extrinsecam ab illo) sed est positio intrinseca deo sicut est
Petrum in tali loco non est sola denominatio extrinseca nam
ablato quolibet extrinseco verum est dicere quod Petrus manet
ubi antea erat scilicet eumdem ubi intrinsecum et corpus Christi
est extra caelum nisi per aliud extrinsecum sed est ubi illud intrinsecum ultra
te extra caelum ergo quando deus in corpore Christi ibi collocato existit nihil
denominationis extrinsecae ex hoc capit [illegible] corpus Christi sed est ubi in
trinsecum quod actualiter [illegible] est extra caelum et antequam
ibi poneret corpus Christi habebat ubi quo esset extra caelum aliter
in tempore comparasset alicubi intrinsecum et consequenter passus
sit mutationem et erat extra caelum in spatio imaginario.

Dices deum quidem habere in se ubi intrinsecum quo sit
praesens rebus existentibus ubicumque et per hoc salvari infinitatem
ejus in immensitate quod est nisi sint res cum spatium imagi
narium nihil sit deus non in illo [illegible] defectum ubi intrin
seci quod sibi non [illegible] defectu spatii realis quod requirit ut denomi
net deus hic vel alibi existens quod spatium reale eumdem
absque ulla mutatione dei denominat existentem in illo sicut
absque hac mutatione quando caelum creatur denominatur
in tempore existens in illo.

Sed contra quia non satis est dicere quod requiratur spa-
tium reale ut denominet aliquid alicubi existens nam si
Petrus hic existens relinqueretur in medio destructo omni alio
ente reali verum est dicere esse alicubi sibi ubi antea extitit

8

et destructe item ... quod existens extra caelos veram
alicubicationem quod ullo spatio reali sed tali quo diceret esse alicubi
ubicatum careret loco reali extrinseco sed si deus destrueret
orbem vel corpore existente extra caelos desineret sive incipe-
ret esse ibi quo illa crearent nisi solum non extrinseco
per quod intrinsece mutaretur deperdendo vel acquirendo ali
intrinsecum quia est immutabilis sicut talis qua est ibi
semper erit semper quia fuit extra caelum licet absente alio ex-
trinseco videbitur denominatio extrinseca ab illo
Si non contendimus quod propter talem denominationem dat
ubi intrinsecum in deo illum denominans actu et destructe ibi existentem
quae est 2a sed quod si angelus existens extra caelos realiter sive
pro tantum liter moveret et exiret ex orbe et per motum localem
muta ... ubi extraneae tamen apparet vere diceret mutari et pro
per it alibi ubi ante non erat sed si non extrinsece corporis quod
ponit extra caelum ivi sit deus esse ibi cum ante non esset
mutavit quae est 3a sed quod quod ibi apparet angelus et acquireret
illud ubi ubi deus est dicta et actuali fuerit pro frustra ubi
Angelus sed illud ubi quod intrinsece dei ubicati apparet
de nobis et si deus mutavit vel non apparet sed deus antea illud
habebat sed prius erat deus ubicatus actuali et destructe ex
traneae loco ubi diceret ille spiritus ubicatus
2a sed quod si deus crearet aliud 2um mundum ...
cuius 2 extra superficies tangeret caput ..., sicut 2 extra ... huius
tangit illius pedes bene in omni ... deus esset in utroque ...
be ... in corpore ... mediorum ... amoveat sed inde corpus ... domi
... ... homo unus orbis moveret distans et ... ...
ab alio sed ... hominis manutenet distantia ...
ut de corpus mediarum propter quod ut lapis medium ab uno orbe
pro veniret in alium necessarius esset motus localis dubitans
... infinitis partibus ... ... sed deus est inter orbem
et orbem vel ... si quod dicas ... intus quod sit in spatio

sine

imaginario si dicas quod non est quia in duobus locis distantibus non

et discontinuatis et in medio et sequestra et haberet duo

ubi adequata et pro unum mediis habet a se ipso quatenus ubicat

in alt tero orbe quod implicat - contra per quod si angelus haberet

ubi quo esset praesens utrique orbi et in medio in omni

sententia haberet duo ubi adequata (quod est duo) quod implicat ∴

Dices quod sicut in eo casu inter orbem et orbem non daretur

veradistantia quia nihil ibi daretur ita deus non diceretur distare a se

ipso neque esse in loco discreto immedio non neque sibi deus quando

nihil daret in quo sit et sic non est sem quod duobus mi potest ange-

lus ille ubi cari vel ita ut per animam ubi sit praesens partibus utriusque

orbis et similiter medio et in hoc nulla est repugnantia aliis

taliter locaret ut figeret in alterutro orbis et in ulterius alteri

et in corpore quod in medio indigeret duobus ubi discretis quibus non indigeret

si in duobus orbibus et in medio simul existeret per suum immensi-

tatem quia si dicis distantiam illorum non esse realem et tendis deinde logi-

dare non est certum quod sicut angelus esset in utroque orbe et non haberet ubi

ficans illorum extra orbem in medio diceret haberet ubi dis- figura

ti a deus ∴

Dices tandem quod deus verae infra ubi adequato non dis-

continuato neque discreto et quod pro tale ubi in mente figurae realiter

figit ubi est habet ubicari quod ens reale ubi tamen non est ut in spa-

tio imaginario deus non figit nisi per ubi non habet pro quod sine ulla

mutatio ne existeret ibi quod ibi corpus produceret quare

tantum non dicat esse deus in spatio imaginario eique illud spa-

tium nihil est quare angelus vel corpus extra caelos existens

non sunt in spatio imaginario et in suis ubi per quae distant tantum

vel tantum a caelo si illuc usque daretur producti spatium reale

Dico 3o quod in primis non potest negari quod detur illud

spatium imaginarium extra caelum per modum negationis re-

pugnantiae nam certum est quod extra caelum non datur repugnan-

tia ut detur ibi corpus unde spatio extra caelum tamen datur

corporis quae datur negatio repugnantiae . quare ex his deduc-

ex his duobus contradictoriis repugnantia et non repugnantia
unum necessario debet esse verum; ergo cum non videatur repugnantia,
non repugnantia. Praeterea haec negatio repugnantiae est suppositi-
cionis, ut in eo ubi [illegible] res non est immobilis cum repugnet esse
remoueri; aliter negatio in se recipit [illegible] realem neque
est posse moveri, [illegible] ad modum entis realis, sicut negatio
equi quae est in homine dicere moveri ad modum hominis, quod illa ne-
gatio repugnantiae est in illo subiecto quod est immobilis. Denique
illa negatio se habet per modum corporis negative ad recipiendum
in se corpora, scilicet spiritus quod est sufficiens ut in eo adicatur ubicationes.

Com quod si haec doctrina non esset vera, nihil [illegible] ad entia realia
durum in quo figerent ubi non [illegible] tali terra in hoc
spatio ut si in eo fixus per ubi [illegible] in ordine ad spatium rea-
le, non quod libet spatio reale [illegible]
[illegible] fixus et immobilis neque est fixit [illegible] ubi [illegible]
ordine ad aliquid extrinsecum in quo fiat fixio. [illegible]
quare ubique hoc [illegible] poni his [illegible] nisi [illegible]
ad aliquid extrinsecum [illegible] habet quod [illegible] his [illegible]
nisi solum [illegible] videtur aliud extrinsecum nisi spatium ima-
ginarium quod in ordine ad hos figit [illegible] quod in eo [illegible]
collocari [illegible]
[illegible] ubi dicitur
esse in spatio imaginario.

Sec. 3. Solvit Argumenta

Ubi 1° auctoritates plurium PP. nostrorum Aug. lib. 11 de civitate
c. 5 et 6 docet deum ante quam mundus fuit fuisse in se ipso
neque indiguisse alio loco ut in eo esset; idem docet to. 6 lib. de
fide ad [illegible] c. 37 et to. 8 psal. 122 item [illegible]
c. 5 [illegible] Praxias [illegible] lib. 5 de Consideratione [illegible]

& scholastici cit. q. i. qui dicunt deum fuisse ab aeterno
in suo immenso sola .i. ubi sit nunquam renuntiant ad spa-
tium imaginarium. R. s. ii solum intendisse quod deus
a nullo loco reali intra pendeat ad suam existentiam .i. quod
a nullo ambit. & circumscribatur. s. 3 quod in suo ubi id
ipsum formaliter sit praesens et non quaerat ubi sine hoc quod sit nos.

Obiicies 2o spatium imaginarium nihil est ut docent ad-
versarii sed non potest in eo esse deus ergo probatur quod id quod nihil est non potest in
se recipere tanquam locus aliquid reale. Contra quia illud spatium est
nisi aliquid positivum derelictum negatio alicuius positivi cuius posi-
tivi est illa negatio? si dicis quod est negatio corporis quod ibi coelo
condemnato positio corpore tollit negatio & tamen per [illegible] locavit
imaginationem. Si dicas quod illa negatio est negatio repugnantiae
ad hoc ut ibi sit res .i. ad recipiendum in se aliquam rem contra quia haec
non repugnantia videtur in spatio ipso & in eo corpore. ideo non cor-
pus ubicatur quia spatium nihil est ut ubicet sed quia in se habet non repug-
nantiam ad hoc ut ubicet non quia illa non repugnantia sit in spatio
ipso corpus non ubicatur in suam repugnantiam .i. positivitatem est etc.

Ad argumentum R. spatium imaginarium nihil esse & conse-
quenter non posse formaliter recipiendum in se corpus tanquam locus realis
non tamen probatur quod non possit illud recipere tamquam locus et corpori nega-
tiva. Ad Contra R. spatium imaginarium non esse negationem
corporis locandi neque negationem repugnantiae quae in tali cor-
pore & in omni ente positivo ad existendum. ubi est negatio cor-
poris .i. entis repugnantis ut ibi tale corpus ubicet quae ne-
gationem dari extra coelum ultra non repugnantiam & positivitatem
entium positivi eius extendi [illegible]. igitur sicut in aere obscuro
datur negatio lucis tam extensa sicut ipse aer ita propor-
tionabiliter extra mundum datur negatio corporis .i. entis repug-
nantis ne ibi locent entia realia [illegible] quod fundat [illegible]

s. tales relationes proprie quae talis s. distantiae ad alias res si darent et talis negatio repugnantiae habet infinitam extensionem negativam sicut ipsa [illegible] increabilis infinitam extensionem positivam.

Dices et vera sit haec propositio deus existit in tali spatio scilicet terreni loco debet dari deus habens extra parte ubi praesentiam et debet dari aliquid reale respectivum deus dicatur habere praesentiam aliter non quem adiciet habere praesentiam et partem nihil. Ergo quod licet esse praesens et secundum relationem realem mediam inter locum et locatum et [illegible] sit locus realis ut in hoc sensu deus ut sic dicatur alicubi habere praesentiam sit tamen pro hoc quod alicubi existere s. esse praesens in loco dependet a tamen ubi determinatur ad tale spatium sicut esse ipsius ubi spatium sit reale. Et oportet esse aliquid negativum quod si haec relatio transcendentalis quam ubi dicit in [illegible] respectu spatii atque hoc spatium et ubi sufficiunt ut sibi tendere omni spatio reali [illegible] minuit aliquando existens unde deus [illegible] omni spatio reali [illegible] non determinatur modo verificavit quod sit ubi erat antea.

[illegible] sensibilis illa non repugnantia ponit aliquid sibi et quae habet per modum privationis quae semper dat in [illegible] repugnantiae debet assignari aliquid fundamentum cui repugnet et quod sit non talis non repugnantiae. Respondeo quod sit haec talis si dicas esse aliquid positivum quod debet aliquid positivum increatum ab aeterno cum haec non repugnantia et cum infinita extensione contra fidem et philosophos si dicas esse aliquid negativum quae quod semper negationis tamen ad positivum sicut non habet negativum illius aeterni aliud fundamentum et illius aliud et sic in infinitum.

Confirmatur quia talis negatio est immobilis et fixa quod debet esse in

immobiles in alio spatio imaginario & sic in alio & sic in infinitum

Ad illam negationem vero imaginariam privationem cum sit in possibilibus sicut quae negat neque non possibile in spatio imaginario illud positibus quod negat, sed aliquid repugnans ubi[ibi] cationi rerum quare neque positivis neque negativis fundamentum habet aut spatium in quo sit de ipso est spatium aliorum & sicut sicut positive quae sunt omnes scilicet in aliquo genere indigent ut reddant talis in eodem genere aliis distinctis & sicut una quae est in subiecto [illegible] alio subiecto cui inniteretur ita spatium imaginarium scilicet illa negatio repugnantiae quae est spatium aliorum indigebit neque habebit spatium in quo sit unde potest ad eam negationem illam cum sit privatio [illegible] abusive ... se esse se sim immobiles & in ordine ad illas dicuntur immobilitatem ubi ...

Vgebis ideo dicimus spatium imaginarium esse negationem repugnantiae quae nihil ibi habet repugnans collocationi corporis ibidem ponendi quia in eodem loco adeo omnia corpora possibilia tunc in toti corpore imaginario dabit repugnantia ad recipiendo alia corpora ... sunt impenetrabilia cum iis quae ibi darentur ... nulla ... esset corpora creanda ... ablata est ab illo spatio negatio repugnantiae quae praesentis illa talia corpora ... spatium illud imaginarium ... negatione ... repugnantiae ...

Ad quod quamvis essent ... in eodem loco ... omnia corpora ... manebit spatium imaginarium ... explicatur ... sunt ... talia corpora neque ... negatio repugnantiae illa non negatio ... huius ... illius corporis ... omnium ... negatio repugnantiae quamvis illud sit possibile

Loco

s. imperceptibile semper quod manet in spatio imaginario, et 120

negatio numquam non habet aliquid repugnans ipsi locationi corpo-

ris corporis siquidem ea habet in se: neque locationi

si illa amoveretur quae solum per accidens impediunt ob impe-

netrabilitatem, ut impediunt etiam in locis realibus.

Replicabis: ens possibile quod habet non repugnantiam ad exis-

tendum quia producitur, non producitur in se: et non repugnantia similiter

res non dicuntur ubicari et existere in recto, intelligimus in chimera

aut aliis non entibus, quae non dicuntur existere in spatio imaginario

quia nec deus existeret in illo. Respondeo alias negationes non esse s. ubicationes

tales negativas, ut in eis existant corpora, at illa non repug-

nantia habet per modum cuiusdam talis negativae ad recipiendum

in se aliquid: formalia ubi continet [illegible] et immo

vel in ordine ad tales negationes est positivum, unde etiam deus in

illo existet.

Art. 2 de reliquis divinis attributis.

Stat deum aeternitate esse, cum quo illos explicuimus

4° Phi: etiam de toto orbe agnovit Aristoteles 8 Phi: de deo tradit pro-

quia et illius infinitate, et ex eo quod sit ens a se et necessarium, quod

semper praeterito debuit fuisse, alias unquam posset hic quando illo tem-

pore inciperet ex eadem necessitate essendi, convenit immuta-

bilitas, incompossibile et omni per quam potest se extendere

ad omne id producendum quod contradictiones non implicat, quod etiam co-

ligitur ex divina infinitate, ex qua tandem sit quod deus, qui

rebus [illegible] non potest cognosci ab ipsa a divina limitatione et finito

multo minus comprehendi.

Praeterea deus in ea institutione ... cum libertate, quod

stat ex eo quod sit ens infinitum quod debet habere omnes perfectio-

nes nullam imperfectionem admixtam, divinitas ... nullo

in perfectiones dicuntur de possibili maxima perfectione

p̄ priorem solū hec sapiēi melius q̄ vindeo quod m̄ plexū sicut
indicium tabellis, & quo m̄ dat. quorū licentius vel tenuis diuersi
cum eis in mutaui lite coherent quorū ab his p̄ ibi de
ratione ad minus trat tradūt theologi.

De his omnibus auxiliatis dd theologi disputant qua
tum satis ē a q 3 i pr. sufficiat illa breuitea p̄ curraisse
ne longior disp. traderet cum theologiae iniuria p̄ fuaderi
q̄ nos adue me tha Phisici nobis inteligentie ob tan
ri p̄s tui ne intanto diuini his fulgore, in pune vers fari
licebit eam vtcunqȝ inheri in theologia tū noli que p̄ dui
principijs in nixa huiusmodi humana ne me p̄ his oculis
obtendit ne solis splendidissimis radiis p̄ stringant.
.l. qd deus fecit in aethere ne potius solis regia in lumine
illius eiusdem iubat clarissimus aspiciemus, ubi erit finis
desiderii finis qui fuit scopus meæ disputationis beatissimi
de hisce huius resolvere mea mente totius et liceat huiusce
orthius articuli qd cedat in eius gloriam & beatissimæ
Virginis mariæ.

Costaronme 16 reales estos diez quadernos y otros dos
de enquadernar que son 18. A doce de Abril de 1613.

Diego de
Rojas

index questionum in uniuersalem Aristotelis methaphysicam

Laus Deo

4.